

STŘEDA, 6. KVĚTNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00)

2. Podpora pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) – Program na podporu hospodářského zotavení poskytnutím finanční pomoci Společenství na projekty v oblasti energetiky – Změna Interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 (rozprava)

Předseda – Dalším bodem je společná rozprava o:

– zprávě (A6-0259/2009) paní Petyi Stavrevy jménem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova týkající se návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) [KOM(2009)0038 – C6-0051/2009 – 2009/0011(CNS)],

– zprávě (A6-0261/2009) pana Eugenijuse Maldeikise jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku týkající se návrhu nařízení Evropského Parlamentu a Rady o vypracování programu na podporu hospodářského zotavení poskytnutím finanční pomoci Společenství na projekty v oblasti energetiky [KOM(2009)0035 – C6-0049/2009 – 2009/0010(KOD)] a

– zprávě (A6-0278/2009) pana Reimera Bögeho jménem Rozpočtového výboru týkající se upraveného návrhu rozhodnutí Evropského Parlamentu a Rady, kterým se mění Interinstitucionální dohoda ze dne 17. května 2006 o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení, pokud jde o víceletý finanční rámec [KOM(2009)0171 – C6-0508/2008 – 2008/2332(ACI)].

Petya Stavreva, zpravodajka. – (BG) Dnes v Evropském parlamentu zahajujeme důležitou rozpravu o poskytnutí dodatečných zdrojů z evropského rozpočtu venkovským oblastem ve Společenství s cílem pomoci jim vypořádat se s důsledky hospodářské krize. Musíme zmínit, že částka ve výši 1,02 miliardy EUR podpoří zemědělské odvětví Evropské unie v těžké době. Domnívám se, že zemědělci a obyvatelé Společenství pochopí toto důležité poselství, pokud jde o poskytnutí finančních prostředků na dodatečnou podporu.

Částka, kterou každá země obdrží, je určena na rozvoj širokopásmového připojení k internetu a vyřešení nových úkolů, které byly stanoveny v pravidelném přezkumu společné zemědělské politiky pro rok 2008. Věřím, že investice do infrastruktury připojení k internetu, restrukturalizace odvětví mléka a mléčných výrobků, obnovitelných zdrojů energie, ochrany biologické rozmanitosti a vodních zdrojů jsou klíčem k řešení velké části problémů v těchto oblastech a poskytnou lidem, kteří zde žijí, alternativní možnosti.

Ve své zprávě navrhuji, aby ve vztahu k rozpočtu finančních prostředků vyhrazených na rok 2009 byla pro rozpočtovou linii určenou na rozvoj venkova poskytnuta dodatečná částka ve výši 250 milionů EUR. V důsledku této změny by celková částka prostředků, které jsou k dispozici pro rok 2009, dosáhla téměř 850 milionů EUR. Vzhledem k nutnosti reagovat na současnou hospodářskou krizi rychle by bylo dobrým nápadem začít s uskutečňováním plateb naplánovaných na rok 2010 a 2011 v roce 2009.

Chci zdůraznit možnost rozdělení zdrojů mezi členské státy podle jejich zvláštních požadavků. Tato pružnost jednotlivým zemím umožní, aby využily finanční prostředky podle potřeb svých zemědělců a obyvatel venkova.

Vzhledem k omezené dostupnosti úvěrů během finanční krize a s přihlédnutím k překážkám, které brání využití finančních prostředků z programů pro venkovské oblasti, se domnívám, že to představuje dobrou příležitost k tomu, aby byly některé z těchto zdrojů vyhrazeny pro fondy poskytující půjčky a úvěrové záruky. Pak můžeme skutečně pomoci lidem, kteří chtějí provádět projekty, nemají však potřebný počáteční kapitál.

Je důležité, aby členské státy dodržely naplánované časové rámce a zahrnuly do programů rozvoje venkova další činnosti, a tak umožnily využití těchto finančních prostředků. Čím rychleji se peníze dostanou zemědělcům a regionům, tím větší bude přínos této finanční pomoci. Další důležitou podmínkou úspěšného

využití těchto zdrojů je, aby každá země poskytla regionálním a místním orgánům a možným příjemcům rychle příslušné, snadno dostupné informace o nových možnostech pro projekty v rámci revidovaných programů rozvoje venkova.

Ráda bych zdůraznila, že pro mě bylo velkým potěšením pracovat na zprávě, která vyzdvihuje aktivní přístup a podporu evropských orgánů pro budoucnost zemědělství a venkovských oblastí ve Společenství. Vždy jsem se domnívala, že pomoc je nejcennější v době, kdy ji lidé nejvíce potřebují, a v současnosti venkovské oblasti potřebují více zdrojů na rozvoj a modernizaci. To je jediný způsob, jak zastavit migraci, chránit přírodu a zaručit zaměstnanost a nové pracovní příležitosti.

Závěrem chci poděkovat svým kolegům z Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, kteří se podíleli na vypracování zprávy, a rovněž zástupcům Evropské komise a Rady za jejich užitečnou spolupráci. Rovněž chci poděkovat odvětvovým organizacím za předložené návrhy. Žádám vás, abyste tuto zprávu podpořili, abychom mohli poskytnout rozvoji venkovských oblastí v Evropské unii nový impuls.

Eugenijus Maldeikis, zpravodaj. – (LT) Komise předložila mimořádně důležitý dodatečný balíček k Plánu hospodářské obnovy pro projekty v oblasti energetiky, což je mimořádně důležité, jelikož hospodářská krize představuje výzvu pro evropskou energetiku.

Balíček se skládá ze tří částí. První z nich se týká plynárenské a elektrizační infrastruktury a projektů souvisejících s obzvláště důležitým propojením plynárenských a elektrizačních soustav. Víme, že to je velmi citlivý a starý problém. Vzhledem k současné krizi by financování projektů propojení soustav poskytlo velkou podporu regionálnímu rozvoji energetiky a spolupráce mezi regiony a posílilo by vytvoření společného evropského energetického trhu.

Druhá část balíčku se týká projektů v oblasti větrných elektráren na moři a třetí projektů v oblasti zachycování a ukládání uhlíku, které přihlížejí k potřebám v souvislosti se změnou klimatu a obnovitelnými zdroji energie, domnívám se, že vzhledem k hospodářské krizi musí evropské energetické odvětví zásadně reformovat svou strukturu a systémy. To bude skutečně velmi vhodným okamžikem k posouzení současné situace a novému uvážení mnoha problémů v oblasti energetiky.

Domnívám se, že tento balíček, tyto tři programy, významně posílí evropské energetické odvětví, budou mít dopad na ostatní odvětví a velmi napomohou hospodářskému oživení v Evropě.

Věřím, že hodnota tohoto balíčku ve výši 3,9 miliard EUR představuje velkou částku, která pomůže vyřešit obzvláště nálehavý problém související se zabezpečením dodávek energie v Evropě. Spolu s důsledky energetické krize a sociálně-ekonomickými důsledky existuje velké politické nebezpečí, že se jednotlivé evropské země budou potýkat s problémy v oblasti dodávek plynu. Toto riziko je vysoké i v současnosti.

Financování projektů propojení soustav významně posílí postavení Evropy a poskytne dodatečné záruky dodávek. Rád bych dodal, že při rozpravě o tomto dokumentu Evropský parlament navrhl doplnit do balíčku následující.

Parlament se za prvé zaměřil na možné přerozdělení finančních prostředků, které nebudou využity pro projekty. Jelikož navrhujeme stanovit pro přípravu a vypracování projektů velmi přísné lhůty, domníváme se, že pokud by měly určité peněžní prostředky zůstat nevyužity, měly by být přerozděleny na projekty, které jsou navrženy v oblasti energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie.

Ve velmi krátkém čase se uskutečnily třístranné rozhovory a byli jsme s to dospět k dohodě s Radou. Rada zvážila návrhy Parlamentu a začlenila je do tohoto balíčku. Jsem tím velmi potěšen a chci zástupcům Rady, českému předsednictví a komisaři Piebalgsovi poděkovat za velmi úzkou a plodnou spolupráci. Ve velmi krátkém čase se nám podařilo dosáhnout dobrého výsledku.

Reimer Böge, zpravodaj. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, jakmile bylo dosaženo dohody o rozpočtu na rok 2009, předložila Komise návrh na revizi víceletého finančního rámce s cílem financovat transevropské energetické sítě a projekty širokopásmového připojení k internetu v rámci Evropského plánu hospodářské obnovy.

Zpětně musíme nejprve uvést, že to zkomplikovalo postup, jelikož jsme nepovažovali za správné a vhodné, aby byly nové návrhy předloženy jen pár dnů po dosažení dohody o rozpočtu, a za druhé, že při dokončení rozpočtu na rok 2009 bylo prakticky nemožné dosáhnout s Radou dohody jak o nástroji pro potravinovou pomoc, tak i těchto prvcích balíčku pro hospodářské oživení. V původním návrhu na poskytnutí pěti miliard prostřednictvím revidovaného finančního výhledu ve dvou tranších – 3,5 miliardy EUR v roce 2009 a

2,5 miliardy EUR v roce 2010 – se Komise poučila z rozpočtového krachu návrhu týkajícího se nástroje pro potravinovou pomoc. To, co Komise při této příležitosti předložila, neodpovídalo tomu, co bylo dohodnuto v rozpočtu. Stejně tomu je i v tomto případě.

Vítám skutečnost, že Komise přijala návrh Rozpočtového výboru, který jsme předložili v první rozpravě, a to omezit přezkum a ponechat záležitosti týkající se venkovských oblastí a širokopásmového připojení k internetu a modernizace těchto struktur ve venkovských oblastech v okruhu 2 rozpočtu na zemědělství a nepřesunovat je do okruhu 1a. To byl správný návrh, který přišel z Parlamentu a podle něhož jsme jednali.

V druhém kole jsme zjistili, že to byla Rada, která původně řekla, že Komise nemůže předložit tento návrh týkající se nástroje pro potravinovou pomoc a že se v zásadě jedná o přezkum. Rada jednoduše chtěla obejít rozpočtové podmínky a dohody. V jednání a třístranných rozhovorech dne 2. dubna jsme to napravili. Domnívám se, že svým návrhem poskytnout v první fázi částku ve výši 2,6 miliard EUR, zvýšit strop položek závazků pro rok 2009 v rámci položky 1a o částku 2 miliardy EUR, snížit strop okruhu 2 o stejnou částku a poskytnout částku ve výši 600 milionů EUR na rozvoj venkova jsme učinili první správný krok. Vynasnažíme se zajistit zbývající částku ve výši 2,4 miliardy EUR prostřednictvím vyrovnání při dohodovacím řízení o rozpočtu na rok 2010 a 2011 pomocí všech – cituji, jelikož je to důležité – „pomocí všech prostředků stanovených v příslušném právním rámci, aniž by byly dotčeny finanční obálky programů schválených postupem spolurozhodování nebo roční rozpočtový proces“.

Bylo pro nás rovněž důležité, aby přijaté závazky nebyly dotčeny a kráceny napříč jednotlivými okruhy. Proto bylo rozdělení, o němž jsme rozhodli, tím, co bylo možno vyjednat v daném časovém rámci, jelikož jsme se všichni zavázali, že ještě v tomto volebním období posuneme kupředu téma energetické solidarity a modernizace infrastruktur ve venkovských oblastech, včetně opatření v rámci kontroly zdravotního stavu.

Je však rovněž jasné, že to, co jsme uvedli na plenárním zasedání Evropského parlamentu dne 25. března ohledně přezkumu víceletého finančního rámce, se musí ještě naléhavěji objevit na programu jednání. Žádáme Komisi, aby vzala v úvahu všechny tyto úvahy o flexibilitě a lepším vedení jednání v rámci rozpočtové politiky na ročním a víceletém základě při zvažování revize víceletého finančního plánování na podzim. Tato každoroční vleklá jednání s Radou o stejných záležitostech, do kterých zabředáváme, protože jedna strana nechce ustoupit, musí skončit, jelikož tomu nikdo zvenčí nerozumí. Ve víceletém rozpočtovém procesu potřebujeme větší pružnost, větší manévrovací prostor. Komise se tímto vyzývá, aby vyvodila ponaučení z těchto zkušeností za poslední dva tři roky a předložila na podzim příslušné návrhy. Neočekáváme nic jiného!

Andris Piebalgs, člen Komise. – Pane předsedo, současný hospodářský pokles vyžaduje impuls rovněž na úrovni EU. To je naším společným přesvědčením od vypuknutí krize v minulém roce.

V listopadu 2008 Evropská komise navrhla ucelený Evropský plán hospodářské obnovy, který byl hlavami států a předsedy vlád schválen v prosinci. V návaznosti na to byl v lednu navržen „pětimiliardový balíček“ k zajištění okamžitého impulsu pro hospodářství EU. Balíček směřuje tento impuls na hlavní cíle, například rozvoj širokopásmového připojení k internetu, zabezpečení dodávek energie a nízkouhlíkové technologie.

Komise velmi vítá dohodu ohledně balíčku, již bylo dosaženo po obtížných, avšak konstruktivních jednáních ve velmi krátkém časovém rámci.

Chci poděkovat Parlamentu za podporu našeho návrhu a rovněž za jeho flexibilitu a smysl pro kompromis, který prokázal v průběhu interinstitucionálních jednání. Tento případ ukazuje, že EU je schopna jednat velmi rychle, vyžaduje-li krize okamžitou reakci.

Co se týká rozpočtové stránky – a nyní hovořím jménem místopředsedy pana Kallase – Komise může přijmout řešení v podobě, jak je nyní dohodnuto třemi orgány, ačkoli se jeho přístup liší od našeho původního návrhu z prosince 2008. Jsme přesvědčeni, že projekty budou realizovány podle plánu.

Rovněž chci potvrdit, že Komise náležitě zaznamenala očekávání Parlamentu, co se týká revize rozpočtu a posouzení fungování interinstitucionální dohody. Jak víte, na těchto záležitostech pracujeme a na podzim nebo nejpозději na konci roku předložíme své závěry.

Nyní se vrátím ke svému tématu: energetice. Nařízení o projektech v oblasti energetiky představuje významný nástroj k dosažení dvou cílů: reakce na klíčové záležitosti související se zabezpečením dodávek a environmentální problémy v odvětví energetiky a současně přispění k oživení naší ekonomiky. Balíček je rovněž příkladem solidarity v rámci Evropské unie. Zejména krize v souvislosti s dodávkami plynu vyžadují rychlou odezvu.

Nikdy předtím Evropská unie neschválila vyčlenění tak významné částky na klíčové projekty v oblasti energetiky.

Vím, že někteří z vás by v balíčku raději viděli více opatření pro projekty v oblasti obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti, domnívám se však, že kompromis, k němuž se nakonec v této záležitosti podařilo dospět, je dobrý. Komise v celkovém prohlášení poskytuje opětovné ujištění, že v roce 2010 situaci znovu posoudí a výslovně odkáže na možnost navrhnout využití nepřidělených finančních prostředků na opatření v oblasti energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie. Prohlášení bylo zasláno Parlamentu a bude zveřejněno v Úředním věstníku spolu s nařízením, takže je zde nebudu číst.

Vítám skutečnost, že zásada spočívající v navrhování nových projektů, zjistíme-li vážná rizika při provádění stávajících projektů, je uvedena rovněž v bodech odůvodnění a v jednom článku nařízení.

Mimoto vás mohu ujistit, že pokročíme rychle kupředu s mnoha dalšími iniciativami v oblasti obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti, jak jsou uvedeny v našem prohlášení.

Po úspěšném a rychlém ukončení legislativního procesu se Komise zaměří na provádění balíčku. Mohu vám sdělit, že co se týká projektů v oblasti energetiky, do konce května hodláme zveřejnit výzvu k předkládání návrhů a první rozhodnutí o podpoře očekávám do konce tohoto roku.

Rád bych poděkoval zejména zpravodajům, paní Stavreva, panu Maldeikisovi a panu Bögemu, za jejich účast na hledání rychlého řešení pro tento velmi důležitý návrh.

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Pane předsedo, chci se zmínit pouze o té části balíčku, která se týká rozvoje venkova. Především chci stejně jako pan Piebalgs poděkovat Parlamentu za jeho spolupráci, zejména Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova. V posledním měsíci to byl velmi dobrý a konstruktivní dialog a je zřejmé, že pro úspěšný výsledek je zásadní vaše podpora v této záležitosti.

Právní předpisy musí být přijaty co nejdříve, aby bylo možno tyto peněžní prostředky investovat do rozvoje venkova v roce 2009 a aby je bylo možno vynaložit dobře, tj. programování i vynaložení peněžních prostředků.

Konečný výsledek nám ponechává o něco méně peněz na rozvoj venkova, než jsme chtěli. Původně jsme požadovali částku ve výši 1,5 miliardy EUR a skončili jsme s částkou ve výši 1,02 miliardy EUR. Prostor pro investice do širokopásmového připojení k internetu ve venkovských oblastech se rozšířil a členské státy mají nyní naprostou pružnost při výběru mezi širokopásmovým připojením a novými úkoly. Myslím, že to je dobrý nápad, jelikož neomezujete lidi, kteří se v některých částech Evropské unie potýkají se zvláštními problémy s ohledem na nové úkoly.

Komise rovněž vzala patřičně na vědomí pozměňovací návrhy. Požadujete rozšíření okruhu způsobilých činností souvisejících se širokopásmovým připojením k internetu na měkká opatření jako vzdělávání v oblasti IKT a investice do služeb a zařízení spojených s IKT. Chci poukázat na skutečnost, že tyto investice a činnosti jsou již široce podporovány v rámci strukturálních fondů i finančních prostředků určených na rozvoj venkova. Pozornost se soustředí na širokopásmové připojení k internetu, jelikož se má za to, že nejlepším možným způsobem podpoří technologický rozvoj a růst.

Co se týká podpory balíčku pro hospodářské zotavení, Komise souhlasí s tím, že je zapotřebí, bylo by však možno jej provést v rámci stávajících nástrojů v oblasti rozvoje venkova. Současný politický rámec rovněž umožňuje vynakládat peněžní prostředky na projekty již v roce 2009.

Prostudovali jsme taktéž návrh zahrnout do financování částku ve výši 250 milionů EUR, která byla Parlamentem přidána do rozpočtu na rok 2009 na rozvoj venkova v jeho závěrečném hlasování o rozpočtu minulý rok. Tento návrh však nebyl součástí dohody o financování balíčku pro hospodářské zotavení, jíž bylo dosaženo v třístranných jednáních. Aby se zamezilo případné prodlevě při konečném přijetí tohoto balíčku, domnívám se, že bychom měli využít příležitost vrátit se k tomu později v tomto roce, kdy bude nutno dohodnout zbytek financování balíčku pro hospodářské zotavení.

Jelikož se jedná o poslední plenární zasedání před volbami do Parlamentu, chci vyslovit své upřímné poděkování za vaši velmi dobrou spolupráci a výměnu názorů – někdy s přílišným patriotismem a přílišnou dynamikou, byla to však radost. Těm z vás, kteří nekandidujete znovu, chci říci, že mi bylo potěšením s vámi spolupracovat.

(Potlesk)

Předseda. – Velmi vám děkuji, paní komisařko. Je od vás velmi milé, že to zmiňujete. Vždy to byla a je radost spolupracovat s vámi a vašimi kolegy v Komisi. Samozřejmě existují určité rozdíly, avšak s vámi a s panem komisařem Piebalgsem to byla vždy radost a chci vám velmi poděkovat jménem Parlamentu i osobně.

Mario Mauro, *navrhovatel stanoviska Rozpočtového výboru.* – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, v průběhu třístranných jednání dne 2. dubna bylo nakonec dosaženo dohody mezi Parlamentem a českým předsednictvím. Jako navrhovatele stanoviska Rozpočtového výboru mne tato dohoda, která umožní pokračovat v legislativním procesu u plánu obnovy v předpokládané lhůtě, velmi těší.

Způsoby financování pro rok 2009 jsou velmi jasné: z celkové částky ve výši 3,98 miliardy EUR budou 2 miliardy EUR vyčleněny na energetiku prostřednictvím vyrovnání v rámci okruhu 2 „Ochrana přírodních zdrojů a hospodaření s nimi“. O zbývající částce ve výši 1,98 miliardy EUR přidělené na energetiku bude rozhodnuto v rámci rozpočtového procesu pro rok 2010 a v případě potřeby se k závěru dospěje v rámci rozpočtového procesu pro rok 2011.

Považuji však za důležité, aby vyrovnávací mechanismus uplatněný u různých okruhů neohrozil finanční balíček pro programy, na něž se vztahuje proces spolurozhodování, nebo roční rozpočtový proces. Domnívám se také, že vzhledem k nedostatku, který vyzdvihla stávající interinstitucionální dohoda, se musíme tématem zabývat hlouběji, abychom zajistili větší pružnost dohody, a mohli tak reagovat na další finanční potřeby.

Vicente Miguel Garcés Ramón, *navrhovatel stanoviska Rozpočtového výboru.* – (ES) Pane předsedo, předkládám stanovisko Rozpočtového výboru, jehož jsem navrhovatelem, k návrhu na změnu nařízení o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova. Návrh je součástí Evropského plánu hospodářské obnovy.

Evropská rada na zasedání koncem března 2008 navrhla přidělit odvětví energetiky částku ve výši 3,98 miliardy EUR a Fondu pro rozvoj venkova částku ve výši 1,02 EUR s cílem vytvořit novou infrastrukturu pro širokopásmové připojení k internetu na venkově, zlepšit stávající infrastrukturu a reagovat na nové úkoly: změnu klimatu, obnovitelné zdroje energie, biologickou rozmanitost a restrukturalizaci odvětví mléka a mléčných výrobků.

Rozpočtový výbor jednomyslně rozhodl, že referenční částka uvedená v legislativním návrhu je v souladu se stropem okruhu 2 stávajícího víceletého finančního rámce na období 2007–2013.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROURE

Místopředsedkyně

Rumiana Jeleva, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro regionální rozvoj.* – (BG) Jako navrhovatelka stanoviska Výboru pro regionální rozvoj bych ráda vyjádřila, jak jsem potěšena konečným zněním Evropského programu oživení energetiky. Parlament si během jednání s Radou uhájil silné postavení a získal pro evropské občany nejlepší možný výsledek.

Program oživení energetiky je mimořádně významný pro budoucnost našich evropských hospodářství. Stávající hospodářská a finanční krize ohrožuje různé programy v oblasti zabezpečení dodávek energie, což je škodlivé pro náš budoucí hospodářský růst a úspěch.

V důsledku toho je správným přístupem poskytnutí dodatečných finančních pobídek vztahujících se na projekty z odvětví energetiky, které napomohou k oživení našeho hospodářství a podpoří zabezpečení dodávek energie a které jsou rovněž zaměřeny na snižování emisí skleníkových plynů.

Tento nový program účinně posílí zabezpečení dodávek energie rovněž v mojí zemi, Bulharsku, a to díky ustanovení o financování plynovodu Nabucco a našemu propojení se sítěmi infrastruktury v Řecku a Rumunsku. To nás učiní méně zranitelnými v případě krizí obdobných té, která nás zasáhla minulou zimu.

Vážení kolegové poslanci, naše evropská hospodářství a naše infrastruktura závisí na dobrém přístupu k energii. V tomto ohledu představuje Evropský program oživení energetiky správnou cestu k účinnější a efektivnější energetické infrastruktuře v Evropě. Proto bych ráda ještě jednou zdůraznila potřebu společné energetické politiky Evropské unie. Pouze společně budeme moci dosáhnout většího úspěchu a našim občanům zabezpečíme dodávky energie, jaké si zaslouží. Na závěr bych ráda poblahopřála zpravodajce za její skvělou práci.

Domenico Antonio Basile, *navrhovatel stanoviska Výboru pro regionální rozvoj*. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, Výbor pro regionální rozvoj byl vyzván Výborem pro zemědělství a rozvoj venkova, aby předložil své stanovisko k návrhu nařízení Rady o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), který má být nyní předmětem rozpravy v Parlamentu v souvislosti s obecnějším balíčkem, který se týká částky 5 miliard EUR.

Dotčené opatření může být považováno za včasnou reakci Komise na potřeby, které tvoří základ rozhodnutí, jež bylo přijato Radou dne 11. a 12. prosince 2008 a jež schvaluje Plán evropské hospodářské obnovy, který obsahuje zvláštní opatření v mnoha odvětvích pravomoci Společenství a pravomoci členských států zaměřená na vypořádání se s hospodářskou a finanční krizí, kterou jsou evropské trhy postiženy od roku 2007.

V odvětví rozvoje venkova navrhuje opatření Komise, aby byly představeny odpovídající aktualizace nařízení Rady č. 1698/2005, které jsou zaměřeny na uplatňování pokynů stanovených v uvedeném evropském plánu.

Jako celek má návrh Komise, – který stanoví rozpočet ve výši 1,5 miliardy EUR, jež má být prostřednictvím evropského fondu pro rozvoj venkova dostupný všem členským státům za účelem rozvoje přístupu k širokopásmovému připojení k internetu ve venkovských oblastech a za účelem postavit se novým úkolům identifikovaným v rámci střednědobého hodnocení reformy společné zemědělské politiky a jež byl dohodnut v listopadu 2008 – plnou podporu Výboru pro regionální rozvoj, který se domnívá, že pokud budou navržena opatření uplatněna rychle a v plné míře, budou jistě moci přispět k zotavení vnitrostátních hospodářství a k tomu, že spotřebitelé znovu získají důvěru v daný systém, přičemž budou rovněž účinně sledovány cíle územní a sociální konvergence v regionech Unie. To vše platí především tehdy, pokud jsou daná opatření kombinována s požadavkem, který vyjádřila Rada a který usiluje o maximalizaci možnosti výdajů během prvních let.

Při vyjádření svého stanoviska se výbor neomezoval na pouhé hodnocení opatření navržených Evropskou komisí, ale rozhodl se sestavit svůj vlastní návrh tím, že do znění, které mu bylo předloženo, vložil určité pozměňovací návrhy. Hlavním aspektem, který si Výbor pro regionální rozvoj přál zdůraznit, je ten, jenž odkazuje na potřebu zvýšit transparentnost a informovanost o výsledcích dosažených v průběhu období 2009–2011 a poskytnout nástroje vhodné ke koordinaci projektů širokopásmového připojení k internetu financovaných z EZFRV a ze strukturálních fondů.

Výbor tak učinil prostřednictvím žádosti adresované Komisi, aby do každoroční monitorovací zprávy, která má být vypracovávána v souvislosti s Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova, zařadila část věnovanou výhradně ověřování výsledků získaných v souvislosti s touto činností, a to v podobě zvláštního pozměňovacího návrhu začleněného do znění navrhovaného opatření.

Romana Jordan Cizelj, *jménem skupiny PPE-DE*. – (SL) Vypořádání se s finanční a hospodářskou krizí představuje pro Evropu významnou zkoušku jednoty a solidarity. Musíme ukázat dvě věci: zaprvé, že budeme postupovat koordinovaně a že z toho dokážeme těžit, a zadruhé, že jsme schopni zachovat strategické priority, jež jsme stanovili v několika posledních letech: jsou to priority usnadňující posun směrem ke znalostní společnosti a inovativní společnosti s nízkými úrovněmi emisí skleníkových plynů.

Těší mě, že Evropa odpověděla na tuto výzvu rychlým a jednotným způsobem. Otevřeně jsme se vyjádřili proti protekcionismu a zřídili vnitřní trh, což představuje jeden z důležitých úspěchů Evropy, který musí být rovněž v době krize chráněn. Díky tomu jsme rovněž zvládli ochránit naši vizi a přijmout náležité kroky, aniž bychom pustili ze zřetele naše dlouhodobé úkoly, které zahrnují samozřejmě také změnu klimatu.

Dovolte mi rovněž stručně zmínit projekty v oblasti energetiky. V poměrně krátkém čase jsme zajistili dodatečné finanční zdroje, které chceme vyčlenit na budoucí vývoj nových, čistších technologií a na účely zvýšení spolehlivosti dodávek energie. Co je zde důležité, je to, že do tohoto balíčku zahrnujeme technologie zachycování a ukládání uhlíku, podporu větrné energie na moři a propojení plynárenských a elektrizačních přepravních soustav.

Ráda bych vás však upozornila na skutečnost, že navzdory velkému množství dobrých projektů, jimž bude udělena dodatečná pomoc, některé významné projekty v tomto dokumentu chybí. Z tohoto důvodu bych ráda požádala, aby byly tyto projekty pečlivě sledovány, aby bylo jejich uplatňování kontrolováno, a abychom rovněž našli dodatečné prostředky, jejichž prostřednictvím bychom financovali projekty, které podporují účinné využívání energie a dalších obnovitelných zdrojů energie.

Dovolte mi rovněž, abych v této souvislosti dodala, že geotermální energie je jistě další z hlavních možností, která je doposud nevyužitá. Považuji to za jeden z našich nejdůležitějších úkolů pro samotný začátek našeho příštího mandátu.

Hannes Swoboda, jménem skupiny PSE. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, zdá se, jakoby se zde rozléval klid Vánoc – všechno probíhá tak klidně. Bohužel musím tomuto jednání dodat trpkou příchuť.

Rada, která zde dnes není zastoupena, celé měsíce revidovala a znovu zvažovala návrhy předložené Komisí a k řešení dospěla v situaci, kdy máme obrovskou a rostoucí nezaměstnanost. Není to tedy chyba Parlamentu. V tomto případě byly osoby odpovědné za rozpočet dokonce o krok před námi v oblasti energetiky. To nám život jistě příliš neusnadnilo. Běžně jsou to oni, kdo postup blokuje. Poté jsme se ale snažili nalézt řešení a komisař nám byl velmi nápomocný, Rada však byla neústupná.

Naší obavou – a to by mělo být skutečně samozřejmé – je to, že veškeré rozpočtové prostředky, jež nemohou být vyčerpány, by měly být přiděleny na projekty, které podpoří vytváření pracovních míst, zejména pak na projekty zaměřené na zabezpečení dodávek energie, energetickou účinnost a úsporu energie. To by mělo být skutečně samozřejmé. Kdybychom se zeptali evropských občanů, zda by souhlasili s vyčleněním prostředků, které nejsou vyčerpány, na tuto zvláštní oblast, velká většina by řekla ano. Pouze Rada ještě neuznala, že je to opravdu to, co je třeba. V této souvislosti by měli všichni z nás – včetně poslanců Parlamentu v novém složení – trvat na tom, aby to bylo přesně to, co je třeba uplatnit.

Nevím, zda bude pan Piebalgs stále komisařem a zda bude stále odpovědný za tuto oblast, ale doufám, že Komise je rovněž toho názoru, že musíme zajistit, aby byly všechny rozpočtové prostředky, které nemohou být vyčerpány, převedeny do ostatních oblastí na projekty související se zaměstnaností týkající se energetické účinnosti a zabezpečení dodávek energie.

Na závěr bych rád poděkoval oběma komisařům za jejich spolupráci, a to jak osobně, tak jménem mojí skupiny. Zda byla tato spolupráce vždy potěšením, je jinou otázkou, ale vždy jste byli připraveni vést dialog, a doufám, že to můžete říci i vy o nás. Nacházíme se uprostřed volební kampaně, ale situace je pro vás nyní o něco klidnější. Domnívám se však, že bez nás, poslanců Evropského parlamentu, se obejdete.

Donato Tommaso Veraldi, jménem skupiny ALDE. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, návrh, který projednáváme, je součástí balíčku 5 miliard EUR vyčleněných na Plán evropské hospodářské obnovy, z toho je 1 040 EUR určeno na výstavbu a dokončení infrastruktur pro pokrytí širokopásmového připojení k internetu ve venkovských oblastech a na vývoj v souvislosti s novými výzvami, které vyšly najevo při kontrole stavu společné zemědělské politiky.

S cílem odpovědět na stávající finanční krizi musíme ve venkovských oblastech přijmout především taková opatření, která využijí nástroje určené k tomu, aby těmto oblastem pomohly vynořit se ze strukturální izolace, ve které se nacházejí. Je proto zásadní zajistit využití dostupných finančních prostředků Společenství, přičemž bude posílena jejich efektivita a přidaná hodnota. V oblasti rozvoje venkova musí být přijata jakákoli možná taktika, která zajistí větší finanční pružnost a účinnost.

Domnívám se, že pro Komisi je důležité, aby se zavázala pomoci členským státům při přijímání vnitrostátních strategií a programů rozvoje venkova zaměřených na podporu zaměstnanosti. Musím však říct, že podle pravidel fondu pro rozvoj venkova jsou prováděcí projekty týkající se širokopásmového připojení spravovány především orgány veřejné správy – provinciemi, obcemi a horskými oblastmi – které ale nemohou zahrnout DPH do svého účetnictví. Tak tomu není u jiných programů, u ostatních nařízení, která jsou základem pro strukturální fondy, v jejichž případě je takový výdaj považován za způsobilý.

Hospodářská krize jednoduše zdůraznila potíže, kterým již tyto místní orgány čelily, a dopad DPH na rozpočty v souvislosti s uplatňováním různých činností je tedy tak velký, že je zde riziko, že veřejné orgány selžou při investování a nevyčerpané prostředky budou navraceny do rozpočtu Společenství. Na závěr, co se týče rozdělení prostředků, domnívám se, že se musíme zaměřit na využití historického kritéria, jak navrhla Komise.

Guntars Krasts, jménem skupiny UEN. – (LV) Děkuji, paní předsedající, domnívám se, že dohoda, které bylo dosaženo, co se týče podpory energetické politiky Evropské unie v dlouhodobém horizontu, která v krátkodobém horizontu zajistí pobídky pro zotavení hospodářství, dosáhne obou cílů. Jedinou výjimkou, která nemůže v krátkodobém horizontu dosáhnout hospodářské návratnosti, je financování projektů na zachycování a ukládání uhlíku. Nepochybně to však splňuje dlouhodobé výzvy energetické politiky tím, že je zvyšována konkurenceschopnost technologií podniků EU na světových trzích, kde v dohledné budoucnosti

alternativní formy energie nebudou moci nahradit spalování uhlí. Velmi vítám zaměření většiny finančních prostředků na projekty na propojení evropských energetických soustav. Těší mě, že značná část prostředků byla vyčleněna na integraci pobaltských států, které jsou nejizolovanějším regionem EU, do evropských elektrizačních soustav. Ačkoli nemají tyto investice za následek plnou integraci trhů tří pobaltských států do evropských soustav, je to nicméně významným posilujícím faktorem, který podpoří zabezpečení dodávek energie. Doufám, že tento krok poslouží jako pobídka pro to, aby pobaltské státy pokračovaly ve strukturálních reformách svých energetických systémů a ve vytváření tržních podmínek, jež zlepší situaci spotřebitelů energie v daném regionu. Děkuji.

Claude Turmes, jménem skupiny Verts/ALE. – Paní předsedající, pro důvěryhodnost Evropské unie je toto smutný den. Balíček týkající se hospodářského zotavení, o kterém budeme hlasovat, je ve skutečnosti plánem na nezotavení, který nepovede k téměř žádnému okamžitému hospodářskému stimulu. Zažili jsme měsíce někdy intenzivního vyjednávání s Radou EU. Bohužel než abychom se postavili vládám, jako je Německo, Nizozemsko a Spojené království, které přijaly krátkozraký přístup „chci své peníze zpět“, většina v tomto Parlamentu a Komise jednoduše ustoupila jejich požadavkům.

Tento výsledek je velmi špatný a mohli jsme se mu vyhnout. Mohli jsme sestavit skutečný nástroj pro solidaritu, kde by velká většina finančních prostředků připadla těm hospodářstvím, která je nejvíce potřebují: našim přátelům ve východní Evropě. Využitím inovativních finančních nástrojů, jako jsou fondy úvěrových záruk a veřejné banky, nebo využitím služeb Evropské investiční banky jsme mohli posílit hospodářskou efektivitu tohoto balíčku. To by přeměnilo 5 miliard EUR na 50–80 miliard EUR v investicích, které v této chvíli pro evropské hospodářství potřebujeme. Naše investice jsme mohli zaměřit na oblasti, ve kterých dochází k okamžitému vytváření pracovních míst, jako jsou evropská města, jež investují do renovací budov a veřejné dopravy, nebo nezávislé energetické společnosti, jež investují do obnovitelných zdrojů energie, nebo naše evropská průmyslová odvětví, jež investují do ekologických technologií. Místo toho jste rozhodli, že bude převážná část těchto 5 miliard EUR zaměřena na zastaralou státní podporu určenou těm, kteří peněžní prostředky nejméně potřebují: energetickým oligopolům ve Spojeném království, Německu a Francii.

Namísto abychom vyslali silný signál, vysíláme signál nedostatečné politické odvahy: slabošské evropské orgány ustoupily rozmarům národně zaslepených vlád.

Bohužel nemáme nijak odvážného a vizionářského předsedu Komise. Liberálové a socialisté v tomto Parlamentu bohužel nebyli připraveni na boj se Zelenými, aby z tohoto balíčku na zotavení hospodářství učinili první skutečný krok k zelenému „New Deal“ (novému údelu). Aby mohlo v Evropě dojít ke změně, musíme změnit předsedu Komise. Aby došlo k této změně, musíme změnit většiny v Evropském parlamentu. „Stop Barrosovi – ano zelenému New Deal“: toto heslo je pro nadcházející evropské volby více než kdy jindy platné.

Pedro Guerreiro, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Co se týče tzv. 5miliardového balíčku Evropské unie určeného pro Plán evropské hospodářské obnovy, je vhodné připomenout usnesení přijaté tímto Parlamentem týkající se přezkumu finančního rámce 2007–2013 v polovině období. Toto usnesení uvádí, že stropy vlastních zdrojů představují 1,24 % HND EU v platbách a že ve skutečnosti se tyto stropy pohybovaly pod 1 %; že každoročně jsou pod tímto stropem stanoveným ve víceletém finančním rámci ponechávány významné rezervy s více než 29 miliardami EUR v platbách za poslední tři roky; a že obrovské rezervy existují mezi stropem víceletého finančního rámce a stropem vlastních zdrojů EU, v období 2010 až 2013 jde o více než 176 miliard EUR.

Vzhledem k tomu se musíme zeptat sami sebe: proč, když čelíme zhoršující se hospodářské situaci, nevyužijeme alespoň finanční prostředky stanovené ve víceletém finančním rámci?

Proč se Evropská unie rozhodla odečíst 2 miliardy EUR z rezervy určené na zemědělství, když tisíce zemědělců čelí větším potížím než kdy jindy?

Potřebují zemědělci větší podporu, aby se vypořádali se zvyšujícími se náklady na výrobu a snižujícími se cenami na straně výrobců, nebo více potřebují širokopásmové připojení k internetu?

Aby bylo zajištěno, že je tato úprava neutrální, z jakých jiných rozpočtových okruhů budou odečteny téměř 2 miliardy EUR? Bude tato částka odečtena z politiky soudržnosti?

Jakým způsobem bude provedeno rozdělení téměř 4 miliard EUR na projekty v oblasti energetiky a téměř 1 miliardy EUR – zřejmě – na podporu širokopásmového připojení ve venkovských oblastech? Jak bude tato nespravedlivá výměna provedena?

Kde je tedy ta velmi proklamovaná solidarita napříč Evropskou unií? Nebo se nakonec velký problém znovu ukáže být malým problémem?

Patrick Louis, jménem skupiny IND/DEM. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, chtít sestavit plán hospodářské obnovy je dobrým záměrem. Abychom odpověděli na cyklický hospodářský pokles, je třeba využít keynesiánské oživení, ale tato krize je strukturální. Daný nástroj je tedy nevhodný.

Znovu nalít finanční prostředky do ničím neomezeného hospodářství je jako vyhazovat peníze z okna. Oživit hospodářství, aniž bychom nejprve obnovili preference Společenství na našich hranicích, je stejné jako snažit se vytopit dům, když musí všechna okna zůstat otevřena. Pak se stane to, že kotel přestane fungovat a účty za vytápění budou obrovsky vysoké.

Po těchto úvodních připomínkách mám tři poznámky. Zaprvé, trh s energií není relevantní. V této oblasti ve skutečnosti hospodářská soutěž nevede ke snížení cen, protože ceny jsou určovány na základě nákladů na výrobní prostředky. Proto se domníváme, že je zásadní investovat do skutečně účinných zdrojů energie, nenechat se lákat zdroji energie, které jsou štědře dotovány, jako je například větrná energie, a upřednostnit solární a jadernou energii.

Zadruhé, jednotný trh s elektrickou energií není efektivní. Při velkých vzdálenostech je ztráta energie úměrná vzdálenosti, na kterou je energie přenášena. Pravděpodobnost poruch a výpadků se zvyšuje s geografickou složitostí sítí. Propojení evropských elektroenergetických sítí by se proto mělo vrátit ke svému základnímu účelu, jímž je sloužit jako vzájemný rezervní zdroj na hranicích a umožnit výměnu elektrické energie, ale pouze okrajově. Tato činnost by měla být naší prioritou.

Zatřetí, pokud jde o zprávu poslankyně Podimatové, která se týká této zprávy, doporučujeme, abychom nezohledňovali pouze energii potřebnou k fungování určitého produktu, ale také zvážili informace o množství energie potřebné k výrobě tohoto produktu.

Sdělení takových informací spotřebitelům posílí postavení těch produktů, které mají vysokou přidanou hodnotu a nízké požadavky na spotřebu energie. Využití těchto informací poskytne našim hospodářství, která čelí významné hrozbě nekalé hospodářské soutěže v celosvětovém měřítku, velmi potřebnou konkurenční výhodu.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Pane předsedo, dámy a pánové, rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady přesunout balíček 5 miliard EUR nevyčerpaných prostředků z roku 2008 do roku 2009 a využít ho jako stimulační balíček na zmírnění důsledků finanční krize zároveň s částkou 4 miliard EUR na řešení některých potíží v evropské energetické soustavě považuji za rozhodnutí výjimečné, ale účinné. Na druhé straně rovněž projev pana Turmese byl v mnoha ohledech pravdivý, a to zejména, pokud jde o správu fondu.

Považuji za důležité, aby vlády členských států pružně reagovaly, a pokud je to možné, aby všechny prostředky vyčleněné na roky 2009–2010 čerpaly skutečně a efektivně. Krizová situace v dodávkách plynu, ke které došlo na začátku roku po sporu mezi Ruskem a Ukrajinou, ukázala, jak je v kritických situacích zranitelná značná část Evropy. Opatření uplatněná a financovaná z tohoto balíčku by proto měla napomoci zabránit, aby se taková krize opakovala.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, pane komisaři, dámy a pánové, nejprve bych ráda poděkovala paní Stavrevové za její vynikající zprávu. Je naprosto zásadní, aby tento hospodářský program, který jsme dnes přijali jako celek, mohl být uplatňován také ve venkovských oblastech. Širokopásmové připojení představuje nepostradatelný komunikační prostředek pro venkovské oblasti, zejména v Rakousku, nabízí nová a moderní pracovní místa a rychlé doručení informací. Nemělo by být přehlíženo, že více než 50 % obyvatelstva Evropské unie žije ve venkovských oblastech.

Dámy a pánové, blíží se ke konci své politické kariéry. Ráda bych vyjádřila své nejupřímnější poděkování všem mým kolegům, Komisi a všem orgánům Evropské unie, zejména úředníkům a zaměstnancům, za jejich pomoc a podporu. Bylo mi potěšením s vámi všemi pracovat. Na závěr bych ráda poděkovala tlumočnickům, kteří museli tlumočit moji rakouskou němčinu.

Jsem přesvědčena, že nadále musí být naprosto jasné, že společná zemědělská politika je se svými dvěma pilíři pro společnost Evropské unie zásadní. Zemědělci jsou si přirozeně vědomi své odpovědnosti vůči společnosti. Rovněž ale předpokládám, že společnost Evropské unie si je vědoma své odpovědnosti vůči všem, kteří zabezpečují její zdroje. S touto myšlenkou přeji Evropské unii vše nejlepší do budoucnosti.

(Potlesk)

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Paní komisařko, dámy a pánové, rád bych začal poděkováním paní Stavrevové za její spolupráci a poblahopřál jí k její vynikající práci, která získala jednomyslnou podporu Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova.

Po rozpravě, která se konala v Radě, disponujeme částkou 1,02 miliardy EUR na to, abychom zmírnili bolestný dopad krize na venkovské oblasti. Úspěšně jsme dosáhli situace, kdy mohou být prostředky ve srovnání s původním návrhem využity mnohem pružnějším způsobem a ve vhodně širokém rámci s cílem rozvíjet ve venkovských oblastech širokopásmový přístup k internetu a vypořádat se s novými výzvami, které byly vymezeny během přezkumu společné zemědělské politiky.

Plány na rozvoj venkova členských států musí být co nejrychleji přezkoumány tak, aby mohly být co nejdříve uvolněny částky, jež byly nyní stanoveny. To možná představuje pro venkovské obyvatelstvo nejdůležitější aspekt, protože pomůžeme-li tomuto vývoji, bude možné zpřístupnit nová pracovní místa, nové kurzy odborné přípravy a nové trhy, což zároveň vyústí ve snížení nákladů a rozšíření nových inovativních technologií.

Venkovské obyvatelstvo je nejzranitelnější skupinou, na kterou dopadá hospodářská krize. Podíváme-li se do budoucnosti, je možné říct, že zde rovněž hrozí riziko dalšího územního a hospodářského vyloučení, které přesáhne hospodářskou krizi. Ještě před tím, než krize vypukla, muselo mnoho členských států čelit neustálému poklesu, k němuž docházelo ve venkovských oblastech. Naší odpovědností je co nejdříve sestavit a uplatnit nezbytná opatření zaměřená na ochranu našich venkovských hodnot.

Vážení kolegové poslanci, vzhledem k tomu, že se nepředpokládá, že moje strana sklídí ve volbách takový úspěch, abych mezi vámi mohl pracovat i příštích pět let, rád bych vám také poděkoval za vynikající spolupráci, které jsem se v tomto Parlamentu těšil. Jako mladý politik mohu pouze každému mladému politikovi přát to štěstí učít se, jak funguje evropská politika, v tak výborné organizaci.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Paní předsedající, ve světě a v Evropě nyní panují tři krize: finanční krize, z toho vyplývající krize zaměstnanosti a krize v oblasti klimatu. Balíčky opatření by měly být zaměřeny na hledání řešení na všechny tři krize, pochybuji však, že by to byl případ tohoto balíčku. Marilyn Monroeová jednou řekla: „Neuvádějte mne v pokušení, zvládnou to sama.“ Zdá se, že takto jednaly vlády členských států, co se týče použití finančních prostředků, které jsme mohli společně uvolnit na tento hospodářský balíček. Lze ho velmi kritizovat, protože se zabývá starým druhem energie, a zejména pak, pokud jde o časový faktor. Opatření obsažená v tomto balíčku jsou tak vzdálenou budoucností, že povedou k vytváření pracovních míst spíše během příští recese, než během té současné. Naším záměrem je pokusit se uplatnit nové technologie a nové myšlenky a také opatření zaměřená na vytváření pracovních míst *nyní* během této recese, která sužuje Evropu. Proto budeme (doufejme, že budeme znovu zvoleni) nadále sledovat to, co slíbila Komise prostřednictvím komisaře Piebalgse, konkrétně jde o řádný, spolehlivý monitoring uplatňování daných opatření a dohled.

Paní předsedající, na závěr bych chtěla poděkovat komisařce Fischer Boelové za její mimořádně konstruktivní práci, kterou odvedla, a komisaři Piebalgsovi, který velmi úzce spolupracoval s Výborem pro průmysl, výzkum a energetiku a měl významný osobní podíl na sestavení energetického balíčku a klimatického balíčku a na tom, čeho jsme dosáhli v této oblasti v průběhu minulých pěti let. Ráda bych poděkovala zpravodaji, který odvedl dobrou práci, a mým kolegům poslancům. Opravdu se domnívám, že bychom měli ukončit činnost Evropského parlamentu ve Štrasburku a setkávat se v budoucnu pouze na jednom místě.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Paní předsedající, podpora pro venkovské oblasti je velmi důležitou činností bez ohledu na formu, jakou je prováděna. Tím více, když tato podpora přichází ve formě zavádění nových technologií ve venkovských oblastech v masovém měřítku. Pořadí priorit však podle mě vzbuzuje pochybnosti. Co je v této chvíli důležitější pro rozvoj venkovských oblastí – širokopásmové připojení k internetu, další modernizace a rozvoj dopravní infrastruktury, nebo opatření spojená se zvyšováním počtu pracovních míst ve venkovských oblastech zejména v průběhu krize?

Podle mne je zřejmé, že finanční prostředky potřebné k zavedení širokopásmového připojení k internetu a vypořádání se se změnou klimatu ve venkovských oblastech budou poskytnuty především podnikům a firmám, které se touto činností zabývají, a nikoli zemědělcům nebo obyvatelům venkovských oblastí. Neměly být tyto prostředky možná určeny na snížení nepoměru v dotacích pro středně velké zemědělské podniky, zejména v nových členských státech? Za velké peníze nyní Evropská unie zemědělcům nabízí širokopásmové připojení k internetu namísto toho, aby naplňovala důležitější potřeby, jako je pozdvihnout zemědělské podniky, a nikoli zemědělské koncerny, na vyšší úroveň.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL). - (EL) Paní předsedající, záměrem programu hospodářské obnovy ve výši 5 miliard EUR je využít kapitalistické krize a napomoci kapitalistům, aby dosáhli svých cílů tím, že podpoří kapitalistickou restrukturalizaci strategických odvětví, jako je energetika a elektronické komunikace.

Širokopásmové připojení k internetu a sítě jsou nezbytné pro rozvoj venkovských oblastí, ale nejsou prioritou. Když se příjem vlastníků malých a středních zemědělských podniků snižuje a tito vlastníci čelí hrozbě vystěhování z jejich půdy a nezaměstnanosti, když je hospodářství celých oblastí v krizi kvůli společné zemědělské politice a příkazům ze strany Světové obchodní organizace (WTO), není to rozvoj sítí, co přispěje k rozvoji venkova; toto je výsměch na úkor nebohých zemědělců. Na rozvoj společností elektronických komunikací, a nikoli na rozvoj zemědělství a venkova, bylo vyčleněno 1,5 miliardy EUR.

Přesně totéž platí i v případě 3,5 miliardy EUR vyčleněných na dokončení integrované elektroenergetické sítě a dokončení jednotného trhu s elektrickou energií, což usnadní privatizaci, fúze a převzetí společností podporované třetím liberalizačním balíčkem a politikou zachycování a ukládání uhlíku; jde o vydřidušský nákladný plán, který není šetrný k životnímu prostředí, je určený na zvýšení zisků produkčních jednotek a na to, aby umožnil další jimi způsobené znečišťování.

Pracovníci a zemědělci usuzují, že tato opatření jsou přijímána za účelem posílení kapitalistů a monopolů, proto je odmítají a bojují proti nim a požadují, aby byly zásadní změny učiněny tak, aby se z nich nestali tahouni břemena této krize.

Helga Trüpel (Verts/ALE). - (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, je pravda, že Evropská unie se k překonání této velké finanční a hospodářské krize snaží přispět vlastním podílem. Rovněž je pravda, že co se týče podpory širokopásmového připojení ve venkovských oblastech, měla by být oprávněna skutečně přispět k zajištění toho, aby byla překonána digitální segregace společnosti a aby mělo více lidí příležitost tohoto připojení využít a posílit vnitřní soudržnost Evropské unie.

Jako politička z rozpočtové oblasti bych však ráda zdůraznila, že i přes to, že bude mít vyhlášení tohoto programu veřejný dopad, není zřejmé, odkud budou finanční prostředky ve skutečnosti pocházet. Do určité míry je to nejisté. Nemohu to potvrdit, a pokud Rada takové rozhodnutí přijme a pokud Komise prostřednictvím pana Barrosa přijde s něčím takovým, je nutné vážně zajistit, že je zřejmé, odkud prostředky pocházejí. To je jediná skutečně přesvědčivá forma politiky, kterou můžeme prezentovat našim občanům. V této chvíli dané prostředky bohužel nemáme. Členské státy musí znovu zaujmout takový postoj, abychom skutečně objasnili, že je naše činnost příspěvkem k lepší strukturální politice a větší solidaritě v Evropě. Poté musíme vyvinout společné úsilí, aby se to opravdu mohlo stát skutečností.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Paní předsedající, ačkoli Evropská unie zavedla dotace pro rozvoj venkova, docházelo ve stejné době k vyliďňování venkova zapříčiněnému podmínkami, jež stanovila Maastrichtská smlouva, což podpořilo nespoutané nadšení pro liberalizaci a s tím související rozpad venkovských infrastruktur.

Po krachu společnosti Chrysler a uzavření policejních stanic a škol budou brzy kvůli deregulaci nařízené Evropskou unií uzavřeny také pošty. Komise zcela jasně dále plánuje upravit otázku eutanazie. Kdyby se měla kritéria způsobilosti podprůměrné hospodářské síly a vyliďňování venkova přestat uplatňovat od roku 2014, pro mnoho znevýhodněných oblastí by to mohl být polibek smrti. Podle mého názoru je to útok na venkovské oblasti, který bychom neměli připustit. Ve městech, velkoměstech a celé zemi musíme mít rovné životní podmínky. Jinak nebudou v Evropě opuštěny pouze jednotlivé oblasti, ale také celá údolí.

Pokud si přejeme zachovat vitální venkovské oblasti a nižší struktury střední třídy, snižování dotací je nepochybně špatným přístupem. Venkovské oblasti však nemohou být udržovány při životě pouze prostřednictvím zemědělských dotací. Úpadek zemědělství, ke kterému docházelo v posledních letech, to ukazuje jasně více než kdy jindy. Dotace pro znevýhodněné oblasti nesmí být sníženy, ale navýšeny. Malé, střední a ekologické zemědělské podniky musí přežít a soběstačnost v zásobování potravinami by měla být zachována. Pokud brzy nebude možné odradit EU od prosazování zejména intenzivních chovů a velkých vlastníků půdy – jako je například britská královna – pak nastal nejvyšší čas, aby bylo zemědělství znovu znárodněno nebo aby to bylo provedeno alespoň částečně.

Neil Parish (PPE-DE). - Paní předsedající, chtěl bych velmi poděkovat komisaři za to, že nám tuto otázku dnes dopoledne představil, a chtěl bych velmi poděkovat paní Stavrevové za její zprávu.

Je velmi důležité, abychom se tímto „pětimiliardovým“ balíčkem zabývali. Dost nepokrytě bych rád řekl Komisi, že až se bude v budoucnosti angažovat v záležitostech týkajících se pětimiliardového balíčku, měla

by pravděpodobně disponovat jasnějším souhlasem ze strany Rady před tím, než v této otázce pokročíme. Chápu, že není vždy jednoduché přesvědčit Radu, aby souhlasila s výdaji finančních prostředků, ale opravdu musíme vědět, zda tyto prostředky nakonec budou k dispozici. Věřím, že tomu tak pravděpodobně bude, a domnívám se, že budou moci být skutečně využity za velmi dobrým účelem.

Je nepochybné, že zemědělství je velmi důležité pro venkov, ale je tam také mnoho dalších podniků. Co se týče zejména malých zemědělských podniků, potřebujete další příjem. Širokopásmové připojení znamená zejména to, že ve venkovských oblastech se mohou vyvíjet spousty malých podniků. Pokud je širokopásmové připojení dostupné, mohou být spojení v některých nejdlejších venkovských oblastech, které v Evropské unii máme, velmi dobrá. Širokopásmové připojení může být rovněž zásadní pro to, aby pomohlo podnikům pokročit v oblasti zemědělství, cestovního ruchu a všem podnikům, jejichž činnost souvisí s využíváním internetu.

V této době skutečné recese v Evropské unii je to stimulační balíček, který – pokud dokážeme získat prostředky na správné oblasti a pokud je dokážeme získat včas – bude mít skutečný význam, protože je třeba podpořit podnikání. Zemědělství je důležité, ale ostatní druhy podnikání jsou pro venkovské oblasti rovněž důležité a tento balíček může být prospěšný.

Komisi tedy přeji úspěch v celém projektu. Doufám, že získáte dané prostředky, ale – jak jsem řekl – domnívám se, že v budoucnosti k tomu pravděpodobně musíme přistupovat mnohem jednotnějšími způsoby.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Paní předsedající, v listopadu 2008 předložila Komise plán hospodářské obnovy, který nebyl pro svůj účel dostatečný ani svým objemem, ani obsahem. O šest měsíců později je třeba uznat, že o uplatňování plánu hospodářské obnovy nelze téměř hovořit a ráda bych zjistila, co se s těmito 30 miliardami EUR určenými na hospodářskou obnovu děje.

Co se stalo s 15 miliardami EUR oznámenými prostřednictvím nových akcí a svěřenými Evropské investiční bance (EIB)? Jak lze uvést do souladu stimul ve výši 7 miliard EUR oznámený prostřednictvím strukturálních fondů a Fondu soudržnosti s oznámením o nedočerpání 10 miliard EUR ze strukturálních výdajů v roce 2009?

Co se týče 5 miliard EUR, o kterých dnes diskutujeme, ráda bych učinila čtyři poznámky. Navzdory tlaku ze strany Evropského parlamentu nebyla Rada ve složení ministrů financí schopna uvolnit na rok 2009 těchto 5 miliard EUR, ale pouze 2,6 miliardy EUR.

V žádném případě tedy nemáme jistotu, že Rada dokáže nalézt chybějící 2,4 miliardy EUR na rok 2010. Parlament je připraven nalézt prostřednictvím regulačních prostředků všechna možná řešení. Ostatní politické priority však nesmí být za žádných okolností zpochybněny. To Parlament nedovolí. Nesmíme připustit další přerozdělení; to je červená čára, kterou nepřekročíme.

Nalézt tyto 2,4 miliardy EUR bude složité, protože na základě prezentace předběžného návrhu rozpočtu Komise víme, že bude k dispozici maximálně 1,7 miliardy EUR. Rada navíc ještě musí odsouhlasit uvolnění těchto rezerv. V každém případě je tedy důležité, aby v zájmu krátkodobé rozpočtové ortodoxie a právního přístupu k úpravě rozpočtu již velký počet členských států nemohl zastavit celý tento plán hospodářské obnovy.

Pro budoucnost Unie musí být zachován silný rozpočet a můžeme pozorovat – a to je moje čtvrtá poznámka – že objem posledního finančního výhledu a způsob, jakým byl vyjednáán a přijat, značně znevýhodňuje budoucnost Evropy.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Paní předsedající, když poslouchám tuto rozpravu, získávám pocit, že většina z nás je spokojena, ale já mám nicméně silný dojem, že tento balíček je nutný. Domnívám se, že hlavní obavou zde bylo zachránit dobré jméno předsedy Barrosa a Komise. Navržená opatření budou jistě užitečná, ale financování je stále nejisté.

Ačkoli musí rozpočet vyčleněný na zemědělství zohledňovat nepředvídatelné situace i v případě přebytku, mám několik námitek k tomu, aby byl neustále používán jako „zlatý důl“, který slouží na úhradu nepředvídatelných událostí. Jsem toho názoru, že Komise a Evropská unie se z případů vypuknutí nakažlivých chorob zvířat, ke kterým došlo v minulosti, nedokázaly příliš poučit. Kdyby k nim mělo dojít znovu, museli bychom je financovat z rozpočtu na zemědělství.

Co bych rád věděl, je toto: čemu dáváme přednost? Financování opatření navržených pro boj s chorobami zvířat, nebo financování tohoto balíčku, který ještě musí být upraven? V této otázce přetrvává hlavní nejistota, ale chápu, že zde bude v každém případě vždy dostupná podpora příjmu, a to mě uklidňuje.

Co se týče aktuálních opatření, ta se v jednotlivých členských státech liší, ale jsou nepochybně užitečná. Jsem rovněž ve prospěch zabezpečení dodávek energie a domnívám se, že vše, co můžeme v tomto ohledu učinit, bude užitečné.

Na závěr bych rád poblahopřál oběma komisařům k jejich práci, kterou vykonali, a zejména paní Fischer Boelové, se kterou jsem měl tu příležitost velmi úzce spolupracovat v posledních pěti letech.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Dámy a pánové, iniciativa v celkové výši 5 miliard EUR je dobrým základem jak pro další rozvoj společné energetické politiky Evropské unie, tak pro rozvoj venkova v dlouhodobém horizontu. Posílení interních soustav je stejně významné jako zavedení propojení soustav tvořených jednotlivými soustavami. Podle mého názoru by měl být kladen větší důraz na energetickou účinnost a diverzifikaci, mělo by to být učiněno prostřednictvím vytvoření skutečných pobídek pro využívání větrné energie na moři, geotermální energie a dalších obnovitelných zdrojů energie. Plány členských států včetně plánů velkých států, jako je Německo, Francie a Spojené království, musí být sestaveny v souladu se společnou energetickou politikou Evropské unie. Pro ty státy, které jsou obzvláště vážně zasaženy hospodářskou krizí, by měly být stanoveny 50% stropy pro spolufinancování. Místní a regionální iniciativy, jejichž cílem je představit energii z obnovitelných zdrojů a podporovat využití této energie, musí být skutečně podporovány. Co se týče rozvoje venkova, větší pozornost musí být věnována skutečné situaci spíše než historickým ukazatelům. Neprobíhá pouze diskuse o zavedení širokopásmového připojení, ale také například o rozvoji silnic na venkově. Zdroje z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova by měly být zpřístupněny zejména pro hospodářsky slabší členské státy. Děkuji.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, pane komisaři, tento plán hospodářské obnovy není žádným mistrovským dílem. Pro venkovské oblasti v něm toho především mnoho nezbylo. Dále vyžaduje převod finančních prostředků z rozpočtu zemědělství do oblasti rozvoje venkova. Paní komisařko, nevede to k nezávislému rozvoji venkovských oblastí, ale znovu to sleduje logiku, jejímž cílem je kompenzace.

Úsudek vytvořit kompenzační programy je pak zejména ponechán na členských státech. V Německu to má vliv na mléčný fond. Ztráta 15 centů na kile mléka znamená pouze pro samotné německé zemědělce produkující mléko schodek ve výši 4,2 miliardy EUR. Nyní by mělo dojít ke kompenzaci prostřednictvím 100 milionů EUR. Paní komisařko, dovoluji mi říci to jasně. Toto je pouhý pakatel, nikoli plán hospodářské obnovy!

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Nejprve bych ráda poblahopřála paní Stavrevové za kvalitní zprávu, kterou nám dnes předložila.

Podporuji pozměňovací návrhy předložené zpravodajkou, jako je například uvolnění 250 milionů EUR na činnosti spojené s vypořádáním se s novými výzvami, ačkoli jak řekla samotná komisařka, budeme to muset zrevidovat. Vzhledem k tomu, že je třeba na současnou hospodářskou krizi reagovat rychle, bylo by prospěšné, a toho jsme si všichni dobře vědomi, aby byly provedeny platby, které jsou uskutečnitelné již v průběhu rozpočtového roku 2009. Tento přístup v podstatě odráží závěry, kterých bylo dosaženo předsednictvím Evropské rady dne 12. prosince 2008.

Jedním významným aspektem současné hospodářské krize je snížení v dostupných obecných zdrojích a v půjčkách společně s přísnějšími podmínkami stanovenými pro získání úvěrů od bank. V důsledku toho podporuji návrh zpravodajky, aby členské státy mohly uvolněné prostředky využívat na půjčky a úvěrové záruky, které by venkovským subjektům umožnily v tomto obtížném období investovat.

Vzhledem k tomu, jak široce je populace rozptýlena a vzhledem k vysokým nákladům v některých venkovských oblastech by ne všichni občané mohli získat soukromý přístup k infrastruktuře širokopásmového připojení. Podle mého názoru by tedy měly mít členské státy kromě navrhovaných operací spojených s infrastrukturou možnost podporovat přístupová místa, která by lidem žijícím ve venkovských oblastech umožnila přístup k internetu, např. ve veřejných knihovnách či na obecních úřadech.

V důsledku toho souhlasím s tím, že široká veřejnost a místní orgány odpovědné za provádění těchto nových opatření by měly mít k dispozici specifické informace. Aby mohly být dostupné zdroje využity co nejúčinněji a aby došlo k zásadnímu pokroku v rozvoji širokopásmového připojení k internetu ve venkovských oblastech,

domnívám se, že při přidělování prostředků je třeba vycházet z rozdílů ve stávajícím širokopásmovém pokrytí v jednotlivých členských státech.

Jutta Haug (PSE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, není to ani dvě hodiny, co bylo přijato konečné rozhodnutí ohledně Plánu evropské hospodářské obnovy. Trvalo nám to pět měsíců – je zbytečné říkat, že to bylo způsobeno chytračením v Radě – pět měsíců, než jsme dospěli k rozhodnutí o balíčku, který nyní leží před námi.

Kdybychom brali název tohoto balíčku opravdu vážně, museli bychom být mnohem rychlejší. Samotný balíček je v pořádku; to nelze zpochybňovat. Avšak mám velké pochybnosti o tom, zda může vést v současné krizi k hospodářské obnově Evropy. Mohou určené finanční prostředky plynout na určené projekty v určeném čase?

Je správné, že členové Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku měli rovněž pochybnosti a vyjednali si prohlášení Komise, že přebytky nebudou převedeny do oblasti energetické účinnosti. Je zde tedy možnost, že 2,6 miliardy EUR, o kterých se má rozhodnout, bude využito přijatelným způsobem. Ale dokážeme se také na podzim shodnout na schodku 2,4 miliardy EUR 5miliardového plánu hospodářské obnovy s Radou?

Částka 5 miliard EUR na dva roky je výrazem evropské solidarity. To všechno je v pořádku. Avšak účinnější pomoc pro celé evropské hospodářství přichází ze společného rámce regionální a strukturální politiky: 38 miliard EUR – pouze na tento rok! Tyto zdroje jsou hnací silou, která se skrývá za evropským hospodářstvím.

Roberts Zile (UEN). – (LV) Paní předsedající, paní komisařko, pane komisaři, kompromis o tom, že 5 miliard EUR nebude navraceno dárcovským státům, ale že budou využity na rozvojové projekty v oblasti energetiky a širokopásmového připojení, nese následující významné politické poselství. Ukazuje to, že i v době krize se evropská solidarita úplně nevytratila. Rozumím tomu, co řeklo několik mých kolegů poslanců, téměř většina finančních prostředků se jednoduše vrátila do těchto států a byla přidělena na jejich projekty z oblasti energetiky, ale domnívám se, že v tomto návrhu je zásada solidarity zřejmá. Rovněž se domnívám, že zahájení dlouhodobého projektu v oblasti energetiky, jako je napojení pobaltských států na severské elektrizační soustavy, je rovněž správným signálem, protože vyřešení otázek spojených s překonáním krátkodobé krize závisí spíše na samotných členských státech, jelikož mohou zohlednit své specifické situace. Dalším bodem, v jehož případě musíme být podle mého názoru velmi opatrní, je to, že tyto krátké lhůty pro zahájení projektu mohou vést k velkému rozhořčení, pokud nebudou projekty obsažené v tomto návrhu dokončeny. V tomto bodě musíme postupovat všichni společně a velmi odpovědným způsobem. Děkuji.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Paní předsedající, toto je třetí rok našeho finančního výhledu a je to rovněž třetí rok, kdy jsme se zde sešli, abychom projednali jeho střednědobou úpravu. V roce 2007 jsme zde měli projekt Galileo, který se vysvětloval velmi jednoduše. V roce 2008 jsme zde měli potravinový nástroj ve výši 1 miliardy EUR, v jehož případě jsme museli využít vše, co bylo v našich silách, abychom zajistili jeho financování, protože musel být financován v rámci existujících kategorií, třebaže byl pro jeho úpravu ponechán malý prostor. Nyní hovoříme o balíčku pro stimulaci hospodářství, což je v této oblasti jistě vítaný příspěvek k úsilí vyvinutému na vnitrostátní úrovni, a doufejme, že to bude stimulem pro projekty v oblasti energetiky a širokopásmového připojení v severní části naší země.

Avšak domnívám se, že v tomto ohledu musím zopakovat dvě výhrady. Těší mě, že dodržujeme pravidla a skutečně upravujeme finanční výhled, ale znovu jsme se museli uchýlit k nečestnému jednání, abychom získali prostředky pro rozpočet na rok 2010, případně na rok 2011. Samozřejmě je dobré vědět, že to neovlivní programy související se spolurozhodováním, ale co zemědělství, které, jak víme, stále nespadá do spolurozhodování? Co se stane, když propukne další choroba zvířat, jak již bylo zmíněno, nebo když zažijeme vážnou tržní krizi a tyto prostředky pro zemědělství budeme stále potřebovat? Může nás Komise ujistit, že se těmto povinnostem nevyhne?

Moje druhá výhrada je taková, že musíme být schopni sledovat výdaje, na kterých jsme se jako celek shodli. Před dvěma týdny moje delegace odmítla udělit absolutorium rozpočtu za rok 2007 kvůli problémům týkajícím se dohledu a finanční odpovědnosti. V co tento balíček nesmí v žádném případě vyústit, je zhoršení odpovědnosti a dohledu. Jak by řekli Britové „pudding posoudíme jedině tím, že ho sníme“ (the proof of the pudding is in the eating) a já se domnívám, že tento plán bude úspěšný pouze, pokud splníme všechny podmínky.

Vím, že moje doba pro vystoupení vypršela, ale ráda bych ještě využila tři vteřiny, abych poděkovala komisařce za to, že zde s námi strávila mnoho pozdních večerů, diskutovala s námi dané otázky poté, co skončily rozpravy o zemědělství. Takže vám děkuji, paní komisařko, za vaši dostupnost a spolupráci.

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Paní předsedající, zpráva a obecně iniciativa, o které dnes diskutujeme, je nezbytná, ale obávám se, že její účinnost je pochybná. Je to spíše jako pouhá jedna injekce nežli celá léčba. Evropa musela něco dělat, protože tato krize je vážná a bylo nutné s tím něco dělat, ale domnívám se, že toto není vůči dané výzvě dostatečné. Zaprvé, vzhledem ke krizi, již procházíme, to není dostatek prostředků, a není zaručeno, že tyto prostředky se dostanou k těm, kteří je nejvíce potřebují. Jak odvětví energetiky, tak širokopásmového připojení k internetu jsou významná, nemůžeme si však být jisti, že jsou těmi nejvíce prioritními odvětvími, a co je důležitější, že jsou odvětvími, která budou vytvářet dodatečná pracovní místa a hospodářský růst, jež potřebujeme.

Zadruhé, jak uvedli všichni moji kolegové poslanci, stále ještě nevíme, zda, kdy a odkud bude pocházet velká část, téměř polovina, prostředků, tedy přibližně 2,4 miliardy EUR. Nedávno jsme v Rozpočtovém výboru hovořili s komisařem Kallasem, který není v současnosti schopný nám odpovědět, odkud budou prostředky pocházet.

Zatřetí, a to je možná nejdůležitější, stanovili jsme řešení, která nám nepomohou reagovat na problémy v dlouhodobém horizontu. Stále si brát prostředky, které zbyly ze zemědělské politiky, není řešením; tajně přesouvat zůstatky mezi zemědělskou a regionální politikou a ostatními potřebami Unie není řešením. Evropa potřebuje globální plán, aby se mohla postavit krizi, a nezdá se, že by takový plán v současnosti měla. Obávám se, že Evropská unie tuto příležitost ztratila, a obávám se, že ji ztratila zejména samotná Komise.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). - (ES) Paní předsedající, paní komisařko, pane komisaři, pane úřadující předsedo Rady (ať je kdekoli, protože tady není), slova vyřčená v tomto Parlamentu jsou důležitá: nazývat 5 miliard EUR „Plánem Evropské hospodářské obnovy“ je humorným kouskem ze strany Evropské komise, ale nemá nic společného se skutečností; je to pouhá změna v rozpočtu, která je skromná, má omezený rozsah a omezené účinky.

Měli bychom ho však uvítat, nikoli kvůli vyčlenění finančních prostředků, ale kvůli tomu, co znamená v politickém a rozpočtovém ohledu: zaprvé, znamená uznání, že stávající finanční rámec, který jsme přijali na období 2007–2013, nedisponuje přiměřenými nástroji, díky nimž bychom se mohli vypořádat se situací hospodářské krize. Abychom našli 5 miliard EUR, bylo nezbytné, jak řekl Reimer Böge, prodat se rozpočtovou procedurou, usilovat o interinstitucionální dohodu, a tři orgány EU musely vynaložit úsilí na šest měsíců práce; a to vše jen proto, jak bylo mnohokrát řečeno, aby byla polovina finančních prostředků ponechána riziku dalšího dohodovacího řízení.

Je to rovněž divný způsob ochrany zemědělství Společenství. Nedělejme žádné chyby: ukazuje se, že mimořádné finanční prostředky ze společné zemědělské politiky představují financování nevhodných položek z jiných kategorií výdajů. To je přímým důsledkem chyb učiněných při vyjednávání finančního rámce. Uvidíme, jaké budou výsledky, až budeme muset vyjednávat další dohodu o zemědělství v roce 2013.

Vítám tedy cíle tohoto balíčku, doufám však, že v budoucnosti nebudeme nuceni litovat prostředků, které jsme použili.

Glenis Willmott (PSE). - Pane předsedající, naši občané od nás očekávají, že jim v těchto nepokojných časech poskytneme opravdovou pomoc. Opatření na evropskou hospodářskou obnovu, které nám bylo předloženo, představuje významný balíček, a já schvaluji, že je kladen silný důraz na pracovní příležitosti v odvětví ochrany životního prostředí a ekologicky šetrné technologie, které napomohou ke snížení našich emisí uhlíku a podpoří zabezpečení dodávek energie.

Rovněž jsem přirozeně velmi potěšena, že moje země získá až 500 milionů EUR financí na podporu projektů v oblasti větrné energie na moři a zachycování a ukládání uhlíku. Je však jasné, že jak objem, tak ambice navrhovaného balíčku jako celku jsou nedostatečné. Upřednostnila bych, kdyby byl kladen větší důraz na nezaměstnanost mladých lidí. Mladší generaci musíme dát naději do budoucnosti. Nicméně to, co nám dnes bylo předloženo, je bezpochyby lepší, než nedělat nic. Poslanci Evropského parlamentu, kteří jsou představiteli Labour Party, proto tato opatření podpoří, ačkoli jsme si jisti, že je třeba sestavit nový plán hospodářské obnovy.

Doufám, že přítomní konzervativní poslanci Evropského parlamentu budou rovněž hlasovat ve prospěch těchto opatření, která nabízí skutečnou pomoc těm nejvíce zasaženým, a to navzdory přístupu „nicnedělání“,

jenž prosazuje jejich izolacionistický vedoucí představitel, David Cameron, který důsledně oponuje opatřením Labour Party ve Spojeném království.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, evropské státy přijímají miliardové záchranné balíčky pro své finanční instituce i průmyslová odvětví. Také Evropská unie jako celek usiluje o investice do evropské ekonomiky. Diskutovaný návrh na podporu hospodářského oživení prostřednictvím finanční pomoci Společenství pro projekty v oblasti energetiky je součástí plánu evropské hospodářské obnovy, který předpokládá přidělení celkové částky 30 miliard EUR. Tento plán na veřejné investice ve výši 5 miliard EUR předpokládá směřování především do energetické infrastruktury, vysokorychlostního připojení k internetu, restrukturalizace zemědělství. Je potřeba si uvědomit, že evropské diplomaty se o konkrétní podobě balíčku přeli několik posledních týdnů. Předsednictví pod vedením České republiky i Komise se odpovědně snažily prostřednictvím tohoto balíčku mimo jiné reagovat na plynovou krizi a v tomto směru řešit některá bolavá místa především v oblasti střední a východní Evropy. Ano, je pravda, že některé věci stále nejsou vyřešeny. Některé státy, které jsou pomalejší při čerpání fondů Evropské unie, mohou doplatit na to, že nestačí do příštího roku všechny projekty připravit. Pochyby panují také ohledně financování tohoto balíčku. Tyto skutečnosti nás však podle mého názoru neopravňují k tomu, abychom odmítli těžce vyjednaný kompromis. Jeho odmítnutím totiž v konečném důsledku můžeme způsobit, že nejen že nebudou peníze na úsporné energetické projekty, ale nebudou ani peníze na zajištění bezpečných dodávek plynu do našich domovů. A to by nám při příští plynové krizi voliči pěkně spočítali.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, dnešní rozprava se vyznačuje dvěma významnými charakteristikami. Zaprvé jde o nespornou potřebu, abychom se v Evropě více zasadili o propojení elektrizačních soustav a o širokopásmové připojení k internetu. Zadruhé dnešní rozprava nepřímou vede k velmi důležité otázce týkající se současných a budoucích výdajů na zemědělství v rámci rozpočtu Společenství.

Pozitivní zprávou je samozřejmě to, že Evropa využívá rozpočet Společenství jako nástroj proti krizi. To je pozitivní a toho se musíme držet. Částka pěti miliard není mnoho, ale naše systémová metoda využívání rozpočtu Společenství jakožto nástroje pro boj s novými problémy je správnou metodou a přesně to byl důvod, proč hlavy států a vlád tuto částku schválily na nedávné vrcholné schůzce, kde tento přístup podpořily. Musíme však být opatrní. Pokud nás tato systémová metoda vede k příliš zjednodušujícímu deduktivnímu úsudku, že zemědělství bude vždy disponovat nevyužitými prostředky, které bude možné využít na úhradu nových požadavků, a na základě toho dospějeme na začátku významných rozprav o budoucnosti zemědělství po roce 2013 k závěru, že zemědělství má již více, než potřebuje, byla by to pro Evropu obrovská strategická chyba. Jinými slovy bychom se neměli domnívat, že bychom měli snižovat prostředky určené na zemědělství, protože rozpočet potvrdil, že až do roku 2013 disponujeme prostředky, které můžeme čerpat z projektu Galileo, jež lze využít na financování projektů v oblasti energetiky a širokopásmového připojení k internetu.

Zemědělství potřebuje zdroje a bude je potřebovat i po roce 2013. Zároveň musíme v Evropské unii objasnit něco, co je samozřejmé: nové priority budou vždy vyžadovat nové zdroje.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, pane Graefe zu Baringdorfe, ten „pakatel“ znamenal, že v mojí malé vesnici s 450 obyvateli jsme mohli plnou parou vpřed zahájit práce na přemostění mezery v širokopásmovém připojení. Věřím, že nejpozději za tři až čtyři měsíce to bude hotové.

Paní Stavrevová, velice vám děkuji za vaši zprávu. Je velmi dobrá.

Dámy a pánové, 15 let jsem dokázal pracovat v tomto vzhledném Parlamentu na otázkách rozvoje zemědělství, pomáhal jsem dávat tomuto rozvoji podobu bez ohledu na velikost zemědělského podniku a právní formu. Nyní nastal čas, abych dělal něco jiného. Rád bych poděkoval všem mým kolegům poslancům, úředníkům, panu Piebalgsovi a zejména vám, paní Fischerová Boelová.

Atanas Papanizov (PSE). – (BG) Nejprve bych rád poděkoval zpravodaji, panu Maldeikisovi, a zdůraznil významnost projektů souvisejících se zabezpečením dodávek energie. Tyto projekty budou vytvářet řádné podmínky pro větší solidaritu mezi členskými státy prostřednictvím diverzifikace zdrojů dodávek plynu a současných dodavatelů.

Rád bych zmínil, že moje země, která byla energetickou krizí na začátku roku nejvíce zasažena, získala po jednáních určité zdroje a byla provedena napojení na řecké a turecké systémy. Zdroje vyčleněné na projekt Nabucco a tzv. zpětné toky dodávek plynu rovněž přispějí k zabezpečení dodávek v jihovýchodní Evropě.

Domnívám se, že tato opatření učiněná Komisí a tyto návrhy jsou správným začátkem, jak plánovat politiku zabezpečení dodávek energie. Očekávám, že bude sestavena strategie určená ke zdokonalení směrnice o bezpečnosti dodávek zemního plynu a že bude ve velmi blízké budoucnosti předložen návrh společné energetické politiky.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Ráda bych hovořila o makroekonomickém dopadu tohoto balíčku. Často říkáme, že musíme řešit bankovní problémy a poskytnout bankám větší likviditu, více finančních prostředků. Tento balíček je důležitý, protože posiluje likviditu našeho společného trhu. Vzhledem k tomu, že kapitál cirkuluje mezi jednotlivými zeměmi, krize způsobila, že – a to je v hospodářském vývoji přirozeným procesem – společnosti v mnoha zemích zastavily svůj provoz kvůli nedostatku finančních prostředků.

Takový balíček je potřebný nikoli jako určitý druh podpory nebo pomoci. Je potřebný, aby udržel náš jednotný evropský trh, naši integraci, které jsme po mnoho let budovali.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, nejprve bych rád poděkoval paní komisařce Fischerové Boelové a panu komisaři Piebalgsovi. Toto je dobré znamení: zemědělství a energetika bok po boku, jejich spolupráce. To samé platí o panu Schierhuberovi a panu Karasovi, poslancích Parlamentu, kteří tak říkájící riskovali ve prospěch malých a středních zemědělských podniků. To je dobrým znamením. Tato rozprava o balíčku 5 miliard EUR ukazuje, že jsme si zvolili správnou agendu a že musíme posílit kupní sílu ve venkovských oblastech. Zejména v době hospodářské a finanční krize je naším prioritním úkolem nikoli posílat finanční prostředky, které potřebujeme pro oblast energetiky, ruským oligarchiím a ropným magnátům, ale nechat si je v Evropě a posílit zde venkovské oblasti.

Rád bych vyjádřil svá blahopřání k této iniciativě a zejména mě těší, že je dnes můžeme přijmout.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Rovněž já bych chtěla poblahopřát našim zpravodajům. Tento dokument je důležitý, protože propojení energetické infrastruktury musí být prioritou.

Domnívám se však, že do modernizace infrastruktury na výrobu a přenos elektrické energie musí být investováno více. To říkám, přičemž mám na paměti výpadek proudu, k němuž došlo před několika lety a který zasáhl mnoho evropských států. Skutečně si však myslím, že na projekt Nabucco musí být vyčleněno větší množství prostředků. Nicméně je správné, že významnost tohoto projektu je uznávána i prostřednictvím tohoto dokumentu.

Co se týče energetické účinnosti budov, ve srovnání se sdělením Komise z října, v němž bylo 5 miliard EUR vyčleněno na tuto oblast, v tomto dokumentu nenacházíme nic o zdrojích. Toto opatření máme spojeno s inteligentními městy, ale tyto zdroje budou moci být použity, pokud zbudou nevyčerpané zdroje. Domnívám se, že tato situace je nepřijatelná, protože je třeba vytvářet pracovní místa a toto odvětví má obrovský potenciál.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Paní předsedající, ve prospěch našeho návrhu zde vidím širokou podporu a domnívám se, že je velmi důležité vzpomenout si, kde jsme byli na začátku působení tohoto Parlamentu.

Máme přibližně 27 vnitrostátních energetických politik a 27 trhů v různém stavu liberalizace. Spolupráce mezi členskými státy v otázkách energetiky je poněkud složitá. Zabezpečili jsme ty nejdůležitější společné hnací síly, konkrétně balíček o energetice a změně klimatu a posílení evropského rozměru evropského vnitřního trhu s energií. Avšak otázka, odkud pocházejí finanční prostředky, zde stále přetrvávala a až doposud jsme skutečně na oblast energetiky nevyhradili podstatné částky. Kvůli finanční krizi samozřejmě čelíme problému zpoždění v mnoha energetických – a kapitálově náročných – projektech. Plynová krize na začátku roku nám navíc znovu připomněla, jak je Evropa zranitelná, co se týče jejích dodávek energie, a jak špatně jsme propojeni, což ztěžuje využití rozsahu a působnosti Evropské unie. Velký podíl tohoto balíčku je ve skutečnosti určen na tato tolik potřebná propojení.

Pan Paporizov zmínil Bulharsko. Kdyby Bulharsko disponovalo dalšími třemi propojeními soustav, bylo by méně sužováno, a nestojí to mnoho peněz. Otázkou je, proč nebyla propojení vybudována. Je zde mnoho faktorů. Propojení není vybudováno pouze jedním členským státem: potřebujete k tomu nejméně dva. Rovněž potřebujeme společnosti, které se tím zabývají. Tento balíček také v podstatě zabezpečuje hnací sílu na politické úrovni. Pobaltské státy hodně mluvily o spolupráci a propojeních se severským trhem, ale do té doby, než byl sestaven tento balíček, se skutečný vývoj pobaltských propojení jaksi náhle zastavil. Nedávna schůzka předsedů vlád pobaltských států a rozhodnutí, která byla v jejím průběhu přijata, jsou tak velmi důležitá, že pobaltské země již nadále nebudou energetickým ostrovem.

Domnívám se, že tento balíček nabízí přesně to, co Parlament hledá, aby dosáhl tří cílů: zabezpečení dodávek energie, udržitelnosti a konkurenceschopnosti EU. Rád bych tedy požádal poslance tohoto Parlamentu, aby tento návrh podpořili, protože je opravdu významnou změnou v evropské energetické politice.

Mariann Fischer Boel, *členka Komise*. – Paní předsedající, pozorně jsem zde dnes při této rozpravě naslouchala mnoha pozitivním a konstruktivním poznámkám.

Jak někteří z vás uvedli, nejprve se musíme dobře ujistit, že nebudeme čelit situaci, kdy nebude rozpočet zemědělství disponovat naprosto žádnou rezervou. Máme přebytek, protože jsme neměli mimořádné výdaje – měli jsme velmi nízké náklady na intervenční opatření a velmi nízké náklady na vývozní náhrady – a proto můžeme tuto zvláštní situaci zvládnout. Neuchýlíme se ale k situaci, kdy nebudeme mít v rozpočtu žádnou rezervu, a to kvůli důvodům zmíněným panem Mulderem. Pokud se setkáme se situací chorob zvířat, mohu zde dnes zaručit, že nebudeme čelit situaci, kdy nebudeme disponovat žádnými finančními prostředky nebo jejich nedostatkem, abychom tyto situace vyřešili.

Rovněž je důležité zdůraznit solidaritu v rozdělení finančních prostředků. Podíváte-li se na rozvoj venkova, je zřejmé, že byly tyto prostředky přerozděleny podle prostředků dostupných v rozpočtu určeném na rozvoj venkova pro různé členské státy, což ve skutečnosti zvýhodňuje nové členské státy.

Je také důležité chápat tuto finanční podporu jako jednorázovou záležitost. V rozvoji venkova to jednoduše pokryje mezeru, které čelíme v roce 2009, protože kontrola stavu společné zemědělské politiky vstoupí v platnost až dne 1. ledna 2010, a proto jsme se ocitli v situaci, kdy nemáme žádné finanční prostředky, abychom čelili novým výzvám. Tyto výzvy jsou naprosto ve shodě s myšlenkami mého váženého kolegy pana Piebalga, které se týkají zdrojů obnovitelné energie ve venkovských oblastech, využití nových technologií, využití odpadu z odvětví zemědělství k tomu, aby se přispělo ke snížení emisí skleníkových plynů, změny klimatu, vody, biologické rozmanitosti a výzev, kterým nyní v Evropě čelíme v odvětví mléka a mléčných výrobků.

Na závěr naprosto souhlasím s tím, že širokopásmové připojení je výhodou nejen pro odvětví zemědělství, ale pro každého. Je však velmi důležité, abychom zajistili napojení na síť širokopásmového připojení ve venkovských oblastech s cílem podpořit malé a střední společnosti a usnadnit obyvatelům, aby tyto oblasti opustili, a přitom mohli používat své počítače, možná jeden nebo dva dny v týdnu, aby se věnovali zaměstnání, které by mohli mít ve městě. Širokopásmové připojení je tedy jednou z otázek budoucnosti.

Obecně a závěrem se domnívám, že jsme zde dosáhli široké podpory, a doufám, že investice, kterou věnujeme na tuto jednorázovou platbu, se ukáže jako dobře vynaložená.

Petya Stavreva, *zpravodajka*. – (BG) Ráda bych vám poděkovala za váš pozitivní přístup a také za doporučení a názory, které jste vyjádřili. Rovněž děkuji paní komisařce Boelové za její pozitivní přístup a za podporu, kterou neustále věnuje zemědělcům a obyvatelům venkova. Zvláštní poděkování patří předsedovi pro zemědělství a rozvoj venkova, panu Parishovi a našemu koordinátorovi, panu Goepelovi, za jejich podporu a důvěru.

Dnes, kdy diskutujeme o budoucnosti společné zemědělské politiky a možnosti odpovídající podpory, je pro nás velmi důležité říct, že stovky milionů evropských občanů žijí ve venkovských oblastech, jež pokrývají velkou část území Společenství. Je třeba, aby jim byla prostřednictvím naší solidarity poskytnuta podpora.

Velmi mě těší, že všechny zprávy, o kterých jsme zde v Evropském parlamentu ve Štrasburku v posledních měsících jednali a jejichž hlavním předmětem byla společná zemědělská politika, jsou navrženy ve stejném duchu a mají stejný obecný cíl: že musíme zohlednit a uznat potřeby a příležitosti zemědělců a obyvatel venkova ze všech členských států.

Jako zástupkyně Bulharska, jednoho z posledních členských států, které přistoupily k EU, se domnívám, že je pro evropské orgány, a zejména Evropský parlament, prvořadé, aby dnes obyvatelům Společenství vyslaly jasnou zprávu o tom, že je podpoří, aby ukázaly, že jsme zde pro to, abychom jim pomáhali v těžkých časech hospodářské krize. Těsně před evropskými volbami je pro evropské orgány důležité, aby ukázaly, že jsou občanům nablízku a že jim chtějí během těžkých časů, které v současnosti zažíváme, pomoci.

Eugenijus Maldeikis, *zpravodaj*. – (LT) Rád bych poděkoval všem mým kolegům za jejich podporu. Tato rozprava ukázala, že daný balíček je velmi důležitý a jednoduše nemůžeme zapomenout, jak bylo pro Komisi složité ho připravit a zajistit, aby byla tato dohoda přijata. Domnívám se, že musíme ocenit skutečnost, že členské státy dokázaly ve velmi krátké době dospět k dohodě a že je tento dokument nyní předložen Parlamentu a bude se o něm hlasovat.

Myslím, že bylo velmi složité nalézt geografickou rovnováhu pro financování těchto projektů a posoudit opatření na podporu hospodářské obnovy (čímž myslím, jak velký budou mít dopad na makroekonomické procesy a jednotlivá odvětví) a využít k financování různé projekty z energetického pododvětví. Proto se domnívám, že dokument, který zde nyní máme, musí přinést výsledek, a dnes jsem byl velmi potěšen, že komisař Piebalgs zmínil, že před koncem května by měla být vyhlášena nabídková řízení. To ukazuje, že reagujeme dostatečně strategicky a chápeme citlivost celé této otázky.

Domnívám se, že tento balíček je rovněž velmi důležitý v tom smyslu, že investiční procesy v Evropské unii se vzhledem k hospodářské krizi značně zpomalují, a tento balíček bude velmi dobrým podnětem a signálem jak pro členské státy, tak pro energetické společnosti, aby pokračovaly ve svých investičních činnostech, a našich strategických cílů v oblasti energetiky v rámci Evropské unie by tak mohlo být dosaženo.

Ještě jednou všem děkuji za jejich podporu a vyzývám vás, abyste hlasovali ve prospěch tohoto balíčku.

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes.

*
* *

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, během postupu „catch the eye“ jste mě přehlédla. Je to samozřejmě vaše privilegium, ale rád bych nyní učinil osobní prohlášení v souladu s jednacím řádem.

Předsedající. – To není možné, pane Graefe zu Baringdorfe, rozprava je ukončena. Velmi dobře víte, že na postup „catch the eye“ je volných pět minut, a poslanci, kteří nehovořili během rozpravy, mají přednost. Nyní vám tedy nemohu povolit mluvit, rozprava je ukončena. Je mi líto.

***

Písemná prohlášení (článek 142 jednacího řádu)

Adam Gierak (PSE), písemně. – (PL) Nařízení zavádí program na podporu hospodářství EU během krize. Přidělení této podpory na projekty v oblasti energetiky povede k hospodářskému oživení, lepšímu zabezpečení dodávek energie a snížení emisí skleníkových plynů. Přinejmenším se předpokládá, že k tomu dojde.

Byla na to vyčleněna částka 3,5 miliardy EUR.

Přispěje tento program k tomu, aby byla krize překonána? Pochybuji o tom. S těmito finančními prostředky nebude okamžitě vytvořeno mnoho pracovních míst. Na přípravu každého z projektů je potřeba čas, takže tyto projekty zlepší hospodářskou situaci až s opožděním. Důležitost projektů se různí. Nejdůležitější jsou ty, které se týkají propojení energetických soustav. To posílí soudržnost v rámci EU.

Podle mého názoru by však projekty měly zahrnovat propojení energetických soustav mezi Polskem a Německem.

V oblasti technologie zachycování a ukládání uhlíku jsou kritéria způsobilosti příliš vysoká a je zde předpoklad, že tato technologie již byla na dané úrovni vyvinuta, ačkoli ve skutečnosti tomu tak není.

Udivuje mě lhotejný způsob, jakým Komise plýtvá penězi Společenství, a myslím, že je to výsledkem jak špatného úsudku, tak využití doktríny, která se skrývá za jejich přístupem. Peníze vyhozené z okna, tím samozřejmě myslím peníze vydané na zařízení pro zachycování a ukládání uhlíku, by k vyřešení krize přispěly více, kdyby byly využity na rozsáhlou renovaci a izolaci budov nebo na výstavbu stovek bioplynových stanic. Těžilo by z toho i životní prostředí.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), písemně. – (PL) V rozpravě týkající se zprávy o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení, pokud jde o víceletý finanční rámec (2007–2013), bych rád upozornil na tři záležitosti.

1. Měli bychom podpořit vyčlenění 5 miliard EUR na financování projektů z oblasti energetiky v roce 2009 a 2010 a na financování rozvoje infrastruktury připojení k internetu ve venkovských oblastech. Měli bychom vyčlenit 3,5 miliardy EUR na energetickou síť a 1,5 miliardy EUR na infrastrukturu připojení k internetu ve venkovských oblastech.

2. Poté, co jsem vyslovil svou podporu, bych rád vyjádřil obavu, že zdroj těchto dodatečných prostředků se nachází v okruhu 2, což znamená ve společné zemědělské politice, kde budou roční stropy předpokládané pro finanční výhled na období 2007 až 2013 sníženy o 3,5 miliardy EUR v roce 2009 a 2,5 miliardy EUR v roce 2010. Toto je obzvláště pobuřující, když je ohroženo zajišťování potravin pro Evropskou unii.

3. Rovněž musím vyjádřit moji obavu týkající se skutečnosti, že tento druh zásadní změny ve finančním výhledu na období 2007 až 2013 je proveden dva měsíce před skončením stávajícího volebního období Parlamentu ve velkém spěchu a bez možnosti objektivní rozpravy na dané téma.

James Nicholson (PPE-DE), písemně. – Jako součást Plánu evropské hospodářské obnovy byla vyčleněna dodatečná 1 miliarda EUR na rozvoj infrastruktur širokopásmového připojení k internetu ve venkovských oblastech prostřednictvím Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova.

Jako někdo, kdo se zaměřuje na otázky týkající se zemědělství a venkova, srdečně vítám tuto iniciativu. V mnoha členských státech, včetně toho mého, se zemědělci a obyvatelé venkova netěší téže úrovni širokopásmového připojení, což jim přináší zjevnou nevýhodu ve srovnání s lidmi, kteří žijí ve městech.

Měli bychom si pamatovat, že je tato iniciativa součástí balíčku, jehož cílem je stimulovat upadající evropská hospodářství. V této souvislosti doufám, že zlepšený širokopásmový přístup napomůže ke stimulaci malých a středních podniků ve venkovských oblastech.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), písemně. – (FI) Je vynikající, že pětimiliardový balíček, který Komise přislíbila, když začala hospodářská krize, byl nakonec schválen. Peněžní prostředky byly naléhavě potřebné a domnívám se, že Komisi zvolené priority, které zahrnují podporu energetiky a venkova, což znamená zejména rozvoj sítí širokopásmového připojení, jsou užitečné. Částka 100 milionů udělená na projekt týkající se podmořského kabelu Estlink-2 bude mít zvláštní dopad na Finsko. Je výborné, že projekt Estlink zůstal na seznamu a jeho částka zůstala nezměněna od samotné chvíle, kdy Komise předložila svůj návrh.

Priority balíčku hospodářského zotavení prostřednictvím energetického odvětví jsou však skutečně velmi provokující – skutečnost, že původní myšlenka Komise podpořit pouze a jednoduše projekty zaměřené na elektrizační soustavy, zachycování a ukládání uhlíku a větrnou energii na moři nebyla změněna. Elektrizační soustavy a větrná energie na moři si samozřejmě zaslouží více prostředků. Bezdůvodný důraz na zachycování a ukládání uhlíku je však nepochopitelný zejména vzhledem k tomu, že tato oblast získá značný objem financí z výnosů z obchodování s emisemi.

Kromě projektů týkajících se větrné energie by určité měly mít rovné příležitosti získat další finanční prostředky určené na hospodářské zotavení také jiné projekty týkající se energie z obnovitelných zdrojů. Namísto investování do technologie zachycování a ukládání uhlíku, což je nejistým hazardem, by měl být kladen důraz na obnovitelné zdroje energie. Finance by si zasloužily zejména různé projekty týkající se solární energie.

Společně s balíčkem přišlo prohlášení, které navrhovalo, aby mohly být nevyčerpané prostředky převedeny na projekty na podporu energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie. Podle původních plánů Komise měly být finanční prostředky na energetickou účinnost zvláště vyčleněny spíše, než aby byly využity „drobky“, které na to zbyly. Je velmi nešťastné, že původně plánovaná součást balíčku na oživení hospodářství týkající se „inteligentních měst“ byla nakonec vypuštěna.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), písemně. – (PL) Paní předsedající, balíček evropské hospodářské obnovy známý také jako 5miliardový balíček je spojen s rozvojem venkovských oblastí v EU. Na zlepšení přístupu k internetu ve venkovských oblastech a na nové výzvy, které jsou upřesněny v revizi společné zemědělské politiky, vyčleníme dodatečnou částku ve výši více než 1 miliardy EUR. Je škoda, že dostupné finanční prostředky byly poněkud sníženy, ale nyní je nejvýznamnější věcí dokončit co nejrychleji celý legislativní proces. Tento postup nám umožní snížit nepoměr, který panuje mezi venkovskými a městskými oblastmi v otázce rozvoje infrastruktur širokopásmového připojení k internetu a otázce služeb souvisejících s novými technologiemi. Internet není pouze zvláštním druhem „okna do světa“, nástrojem pro výměnu názorů a pro získávání vědomostí, ale je také prostředkem na usnadnění mnoha administrativních záležitostí.

Přijetím tohoto balíčku vyšle EU pozitivní signál naší venkovské společnosti. Ve venkovských oblastech hraje významnou roli zemědělství, ale nachází se tam také mnoho druhů malých podniků, jako jsou obchody, dílny a sklady. Domnívám se, že rozvoj internetu přispěje v těchto oblastech k rozvoji vzdělání a malých společností, včetně služeb turistického ruchu. Rovněž to může napomoci k získání dodatečného příjmu, zejména pro malá rodinná hospodářství.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), písemně. – (BG) Dámy a pánové, načasování evropského programu na podporu hospodářského oživení, včetně investice ve výši téměř 4 miliard EUR do energetických projektů, je ideální a bude mít přinejmenším dvojnásobně pozitivní účinek: podpoří oživení významných hospodářských odvětví a vyřeší zásadní energetické problémy.

Nedávná plynová krize velmi jasně ukázala, že zabezpečení dodávek energie je přímo závislé na propojení energetické infrastruktury mezi členskými státy, bez nichž nemůže být postiženým zemím poskytnuta pomoc. Bez zavedení dobrých napojení mezi systémy příslušných zemí není možné vytvořit ani jednotný trh s energií, ani uplatňovat zásadu solidarity v rámci EU.

Hospodářská krize vyžaduje rychlá řešení. Proto podporuji program, který je navrhován, ačkoli jsem si jasně vědom, že způsob, jakým jsou vybírány projekty a jakým jsou přidělovány zdroje, není tím nejlepším.

Zvláště bych rád zdůraznil podporu určenou na plynovod Nabucco, protože pro EU nastal nejvyšší čas, aby v otázce tohoto projektu vyvinula větší úsilí, nechceme-li ztratit příležitosti využívat plyn z Kaspického moře, abychom diverzifikovali naše zdroje. Vyzývám Komisi, aby se touto otázkou zabývala mnohem aktivnějším způsobem, abychom dosáhli skutečných výsledků a v projektu Nabucco co nejrychleji pokročili.

Děkuji vám za pozornost.

3. Směrnice o kapitálových požadavcích (2006/48/ES a 2006/49/ES) - Program Společenství pro finanční služby, účetní výkaznictví a auditů

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o:

- zprávě (A6-0139/2009) předložené panem Karasem jménem Hospodářského a měnového výboru o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES, pokud jde o banky přidružené k ústředním institucím, některé položky kapitálu, velkou angažovanost, režimy dohledu a krizové řízení (KOM(2008)0602 – C6-0339/2008 – 2008/0191(COD)) a

- zprávě (A6-0246/2009) předložené panem Hoppenstedtem jménem Hospodářského a měnového výboru o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí program Společenství na podporu zvláštních činností v oblasti finančních služeb, účetního výkaznictví a auditů (KOM(2009)0014 – C6-0031/2009 – 2009/0001(COD)).

Othmar Karas, zpravodaj. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, dnes mám příležitost předložit vám nejen zjištění Hospodářského a měnového výboru, ale také výsledky dlouhodobých jednání s Radou a Komisí. Minulý týden jsme dosáhli dohody při třístranné schůzce o společném přístupu k rozvoji nového rámce pro finanční trhy.

Říkám vám, žádám vás, abyste posoudili tyto návrhy, o kterých dnes jednáme, jako kompletní balíček. Někteří z nás v tomto Parlamentu, v Radě a v Komisi chtěli více, někteří méně. Mohu vám říct, že jsme se neshodli na nejmenším společném jmenovateli, ale pokusili jsme se shodnout na více než největším společném jmenovateli.

Navrhli jsme plán pro následující kroky, protože toto může být pouze prvním krokem. Nepřišli jsme s odpovědí na hospodářskou a finanční krizi. Jsme ale připraveni přijmout nový krok, dosáhnout průlomu ve vývoji nového rámce pro finanční trhy, což povede ke zjednodušení regulace finančního trhu a europeizaci, což bude vytvářet jistotu na finančních trzích a stabilitu pro všechny účastníky trhů, což představuje rozvoj finančních trhů, což je reakcí na finanční krizi a zajistí decentralizaci daného odvětví.

Rád bych poděkoval paní Berèsové, paní Bowlesové a mým kolegům poslancům z ostatních skupin za jejich podporu, a zejména pak sekretariátu a všem zaměstnancům.

Tento návrh vede k větší transparentnosti, větší právní jistotě a větší stabilitě, a proto vytváří větší důvěru v čase, který je nedostatkem důvěry charakteristický. Nenavrhujeme pouze soubor právních předpisů. Při posledním plenárním zasedání jsme rozhodli o regulaci ratingových agentur, přijali jsme nové struktury dohledu pro odvětví pojišťovnictví a Komise předložila nový návrh týkající se hedgeových fondů. Prostřednictvím dodatečného balíčku ukážeme směr, jakým se vydat.

Je zde pět bodů. Prvním je dohled nad finančním trhem, kde jsme v prvním kroku posílili úlohu Střediska evropských politických studií (CEPS) a Evropské centrální banky. Rovněž jsme posílili rovnováhu mezi

domácími a hostitelskými regulačními orgány. Druhým krokem je to, že nyní musíme dosáhnout silnější integrace dohledu nad finančním trhem. Všechny požadavky jsou obsaženy v této zprávě, protože je třeba vytvořit integrovanou strukturu dohledu, která nám umožní vypořádat se s novými výzvami.

Druhou oblastí je sekuritizace, poskytování úvěrů. Poprvé zavádíme pravidlo, že úvěr může být poskytnut pouze tehdy, pokud věřitel disponuje ponecháním podílu pro účely sekuritizace ve svých portfoliích. Stanovili jsme ponechání ve výši nejméně 5 %, ale pověřili jsme středisko CEPS, aby prozkoumalo, zda je vhodné jeho zvýšení, a aby do konce roku zveřejnilo svá zjištění v přezkumu Komise a zohlednilo při tom vývoj na mezinárodní úrovni. Pro trhy je to významný signál: bez ponechání to nemá smysl. Ponechání vede k transparentnosti a rovněž k lepší kontrole.

Zatřetí jsme provedli regulaci velké angažovanosti, pokud jde o poměr kapitálu vůči riziku. Velká angažovanost nesmí překročit 25 % kapitálu banky. Pokud si banky půjčují navzájem, nesmí být překročena částka 150 milionů EUR.

Čtvrtým bodem je to, že usilujeme o zlepšení kvality kapitálu a hybridního kapitálu. Zohledňujeme však stávající statutární právní úpravy v členských státech, protože nechceme během hospodářské a finanční krize dospět k procyklickým účinkům. To, že jsme sestavili korektní, profesionální přechodnou úpravu, je důležitým bodem zejména pro družstva, spořitelny a vklady tichých společníků v Německu. Nicméně ještě je před námi spousta práce.

Jako pátý bod bych chtěl zdůraznit procykličnost.

Tato zpráva uvádí, že Komise musí jasně identifikovat procyklické účinky stávajících směrnic velmi rychle a že musíme dohlédnout na to, aby byly do podzimu provedeny nezbytné změny.

Vyzývám vás, abyste tuto zprávu a návrh dohody, ke které se dospělo při třístranné schůzce, přijali, abychom si jako Evropská unie a Evropský parlament mohli zachovat vedoucí postavení v reformě finančních trhů. Rovněž je důležité, abychom uplatňovali všechny požadavky týkající se budoucího vývoje, abychom mohli otevřít dveře lepšímu, stabilnějšímu a spolehlivějšímu finančnímu trhu a znovu zaujali vedoucí postavení na příštím summitu skupiny G20. V této záležitosti vás žádám o podporu.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MAURO

Místopředseda

Karsten Friedrich Hoppenstedt, zpravodaj. – (DE) Pane předsedajícím, pane komisaři, dámy a pánové, nedostatečný finanční dohled, který jednotně funguje v celé Evropě, a selhání tohoto systému na mezinárodní a evropské úrovni jsou jedněmi z příčin současné finanční a hospodářské krize. S cílem předejít další krizi proto musíme zajistit, aby byly informace do systému doplňovány koordinovaným způsobem a aby si jednotlivé organizace informace vyměňovaly.

Dobrý veřejný dohled, který funguje v některých členských státech, musí být optimalizován pro 27 členských států, aby byl zajištěn správný přenos informací. To vyžaduje finanční zdroje. Krizi musíme vyřešit nyní a zdroje musíme poskytnout nyní. To je přesně to, čeho program Společenství na podporu zvláštních činností v oblasti finančních služeb, účetního výkaznictví a auditů dosáhne.

Vítám skutečnost, že Komise vyhověla požadavkům Evropského parlamentu a ve prospěch Společenství navrhuje poskytnout finanční podporu odvětví finančních služeb i oblasti účetního výkaznictví a auditu a také na činnosti určitých evropských a mezinárodních subjektů, aby zajistila, že politiky Společenství v této oblasti jsou účinné. Bude předložen nový program Společenství, který umožní, aby byly na financování těchto jednotlivých subjektů vypláceny přímé příspěvky z rozpočtu Společenství.

Takové spolufinancování výborů a orgánů dohledu může ve značné míře přispět k tomu, že své činnosti budou plnit nezávisle a efektivně. Program musí být flexibilní a musí být přiměřeně financován, aby zajistil, že jsou splněny požadavky alespoň výborů na 3. úrovni, včetně Evropského výboru regulátorů trhů s cennými papíry (CESR), Evropského výboru orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním (CEIOPS) a Evropského výboru orgánů bankovního dohledu (CEBS). Návrh Komise byl o 40 % nižší než částka, kterou výbory na 3. úrovni považovaly za nezbytnou na následující čtyři roky. Rada nevykazovala velký zájem na podstatném navýšení rozpočtu, přestože bylo jasné, že je nutné učinit v oblasti dohledu nad finančním trhem značná zlepšení.

Na konci jednání jsme se dohodli na částce přibližně 40 milionů EUR na čtyři roky: 500 000 EUR případně výborům na 3. úrovni v roce 2009 a dalších 38,7 milionu EUR bude vyčleněno od roku 2010 do roku 2013, z toho je 13,5 milionu vyčleněno na tyto výbory. Co se týče výborů pro účetní výkaznictví a auditů, byl původní návrh Komise týkající se reformy této organizace příliš slabý. To tedy znamená, že jsme jako Parlament dokázali dospět ke zlepšení a následně po třístranných jednáních jsme dosáhli přijatelného výsledku, pokud jde o jednotlivé referenční finanční částky a období pro financování. Nejnovější zjištění Larosièrovy skupiny a zjištění uvedená ve zprávě ukazují, že existují dobré důvody pro to, aby Komise do dne 1. června 2010 předložila Parlamentu a Radě zprávu a nezbytné legislativní návrhy pro další reformu regulace evropských finančních trhů a dohledu nad nimi, aby byl tento program přizpůsoben provedeným změnám.

Vzhledem k současné finanční krizi se zdá být nezbytné, aby posílení sbližování dohledu a spolupráce v oblasti finančních služeb, jakož i účetního výkaznictví a auditů mělo vysokou prioritu.

Na plenárním zasedání týkajícím se projektu Solventnost II, které se konalo před 14 dny, jsem uvedl, že je důležité, aby Evropa vyslala jasné signály, kterým by byla věnována pozornost ve zbytku světa. Domnívám se, že v posledních týdnech jsme vyslali jasné signály, to se týká i zprávy pana poslance Karase o ratingových agenturách, že nás naši mezinárodní partneři mohou brát vážně a že nejsme pouhými pasažéry, jak tomu bylo po několik posledních desetiletí. Je to dobrý signál.

Rád bych poděkoval mým stínovým zpravodajkám, paní Bowlesové a paní Berèsové. Vzhledem k tomu, že toto je můj poslední projev v tomto Parlamentu, rád bych poděkoval rovněž Komisi, mým kolegům poslancům a Radě za jejich spolupráci. Bylo mi potěšením s vámi všemi pracovat. Dovolte mi, abych vám dal příklad potěšujícího výsledku této spolupráce. České předsednictví Rady před 30 minutami rozhodlo o přijetí výsledku, který byl vyjedнан při třístranných jednáních. Máme návrh, který můžeme dnes přijmout, a jsem si jistý, že velké skupiny v tomto Parlamentu budou rovněž hlasovat ve prospěch těchto návrhů.

Ještě jednou mnohokrát děkuji za vaši spolupráci.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedající, dva týdny po naší poslední rozpravě o opatřeních proti finanční krizi vítám tuto příležitost projednat s vámi další kroky, které byly společně přijaty, aby bylo možné čelit této výzvě.

Dnes jsem obzvláště potěšen, že mohu uvítat vyhlídku dohody o dvou klíčových opatřeních, jež bude možná přijata v prvním čtení: jedná se o program Společenství na podporu zvláštních činností v oblasti finančních služeb, účetního výkaznictví a auditů a přezkum směrnice o kapitálových požadavcích. Obě tato opatření by představovala významné přispění nejen k úsilí souvisejícímu s hospodářským zotavením, ale také zásadní přispění k dlouhodobé účinnosti finančního dohledu a pevnému postavení finančního odvětví EU.

Nejprve bych rád uvedl, že vítám pozměňovací návrhy Parlamentu k návrhu programu Společenství na podporu zvláštních činností v oblasti finančních služeb, účetního výkaznictví a auditů. Finanční krize ukázala, že je třeba více posílit režimy dohledu EU. Také nám připomněla významnost transparentnosti a nezávislosti subjektů působících v oblasti standardů účetního výkaznictví a auditů.

Pro Komisi je zásadním krokem k dosažení těchto cílů posílení úlohy klíčových subjektů v těchto oblastech, ale na evropské i na mezinárodní úrovni. Z toho důvodu Komise navrhla, aby jim byla poskytnuta finanční podpora.

Domníváme se, že zde panuje shoda na tom, že všechny tyto subjekty potřebují stálé, diverzifikované a přiměřené financování. Pokud bude program přijat, umožní jim plnit jejich poslání více nezávislým a účinnějším způsobem. Pro tři výbory orgánů dohledu bude tento program prvním krokem v posilování jejich schopností v souladu s doporučeními, která jsou stanovena v de Larosièrově zprávě.

Dostaly by tak příležitost vypracovat projekty, které podpoří sbližování dohledu v Evropě a spolupráci mezi vnitrostátními orgány dohledu. Bude zjednodušena zejména výměna informací, a to zavedením nových nástrojů informačních technologií. Společné vzdělávání pracovníků vnitrostátních orgánů dohledu dá vznik společné kultuře v oblasti dohledu.

Program rovněž připraví podmínky pro následující kroky reforem v oblasti dohledu, kterými se bude Komise zabývat v nadcházejících týdnech. Také musíme zajistit vysokou kvalitu pravidel pro účetní výkaznictví a auditů, která jsou harmonizována na mezinárodní úrovni. Musíme zajistit, aby se evropští uživatelé těšili rovným podmínkám a aby byla tato pravidla sestavována subjekty, které stanoví standardy.

To je důležitou podmínkou pro vytvoření příznivého podnikatelského prostředí pro podniky a ještě více to platí v současné hospodářské situaci. Tím, že se vyhneme závislosti Nadace Výboru pro mezinárodní účetní standardy, Evropské poradní skupiny pro účetní výkaznictví a mezinárodní Rady pro veřejný dohled na dobrovolném nediverzifikovaném financování poskytovaném potenciálně zainteresovanými stranami, můžeme zlepšit kvalitu a spolehlivost postupu stanovování standardů.

Posílením Evropské poradní skupiny pro účetní výkaznictví poskytneme Evropské unii lepší poradenství, když jsou mezinárodní standardy účetního výkaznictví sestavovány Radou pro mezinárodní účetní standardy. Tím, že pomáháme mezinárodní Radě pro veřejný dohled k posílení schopnosti dohledu, usilujeme o zajištění toho, že budou mezinárodní účetní standardy, až je budeme uplatňovat, vyhovovat požadavkům EU na kvalitu.

Navržené pozměňovací návrhy upravují návrh Komise o způsobu, jakým by mělo být finanční krytí přerozděleno mezi příjemce. S tím nejsme úplně spokojeni. Zejména bychom upřednostnili, aby žádné částky ze stany Evropské poradní skupiny pro účetní výkaznictví (EFRAG) nebyly přerozdělovány výborům orgánů dohledu EU.

EFRAG je evropským subjektem. Je zásadním prvkem vlivu EU při postupu stanovování standardů Nadace Výboru pro mezinárodní účetní standardy. Rozdělování částek v rámci finančního krytí z EFRAG jiným evropským subjektům není tím správným signálem. Uznáváme však, že ze strany EFRAG bude výborům orgánů dohledu EU přerozdělena pouze velmi omezená částka.

Domníváme se rovněž, že stále můžeme dosáhnout většiny cílů, o které usilujeme v rámci tohoto programu, a z těchto důvodů můžeme pozměňovací návrhy podpořit. Jak již uvedl pan Hoppenstedt, těší mě, že mám tu příležitost oznámit, že Výbor stálých zástupců (COREPER) přijal dnes dopoledne navrhované pozměňovací návrhy, a to znamená, že jak Rada, tak Komise nyní mohou podpořit návrh Parlamentu.

Pokročím-li k přezkumu směrnice o kapitálových požadavcích, musím říci, že mě těší vyjádřit obecnou podporu Komise, co se týče pozměňovacích návrhů Parlamentu. Hovořím o obecné podpoře, ale nikoli úplné, protože Komise má stále určité obavy ohledně sekuritizace.

Návrh, který Komise přijala v minulém říjnu, je výsledkem rozsáhlé konzultace, tedy procesu, jenž začal před finanční krizí. V mnoha aspektech se tento přezkum směrnice o kapitálových požadavcích ukázal jako včasná a první velká reakce na krizi.

Evropský parlament reagoval chvályhodně pohotově, aby mohl být tento návrh přijat v prvním čtení. V důsledku toho nyní disponujeme přísnějšími zásadami pro řízení rizika likvidity, přísnými pravidly pro diverzifikaci rizika, posíleným dohledem, lepším kapitálovým základem a větší důvěrou v budoucnost tohoto odvětví spojenou s požadavky ohledně náležité péče týkající se sekuritizace. V každém případě je to významný pokrok.

Nyní ke slavnému 5% ponechání pro účely sekuritizace. Velmi mě těší, když vidím, že Parlament odolal výzvám daného odvětví, aby odstranil to, co teprve minulý rok označili za naprostý nesmysl. Rád bych řekl, že pravidlo ponechání vzniklo jako něco, co není nesmyslem, ale projevem zdravého rozumu. Skupinou G20 je to nyní uznáváno jako klíčové opatření na posílení finančního systému. Komise s potěšením a bez jakéhokoli stínu pochyb podpoří veškeré budoucí úsilí, které daný text ještě více upevní.

Komise zaujala přední místo v globálních iniciativách, jejichž cílem je vypořádat se s krizí. Basilejský výbor pro bankovní dohled bude tento příklad následovat. Proto velmi vítám odstavec navržený Evropským parlamentem, který stanoví, aby byl do konce roku 2009 proveden přezkum. Výbor posoudí potřebu navýšení požadavku na ponechání a zohlední mezinárodní vývoj.

Rovněž mě velmi těší, když vidím, že Parlament odolal výzvám daného odvětví k méně přísným pravidlům pro mezibankovní rizika. Připomeňme si pouze to, že banky nejsou bez rizika. Toto je zásadní ponaučení, které přináší finanční krize. Přiměřená diverzifikace a kolaterál jsou rozhodující pro zajištění finanční stability.

Co se týče kapitálu, chápu zdrženlivost některých poslanců k tomu, že by Parlament mohl zvážit omezení významnosti některých vnitrostátních nástrojů, které nesplňují kritéria způsobilosti pro kapitálovou složku Tier 1. Dovolte, abych byl přesnější. Chápu tuto zdrženlivost, ale pouze ve stávající hospodářské situaci. Dosažení většího hospodářského zotavení je na dobré cestě. Komise je silně oddána myšlence dalšího posílení kvality kapitálu, jak bylo dohodnuto na summitu skupiny G20.

Pokud jde o sekuritizaci, Komise se stále domnívá, že v některých aspektech by bylo přínosné lépe objasnit a upřesnit, jakým způsobem bude vypočítáváno 5% ponechání. Chápu, že Evropský parlament pracoval v časovém vypětí a těší mě, že Komise dostala druhou možnost, aby znění zprávy, která má být předložena do konce roku 2009, upevnila.

Dvě zprávy, o kterých dnes budete hlasovat, ukazují, že když poslanci Evropského parlamentu, ministři financí a komisaři uvažují daleko dopředu a poskytují politické vedení, je možné dosáhnout rychlé a účinné reakce na výzvy, kterým čelíme. Obě opatření, o kterých dnes jednáme, významně přispějí k přípravě vhodných podmínek pro revizi finančního rámce a rámce dohledu EU.

Kromě těchto opatření jsme navíc minulou středu předložili balíček zásadních iniciativ, které mají reagovat na finanční krizi a týkají se alternativních investičních fondů, struktur odměňování a strukturovaných retailových investičních produktů.

V neposlední řadě budou za tři týdny ve sdělení Komise uvedena její stanoviska k následným opatřením týkajícím se doporučení de Larosièrovy zprávy o finančním dohledu. Na základě schválení červnovým zasedáním Evropské rady budou další legislativní návrhy předloženy na podzim.

Gary Titley, *navrhovatel stanoviska Rozpočtového výboru*. – Pane předsedající, chci reagovat na zprávu pana poslance Hoppenstedta, abych zde přednesl stanovisko Rozpočtového výboru. Stejně jako pro pana Hoppenstedta i pro mě to bude po 20 letech poslední projev v tomto Parlamentu.

Rozpočtový výbor uznává významnost těchto návrhů a jejich naléhavost. Je naprosto jasné, že některé klíčové politiky EU budou bez řádného financování poškozeny, a proto tento návrh s potěšením podpoříme. Rádi bychom však podotknuli, že tyto prostředky přicházejí z rezervy okruhu 1a, takže bude tato rezerva snížena, a proto bude snížena dostupnost financí na jiné projekty, které mohou být v budoucnosti důležité. Měli bychom to mít na paměti.

Zadruhé bychom měli rovněž zajistit, aby se tyto organizace v žádném případě nestaly agenturami, protože pokud by se tak stalo, podléhaly by samozřejmě interinstitucionální dohodě o agenturách.

Nechtěli bychom, aby byl postoj Rozpočtového výboru jakýmkoli způsobem podmíněn spěchem vedoucím ke schválení těchto návrhů. Proto Rozpočtový výbor s radostí podpořil návrh pana McCreevyho předložený v pondělí večer, který se týkal prozatímního financování, abychom mohli zajistit, že dojde k řádným postupům při zacházení s financemi a řádné třístranné schůzce ohledně finančního dopadu těchto návrhů.

Předsedající. – Pane Titley, děkuji vám za 20 let, které jste věnoval evropským záležitostem.

John Purvis, *jménem skupiny PPE-DE*. – Pane předsedající, jevíme se jako řada odborníků, kteří se zde hlásí o slovo, ale kdyby tomu tak bylo, nepřednášel bych můj poslední projev v Evropském parlamentu v době nejhorší hospodářské situace v celém mém životě – a můj život začal ve zruinovaných 30. letech – a kdyby tomu tak bylo, nemusel bych rovněž hovořit v rámci této rozpravy o evropském právním předpisu, který není, obávám se, zcela uspokojivý: směrnici o kapitálových požadavcích.

Já a moje skupina podpoříme kompromis, jehož s velkou taktností a trpělivostí dosáhl zpravodaj Karas ve velké časové tísní a za stávajících horečnatých hospodářských okolností. Doufám ale, že moji kolegové, kteří se sem vrátí po volbách, se znovu uchýlí k úplnému procesu spolurozhodování, který může opravdu úplně otestovat a zdokonalit naše právní předpisy. Obávám se, že u velké části tohoto ukvapeného právního předpisu budou odhaleny nezamýšlené a nežádoucí důsledky. Například se obávám, že pravidla pro velkou angažovanost, která komisař McCreedy vychvaloval a která byla podnícena skutečnými obavami o rizika protistran, dosáhnou toho, že bude mnohem složitější znovu aktivovat mezibankovní peněžní trh v jeho plném a žádoucím rozsahu. Obávám se, že nové pravidlo ponechání, které komisař McCreedy rovněž vychvaloval, bude ve skutečnosti bránit oživení sekuritizace, která je zásadním a převážně prospěšným mechanismem pro financování hypoték, úvěrů na pořízení automobilu a spotřebitelských výdajů.

Všechny vládou podněcované stimuly, které si jen člověk dokáže představit, nemohou napravit skomírající sekuritizační trh. Pouze tedy doufám, že až nastane čas na přezkum této směrnice, budou provedena nezbytná posouzení dopadů, že budou konzultováni odborní poradci, že budou řádně a zcela zohledněny globální souvislosti a že budou nakonec uplatněna naprosto patřičná pravidla.

Pervenche Berès, *jménem skupiny PSE*. – (FR) Pane komisaři, lituji, že zde není přítomno předsednictví Rady. Pane McCreedy, váš mandát komisaře pro vnitřní trh probíhá ve znamení tzv. regulačních prázdnin. Bohužel – nevím jak to vyjádřit – jste měl změnit názor a nakonec uposlechnout rady socialistické skupiny

v Evropském parlamentu, která vám při předložení zprávy pana poslance Katiforise říkala, že je třeba sestavit právní předpisy týkající se ratingových agentur, nebo jste měl naslouchat našemu zpravodaji, panu Rasmussenovi, který vám říkal, že v bankovním odvětví je třeba zavést požadavky na ponechání pro účely sekuritizace.

Měl jste se také rozhodnout zavést záruky pro bankovní vklady. Jak vidíte, regulatorní prázdniny nejsou žádnou novinkou. Naštěstí se již těmito otázkami nebudeme muset v příštím volebním období Parlamentu zabývat společně. Říkám to, protože poslední návrh, který jste nám předložil a který se týkal alternativních fondů a investičních fondů, byl nepřiměřený, a skutečnost, že nebudete souhlasit ani s tím, abyste přišel a projednal to s Hospodářským a měnovým výborem, to dokazuje.

Co se týče zprávy pana poslance Karase, domnívám se, že je to významná zpráva, kterou bychom dnes měli přijmout, protože v rámci Unie vysílá signál našemu bankovnímu odvětví a všem našim partnerům ze skupiny G20, že pro účely sekuritizace musí být zavedeno ponechání. Kapitál musí být lépe vymezen. Do budoucna bude třeba posílit nadnárodní dohled nad skupinami a zajistit integrovaný dohled v duchu zprávy Jacquese de Larosiéra. Na závěr musíme zorganizovat zúčtovací střediska pro deriváty a swapy úvěrového selhání.

Rovněž bych ráda poděkovala panu Karasovi za způsob, jakým jsme dokázali znovu zahájit třístranná jednání, abychom mohli před vstupem směrnice v platnost přezkoumat práh pro ponechání. Tím, že jsme zadali vypracování studií a zmocnili výbor CEBS, aby stanovil, za jakých podmínek by mělo být toto ponechání odborně plánováno, jsme si mohli ověřit, zda je 5% práh, o kterém dnes budeme hlasovat, přiměřeným prahem tím spíš, když jsme nyní upravili oblast působnosti ponechání tím, že jsme zrušili záruky, které prosazoval pan Purvis, o čemž si myslím, že to byla správná volba.

Co se týče zprávy pana poslance Hoppenstedta, ráda bych mu co nejupřímněji poděkovala, protože se domnívám, že zde jsme se zapojili užitečným a pozitivním způsobem. V minulosti by nám Komise řekla, že nemůže financovat výbory na 3. úrovni; dnes je to možné ještě před tím, než se tyto výbory stanou agenturami. Tento krok vítáme. Z podnětu zpravodaje budou jak provozní náklady, tak náklady na projekty způsobitelné pro financování a Parlament bude moci mít jasný přehled o povaze projektů, které jsou tímto způsobem financovány. To můžeme jediné uvítat; zde se ubíráme správným směrem.

Na závěr, pokud jde o účetní standardy a podmínky, za jakých mezinárodní organizace přispívají k jejich sestavování, musíme na tyto organizace vyvinout nátlak, aby zlepšily své řízení a lépe vymezily své role. Domnívám se, že rovněž v této oblasti vykonal Evropský parlament prostřednictvím zprávy pana poslance Hoppenstedta užitečnou práci, a ráda bych poděkovala všem zpravodajům i tomuto Parlamentu, pokud tyto dvě zprávy za chvíli přijme, jak doufám, velkou většinou hlasů.

Sharon Bowles, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, dohodnuté znění směrnice o kapitálových požadavcích je dobrým krokem vpřed ohledně hlavní kapitálové složky, expozic a dohledu. Ustanovení o sekuritizaci nyní s přiměřenými pokutami při selhání v otázce náležité péče není dokonalé, ale vyhovuje účelu – účelem je vybudování důvěry a posílení sekuritizačního trhu. Přezkum procentního podílu ponechání, ke kterému došlo na konci roku, značí, že jsme se zabývali všemi nezbytnými aspekty, včetně mezinárodní spolupráce.

Evropské problémy týkající se sekuritizace vznikly na straně kupujících ve Spojených státech, ale naši vlastní sekuritizaci přerušil strach. Banky ztratily hlavní nástroj, který jim umožňoval prodávat jejich úvěry – byl to významný nástroj, protože uvolňoval kapitál pro další poskytování půjček a byla to hlavní hnací síla pro růst. V letech 2006–2007 dosahovaly evropské sekuritizace celkové výše 800 miliard EUR: 526 miliard EUR bylo určeno na podporu evropských hypoték a desítky miliard na nákupy automobilů, úhrady kreditní kartou a úvěry pro malé a střední podniky – ano, včetně přibližně 40 miliard EUR úvěrů pro německé malé a střední podniky. Toto jsou přesně ty oblasti, které jsou úvěrovou krizí nejvíce postiženy. Není to žádná náhoda. Jelikož musíme čelit skutečnosti, že je poskytování bankovních úvěrů omezeno jejich kapitálem a jsou svázány, dokud není buď kapitál navýšen, nebo jejich úvěr prodán dále. Čím dříve tedy dosáhneme kontroly kvality evropské sekuritizace, tím lépe.

Může se zdát, že pokud 5% ponechání zaručí správné chování bank, pak 10% ponechání by to zaručilo lépe, ale podíl ponechání přitahuje kapitálové požadavky, takže se snižuje kapitál, který může být uvolněn, a opět je omezeno poskytování půjček. Zásah ve výši 10 % by se v průběhu stávající kapitálové krize dotknul pouze dlužníků a podniků, nikoli bank. Proto se ostatní fóra – která začala také s návrhy na vyšší podíl ponechání – přiklání rovněž ke stanovení 5% ponechání.

Tomu, aby v budoucnu nedocházelo k novým porušením, bude nakonec předcházet spíše uvážená kontrolní bdělost, nežli regulace starých a minulých porušení. Co se týče výborů na 3. úrovni, můžeme vidět, že navzdory problémům a selháním v oblasti dohledu je to Parlament, kdo spíše než členské státy uznal, že mezery nelze zacelit bez prostředků. Proto pro tyto výbory požadoval více prostředků. Mezinárodní účetní a kontrolní subjekty budou rovněž těžit z více diverzifikovaného a neutrálního financování a EU na tom může stavět, nikoli však natrvalo, pokud se do toho nezapojí ostatní země. Těší mě, že jsem to mohla objasnit. Financování by mělo být hledáno také na straně uživatelů, jako jsou například investoři.

Konstantinos Droutsas, jménem skupiny GUE/NGL. – (EL) Pane předsedající, současná hospodářská krize je krizí nadměrné produkce a nadměrné akumulace kapitálu. Je to, jak nyní každý připouští, krize samotného kapitalistického systému. Úsilí prezentovat tuto krizi jako krizi finanční, jako krizi likvidity, je vyvíjeno s cílem oklamat pracovníky a vyhnout se uznání skutečných příčin, které vedou ke zvýšení nezaměstnanosti, snížení příjmů, flexibilním pracovním vztahům a všemožným útokům na tyto oblasti.

Opatření, která jsou přijímána za účelem dohledu nad účetními standardy prostřednictvím kontrol úvěrů a kapitálu, nejen že neomezují neodpovědnost bank, ale jsou v podstatě opatřeními, o která usilují samotné banky, aby tuto neodpovědnost skryly za umělý dohled a kontrolu, za dohled, který namísto aby chránil zájmy malých vkladatelů, kteří byli a jsou ohrožováni hospodářskou krizí, zajistí podmínky hospodářské soutěže mezi bankami a umožní, aby byly ke zvýšení jejich zisků využity nové nástroje.

Odměrenost, kterou banky projevily i vůči spolufinancování ze strany státu na oplátku za pouze minimální kontroly, je pro jejich postavení typická, je to postavení neodpovědnosti, která v tržní džungli znovu vyústí ve zvýšení zisků a cen, zatímco pracovníci jsou znovu vyzýváni, aby zaplatili náklady krize. Pracovníci se nenechají oklamat nebo dezorientovat rozhodnutími Evropské unie o ukončení krize. Vědí, že tato rozhodnutí kladou plnou váhu této krize na jejich bedra a usilují o ještě větší zisky pro kapitalisty.

Nils Lundgren, jménem skupiny IND/DEM. – (SV) Děkuji, pane předsedo. Právě jsme zažili globální finanční selhání a tato událost nám stále způsobuje problémy. Musíme tedy analyzovat, proč k tomu došlo ještě před tím, než začneme na úrovni EU jednat. Rád bych řekl následující. Zaprvé zde máme nikomu nepatřící kapitalismus. Velké společnosti již nejsou řízeny svými podílňáky, ale penzijními fondy, pojišťovacími společnostmi a jinými druhy fondů. To vede k situaci, kdy mají úředníci při řízení společnosti volnou ruku a využívají toho ve prospěch vlastních zájmů, které spočívají v enormním zvyšování zisků, a výsledkem je to, čeho jsme svědky. Máme banky, které jsou příliš velké na to, aby je potkal úpadek (too big to fail), jak říká známá fráze. Cílem dokumentu Glass-Steagall Act bylo tomu předejít, ale Spojené státy ho zrušily. Musíme zvážit, zda to nemohlo být součástí řešení. Máme pojištění vkladů pro malé spořitelny a dokonce i pro celkem velké spořitelny. To znamená, že lidé, kteří si uloží peníze v bankách, se vůbec nestarají o to, zda jsou banky bezpečné, protože vědí, že daňoví poplatníci je ochrání. Toto je problém. Vedoucí představitelé centrálních bank nespískávají bubliny, ale jsou spíše pochváleni, když nestále zajišťují, aby se mohly tyto bubliny stále do nekonečna zvětšovat.

Alan Greenspan získal velmi dobrou pověst díky něčemu, co je ve skutečnosti důležitým vysvětlením, proč se situace tolik zhoršila. Počátkem a podstatnou částí byly rizikové půjčky a ty byly zavedeny politiky, kteří nyní říkají, že tuto situaci vyřešíme, když trhům odebereme více pravomocí. O tom pochybuji. Systém regulace v rámci dohody Basilej II bylo možné obejít prostřednictvím stínového bankovníctví. Nyní hovoříme o nových pravidlech pro kapitál. Jedná-li se tu spíše o stínové bankovníctví, pak to nepomůže. Proto se domnívám, že bychom měli tuto situaci vyřešit jiným způsobem a že bychom si měli klást otázku, co je třeba udělat. Poté zjistíme, že na úrovni EU by toho mělo být uděláno velmi málo. Tento problém je celosvětový a měl by se řešit jinde.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Pane předsedající, dámy a pánové, za jeden z nejlepších kroků Evropského parlamentu ve stávajícím funkčním období považuji rozhodnutí o potřebě obezřetné regulace finančního systému a zvýšení jeho stability, které bylo přijato v minulém roce. Je škoda, že k tomu nedošlo již o tři roky dříve. Dalším praktickým výsledkem je v této souvislosti předložení návrhu směrnice o kapitálových požadavcích. Finanční krize upozornila na nedostatky v mechanismech dohledu, včetně konsolidovaného dohledu.

Souhlasím, že východiskem pro řešení tohoto problému by mohlo být vytvoření decentralizovaného evropského systému orgánů bankovního dohledu, který by vycházel z modelu evropských centrálních bank. Podporuji rovněž přísnější pravidla sekuritizace. Původci by měli nést určité procento rizika vyplývající z expozic, které drží, a po investorech by měla být požadována větší náležitá péče. Pouze tímto způsobem dosáhneme pokroku.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Děkuji, pane předsedo, rád bych poblahopřál zpravodajům a stínovým zpravodajům skupin ke kompromisu, kterého bylo dosaženo. Ačkoli mnoho z nás nachází velký počet argumentů, které jsou daleko od ideálního nebo prospěšného řešení, domnívám se, že je důležité, aby byla regulace stanovena právě nyní před volbami.

Rád bych uvedl dvě poznámky. 1. Jako zpravodaj odpovědný za problematiku mikroúvěru vítám skutečnost, že zpráva uvedla požadavek, který se objevil rovněž v mojí zprávě a týkal se stanovení systému řízení rizika, jenž zohlední specifickou povahu mikroúvěrů – jako že například není tradičním kolaterálem a kapitálem. Doufám, že k tomu dojde co nejdříve. Rád bych poděkoval paní Berèsové za její pozměňovací návrh k předloženému textu. 2. I během rozpravy o pozměňovacím návrhu z roku 2005 jsem byl velmi kritický vůči režimu dohledu. To se vztahuje zejména na dohled nad mateřskými institucemi, které rovněž ve skutečnosti budí obavy ústavní povahy ohledně rozmístění dceřiných podniků v zemi, ačkoli jsou dceřiné podniky obecně umístěny v nových členských státech.

Tato zranitelnost je snížena, ne-li v podstatě potlačena kolegiálním systémem, který je podle mého názoru stále pouze krokem učiněným ve správném směru, ale není skutečným řešením. Nicméně kvůli kompromisu tuto situaci považuji za pokrok hlavně proto, že tento kompromis prosazuje také to, aby byl návrh nařízení o integrovaném systému dohledu sestaven rychle a na základě materiálů De Larosièra, což již bude podle našeho názoru správné a zajistí to velmi významný přínos pro komunitarizaci.

Rád bych vyjádřil zvláštní slova poděkování za solidaritu ukázanou zemím, které nespádají do eurozóny, ve spojitosti s pozměňovacím návrhem ohledně čl. 153 odst. 3, protože na základě přijetí mého návrhu se až do konce roku 2015 neuplatní zvláštní riziková premie na úvěry pro tyto země, které většinou získávaly v eurech z veřejných financí nebo od centrálních bank. Pokud vezmu v úvahu všechny tyto body, navrhuji blokové hlasování o kompromisu, včetně 5% zachování, protože to samo o sobě značí určitý pokrok.

Na závěr, protože je toto můj poslední projev, také bych rád poděkoval vám, paní předsedající, a všem mým kolegům poslancům za práci, kterou jsem zde mohl za posledních pět let vykonávat.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Tento rok evropské bohatství poklesne o 4 % a nezaměstnanost se zvýší až na 26 milionů. Co se týče regulace finančních trhů, svět a Evropská unie se tím měly zabývat více, měly pracovat lépe a začít dříve.

Vítám práci, kterou udělal tento Parlament, většina byla odvedena v naléhavé situaci, ale zdůraznila bych příspěvek učiněný socialistickou skupinou v Evropském parlamentu, které mělo být vyjádřeno větší uznání ve vhodné chvíli.

Lituji, že reakce Komise byla pomalejší, roztržitější a omezenější, než jak to vyžadovala a vyžaduje situace, což znázornil nedávný návrh týkající se hedgeových fondů.

Přijetí směrnice o kapitálových požadavcích je dalším krokem ve správném směru. Víme, že není dostatečně ambiciózní a neuspokojuje očekávání, ale dnes je nejdůležitější věcí poskytnout finančním institucím a trhům jasný signál, že jejich zaběhnutá praxe dospěla ke svému konci. Tleskám práci zpravodaje a stínových zpravodajek, zejména paní Pervenche Berèsové, kterou odvedli při hledání kompromisu.

Tato směrnice zavádí jasná pravidla, ale během příští revize ještě bude muset být udělána spousta práce, pokud jde o některé sporné otázky, zejména o úroveň ponechání za účelem sekuritizace.

Dnes je zásadní, aby Parlament zajistil přijetí této směrnice, a tak vyslal evropským občanům jasnou zprávu, že věci se mění a budou se měnit i nadále a že jsme jimi velmi znepokojeni.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, finanční krize jasně ukázala, že rámec finančních trhů Evropské unie musí být přezkoumán. Moje skupina podporuje návrhy sestavené na základě třístranných jednání, zejména se jedná o návrhy ohledně směrnice o kapitálových požadavcích pro banky. V důsledku 5% ponechání za účelem sekuritizace bude dohled založený na riziku posílen, zneužívání společností zvláštního určení vymizí a kvalita strukturovaných produktů selepší. Lituji však, že pravidlo pro meziroční mezibankovní úvěry je velmi restriktivní a že vklady tichých společníků jsou považovány za plnohodnotný kapitál pouze po dobu přechodného období.

Pokrok dosažený prostřednictvím restrukturalizace rámce finančního trhu je dobrý, ale ještě není dostatečný. Práce na této záležitosti tedy bude pokračovat. Doufám, že banky budou spolupracovat více, než tomu bylo v několika posledních měsících, kdy jsem je spatřoval spíše v roli někoho, kdo celý proces brzdí, a nikoli jako partnery při hledání perspektivních řešení.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, nejprve bych rád řekl, že jsme tímto druhým projektem, který dnes projednáváme, zahájili úsilí o návrat regulace finančního trhu k normální situaci. Krize finančního trhu může být částečně přisouzena selhání trhů a částečně selhání regulace. Sestavili jsme seznam opatření, která musí být regulována ratingovými agenturami. Přijali jsme usnesení ohledně směrnice o kapitálových požadavcích, o platech manažerů, o hedgeových fondech, o účetních předpisech a o evropské struktuře dohledu. Dnes se zabýváme druhým bodem.

Jednání jsou vedena na základě hlasování ve výboru, nikoli v rámci běžného postupu prvního čtení, ale na základě dohody dosažené mezi Radou, Komisí a Parlamentem. Uznávám, že pan Karas dosáhl mnoha věcí. Spousta mých kolegů poslanců a já jsme však jiného názoru, jak zdůraznil pan Klinz. Jedná se zejména o ponechání za účelem sekuritizace. Krize sekuritizačního trhu a finančního trhu vznikly v neposlední řadě kvůli tomu, že byly vytvářeny produkty finančního trhu bez vlastního rizika. Proto si již banky nedůvěřují navzájem, protože žádná nemá cenné papíry, za které by se zaručila i navzdory riziku. Návrh prosazuje 5% ponechání. Podle mého názoru je 10% ponechání mnohem vhodnější, a proto jsem předložil pozměňovací návrh. Jsem si jistý, že Rada, pokud přijme všechny ostatní věci, bude muset zvážit toto 10% ponechání. My, jakožto Parlament, neseme odpovědnost za to, abychom občanům poskytli další záruky, že celosvětová krize finančního trhu tohoto druhu se již nikdy nebude moci opakovat.

Proto navrhuji a požaduji, abychom přijali kompromis, kterého dosáhl pan Karas kromě otázky 10% ponechání a vkladů tichých společníků.

Ieke van den Burg (PSE). – Pane předsedající, účastním se v tomto Parlamentu poslední debaty a stojím zde se smíšenými pocity. Velmi mě potěšilo rozhodnutí, které jsme přijali ohledně zprávy poslance Hoppenstedta a které se týkalo zvýšení financování výborů na 3. úrovni. Je to krok směrem k silnému evropskému dohledu nad finančními trhy, které se rozvinuly daleko za vnitrostátní hranice. Byla jsem velkým zastáncem tohoto postupu a doufám, že rozprava na toto téma bude výrazným způsobem pokračovat i v příštím volebním období.

Další dokument týkající se směrnice o kapitálových požadavcích není podle mého názoru dobrým příkladem lepší regulace v rámci Lamfalussyho procesu, který jsme vyvíjeli po celých 10 let, kdy jsem zde působila. Výsledky podpořím, protože je třeba, abychom trhu vyslali silný signál, ale upřednostnila bych přístup, který by byl více založen na zásadách a na transparentnější konzultaci v rámci politického procesu. Je to následkem nátlaku na získání tohoto ukvapeného výsledku. Doufám, že na konci roku, kdy budeme mít podrobnější přezkum směrnice o kapitálových požadavcích, bude řádně zohledněn také Lamfalussyho proces. Důrazně doporučuji, aby Hospodářský a měnový výbor tento proces znovu obnovil.

V mém posledním projevu bych ráda navázala na to, co uvedla paní Berèsová, a ráda bych řekla panu McCreevymu, že je škoda, že to, co udělal pro regulaci těchto finančních trhů, je opravdu značně zanedbatelné a opožděné. Ráda bych vyjádřila své díky kolegům z Hospodářského a měnového výboru za jejich spolupráci, které jsem se těšila v průběhu těchto 10 let. Doufám, že v novém funkčním období získají komisaře, který se bude věnovat výhradně finančním trhům a bude se zabývat portfoliem, které se skutečně zaměřuje na toto velmi důležité téma, jež nás v této době přivedlo do velkých nesnází, a který se bude skutečně věnovat regulaci a řádnému evropskému dohledu nad finančními trhy.

Udo Bullmann (PSE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, chcete-li vysušit bažinu, neptáte se nejtlustších žab, jak by si to představovaly. To přesně je problémem zprávy o směrnici o kapitálových požadavcích, o které dnes jednáme. Pokud si nepřejeme, aby i za deset nebo dvacet let byly stále zakládány špatné banky, pak musíme zajistit, aby bankovní a úvěrové instituce nesly podstatné obchodní riziko, budou-li nadále obchodovat s kritickými produkty. Pět procent není podstatných.

Komisař McCreevy navrhoval 15 %, ale daným odvětvím byl stlačen na 5 %. Rada s tím souhlasila a Evropský parlament opravdu toto číslo politováníhodným způsobem omezil. My, němečtí sociální demokraté, budeme hlasovat pro vyšší podíl ponechání a budeme rovněž hlasovat pro pokračování vkladů tichých společníků, protože politika hospodářské soutěže, která útočí na obchodní model a nemá nic společného s restrukturalizací bank, je nespravedlivá.

Doufám, že přijmeme přiměřené usnesení a že po 7. červnu budeme mít Parlament, který bude během restrukturalizace finančního trhu hovořit jasně a s větší odvahou a podnikavostí.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Pane předsedající, jako první reakce na finanční krizi z října 2007 by nemělo být přijetí této směrnice odkládáno. S ohledem na okolnosti by měla být směrnice uplatňována

s opatrností, abychom se vyhnuli zvrátům, a měla by být doprovázena ambicióznější revizí v souladu s mezinárodním vývojem.

Finanční instituce vyžadují pevný kapitálový základ a musí si vyváženým způsobem konkurovat prostřednictvím harmonizovaného vymezení kapitálu, zejména pak hybridních nástrojů, a přiměřeného posilování řízení hlavních rizik. Je zásadní dosáhnout větší transparentnosti a uspořádat zájmy původců a investorů v procesu sekuritizace. Ponechávat alespoň 5 % sekuritizovaných produktů v rozvaze, vyhnout se vícenásobnému použití takových produktů a posílit náležitou péči investorů představuje kroky tímto směrem. Vytvoření kolegií orgánů dohledu pro přeshraniční skupiny a posílení role Evropského výboru orgánů bankovního dohledu představují kroky směrem k více integrovanému evropskému dohledu.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Rovněž já bych ráda poděkovala mým kolegům za vynikajících pět let spolupráce, ačkoli musím říct, že pro příští legislativní období zde stále zůstávají nevyřešené otázky. Tato směrnice především neřeší problém posouzení činností bank.

Přístup založený na riziku nebyl pro daný účel vhodný a skutečně musíme uvážit jiný druh posouzení, a to možná tzv. přístup založený na výkonnosti. Navíc jsme ještě nerozhodli, kdo bude platit. Daňoví poplatníci které země budou riskovat své vlastní prostředky, má-li velká evropská skupina problémy?

Bude na evropské úrovni zřízen zvláštní fond? Budou jednotlivé země přispívat do společného fondu? Dokud nebudeme znát odpověď, nemůžeme říct, že disponujeme silnou a dobře připravenou regulací finančního odvětví.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Pane předsedající, jsem přesvědčený, že naše opatření, které tady diskutujeme, musí mít také preventivní charakter, protože situace je opravdu vážná. Objem finančních derivátů na světovém trhu je pětikrát větší, než je světový hrubý domácí produkt, to je bublina, která splaskne, a rizikem je, že zejména ve Spojených státech se velmi dramaticky sníží hrubý domácí produkt. Trpěl by celý svět včetně našich evropských zemí. A také je tu riziko hyperinflace, protože ve Spojených státech převládla, jak se zdá, teze, že je možné všechny problémy přelít naléváním dalších a dalších peněz do systému bez ohledu na to, že ten systém vykazuje závažné nedostatky. Myslím si tedy, že právě tento preventivní záběr je velice důležitý a některé problematické instrumenty na finančním trhu je třeba jednoduše zakázat, jako je např. shadow banking.

Předsedající. – Před tím, než se slova ujme pan komisař McCreevy, vzhledem k tomu, že dnes zde v Parlamentu vystoupilo několik poslanců naposledy, domnívám se, že je mou povinností, nikoli pouze jménem poslanců Evropského parlamentu, ale rovněž jménem všech evropských občanů a voličů, poděkovat jim za jejich několikaletou oddanost. Věřím, že jimi zvolený úkol usilovat o zlepšení otázek, které nás obklopují, si zaslouží vděčnost ze strany všech našich spoluobčanů.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedající, nejprve bych rád poděkoval zejména zpravodajům, panu Karasovi a panu Hoppenstedtovi, a ostatním za jejich horlivou práci při hledání kompromisů v těchto dvou zvláštních oblastech.

Co se týče zprávy poslance Hoppenstedta, pozitivní výsledek výboru COREPER z dnešního dopoledne připravuje podmínky pro přijetí zprávy v prvním čtení. Dohoda o této strategické iniciativě je velmi vítána, protože vysílá ten správný signál: signál naší odhodlanosti reagovat na finanční krizi, posílit finanční dohled a zlepšit běžný postup posuzování účetního výkaznictví a auditů. Je to však pouze první krok ve velmi dlouhém procesu. Těším se, že s vámi budu v nadcházejících měsících v této práci pokračovat v novém Parlamentu.

Co se týče sekuritizace, všichni souhlasíme, že požadavek 5% ponechání je prvním krokem. Basilejský výbor bude pracovat na kvantitativním ponechání. To je vyžadováno skupinou G20. Evropská unie má náskok a budeme usilovat o dosažení ještě lepší důslednosti na globální úrovni.

Dovolte mi ještě, abych se zmínil o sekuritizaci. Paní Bowlesová k této záležitosti velmi významně přispěla. Je velkou zastánkyní sekuritizace a zdůraznila její dobré aspekty a výši prostředků, která je na kapitálových trzích určena ve prospěch malých a středních podniků a poskytovatelů půjček obecně ve všech členských státech Evropské unie. V případě, že by zde měl někdo dojem, že za celé roky nevidím přínosy sekuritizace, bych rád řekl, že je opravdu vidím! V mé předchozí funkci, dlouho před tím, než jsem přišel sem, jsme si již byl vědomi přínosů sekuritizace. Avšak otázkou je, jaký podíl by měl původce držet v tomto zvláštním případě. Připouštím, co uvedla paní Bowlesová: že v budoucnu přiláká držba jakéhokoli podílu kapitálové požadavky. Nemůžeme si být jistí, kdy současná finanční krize skončí. Avšak bez ohledu na to, kdy tento

konec nastane, se domnívám, že si můžeme být v nadcházejících letech naprosto jistí, že po finančních institucích na všech úrovních bude vyžadováno, aby držely oproti jejich půjčkám více kapitálu a více kvalitnějšího kapitálu. Já zde nebudu – ale mnoho z vás ano – ať je však konec jakýkoli, bude to nevyhnutelným výsledkem této konkrétní finanční krize – nikoli okamžitě, možná, že nikoli ve střednědobém horizontu, ale v dlouhodobém horizontu to bude jistotou. Kdybych se podíval do své křišťálové koule, je to právě to, co bych viděl v nadcházejících letech. Takže to je podíl ponechání, o kterém jednáme. Moje názory na tuto otázku jsou známy. Velmi výrazně jsem se k tomu vyjadřoval po dlouhou dobu.

V etapě projednávání v Radě ministrů a s Evropským parlamentem o různých záměrech k rozličným otázkám byly předloženy různé pozměňovací návrhy, se kterými moji úředníci na moji žádost zásadně nesouhlasí, protože na základě velmi jednoduchého tvrzení jsem pevně přesvědčen, že 5 % z něčeho je lepší než 55 % z nuly. Bylo zde více záměrů – že můžeme mít 5 %, 10 %, 15 % – 15 % z nuly je stále nula. Proto vítám příležitost, že se Komise ve své zprávě, která má být předložena na konci roku, vrátí k této konkrétní záležitosti, aby zajistila, že dané znění bude skutečně upevněno. Skutečně se tak domnívám, protože si nepřeji, aby byly sledovány zvláštní záměry. Bez váhání však oceňuji, co uvedla paní Bowlesová a ostatní ohledně přínosů sekuritizace kapitálovému trhu. Doufám, že jsem nikdy nebudil dojem, že si toho necením.

Na závěr bych se také rád připojil k panu předsedajcímu a popřál všem poslancům, kteří opouští své funkce, mnoho zdaru v jejich budoucí kariéře, ať je jakákoli. Za pět let mého zdejšího působení jsem většinu z nich poznal v některých funkcích nebo jinak a oceňuji jejich příspěvy, ačkoli jsem s nimi ne vždy souhlasil. Předpokládám, že bych neměl zdůrazňovat konkrétní osobu, ale rád bych v tomto ohledu zmínil zvláště pana Purvise. Jeho rady byly vždy moudré, promyšlené, dobře uvážené a nikoli dogmatické. Přeji mu zejména velmi úspěšnou budoucnost.

Othmar Karas, zpravodaj. – (DE) Pane předsedajcí, dámy a pánové, nejprve bych vám rád poděkoval za vaši podporu a za pozitivní signál, který vysíláme spořitelům, podnikům, bankám a finančnímu světu.

Rozprava byla velmi otevřená. Zdůraznila také slabá místa a potřebu dalšího vývoje. Mohu vám říci, že veškerá vaše přání i vaše kritika a výhrady hrály v jednáních svou roli, pokusili jsme se je začlenit do bodů odůvodnění a žádostí o přezkumy. Z toho, co zde bylo dnes řečeno, není nic, co by rovněž nehrálo svou roli v předložené dohodě – v některých případech nešlo o velmi významnou roli – ale všechno zde svoji roli mělo.

Je tedy naprosto jasné, že je to významný krok vpřed, ale není to poslední krok, protože předpovídáme, oznamujeme a podporujeme další kroky, které mají být ohledně této dohody učiněny, a určujeme směr této diskuse. Jinými slovy, diskuse bude pokračovat, musí pokračovat. Domnívám se však, že je důležité, abychom nyní, v tomto legislativním období, vyslali jasný signál, že jsme toho schopni, že si přejeme vytvářet prostředí důvěry, bezpečí a stability, že můžeme reagovat rychle a že víme, co ještě musí být uděláno v budoucnosti. Proto vás vyzývám, abychom tento krok učinili společně a za pomoci velké většiny hlasů.

Velice děkuji za tuto rozpravu.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, zpravodaj. – (DE) Pane předsedajcí, v prvním kole jednání jsem již své stanovisko k některým věcem vyjádřil. Rád bych však ještě jednou jasně řekl, že svět, včetně našich partnerů ve Spojených státech, Číně a na jiných místech, sleduje, jak bude Evropská unie, Rada, Komise a Parlament reagovat na krizi. Již jsem řekl, že to byla reakce, kterou jsme mohli zaznamenat v případě některých pravidel, která jsou přepracována. Ve Spojených státech dochází k určitému pokroku, pokud jde o směrnici o zajištění a ostatní věci, jako jsou například kolaterály. Ponaučení, které z toho navíc plyne, je takové, že pokud my, jakožto Evropané, nemáme připravené konkrétní opatření, pak naši partneři nebudou reagovat.

Minulý měsíc a tento měsíc jsme přijali rozhodnutí a začali je uplatňovat a společně s Radou jsme dokázali nalézt přiměřená řešení.

Ještě jednou bych rád využil příležitosti a poděkoval Komisi, která byla někdy poněkud těžkopádná, a Radě, ve které jsme se snažili nacházet přiměřená řešení i při večerních zasedáních a při mnoha třístranných jednáních, protože právě před hodinou schválila přiměřený kompromis, ke kterému jsme dospěli.

Samozřejmě děkuji mým spolubojovníkům z Hospodářského a měnového výboru, paní Berèsové, paní Bowlesové a ostatním, ale také ostatním zaměstnancům, kteří museli nést velkou část zátěže.

Domnívám se, že je důležité možná ještě jednou zdůraznit, že jsem se podílel na zavádění jednotného evropského trhu, působil jako koordinátor v průběhu zavádění eura a dalších podobných věcí. Jsou to milníky, které samozřejmě ovlivnily tuto práci a také vytváření politik. Bylo zábavné s vámi pracovat a ještě

jednou bych rád poděkoval mým kolegům poslancům, Komisi a Radě – již jsem to říkal – za jejich spolupráci. Všem, kteří se z vlastní vůle nechtějí vrátit, přeji vše nejlepší do budoucna.

Je zde mnoho úkolů, včetně úkolu zprostředkovat, jak moc je Evropská unie důležitá a jak významnou práci dělá Evropský parlament. Pro volby, které se budou konat dne 7. června v Německu a od 4. do 7. června jinde, je rovněž důležité, aby se pozornost občanů zaměřila právě na to, jak významná je naše práce. Doufám, že pak budou volby ve znamení vysoké účasti. Ještě jednou mnohokrát děkuji vám všem a přeji vše nejlepší do budoucna. Jak jsem již uvedl, toto je můj poslední projev.

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes, ve středu dne 6. května 2009.

Písemná prohlášení (článek 142 jednacího řádu)

Paolo Bartolozzi (PPE-DE), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, změnou směrnic o úvěrových institucích, jejich kapitálu, velké angažovanosti, režimech dohledu a krizovém řízení Evropská unie pokročí směrem k obecnému sladení celého systému.

Pozměněná směrnice by vyloučila diskreční pravomoci, kterými členské státy disponují vůči svému kapitálu, což by bránilo harmonizaci postupů dohledu a spravedlivé hospodářské soutěže mezi bankami. Tyto nesrovnalosti musí být překonány prostřednictvím společných pravidel, která kontrolním orgánům a centrálním bankám umožní čelit možné platební neschopnosti bankovního systému, zejména v zemích, které přijaly euro. Pozměňovací návrhy se týkají potřeby upevnit dohled nad přeshraničními bankovními skupinami.

Opětné zahájení interinstitucionálních jednání o dohodě, které bylo dosaženo mezi Evropským parlamentem a Radou, se týkalo minimálního prahu, který má být stanoven pro jmenovitou hodnotu sekuritizace. To odkazuje na vyšší rizika, kterou si banky musí ponechat ve svých rozvahách, pokud spořitelům nabízí strukturované produkty.

V rámci Rady hlasovaly všechny členské státy pro zachování tohoto prahu na 5 %. Jeho navýšení by znemožnilo oživení sekuritizačního trhu a nepřispělo by k tomu, aby byly trhy opět důvěryhodné.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:50 a pokračovalo ve 12:05.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: DIANA WALLIS

Místopředsedkyně

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Paní předsedající, odkazuji na článek 145 jednacího řádu. Během zasedání dne 24. dubna, v době mé nepřítomnosti během hlasování, prohlásil HansPeter Martin, že z mého místa někdo neoprávněně použil mou hlasovací kartu k hlasování. Předsedající toto tvrzení ihned odmítl jako nesprávné.

Chápu, že v současnosti, v době předvolební kampaně, je řada mých kolegů poslanců nervózní. Jedná se však v podstatě o obvinění z podvodu, klamu a neoprávněného obohacení z mé strany. Je to obvinění z vážného trestného činu. Pan Martin očerňuje, pomlouvá, ostouzí Parlament, jeho poslance, a dokonce i úředníky, zejména své rakouské kolegy, přičemž překrucuje skutečnosti, říká polopravdy a nepravdy a už překročil míru, kterou jsem ochoten strpět. Požaduji odvolání tohoto obvinění, omluvu a odsouzení ze strany předsednictví.

(Potlesk)

Předsedající. – Děkuji vám, pane Mölzere. Jak kolegové jistě vědí, hlasovací zařízení bylo zkontrolováno minule a bylo zjištěno, že nedošlo k jeho žádnému neoprávněnému použití, čímž byla věc vyjasněna.

Vidím, že pan Hans-Peter Martin se hlásí. Uděluji vám krátce slovo.

(Nesouhlasný šum)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Paní předsedající, můžete prosím požádat o klid ve sněmovně?

(Smích)

Nebo mi snad bude odebrán denní příspěvek, když si dovolím vyvolat referendum?

Podle článku 149 mám právo na osobní připomínku. Zcela odmítám, co zde právě pronesl můj kolega poslanec. Vzpomínám si, co jsem skutečně řekl během plenárního zasedání za nepřítomnosti řady pravicových extrémistů a toho davu za mnou. Stojím si za tím. A mám-li být obviňován....

(Protesty)

Můžete slyšet řadu dalších protestů, které jsou tak hrozné, že je ani nechci na veřejnosti opakovat. Avšak takoví už pravicoví extrémisté jsou. Víme to z historie a je to velké nebezpečí, které před námi leží.

Pokud jde o obvinění z nezákonného jednání, rád bych zdůraznil, že došlo k mnoha snahám mne kriminalizovat, nikdy však nedošlo k žádnému trestnímu stíhání, a to nikoli proto, že by byli rakouští soudci nebo prokurátoři předpojatí, ale proto, že viděli, jak nepodložená byla tato obvinění. Jestliže se pravicoví extrémisté pouští do útoku prostřednictvím těchto argumentů, musí to posoudit voliči.

(Předsedající řečníka přerušila)

Předsedající. – Vyslechli jsme vás. Jak jsem řekla, celá záležitost byla vyjasněna. To stačí. Děkuji.

*

* *

Beniamino Donnici (ALDE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, paní předsedající, jak víte, i když mnozí kolegové poslanci – v důsledku značného nedostatku informací ze strany předsednictví v této záležitosti, o níž se mlčí – nevědí, Evropský soudní dvůr dospěl k rozhodnutí ve věci vleklého sporu, kdy jsem bohužel já stál proti Evropskému parlamentu a panu Occhettovi.

Soud zrušil rozhodnutí této sněmovny ze dne 24. května nepotvrdit můj mandát v důsledku prohlášení vnitrostátních orgánů a Evropskému parlamentu bylo nařízeno uhradit náklady. Cílem rychlého rozhodnutí Soudního dvora bylo obnovit legitimní složení Parlamentu před skončením mandátu, avšak 4. května v 17:00 hodin pan předseda Pöttering přednesl této sněmovně jednostranný, dvojsmyslný a zmatený výklad celé záležitosti a opět požádal Výbor pro právní záležitosti, aby potvrdil mé pravomoci, i když věděl, že se jedná pouze o zápis. Kromě toho nepožádal o mimořádné zasedání Komise, protože se jednalo o poslední zasedání v tomto funkčním období Parlamentu, leda by chtěl prodloužit můj mandát i do příštího volebního období.

Žádám proto předsednictví, aby do zítřka napravilo tento další hrubý omyl s cílem vyhovět rozsudku Evropského soudního dvora. Paní předsedající, byl bych rád, kdyby byl Evropský parlament ušetřen této těžké právní porážky, a navzdory všemu projevují vám i svým kolegům poslancům upřímný respekt.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Donnici. Vaše připomínka byla zaznamenána a pan předseda v pondělí odpoledne pronesl projev. Vaše připomínky budou předloženy na schůzi předsednictví dnes odpoledne.

4. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Ohledně výsledků hlasování viz zápis.)

4.1. Příslušnost stálých výborů (B6-0269/2009)

4.2. Počet meziparlamentních delegací, delegací u smíšených parlamentních výborů a delegací u výborů pro parlamentní spolupráci a u vícestranných parlamentních shromáždění (B6-0268/2009)

– Před hlasováním:

Francis Wurtz, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, moje skupina požaduje samostatné hlasování o odst. 1 písm. a) posledním pododstavci, nazvaném, cituji: Delegace pro vztahy s Albánií, Bosnou a Hercegovinou, Srbskem, Černou Horou a Kosovem. Podle našeho názoru se *de facto* jedná o uznání existence Kosova, což je pro nás nepřijatelné.

Byl bych proto rád, abychom mohli o tomto odstavci hlasovat samostatně.

Předsedající. – Tato žádost je předložena už po lhůtě, ale pokud bude přijata ... Jsou nějaké námitky?

Bernd Posselt, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, mám vážné námitky. Tato sněmovna schválila uznání nezávislosti Kosova tříčtvrtinovou většinou, stejně tak Komise a téměř všechny členské státy. Považuji to za nepřijatelné.

(Parlament odmítl žádost o oddělené hlasování.)

4.3. Zrušení směrnice a 11 zastaralých rozhodnutí v oblasti společné rybářské politiky (A6-0203/2009, Philippe Morillon)

4.4. Zrušení 14 zastaralých nařízení v oblasti společné rybářské politiky (A6-0202/2009, Philippe Morillon)

4.5. Podpora pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (A6-0259/2009, Petya Stavreva)

4.6. Postup při projednávání petic (úprava hlavy VIII jednacího řádu) (A6-0027/2009, Gérard Onesta)

4.7. Změna Interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 o víceletém finančním rámci (A6-0278/2009, Reimer Böge)

4.8. Návrh opravného rozpočtu č. 4/2009 (A6-0281/2009, Jutta Haug)

4.9. Návrh opravného rozpočtu č. 5/2009 (A6-0282/2009, Jutta Haug)

4.10. Uvádění spotřeby energie na televizních přijímačích (B6-0260/2009)

4.11. Uvádění spotřeby energie na energetických štítcích chladicích spotřebičů pro domácnost (B6-0259/2009)

4.12. Program roční činnosti na rok 2009 pro tematický program „nestátní subjekty a místní úřady v rozvoji“ (Část II: zaměřené činnosti) (B6-0285/2009)

4.13. Revize jednacího řádu (A6-0273/2009, Richard Corbett)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 9:

Monica Frassoni, jménem skupiny Verts/ALE. – Paní předsedající, žádám, aby byl návrh vrácen výboru, a ráda bych vysvětlila proč. Při projednávání této právní úpravy jsme často hovořili o posouzení dopadu. To znamená, že pokaždé, když zavádíme nový předpis, musíme být schopni říct, jaký bude jeho dopad. Pokud jde o nové předpisy, o nichž máme dnes hlasovat v rámci Corbettovy zprávy, nevíme, jaké budou dopady zásadní změny způsobu přijímání právních předpisů, jestliže umožníme, aby výbory a zpravodajové mohli k hlasování v plénu předkládat zcela protichůdné postupy a pozměňovací návrhy.

Z tohoto důvodu skupina Verts/ALE požaduje vrácení dokumentu výboru, nikoli proto, že bychom byli přesvědčeni, že nemůže zlepšit situaci, ale protože se jedná o prosazení reformy, která může naši legislativní práci v budoucnu velmi zkomplikovat.

(Potlesk)

Jo Leinen (PSE), předseda Výboru pro ústavní záležitosti. – (DE) Paní předsedající, reforma Evropské unie je sama o sobě dost obtížná, avšak reforma Evropského parlamentu je patrně ještě obtížnější. Musím však

připomenout paní Frassoniové, že tento reformní proces trvá už dva a půl roku. Byla zde skupina pro reformu, jíž byla paní Frassoniová členem. Náš výbor respektoval všechny závěry skupiny pro reformu. Jinými slovy to, co dnes předkládáme plénu, je výsledkem dvou a půl roku diskusí, rozprav a rozhodování. Nevidím proto žádný důvod, proč bychom měli tento bod vrátit zpět k projednání ve výboru. Dnes bychom měli dokončit tento závěrečný akt a připravit se na nové legislativní období, které naší práci přinese mnohá zlepšení. Hlasuji proto proti návrhu, který předložila paní Frassoniová.

Richard Corbett, zpravodaj. – Paní předsedající, myslím, že není třeba, abych cokoli dodával, snad s výjimkou toho, že odůvodnění paní Monicy Frassoniové k jednotlivým pozměňovacím návrhům může být důvodem pro to, aby proti těmto pozměňovacím návrhům hlasovala sama. Nepředstavují však rozhodně důvod pro to, aby byl celý dokument vrácen výboru, což by zabránilo přijetí všech dnes předložených pozměňovacích návrhů, a to by bylo velmi nešťastné.

(Parlament odmítl žádost.)

– Před hlasováním o pozměňovacích návrzích 49 a 67:

Richard Corbett, zpravodaj. – Paní předsedající, než budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích 49 a 67, rád bych vás požádal, zda bychom nemohli změnit pořadí hlasování a nehlasovali nejprve o pozměňovacím návrhu 67, který je pozdějším kompromisním návrhem dosaženým po hlasování ve výboru. Myslím, že by byl pro nás tento postup prospěšnější.

(Parlament schválil žádost.)

(Zasedání bylo krátce přerušeno.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

5. Proslov předsedy Parlamentu

Předsedající. – Dámy a pánové, za několik týdnů, ve dnech 4. až 7. června, budou občané Evropské unie volit nový Evropský parlament. Poprvé se bude 375 milionů lidí ze všech 27 členských států moci společně účastnit voleb do Evropského parlamentu.

Pro mnohé z vás je to poslední týden ve Štrasburku. I pro mě je to poslední týden, kdy budu moci předsedat dílčímu plenárnímu zasedání.

Všichni víme, že stálá změna posiluje demokracii. Posiluje i nás. Společně jsme ušli kus cesty k progresivnímu Evropskému společenství. Společně jsme dosáhli mnohé.

Byli jsme úspěšní, a to nejen za posledních dva a půl roku mého funkčního období, ale rovněž i během funkčního období mého předchůdce, Josepa Borrellu Fontellese. Čeho se nám podařilo dosáhnout za posledních pět let, je úspěchem nás všech.

Vám všem bych chtěl upřímně poděkovat za odhodlání a zanícení, s nímž jste bojovali za naši společnou evropskou věc.

My, Evropský parlament, jsme přímo volenými zástupci občanů Evropské unie. Dámy a pánové, my všichni ztělesňujeme bohatou rozmanitost našeho evropského kontinentu a prostřednictvím našich politických rodin odrážíme ohromnou rozmanitost přesvědčení a přístupů. Před pěti dny jsme navíc slavili páté výročí historického rozšíření Evropské unie, znovusjednocení našeho kontinentu na základě společných hodnot. Slovy Berlínské deklarace ze dne 25. března 2007: My, občané a občanky Evropské unie, jsme sjednoceni k našemu prospěchu.

(Potlesk)

Mezi největší úspěchy tohoto funkčního období patří úspěšné začlenění poslanců z členských států, které přistoupily k Evropské unii v letech 2004 a 2007, a přizpůsobení naší parlamentní práce Evropskému parlamentu, který je nyní větší a rozmanitější.

Nás 785 poslanců Parlamentu se naučilo vycházet si navzájem vstřícně, učit se jeden od druhého, a tak lépe vzájemně spolupracovat. Během této doby získal Evropský parlament zkušenosti, sílu a kulturní bohatství.

Dámy a pánové, práci Parlamentu brzy obnoví noví poslanci. Připojí se k těm, kteří budou v červnu znovuzvolení. Doufám, že i nadále to bude vzájemný respekt, který nás bude spojoval napříč všemi politickými a vnitrostátními hranicemi.

V posledních dvou a půl letech jsem se nechal vést tímto základním chápáním parlamentní práce a všem vám musím poděkovat za vaši podporu, povzbuzení a radu. Předseda je odpovědný za dodržování všech předpisů Evropského parlamentu a musí zajistit, aby se všechny tyto předpisy uplatňovaly vůči všem poslancům stejně a jednotně a aby nebyla narušena důstojnost našeho Parlamentu. O to jsem se snažil.

(Potlesk)

Rád bych řekl těm, kteří přijdou do tohoto Parlamentu, že přesvědčiví můžeme být jen tehdy, pokud zachováme důstojnost Evropského parlamentu a budeme ji vždy hájit na základě našich společných zákonů.

Dnes je v Evropské unii přijímáno jen velmi málo usnesení bez souhlasu nebo účasti Evropského parlamentu. Evropský parlament se ve stále větší míře stává místem, kde se nacházejí politické kompromisy na evropské úrovni. Jako doklad může sloužit přijetí směrnice o službách nebo nařízení o chemických látkách, REACH, v posledních letech.

Průkopnickým počinem se stalo spolurozhodování Evropského parlamentu při přijetí finančního výhledu na léta 2007-2013. Evropský parlament napomáhal při zajištění potřebného financování pro programy, jako je Erasmus, na podporu mladé generace. Dámy a pánové, na vrchol našeho politického programu jsme rovněž zařadili řešení změny klimatu. Skutečnost, že jsme dosáhli přijatelných výsledků, propůjčuje Evropské unii značnou důvěryhodnost při jednáních v rámci konference, která se má konat v prosinci v Kodani.

Ve svém úsilí už dnes nejsme osamoceni; nová vláda USA pod vedením prezidenta Baracka Obamy podporuje řadu našich návrhů. Naším úkolem je nyní získat naše partnery na celém světě a přesvědčit je, aby podpořili opatření v rámci boje proti změně klimatu. Často slyšíme, že je to někdo jiný, kdo stojí v čele úsilí v boji proti změně klimatu. Jsme to my, kdo stojí v čele boje proti změně klimatu a, dámy a pánové, to je něco, na co můžeme být hrdí.

(Potlesk)

K reformě finančního trhu na evropské úrovni v mnoha ohledech dochází právě na základě iniciativy Evropského parlamentu. Od roku 2002 požaduje Evropský parlament lepší dohled nad finančním trhem a jeho lepší regulaci. Všechny legislativní postupy v rámci zlepšování dohledu nad bankovním a finančním trhem a regulace zajišťovacích fondů a platů řídicích pracovníků by měly být co nejrychleji dokončeny.

Evropský parlament již v důsledku přijatých usnesení stanovil mnoho důležitých měřítek. Je však před námi stále ještě mnoho práce. Nově zvolený Parlament bude v této práci muset pokračovat s odhodláním a rozhodností s cílem nalézt z krize cestu, založenou na sociálně tržním hospodářství, jak je definuje Lisabonská smlouva, a s cílem zajistit konkurenceschopnost evropského hospodářství ve prospěch společnosti v prostředí globalizace.

Dámy a pánové, převážná většina poslanců vidí v Parlamentu hnací sílu procesu evropského sjednocení. V posledních dvou a půl letech jsme obnovili rozpravu o institucionální reformě a posunuli vpřed proces vedoucí k podpisu Lisabonské smlouvy. Rovněž se nám podařilo zajistit, že základní zásady, které jsme vždy dodržovali, budou v Lisabonské smlouvě zachovány.

Lisabonská smlouva obsahuje nejdůležitější reformy, které učiní evropské orgány demokratičtějšími, transparentnějšími a akceschopnějšími. Měli bychom všechno své úsilí věnovat zajištění toho, že Lisabonská smlouva bude moci začátkem příštího roku vstoupit v platnost. Doufáme v pozitivní výsledek hlasování českého senátu v Praze.

(Potlesk)

Dámy a pánové, Parlament oslavuje své třicáté výročí jakožto přímo voleného demokratického orgánu Evropské unie. Dnes tvoří základ evropské parlamentní demokracie, jakou jsme si v roce 1979 neuměli ani představit. Společně jsme hnací silou parlamentní demokracie v Evropské unii i mimo ni.

Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty jsou nyní partnery. Naše práce se navzájem doplňuje. Prohloubili jsme spolupráci s vnitrostátními parlamenty a pořádáme pravidelná setkání, abychom mohli v důležitých aktuálních otázkách postupovat společně.

Naše úsilí bylo vždy vedeno snahou o rozvoj vztahů s parlamenty ve třetích zemích. Dnes je Parlament na celém světě vnímán jako respektovaný partner, obhájce lidských práv a demokracie. A tak to musí zůstat i nadále.

Dámy a pánové, snažil jsem se, aby byl tento Parlament – prostřednictvím svého předsedy a zástupců jednotlivých politických skupin – zastoupen ve všech důležitých orgánech pro naši společnou budoucnost. Předseda Evropského parlamentu se nyní účastní každoročních setkání hlav států a předsedů vlád zemí G8 a vrcholných schůzek se třetími zeměmi, jako jsou například summit EU-Afrika, summit EU-Latinská Amerika a summit EU-USA. Zítra ráno se mám účastnit setkání Trojky o zaměstnanosti a zítra odpoledne při příležitosti zahajovacího summitu Východního partnerství v Praze.

Je rovněž úspěchem tohoto volebního období, že úloha Parlamentu v Evropské radě se již neomezuje na zahajovací projev předsedy. Parlament se v současnosti rovněž účastní institucionálních a ústavních rozprav summitů. Přípravy mezivládní konference, která vedla k přijetí Lisabonské smlouvy, se Evropský parlament plně účastnil na úrovni hlav států a předsedů vlád prostřednictvím svého předsedy, a na vlastní mezivládní konferenci byla vyslána delegace tří poslanců. To je obrovský pokrok.

Dámy a pánové, reforma pracovních metod a postupů Evropského parlamentu byla a je nadále jedním z hlavních projektů. Za tímto účelem ustavila konference předsedů pracovní skupinu s přesně stanoveným mandátem, v němž byly zastoupeny všechny skupiny. Práce byla dokončena úspěšně. Většina toho – přibližně 80 % –, co bylo navrženo pracovní skupinou, bylo schváleno a realizováno. Sem se řadí reorganizace plenárních rozprav, reforma legislativního procesu, zlepšení práce prováděné ve výborech spolu s posílením spolupráce mezi jednotlivými výbory, stejně jako možnost zpráv o legislativních iniciativách nebo protikladná usnesení.

Konkrétně bych rád poděkoval předsedkyni pracovní skupiny, paní Dagmar Roth-Behrendtové, a jejím kolegům – našim – kolegům za jejich zvláštní nasazení.

(Potlesk)

Společně se nám podařilo přizpůsobit pracovní metody Evropského parlamentu měnícím se politickým okolnostem. Nyní máme k dispozici zmodernizované postupy a zreorganizované pracovní metody, což je dobrý základ práce Parlamentu v příštím volebním období.

V předsednictvu Evropského parlamentu jsme se rovněž snažili zlepšit správu Parlamentu, usnadnit každodenní práci poslanců a zmodernizovat infrastruktury pro komunikaci s občany Evropské unie prostřednictvím zavedení Web-TV, ceny pro novináře, ceny pro občany a ceny Karla Velikého pro mladé Evropany.

Nový statut poslanců Evropského parlamentu, na kterém jsme tolik let pracovali, vstoupí v platnost v novém volebním období. Je to důležitý příspěvek k politice v oblasti financování poslanců, transparentnosti a vztahů k veřejnosti.

Přijetí jednoznačného a transparentního statutu pro asistenty představuje významný pokrok a velký úspěch, za který musíme svým kolegům poslancům poděkovat.

Dámy a pánové, rád bych zopakoval a znovu potvrdil ústřední myšlenku, která z mého pohledu představuje souhrn úsilí o evropskou integraci. Jsme odhodlaní prosazovat důstojnost každého člověka. To je nejvyšší hodnota, která nás spojuje ve společenství sdílených hodnot Evropské unie. Lidská důstojnost musí být vždy respektována – je to etická odpověď na morální krize evropské minulosti.

(Potlesk)

To nás vede k pravidlu bezpodmínečné ochrany lidské důstojnosti a podpory dialogu kultur, což byly během mého funkčního období vůdčí zásady.

Trvalý dopad měl evropský rok interkulturního dialogu, ať už se jednalo o dialog s Evropsko-středomořským parlamentním shromážděním, o setkání mezi mladými lidmi různých vyznání – včetně Izraelců a Palestinců – nebo o arabské a africké týdny pořádané Evropským parlamentem.

Položili jsme základy trvalého dialogu, který nás musí vést, inspirovat a zavazovat i v budoucnosti.

Mírové uspořádání na Blízkém východě je rovněž důležité pro mírové spolužití mezi křesťany, židy a muslimy, stejně jako pro obyvatele Evropské unie a zemí celého světa. Gaza a západní břeh Jordánu nejsou vzdálená

místa; leží v těsné blízkosti ve Středomoří. Musíme být na mezinárodní scéně rozhodněji a přispívat k míru a stabilitě na Blízkém východě.

Jakožto poslanci Evropského parlamentu můžeme vnést do blízkovýchodních vztahů nový pohled, protože můžeme myslet a jednat mimo rámec tradičních diplomatických postupů. Právě z tohoto důvodu jsem se zasazoval o vytvoření pracovní skupiny, která by se zabývala krizí na Blízkém východě. Zvláště s ohledem na nový vývoj na Blízkém východě je důležité, abychom rozhodně podporovali řešení založené na dvou státech – Izraeli v rámci bezpečných hranic a Palestinského státu v rámci bezpečných hranic. Nesmíme dovolit, aby byly tyto zásady zpochybňovány.

Dámy a pánové, rád bych řekl, že ve své každodenní práci se zabýváme řadou problémů, které někdy souvisejí s velmi specifickými okolnostmi. Neměli bychom však zapomínat na své kořeny a ztrácet ze zřetele hodnoty, kterými jsme vázáni. Dnešní svobodná, mírová a sociální Evropská unie má za sebou dlouhý vývoj.

Musíme vdechnout život základům, na nichž je Evropská unie založena. Z tohoto důvodu jsem vám zvláště vděčný za povzbuzení a soustavnou podporu mé iniciativy založení Domu evropských dějin. Rád bych poděkoval nejen panu místopředsedovi Migueli Angelu Martínez Martínezovi za jeho neutuchající podporu, ale i svým kolegům v této sněmovně. Dům evropských dějin se stane místem, kde si budeme moci připomenout a obnovit naši evropskou identitu. Zásadní rozhodnutí o zřízení tohoto domu byla již přijata.

Včera se konala zakládající setkání dvou dozorčích orgánů. S vaší podporou – pokud budu ovšem 7. června znovu zvolen poslancem Evropského parlamentu – věnuji své úsilí tomu, aby byl Dům evropských dějin do konce příštího funkčního období v roce 2014 dokončen.

V roce 2014 si budeme připomínat sté výročí vzniku první světové války. O 100 let později žijeme v nové Evropě míru, svobody a jednoty.

V našem stálém úsilí nás podporuje řada lidí. Zejména děkuji obětavým pracovníkům správních služeb Evropského parlamentu, zejména našemu novému generálnímu tajemníkovi Klausu Wellemu a jeho zástupci Davidu Harleymu, bez jejichž nasazení, zkušeností a odhodlání by nebyla naše politická práce možná.

(Potlesk)

Zasloužíte si naše poděkování, naši podporu a naše ocenění.

Upřímné poděkování patří rovněž pracovníkům mé kanceláře, ale především vám, kolegové poslanci, zejména v předsednictvu, a vám, předsedům politických skupin, za vaši spolupráci. Právě jsme měli další schůzi konference předsedů. V pondělí večer se konalo setkání předsednictva a další se bude konat dnes. V zásadních otázkách evropské demokracie nebyla přijímána žádná sporná či skutečně kontroverzní rozhodnutí a na základních otázkách jsme se shodli. Vytvořili jsme pouto důvěry, za což jsem upřímně vděčný.

Společně jsme dokázali mnohé a musíme opět získat důvěru našich voličů. Číníme tak s pevným přesvědčením, že se z historického hlediska vydáváme správným směrem ke sjednocení Evropy. Nadcházející volební kampaň nám dává příležitost hovořit s občany o tom, proč je Evropská unie důležitá. Rád bych vyzval všechny občany, aby se voleb zúčastnili a dali svůj hlas budoucnosti Evropy 21. století.

Na nově zvolený Parlament čeká množství práce. K jeho úkolům patří pomoci překonat hospodářskou a finanční krizi, realizace Evropské energetické politiky, pokrok směrem k vytvoření hospodářství s nízkými emisemi CO₂, zajištění větší bezpečnosti evropských občanů a mír a stabilita na celém světě. Naše práce vytváří dobrý základ, na němž nově zvolený Parlament bude moci stavět.

Moje práce za posledního dva a půl roku v pozici předsedy Evropského parlamentu byla ohromnou výzvou a já jsem ji vykonával s radostí a s odhodláním, a budu tak činit až do 14. července. Sloužit Evropě je velkou poctou.

Děkuji vám upřímně za důvěru, kterou jste ve mě vložili, a za každý okamžik spolupráce v úsilí o jednotnou Evropu. Přeji vám do budoucna vše nejlepší.

(Dlouhý potlesk)

Joseph Daul, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedající, drahý pane Pötteringu, dámy a pánové, tento Parlament je hlasem 500 milionů Evropanů, kteří si toho nejsou dostatečně vědomi.

Ještě méně jsou si vědomi toho, že tento Parlament má srdce a duši. Pane Pötteringu, během dvou a půl let svého předsednictví jste byl nejen mluvčím občanů, ale zosobňoval jste také srdce, velkorysost a solidaritu Evropy. Někteří tvrdí, že Evropu si nelze zamilovat; vy jste dokázal opak.

Přestože se toto funkční období chýlí ke konci, rád bych zdůraznil, do jaké míry evropská integrace pokročila a jak k tomu přispěl náš Parlament pod vaším vedením. Uvedu jen ty nejpozoruhodnější případy, o nichž jste již hovořil: opatření v oblasti energetiky a změny klimatu, směrnice o službách, finanční výhled na léta 2007 až 2013 a v nedávné době nařízení o finančních trzích.

Avšak spíše než vyjmenovávat nudný seznam směrnic a nařízení chci zdůraznit, jaký význam má společná práce, která se často skrývá za velmi technickými právními předpisy, o nichž zde vedeme rozpravy a které přijímáme. Tento význam je v obecném zájmu všech Evropanů. Často se říká, že Evropa je vzdálena svým občanům, avšak jsou snad otázky jako bezpečnost hraček, výzkum prevence vzácných chorob nebo Alzheimerovy choroby, ochrana spotřebitele, opatření na ochranu životního prostředí a boj proti globálnímu oteplování, energetická politika nebo obrana lidských práv ve světě skutečně vzdálené od každodenního života občanů?

Během vašeho předsednictví zaznamenal tento Parlament další významné pokroky. Mám na mysli vnitřní reformu, kterou jste pomohl uskutečnit a která učiní tento náš orgán transparentnější a účinnější, a nový statut poslanců Evropského parlamentu a jejich asistentů. Během vašeho předsednictví znásobil tento Parlament počet iniciativ v rámci Evropského roku mezikulturního dialogu a ukázal velké bohatství kultur a vyznání naší společnosti, a ukázal tak to nejlepší z Evropy: její otevřenost a toleranci. Během vašeho předsednictví vnímal Parlament význam, který připisuje budoucnosti středomořského regionu a touze nastolit mír na Blízkém východě.

Pane předsedo, 25. března 2007 jste naším jménem podepsal Berlínskou deklaraci u příležitosti padesáti let Evropské unie. Tato deklarace připomíná těm, kteří snad zapomněli, cíl naší každodenní práce, jinými slovy integraci svobodné, demokratické a tolerantní Evropy, která respektuje právní stát. Tím, že jste se chopil iniciativy založení Domu evropských dějin, dáváte trvalý rozměr své práci i práci svých předchůdců a všech těch, kteří svým způsobem přispěli do naší společné historie.

Za to vše bych vám chtěl, pane předsedo, poděkovat.

(Potlesk)

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, rád bych vám, pane předsedo, poděkoval za vaši těžkou práci. Chtěl bych jménem své skupiny říci, že jste svůj úřad vykonával s velkou důstojností. Svým vedením této sněmovny jste dal Parlamentu důstojnost.

Teď není čas na posuzování vaší práce. Odkaz předsedy Evropského parlamentu je vždy záležitostí politického zkoumání. Člověk může souhlasit či nesouhlasit s tím či oním. Posouzení práce předsedy se musí soustředit na to, co předseda učinil pro úspěch této sněmovny. Předložil jste své závěry. K tomu není co dodat. Otázka proto zůstává: co předseda jako člověk udělal pro tuto sněmovnu? Pro mě a mé kolegy ve skupině sociálních demokratů v Evropském parlamentu je zřejmé, že jste této sněmovně – uvnitř i navenek – propůjčil důstojnost.

Tato sněmovna se nechová vždy důstojně. To však lze říci o všech parlamentech na celém světě. Důstojnost mnohonárodního parlamentního shromáždění s více než 700 poslanci z 27 zemí, kteří náležejí k osmi různým parlamentním skupinám, s odlišným vyznáním, různé barvy pleti, z různých politických tradic, s rozdílnou historickou zkušeností, musí být zachována. Spojit je a dát jejich zastoupení pocit jednoty, je obtížné. A právě to se vám povedlo. A za to si zasloužíte náš upřímný dík.

(Potlesk)

Pane předsedo, ve svém dvou a půlletém funkčním období jste se zabýval řadou činností. Abych podpořil, co jsem právě řekl o způsobu, jímž jste vedl svůj úřad, bych jménem své skupiny rád vyzdvihl jedno téma, v němž jsme plně sdíleli názor a kdy jste propůjčil této sněmovně hlas, který přesahoval politické hranice, a propůjčil jste tak hlas lidem, kteří nemají volební právo, na místě, kde je jím upíráno. Povstal jste proti skandálu na Guantanamo v době, kdy to nebylo snadné. To zůstane, pane předsedo, trvalým mezníkem ve vašem funkčním období. Ukázal jste, že požadavek, který jste na sebe kladl, být tolerantní a kosmopolitní osobou, zároveň také oddanou svému křesťanskému přesvědčení, jste naplnil.

Avšak proto, že jste jádrem veškeré své činnosti učinil lidskou důstojnost v plném rozsahu, ať už vychází z tradice osvícenství, nebo jako ve vašem případě, z vašeho náboženského přesvědčení, zasloužíte si být

označen za dobrého předsedu Evropské unie a jako takového si vás budeme pamatovat. Děkuji vám mnohokrát.

(Hlasitý potlesk)

Graham Watson, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, vaše dnešní slova dobře vystihují období, kdy jste byl předsedou. Naše skupiny spolu vždy nesouhlasily, avšak během svého mandátu jste prokázal, že jste důstojnou, spravedlivou a jednotící postavou, za jehož skromností se skrývají mnohé úspěchy.

Byl jste zvolen na základě slibu, že zapojíte tuto sněmovnu do mezikulturního dialogu, avšak výčet vašich činů je mnohem větší. V oblasti příspěvků pro poslance jste dokončil důležité dílo, které začal Pat Cox. V oblasti parlamentních postupů jste vedl reformu, po které mnozí z nás řadu let volali, a prostřednictvím iniciativ jako Europarl TV jste podpořil moderní metody komunikace s občany. To jsou výsledky, na které lze být hrdý, a dědictví, na které by vaši nástupci měli navázat.

Doufám, že o svých zkušenostech a dojmech napíšete. Jsou jistě příliš zajímavé na to, aby zůstaly ponechány napospas mrazivému a mocnému zapomnění. Kromě toho básník Emerson řekl: „Neexistují dějiny, pouze biografie“. Tento Parlament se za poslední roky stal mocnějším. Bude ještě mocnější díky Lisabonské smlouvě, pokud bude konečně ratifikována. Bude zajímavé sledovat, s jakými plány se budoucí předseda bude snažit pokračovat v úloze, kterou jste sehrával při prosazování společných hodnot a zásad, které jsou nám drahé.

Dnes však myslím že hovořím za mnohé z nás, když řeknu, že jste si získal náš respekt a naše sympatie. I pro mne, stejně jako pro vás, je toto moje poslední řeč v plénu v mé stávající úloze. Vedl jsem svou skupinu od roku 2002. Pociťuji něco jako krizi po sedmi letech manželství. I když už neusednu do tohoto křesla, jistě víte, že bych rád vyzkoušel vaše místo. Pane předsedo, jménem své skupiny vám děkuji. Děkuji službám a tlumočnickům i všem zaměstnancům, kteří přispěli k tomu, jak skvělou práci jste jako předseda této sněmovny odvedl.

(Potlesk)

Cristiana Muscardini, jménem skupiny UEN. – *(IT)* Pane předsedo, dámy a pánové, během tohoto volebního období posílil Parlament – zejména během vašeho předsednictví – svůj politický vliv na budoucnost Evropské unie, i když budeme muset počkat na novou smlouvu, než se uskuteční ambice těch, kteří vždy doufali v potřebu větších legislativních pravomocí tohoto orgánu, který je ve světě jedinečný, protože je volený občany 27 zemí.

V tomto volebním období na nás ze všech stran přicházelo množství událostí – v řadě případů tragických – a to zejména za posledního dva a půl roku. Parlament vašim prostřednictvím, pane předsedo, dokázal sehrát klíčovou úlohu při zprostředkování návrhů. Připadla nám politická úloha, která nám musí pomáhat překonávat rozdíly mezi jednotlivými stranami, které nás rozdělují v našich zemích, abychom tak mohli dosahovat společných cílů v obecném zájmu našich národů a zajistit větší spravedlnost, mír a bezpečnost ve světě.

Na začátku tohoto volebního období jsme se konečně začali rozšiřovat o státy, které byly celá desetiletí zbaveny svobody, a přistoupení Rumunska a Bulharska v průběhu volebního období posílilo ve světě obraz Evropy, která dokáže vytvářet jednotu a přitom respektovat rozdíly.

Zakončujeme toto volební období v situaci hospodářské krize, která nás přiměla si uvědomit, že musíme řešit systémovou krizi a že nový Parlament se musí stát hnací silou, která pomůže společnosti znovu objevit hodnoty, které jsou v současnosti příliš často opomíjeny. Parlamentní demokracie na evropské i vnitrostátní úrovni představuje více než kdy dříve záruku svobody.

Pane předsedo, děkuji vám jménem své skupiny i jménem svým za vaše nasazení – zastupoval jste nás všechny – a za obrovský příspěvek, kterým jste pomohl upevnit pověst tohoto orgánu, a proto požadujeme nejen větší transparentnost, ale také větší pozornost ze strany některých sdělovacích prostředků, které se Evropě věnují jen tehdy, pokud jde o okrajové záležitosti, místo aby přispívaly k růstu sdíleného vědomí a společného pokroku.

Pane předsedo, strávila jsem v tomto Parlamentu 20 let a považuji za svou povinnost připojit se k vám, který jste mne tak skvělým způsobem v této sněmovně zastupoval, a poděkovat milionům evropských občanů, kteří svou každodenní prací a respektováním zásad solidarity, spravedlnosti a kořenů naší minulosti přispívají k rozvoji společnosti, která více respektuje práva a je si vědoma svých povinností.

Monica Frassoni, jménem skupiny Verts/ALE. – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, Herr Präsident, dostalo se vám ohromné výsady, že jste mohl předsedat nejoriginálnějšímu orgánu na světě, a my, Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance, jsme přesvědčeni, že jste se této úlohy zhostil se zájmem a zanícením a děkujeme vám za to.

Když jsem před dvěma a půl lety kandidovala proti vám na funkci předsedkyně Evropského parlamentu jménem své skupiny, kladla jsem důraz na to, že je zapotřebí, aby předseda Parlamentu, který má zastupovat a svobodně řídit orgán, který nebude podléhat tlakům členských států a různých finančních lobby, byl volen na základě zásluh a nikoli politické příslušnosti, aby mohl promlouvat k veřejnosti, která je stále více rozdělená a lhostejná. Tehdy jsme rozhodně kritizovali rozhodnutí, které jste přijal společně se skupinou sociálních demokratů v Evropském parlamentu, neumožnit další pokus o obnovení rozpravy o ústavě po referendech v roce 2005, což byla velká chyba, která umožnila jednotlivým státům přivlastnit si proces reformy Evropy.

Po dvou a půl letech hodnotíme my, jako Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance, vaši práci, pane předsedo Pötteringu, jako práci, která měla své klady i nedostatky. Schvalujeme a podporujeme vaši činnost na Blízkém východě, zejména vaši činnost v předsednictví Evropsko-středomořského parlamentního shromáždění. Oceňujeme vaše neochvějné proevropské přesvědčení, myšlenku Parlamentu otevřeného občanům, skupinám, sdružením a smělym kulturním iniciativám a vaše nasazení v otázce statutu asistentů.

Rovněž jsme kladně pohlíželi na vaše rozhodné odhodlání vůči základním právům, a to i na místech, která nebyla po chuti většině Evropského parlamentu, od Ruska po Čínu, i na vaše nové ekologické zásluhy v podobě vašich nedávných projevů ke změně klimatu.

Zároveň je však zřejmé, pane předsedo, že pod vaším vedením se náš Parlament postupně měnil z orgánu, který kladl požadavky a bojoval za demokracii, na shromáždění, které je příliš často poddajné a snaží se nerozbourit vlny, na nichž pluje loď té či oné vlády. Parlament sám se smířil s tím, že tento boj či transparentnost nebudou přednostními oblastmi, jež by byly voličům patrné – stačí si jen vzpomenout na dokonale zorganizované selhání pracovní skupiny o lobbyingu, která ukončila svou činnost a nedokázala nic navzdory otevřenému usnesení schválenému před rokem, nebo na mlčení v záležitosti dvou sídel ve Štrasburku a v Bruselu a mrhání finančními prostředky nebo CO₂, což je pro naše voliče nepochopitelné.

Už budu končit, pane předsedo. Prostřednictvím postupných reforem pravidel byla s přispěním vašeho předsednictví soustředěna moc do rukou několika jednotlivců v našich orgánech, ve snaze o posílení práce výborů a úlohy jednotlivých poslanců Evropského parlamentu a větší podpory rozmanitosti a pluralismu.

Pane předsedo, možná, že v novém Parlamentu bude nová většina, jsme si však jisti jednou věcí: dlouhodobý boj za silnou, respektovanou, pluralitní a soucitnou evropskou demokracii ještě není za námi a přinejmenším v tomto ohledu budete vždy stát po našem boku.

Francis Wurtz, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Pane předsedo, vaše předsednictví – jak jste právě zdůraznil – bylo poznamenáno závažnými politickými událostmi, které představovaly v nejednom ohledu výzvu jak pro Evropu, tak pro náš Parlament.

Některé z těchto výzev se přímo týkají Evropské unie, jedná se zejména o to, co mnozí nazývají institucionální krizí, přičemž já bych raději hovořil o dalším příznaku krize důvěry v současný evropský model – či krizi jeho legitimacy – u stále většího počtu našich spoluobčanů.

Jiné výzvy mají rozměr mezinárodní, jako je konflikt na Blízkém východě, o němž jste hovořil. Tento konflikt se – místo, aby směřoval ke spravedlivému a udržitelnému míru – prohlubuje a zhoršuje i mezinárodní vztahy, přičemž téměř ohrožuje soudružnost našich společností.

Další výzvy otrásají celou planetou, jako například ekologická krize a konečně i finanční, hospodářská, sociální a politická krize, která nás nutí přijmout určitá společenská a vlastně i civilizační rozhodnutí.

Byl jste pověřen vedením Evropského parlamentu a jeho zastupováním před našimi členskými státy i před světem v tomto výjimečně složitém kontextu. Podle mé skupiny i podle mne jste splnil svou povinnost se ctí.

Samozřejmě naše politická rozhodnutí jsou zřetelně odlišná a někdy jsou navzájem v rozporu. Avšak je to právě schopnost zvládat tyto nezbytné a zdravé střety názorů při zachování vzájemného respektu, na základě které je posuzován držitel tak vysokého úřadu, jako je ten váš.

Nyní mohu říci, že jako předseda menšinové skupiny, která podle názoru mnohých vyjadřuje myšlenky, které nelze zařadit do hlavního proudu, jsem se cítil pod vaším předsednictvím volně. A navíc, i když naše politické rozdíly zůstávají samozřejmě nezměněny, naše mezilidské vztahy byly zjevně obohaceny.

Pane předsedo, známe se už 30 let. Blíže jsme se navzájem poznali především za posledních 10 let naší skvělé spolupráce v rámci konference předsedů. Velmi oceňuji vaši osobní etiku, která vám, jak alespoň předpokládám, umožnila pochopit, že člověk může být zároveň komunistou, demokratem, Evropanem a humanistou. Děkuji vám.

(Potlesk)

Předsedající. – Děkuji vám, pane Wurtzi. Dámy a pánové, jménem vás všech bych rád poděkoval panu Wurtzovi, který byl poslancem od roku 1979 a nyní Parlament opouští. Naše poděkování rovněž patří třem dalším kolegům poslancům, kteří zde byli od roku 1979 a budou odcházet: Klausi Hänschovi, někdejšímu předsedovi, Ingo Friedrichovi, někdejšímu místopředsedovi a kvestorovi, a Karlu von Wogau, někdejšímu předsedovi Hospodářského a měnového výboru, který je v současnosti předsedou Podvýboru pro bezpečnost a obranu. Rád bych jménem vás všech poděkoval všem těmto čtyřem i všem dalším odcházejícím kolegům poslancům za jejich odhodlání. Děkuji vám mnohokrát.

(Hlasitý potlesk)

Nigel Farage, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedající, Skupina Nezávislosti a demokracie se v celém tomto volebním období snažila být nápomocná, pozitivní a konstruktivní.

(Smíšené reakce)

Ano, protože jsme byli hlasem opozice a v demokracii je opozice nezbytná. Je životně důležitá. Vy si však bohužel nemyslíte, jak zde při své návštěvě uvedl prezident Václav Klaus, že by měl být nějaký alternativní názor, a v důsledku toho bylo vaše předsednictví poznamenáno předpojatostí, s níž jste jednal s těmi poslanci, kteří vystoupili proti ústavě/Lisabonské smlouvě.

Rozhodujícím okamžikem pro mě v této sněmovně bylo, když Francouzi řekli „ne“, Nizozemci řekli „ne“ a nakonec i Irové řekli „ne“, a tento Parlament nadále svévolně ignoroval přání lidí. Stále vám to ještě nedochází? Ne znamená ne, a je skutečně neuvěřitelné, že 499 poslanců této sněmovny se rozhodlo pomíjet irské „ne“ a hlasovat pro pokračování smlouvy. Co je to za Parlament? Pokud byste věřili v demokracii, nemohli byste tak jednoduše odstranit výsledky těchto tří referend.

A co hůř, natolik se bojíte veřejného mínění – protože víte, že nemáte argumenty –, že jste se uchýlili k podvodu. Pan Watson na mou adresu řekl, že se chovám jako anglický fotbalový chuligán, když jsem mírně upozornil na to, že pan komisař Barrot je obviněn z defraudace. Gary Titley řekl, že jsem paranoidní reakcionář žijící na okraji společnosti. Možná má pravdu, já nevím; ale Danny Cohn-Bendit, velký bojovník za svobodu projevu, řekl, že odpůrci Lisabonské smlouvy jsou duševně nemocní, a Martin Schulz, vůdce socialistů, řekl po jednom ze záporných hlasování, že se nesmíme sklánět před populismem a že hlasování proti smlouvě otevírá dveře fašismu.

Doufám, že v příštích čtyřech týdnech této kampaně prohlédnou evropští voliči skutečnou tvář tohoto projektu. Jste nacionalisté; zastrašujete, vyhrožujete; jste protidemokratičtí, jste naprostá sebranka!

(Potlesk)

Předsedající. – Skutečnost, že můžete pronést takovýto projev, je dokladem toho, že toto je svobodný a demokratický Evropský parlament!

(Potlesk)

Daniel Hannan (NI). – Pane předsedající, někteří kolegové tomu asi stěží uvěří, ale budete mi chybět. Po celou dobu, co vás znám, nejprve jako vůdce křesťanských demokratů a potom jako předsedu tohoto Parlamentu, jste byl vzorem důstojnosti, zdrženlivosti a zdvořilosti. Jste anglofil stejně jako eurofil a představujete to nejlepší z tradice integracionismu. Určitě si oddechnete, když uslyšíte, že si nevzpomínám, že bych s vámi kdy souhlasil.

(Smích)

Avšak v dráze, pro kterou jsme se oba dva rozhodli, je, jak víme, oddanost ideálu nedostatkovým zbožím a vážíme si jí, i když se s ní setkáme u protivníka.

Jistě si vzpomenete na naše střety ohledně výkladu jednacích řádů této sněmovny. Ti z nás, kteří požadovali referenda o ústavní smlouvě, vyjadřovali svůj názor prostřednictvím klidného vysvětlení hlasování. Naše právo v tomto smyslu je jednoznačně zakotveno v jednacím řádu. Rozhodl jste se svévolně tato pravidla neuplatňovat – nesnažil jste se je změnit, což by vyžadovalo určitý čas, prostě jste je pominul. Teď není čas otevírat celou diskusi znovu. Dovolte mi však říci toto: předseda této komory by měl zosobňovat celou sněmovnu, včetně těch, kteří zastávají menšinový názor, a jestliže s námi zacházíte odlišně, otevíráte dveře despotismu. Téměř každý měsíc se zde například konají demonstrace proti tomu či onomu a jsou tolerovány, když jsme však zdvihli plakáty s jediným slovem referendum, poslal jste na nás zřízence, aby nám transparenty odebrali, a řadě z nás byla později uložena pokuta.

Chápu, proč slovo referendum vyvolává v této sněmovně takové znepokojení: voliči tří zemí odmítli váš ústavní model. Cítíte se zranitelní a podráždění, a jelikož nemůžete útočit přímo na voliče, vybíjíte si svůj pocit marnosti na nás, viditelné euroskeptické menšiny v této sněmovně.

Kolegové, neočekávám, že změníte svůj názor na potřebu centralizování moci v Bruselu. Ale rád bych vás požádal, abyste byli ze svého vlastního pohledu poněkud vyváženější ve svém přístupu k těm z nás, kteří tvoří menšinu. Pokud byste dokázali překonat vlastní reflexivní odpor vůči nám, zjistili byste, že tak můžete posílit svou demokratickou legitimitu. Všechny organizace potřebují kritiky. To, jak trváte na tom, že EU je absolutním dobrem a že jakákoli kritika je buď nepoctivá, nebo xenofobní, vám nijak neprospívá, protože bez kritiky se orgány v Bruselu stávají přebujelými, sobeckými a zkorumpovanými.

Přátelé, doufám, že v červenci zde bude mnohem více nás *souverainistes*. Poprvé za 50 let bude mít tento Parlament něco jako oficiální opozici. Bude záležet na vašem nástupci, Hansi-Gerte, jak bude s touto opozicí nakládat, doufám však, že bude respektovat hodnotu tolerance, kterou tato sněmovna, jak často prohlašuje, hájí.

(Potlesk)

Předsedající. – Bereme to na vědomí.

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Pane předsedo, jsem vám vděčný za tuto příležitost, že se mohu několika slovy jménem předsednictví a jménem Rady vyjádřit k vám a k vystoupením zástupců politických skupin. Je pro nás zvláště významné, že funkční období tohoto zákonodárního sboru se shodovalo s prvními pěti lety členství České republiky a dalších zemí, které k Evropské unii přistoupily během této doby. Tím spíše, že Česká republika má tu výsadu být na konci tohoto volebního období předsedající zemí Rady.

V první řadě bych rád projevil úctu vám, pane předsedo, za příkladný způsob, kterým jste vedl tuto instituci po dva a půl roku. Skutečnost, že vás má tento Parlament v takové úctě, a to napříč všemi stranami politického spektra, je mocný doklad vašich kvalit, zejména spravedlnosti a čestnosti. Jakožto jeden z mála poslanců, kteří byli zvoleni už v roce 1979, jste tomuto úřadu propůjčil zkušenosti, moudrost a znalosti. Hovořím zejména jménem předsednictví, a mohu říci, že jsme velmi ocenili vaše kvality během našich setkání, a to jak před naším předsednictvím, tak v jeho průběhu. Dovolte mi, abych vám jménem Rady popřál do budoucna vše nejlepší.

Doufám, že mi dovolíte – ohlížíme se přece za celým pětiletým obdobím – ocenit i vašeho předchůdce, pana Borrellu, který projevil stejné kvality nestrannosti a vůdcovských schopností. Díky vám oběma se na tento úřad předsedy pohlíží s respektem a úctou. Tento Parlament a celá Evropská unie obecně mají důvod být vám oběma vděční.

V posledních pěti letech tento Parlament účinně využíval své pravomoci a výsady, zejména v důležité oblasti spolurozhodování, kdy se Rada a Parlament nacházely na opačných stranách stolu a to často s velmi odlišnými názory a cíli. Navzdory těmto rozdílům však oba orgány spolupracují s cílem zajistit, že systém bude fungovat. Můžeme spolu nesouhlasit, můžeme se konstruktivně přit, činíme tak ale v rámci dohodnutých pravidel a postupů. Domnívám se, že oba orgány mohou být hrdé na naše společné odhodlání zajistit fungování systému, a posledních pět let může poskytnout řadu příkladů, že tento systém funguje a funguje účinně.

Pane předsedo, vážení poslanci, za necelé tři měsíce bude zahajovat činnost nový Parlament. Bude zde řada nových poslanců. Zvolíte si nového předsedu, Radě bude předsedat jiný členský stát. Jsem si jist, že všichni budeme za pět let vzpomínat s vděčností a respektem na dědictví, které jste vy, pane předsedo, tomuto orgánu zanechal. Děkuji vám za pozornost.

Margot Wallström, místopředsedkyně Komise. – (DE) Pane předsedo, během vašeho předsednictví se vztahy mezi Evropským parlamentem a Komisí vyvíjely velmi dobře, ne-li hladce. Je to vaší zásluhou, že i během předvolební kampaně, kdy – jak je obecně známo – je potenciál konfliktu největší, se běžná politická rozprava neproměnila v krizi mezi orgány.

Pokud si mohu dovolit osobní komentář, ráda bych vám srdečně poděkovala za to, jak přátelsky a zdvořile jste ke své práci vždy přistupoval. Nejenže jste vždy vystupoval slušně, ale v případě potřeby jste také dokázal zajistit nápravu. Vždy jste vystupoval jako gentleman. Ráda bych rovněž zdůraznila, jak důležité bylo pro tento Parlament a pro celou Evropskou unii, že jste měl, když to bylo třeba, odvalu a ochotu hájit demokratické zásady a výsady tohoto Parlamentu, a to i proti hlavám států.

(Potlesk)

Ráda bych vám rovněž poblahopřála ke třiceti letům, kdy jste byl zvoleným poslancem Evropského parlamentu. Vaše osobnost na těchto desetiletích zanechala svou stopu a významně jste přispěl k formování vývoje Parlamentu.

Pan předseda Barroso by rád přišel osobně, ale jak víte, účastní se summitu EU-Kanada v Praze. Jménem předsedy Komise i celé Komise bych vám ráda srdečně poděkovala za úspěšné předsednictví. Děkuji.

(Potlesk)

Předsedající. – Paní místopředsedkyně, dámy a pánové, srdečně vám děkuji za vaše většinou příznivé posudky. Přejí všem svým kolegům poslancům, kteří nebudou kandidovat ve volbách, do budoucnosti vše nejlepší a doufám, že se opět setkáme. Všem svým kolegům poslancům, kteří budou opět kandidovat a budou znovu zvoleni, bych rád řekl, že doufám, že – za předpokladu, že i já budu znovuzvolený – budeme pokračovat v naší dobré práci. To, co zde dnes zaznělo z úst předsedů politických skupin, mě povzbudilo, abych pokračoval v úsilí o jednotnou Evropu. Mnohokrát vám všem děkuji a doufám, že se všichni opět shledáme.

(Hlasitý potlesk)

PŘEDSEDAJÍCÍ: Diana WALLIS

místopředsedkyně

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, mám dotaz ohledně pořádku ve sněmovně. Krátce předtím, než jsme mohli hlasovat a kdy bylo zasedání na krátkou dobu odročeno, se podařilo jednomu z poslanců této sněmovny propašovat dovnitř jednu z kandidátek do sněmovny, která si odnesla několik troufalých propagačních fotografií, což je podle mě zneužití tohoto orgánu. Neměl by být tento poslanec pohnán k zodpovědnosti?

Předsedající. – Děkuji vám, pane Manne. Záležitost bude prošetřena.

6. Hlasování (pokračování)

Předsedající. – Nyní budeme pokračovat v hlasování.

6.1. Sítě a služby elektronických komunikací, ochrana soukromí a ochrana spotřebitele (A6-0257/2009, Malcolm Harbour)

- Před hlasováním:

Hanne Dahl (IND/DEM). - Paní předsedající, chci říci jednu věc k nadcházejícímu hlasování. Z hlasovacího seznamu vyplývá, že budeme nejprve hlasovat o kompromisním návrhu výboru, a nikoliv o pozměňovacích návrzích. Očekávala bych, že nejprve budeme hlasovat o těch pozměňovacích návrzích, které se nejvíce odchyľují od původního návrhu, a žádám vás proto, abyste využila své pravomoci, kterou máte podle článku 19 jednacího řádu, a změnila pořadí hlasování tak, abychom hlasovali nejprve o pozměňovacích návrzích. Jedná se zde o změny v právech občanů. Ty se týkají jak Harbourovy zprávy, tak zprávy paní Trautmannové.

Předsedající. – Paní Dahlová, nevidím v tom žádný problém. Nepovažuji za problém pořadí hlasování o Harbourově zprávě. Budeme pokračovat v pořadí, které je stanoveno v hlasovacím dokumentu.

6.2. Síť a služby elektronických komunikací (A6-0272/2009, Catherine Trautmann)

– Před hlasováním:

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, požádala jsem o slovo, protože nesouhlasím s pořadím hlasování o zprávě paní Trautmannové. Žádám o slovo před hlasováním o kompromisním pozměňovacím návrhu 10, abych mohla vysvětlit, proč by mělo být pořadí hlasování změněno.

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 10:

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, ráda bych požádala, aby bylo změněno pořadí hlasování a aby byl kompromisní pozměňovací návrh 10 zařazen na pořad hlasování až poté, co budeme hlasovat o řadě jiných stejných požadavků jednotlivých skupin, o nichž jsme měli hlasovat až po pozměňovacím návrhu 10.

K tomuto požadavku mě vede přesvědčení, že pozměňovací návrhy předložené jednotlivými skupinami se mnohem více odchyľují od původního návrhu než kompromisní pozměňovací návrh v otázce práva občanů na ochranu proti zásahům v přístupu na internet nebo omezení přístupu na internet. Jsem přesvědčena, že by bylo dobré, kdyby se Parlament, který tak jednoznačně projevil podporu neblaze proslulému pozměňovacímu návrhu Bona Cohn-Bendita, vyslovil opět ve prospěch nejvyšší ochrany práv občanů.

Lituji, že po tak dobrých konzultacích s paní Trautmannovou nemohu vznést takový požadavek, avšak tato přátelská konzultace, úspěšný výsledek souboru opatření v oblasti telekomunikací, by neměl v důsledku jen tak mimochodem znamenat zkrácení práv občanů.

(Potlesk)

Alexander Alvaro, jménem skupiny ALDE. – (DE) Paní předsedající, na základě článku 154 a čl. 155 odst. 2 jednacího řádu by skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu ráda podpořila žádost skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance na změnu pořadí hlasování, aby se tak hlasovalo o pozměňovacích návrzích 1 c, p, 2, 5, 6 a 9 dříve než o kompromisním pozměňovacím návrhu 10. To také mimo jiné souvisí – a možná máte na svém hlasovacím seznamu něco jiného – se skutečností, že po návrhu, který včera naše skupina přijala, už skupina ALDE nadále nepodporuje kompromisní pozměňovací návrh 10. Pokud jde o postup hlasování, článek 154 vysvětluje, o kterých pozměňovacích návrzích se má hlasovat nejdříve v případě stejných nebo protichůdných požadavků. Pro nás je důležité, aby veškeré zásahy do chování jednotlivců byly prováděny na základě rozhodnutí soudu. To je důvod, proč stahujeme tento pozměňovací návrh.

Angelika Niebler, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, nehovořím jako předsedkyně výboru, ale jako zpravodajka své skupiny pro zprávu paní Trautmannové. Naléhavě žádám tuto sněmovnu, aby odmítla tento procedurální návrh a umožnila hlasování ve vámi navrženém pořadí.

Paní Harmsová, nikdo v této sněmovně si nepřeje omezovat právo svobodného přístupu k internetu. Začlenili jsme toto hledisko do kompromisu, o kterém jsme řadu měsíců jednali s českým úřadujícím předsedou Rady. Těchto diskusí se aktivně účastnily všechny politické strany. Žádám, aby bylo zachováno pořadí hlasování, aby byla zamítnuta žádost skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance a skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu.

Catherine Trautmann, zpravodajka. – (FR) Paní předsedající, v první řadě bych ráda zdůraznila, že pokud jde o žádost o změnu pořadí hlasování, jestli to dobře chápu, důvodem, proč služby zařadily kompromisní návrh před pozměňovací návrhy skupin, je, že na základě strážlivého úsudku dospěly k názoru, že tento pozměňovací návrh se více odklání od původního textu než pozměňovací návrh 46. Obsahuje ustanovení, která se neomezují pouze na omezení přístupu na internet, ale zahrnují rovněž nařízení, která mohou negativně ovlivnit práva uživatelů.

Za druhé bych rovněž ráda řekla poslancům, že tento kompromis byl předložen k článku 1, který se vztahuje na oblast působnosti, a má proto dopad na celý návrh, zatímco pozměňovací návrhy předložené skupinami se vztahují k článku 8, který se týká cílů vnitrostátních regulačních orgánů.

Během jednání o tomto kompromisu jsem pracovala přátelsky a v souladu se všemi politickými skupinami. Konstatuji, paní předsedající, že právě v této chvíli jedna ze skupin stáhla svůj podpis z tohoto kompromisu.

Ráda bych proto řekla, že jako zpravodajka nadále samozřejmě podporuji tento kompromis a že jsem rovněž hlasovala pro přijetí pozměňovacího návrhu 46.

Ráda bych řekla, že za okolností, v nichž vedeme tuto rozpravu, by bylo rozumnější, aby o hlasovacím pořadí rozhodla sněmovna, než abychom toto rozhodnutí nechávali na vás nebo na zpravodajce samotné. Přesto bych ráda tuto žádost předložila přímo vám, protože si musíme uvědomit, co se stane, jestliže se změní pořadí hlasování.

Jestliže se pořadí hlasování nezmění, zůstane seznam stejný. Bude-li pořadí hlasování změněno, pozměňovací návrh 46 bude přijat, pokud získá kvalifikovanou většinu. V takovém případě vás, paní předsedající, požádám, abyste poté předložila k hlasování i kompromisní návrh – který se více odklání od původního textu. Pokud pozměňovací návrh 46 nezíská kvalifikovanou většinu, budeme hlasovat o kompromisním návrhu a sněmovna rozhodne.

Předsedající. – Vystoupila zde řada lidí a pozorně jsem naslouchala i naší zpravodajce.

Poradila jsem se před hlasováním s našimi službami a rovněž jsem velmi pečlivě naslouchala tomu, co zde bylo řečeno. Jakožto předsedající mám podle čl. 155 odst. 2 pravomoc rozhodnout o pořadí hlasování. Zdá se mi, že se jedná o natolik důležitou otázku, a to nejen pro tuto sněmovnu, že by bylo vhodné, abychom nejdříve hlasovali o pozměňovacích návrzích, avšak činím tak rovněž z procedurálních důvodů, neboť jestli se nepletu, pozměňovací návrh 10 byl kompromisem, který byl předložen až po hlasování výboru. Domnívám se proto, že existují jak procedurální, tak další důvody k tomu, abychom změnili pořadí hlasování.

(Parlament přijal žádost Rebeccy Harmsové)

(Potlesk)

6.3. Zřízení Úřadu evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a Kanceláře (A6-0271/2009, Pilar del Castillo Vera)

–O zprávě paní Trautmannové (A6-0272/2009)

Catherine Trautmann, zpravodajka. – (FR) Paní předsedající, žádala jsem, abychom mohli rovněž hlasovat o kompromisním návrhu, protože se více odklání od původního návrhu než samotný pozměňovací návrh 46. Rozhodla jste se, že tento kompromisní návrh k hlasování nepředložíte, aniž byste nám poskytla jakékoli vysvětlení a aniž byste odpověděla zpravodajce. Chci jen, abyste si byla této skutečnosti vědoma, a chci vám říci, že lituji, že naše doporučení nebylo zohledněno stejně tak jako doporučení zpravodajky k hlasování sněmovny.

Rovněž bych ráda řekla – jako vysvětlení k hlasování, které právě proběhlo –, že pokud kterákoli část celého kompromisu nebude přijata, bude muset být projednán celý soubor opatření. Takový je důsledek dnešního hlasování.

Předsedající. – Děkuji vám, paní Trautmannová, domnívám se, že sněmovna chápe důsledky toho, co učinila, ale přesto vám děkuji za to, že jste to zdůraznila. Myslím, že by nebylo vhodné přijímat další kompromis, ostatně hlasování bylo více než zřejmé.

*

* *

6.4. Frekvenční pásma vyhrazená pro mobilní komunikace (A6-0276/2009, Francisca Pleguezuelos Aguilar)

6.5. Rovné zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné (A6-0258/2009, Astrid Lulling)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 14:

Astrid Lulling, zpravodajka. – (FR) Paní předsedající, souhlasila jsem s panem Cocilovo, který byl navrhovatelem stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, abychom vložili do důležitého článku

6 větu, která zní: „Jestliže právní předpisy členského státu nestanoví povinnost samostatně výdělečně činným osobám přihlásit se do systému sociálního zabezpečení, mohou se vypomáhající manželé přihlásit na požádání.“

Vysvětlím, co se tím myslí. Požadujeme, aby vypomáhající manželé byli povinně pojištěni, stejně jako osoby samostatně výdělečně činné. Avšak u zemí, kde nejsou osoby samostatně výdělečně činné povinně pojištěny, nemůžeme požadovat, aby byli povinně pojištěni vypomáhající manželé, protože se nemohou připojit k pojištění, které neexistuje. Proto by měl být přijat další odstavec. V tomto ohledu jednáme i jménem pana Cocilovo.

(Ústní pozměňovací návrh nebyl přijat.)

6.6. Těhotné zaměstnankyně (A6-0267/2009, Edite Estrela)

– Před hlasováním:

Edite Estrela, zpravodajka. – (PT) Paní předsedající, ráda bych požádala služby, aby zohlednily skutečnost, že pro všechny pozměňovací návrhy je původní verzí verze portugalská.

Za druhé bych ráda požádala, abychom změnili pořadí hlasování a abychom v zájmu soudržnosti hlasovali o pozměňovacím návrhu výboru 43 před pozměňovacím návrhem 83.

Rovněž bych ráda zdůraznila, že směrnice, kterou se chystáme pozměnit, je 17 let stará a jednoznačně zastaralá. Revidovaná směrnice nevstoupí v platnost dříve než na konci příštího volebního období. Jinými slovy, tvoříme právní předpisy pro budoucnost, nikoli pro současnost.

Především však tvoříme právní předpisy pro dobro občanů, a dáváme jim tak další důvod k účasti v červnových volbách.

Na závěr chci proto požádat své kolegy poslance, aby mou zprávu podpořili.

Astrid Lulling, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Paní předsedající, v této chvíli máme k této zprávě 89 pozměňovacích návrhů. Je to zcela chaotické a hlasování, které má proběhnout, nám neumožní vést skutečně objektivní diskusi s Radou a s Komisí. Těchto 89 pozměňovacích návrhů je navzájem zcela neslučitelných. Navrhujeme, abychom zprávu vrátili výboru, protože, jak řekla paní Estrelaová, máme na to dostatek času.

(Hlasitý potlesk)

Předsedající. – Paní Lullingová, mohla byste mi laskavě potvrdit, zda předkládáte tuto žádost jménem své politické skupiny, či nikoli?

Astrid Lulling, jménem skupiny PPE-DE. – Ano, paní předsedající, nikdy nedělám nic, co by nebylo jménem politické skupiny!

(Smích a potlesk)

Edite Estrela (PSE). – (PT) Paní předsedající, vracet tuto zprávu nebo její návrh zpět výboru je nesmyslné, protože byla projednána všemi skupinami. Lze předpokládat, že ji podporuje většina této sněmovny. Byla rovněž projednána s Komisí a s Radou.

Lidé mají přirozeně různé názory. Víme, že Rada pod českým předsednictvím bohužel k podpoře rovného postavení mužů a žen zaujala velmi konzervativní postoj.

Žádám proto sněmovnu, aby hlasovala pro návrh a podpořila mou zprávu, protože tím může dát občanům další důvod k tomu, aby hlasovali ve volbách do Evropského parlamentu.

(Parlament se rozhodl vrátit záležitost zpět výboru.)

6.7. Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (A6-0242/2009, Gabriele Stauner)

6.8. Program na podporu hospodářského zotavení poskytnutím finanční pomoci Společenství na projekty v oblasti energetiky (A6-0261/2009, Eugenijus Maldeikis)

– Před hlasováním o legislativním usnesení:

Reimer Böge, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, po krátké konzultaci se zpravodajem jsme se dohodli, že body 2, 3 a 5 legislativního usnesení by měly být upraveny. Navrhuji proto, aby anglické znění bodu 2 bylo:

„domnívá se, že referenční částka uvedená v legislativním návrhu je v souladu s víceletým finančním rámcem, jelikož tento rámec byl přezkoumán;“

V bodě 3 by měla být vypuštěna první věta, zbytek zůstává nezměněný: „připomíná, že nesmí dojít k žádnému přerozdělení prostředků...“ atd.

Bod 5: „připomíná, že legislativní proces byl dokončen, jakmile bylo dohodnuto financování programu;“.

(Ústní pozměňovací návrhy byly přijaty.)

6.9. Směrnice o kapitálových požadavcích (2006/48/ES a 2006/49/ES) (A6-0139/2009, Othmar Karas)

– Před hlasováním:

Udo Bullmann, jménem skupiny PSE. – (DE) Paní předsedající, tuto zprávu jsme intenzivně projednávali v řadě skupin a s ohledem na zajištění spravedlivého hlasování bych rád požádal o slovo před hlasováním o bodu odůvodnění 3, abych mohl vyjádřit své stanovisko k pořadí hlasování.

– Před hlasováním o bodu odůvodnění 3:

Udo Bullmann, jménem skupiny PSE. – (DE) Paní předsedající, zpráva předkládá různé představy o tom, jak mají být regulovány hlavní kapitálové složky, a pozměňovací návrhy 91 a 92 jdou ještě dále, když představují jednoznačnou a přesnější definici hlavní kapitálové složky, což nám do budoucna ušetří práci. Žádám proto, abychom nejprve hlasovali o nich a teprve poté o pozměňovacím návrhu 89 k bodu odůvodnění 3. Doufám, že kolegové poslanci budou souhlasit, a rovněž vás žádám, aby hlasování o pozměňovacím návrhu 89 k bodu odůvodnění 3 bylo provedeno formou jmenovitého hlasování.

Othmar Karas, zpravodaj. – (DE) Paní předsedající, rád bych zdůraznil, že v rozpravě bylo jednoznačně řečeno, že pozměňovací návrhy jsou v dostatečné míře zohledněny v kompromisním pozměňovacím návrhu. Žádám proto, aby bylo pořadí zachováno. Nemám žádné námitky proti jmenovitému hlasování.

(Parlament přijal žádost Uda Bullmana.)

6.10. Program Společenství pro finanční služby, účetní výkaznictví a audity (A6-0246/2009, Karsten Friedrich Hoppenstedt)

6.11. Ochrana zvířat při usmrcování (A6-0185/2009, Janusz Wojciechowski)

– Před hlasováním:

Janusz Wojciechowski, zpravodaj. – Paní předsedající, mám dvě nebo tři technické, avšak důležité připomínky.

Máme celý soubor pozměňovacích návrhů předložených Výborem pro zemědělství a rozvoj venkova, mimo jiné pozměňovací návrh 64. O tomto pozměňovacím návrhu by se mělo hlasovat samostatně. Zaměřuje se na otázku vytvoření národního referenčního centra, což je velmi důležitá součást celého nařízení. Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova navrhuje odstranit povinnost vytvoření referenčních center na vnitrostátní úrovni. Podle mého názoru jakožto zpravodaje je to v rozporu s obecnou logikou celého nařízení. Navrhuji proto, abychom o pozměňovacím návrhu 64 hlasovali samostatně.

Za druhé, všimněte si prosím pozměňovacího návrhu 28, který se týká kontroverzního a emocionálního problému rituální porážky. Schválení tohoto pozměňovacího návrhu by odstranilo možnost úplného zákazu rituální porážky na vnitrostátní úrovni. Zamítnutí tohoto pozměňovacího návrhu 28 možnost zákazu zachová.

Moje třetí připomínka se týká pozměňovacího návrhu 85. Komise navrhla omezit celkovou dobu přepravy a dobu mezi vykládkou a porážkou na 24 hodin. Hlasováním pro pozměňovací návrh 85 zabráníte omezení doby přepravy. Hlasováním proti pozměňovacímu návrhu 85 podpoříte návrh Komise na omezení doby přepravy.

(Žádost byla zamítnuta, protože více než 40 poslanců vyslovilo námitku.)

6.12. Obnovená sociální agenda (A6-0241/2009, José Albino Silva Peneda)

- Před hlasováním:

Philip Bushill-Matthews, jménem skupiny PPE-DE. – Paní předsedající, jen stručně, doufám, že mi sněmovna odpustí tento ústní pozměňovací návrh, který předkládám na poslední chvíli k bodu 14. Kolegyně a kolegové poslanci jsou si patrně vědomi, že se v některých jazycích jedná o citlivou otázku, která představuje pro některé členské státy problém. Je důležité, abychom nakonec získali pro tuto zprávu co nejvyšší možnou podporu.

Navrhuji, abychom celý bod 14 v jeho stávajícím znění nahradili bodem, který byl již ve sněmovně jednou přijat. Jedná se o bod 23 usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. března 2009 o příspěvku k jarnímu zasedání Evropské rady 2009 ohledně Lisabonské strategie a týká se úplně stejné oblasti. Přečtu jej, je to jen několik vět:

„konstatuje, že některé členské státy již zavedly pojem minimální mzdy; domnívá se, že by z jejich zkušeností mohly čerpat ostatní členské státy; vyzývá členské státy, aby zajistily podmínky pro zapojení všech občanů do společnosti a hospodářského života a zejména aby vytvořily předpisy upravující záležitosti, jako je minimální mzda, nebo v závislosti na vnitrostátních tradicích jinou zákonnou a obecně závaznou úpravu či kolektivní smlouvu, které pracovníkům na plný úvazek umožňují vést ze svých příjmů důstojný život;“.

Jak jsem již uvedl, tento návrh byl již v minulosti schválen politickými skupinami. Omlouvám se, že návrh předkládáme až nyní. Zpravodaj s tím souhlasí, a já doufám, že sněmovna alespoň umožní, aby byl předložen tento ústní pozměňovací návrh.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat.)

Jan Andersson (PSE). - (SV) Děkuji vám mnohokrát. Rád bych jen něco stručně řekl ke švédskému překladu. V bodech 13 a 36 se obrat „minimální příjem“ překládá švédským slovem „minimilön“, což znamená „minimální mzda“. Mělo by zde být „minimiinkomst“. Mezi „minimiinkomst“ a „minimilön“ je rozdíl, a proto je v bodech 13 a 36 švédský překlad chybný.

6.13. Aktivní začlenění osob vyloučených z trhu práce (A6-0263/2009, Jean Lambert)

*

* *

Předsedající. – Dnes výjimečně, kolegyně a kolegové poslanci a ti, kteří hodláte přednést vysvětlení k hlasování, jistě uznáte, že je velmi pozdě. Všichni jsme tu již dlouho a zejména naši tlumočníci. Máme zde značný počet vysvětlení hlasování a obávám se, že bychom s nimi nebyli hotovi do 15:00. Proto jsem se rozhodla, jak jsme už učinili i dříve, přesunout tento bod na konec dnešního večerního jednání.

Daniel Hannan (NI). - Paní předsedající, jednací řád velmi jasně stanoví, že po hlasování má každý poslanec právo k vysvětlení hlasování v délce do šedesáti vteřin. Jsem si vědom toho, že naši tlumočníci jsou zde již dlouho. Jsem si vědom toho, že zdržujeme řadu lidí od oběda. Mohl bych proto navrhnout kompromis, který uplatnil váš kolega místopředseda, Alejo Vidal-Quadras, naposledy, kdy nastala podobná situace, a sice umožnit poslancům vysvětlení hlasování jednomu po druhém, což výrazně celý postup zrychlilo.

Předsedající. – Děkuji, pane Hannane. Zvažovali jsme i tuto možnost, vysvětlení je však tolik, že jsem přesvědčená, že by to nefungovalo. Budete mít po hlasování příležitost vysvětlit své hlasování, bude to však dnes večer. Omlouvám se, ale je skutečně příliš pozdě – a vy víte, že mám vaše příspěvky ráda!

Písemné vysvětlení hlasování

- Návrh rozhodnutí (B6-0268/2009)

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), písemně. – (PT) Ve sdělení Evropské komise KOM(2007) 281 je evropským orgánům vytyčen úkol: „Nastala doba, abychom začali na Brazílii pohlížet jako na strategického partnera, jakož i na hlavního hospodářského aktéra a zemi s vůdčím postavením v regionu Latinské Ameriky.“ Toto partnerství bylo vytvořeno 4. července 2007 v Lisabonu během portugalského předsednictví Evropské unie. 12. března 2009 přijal Evropský parlament doporučení Radě, v němž se požaduje, „aby strategické partnerství zajistilo navázání pravidelného strukturovaného dialogu mezi poslanci brazilského Národního kongresu a poslanci Evropského parlamentu“.

Navzdory uvedeně zásadě a mým výzvám předsedovi této sněmovny s lítostí zjišťuji, že Parlament setrval u své anachronické volby a ponechal Brazílii jen jako jednu z ekonomik BRIC bez samostatné parlamentní delegace. Je to v rozporu s rozhodnutím samotného Parlamentu a ukazuje to na odsouzeníhodnou netečnost a krátkozrakost vzhledem ke skutečnému významu Brazílie pro svět. Doufám, že budoucí poslanci tohoto Parlamentu, zejména portugalské poslanci, pomohou změnit tento politováníhodný stav a zajistí přímou a produktivní komunikaci s brazilským Národním kongresem.

Hlasoval jsem proti.

Francis Wurtz (GUE/NGL), písemně. – Skupina GUE/NGL se zdržela hlasování o počtu meziparlamentních delegací kvůli zmínce o Kosovu při utváření „delegace pro vztahy s Albánií, Bosnou a Hercegovinou, Srbskem, Černou Horou a Kosovem“.

Vytvoření delegace pro vztahy se samozvaným státem, který je výsledkem porušení mezinárodního práva, představuje samo o sobě de facto porušení mezinárodního práva.

Naše zdržení se nevztahuje na všechny ostatní delegace uvedené v tomto rozhodnutí, které podporujeme.

- Zpráva: Philippe Morillon (A6-0203/2009)

Glyn Ford (PSE), písemně. – Jsem rád, že mohu dnes hlasovat o této zprávě o zrušení směrnice a jedenácti zastaralých rozhodnutí a konstatovat, že naše příští zpráva pana Morillona (A6-0202/2009) zruší dalších 14 zastaralých nařízení.

Blahopřeji svému kolegovi ke kroku, který bychom měli napodobit ve všech našich výborech a ve všech oblastech našich pravomocí. Jsem zastáncem toho, aby některá naše nařízení a směrnice měly pevně stanovenou dobu platnosti, která by zabránila trvalému přijímání zákonů a nařízení, a odstranila by tak břemeno, které na nás v důsledku toho doléhá.

- Zpráva: Petya Stavreva (A6-0259/2009)

Katerina Batzeli (PSE), písemně. – (EL) Parlamentní skupina PASOK hlasovala pro přijetí zprávy paní Stavrevové, protože umožní členským státům zvolit si opatření na podporu rozvoje venkova, a to ve zvlášť obtížném období pro venkov a zemědělce. Původní text navržený Komisí byl rovněž upraven prostřednictvím pozměňovacích návrhů, které jsem předložila Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova.

Za žádných okolností však nemůžeme přijmout oportunistické omezení finančních limitů společné zemědělské politiky pod záminkou, že se jedná o nevyužité prostředky. Rozpočet Společenství nelze přeměňovat za pomoci mechanismu flexibility. Namísto toho by bylo politicky i materiálně výhodnější jednat o navýšení rozpočtu Společenství tak, aby nebyly narušeny stávající politiky Společenství, včetně společné zemědělské politiky, přičemž tyto prostředky by byly použity na financování nových politik na řešení krize a zlepšení konkurenceschopnosti Evropské unie.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy o návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV).

Podporuji tento dokument, protože navyšuje prostředky vyčleněné na rok 2009 o dalších 250 milionů EUR a nabízí větší pružnost, pokud jde o vyčlenění a využití finančních prostředků na rozvoj širokopásmového internetového připojení ve venkovských oblastech a na řešení nových výzev v odvětví zemědělství.

Toto navýšení EZFRV je nezbytné, zejména v době krize. Rumunsko musí získat přístup k těmto prostředkům prostřednictvím životaschopných projektů s cílem rozvoje našich vesnic a zlepšení životní úrovně obyvatel těchto venkovských oblastí.

Zita Pleštinská (PPE-DE), písemně. – (SK) Zpráva o návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV).

Zdzisław Zbigniew Podkański (U), písemně. – (PL) Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova představuje obrovskou příležitost pro historicky málo rozvinuté regiony. Tento fond je rovněž příležitostí ke snížení rozdílu mezi starými a novými členskými státy Evropské unie.

Při správě tohoto fondu nesmíme zapomínat, že společná zemědělská politika je plná nespravedlností a nerovností. Rozdíly v podporách a tím i v příjmech zemědělců vedou k zachování této nerovnováhy, a dokonce k jejímu prohlubování. Tyto rozdíly se týkají nejen hospodářské situace obyvatel venkovských oblastí, ale rovněž celé jejich infrastruktury, včetně přístupu na internet. Nesmíme proto zapomínat, že například němečtí zemědělci dostávají podpory, které jsou dvojnásobné ve srovnání s podporami, které dostávají polští zemědělci, a trojnásobné ve srovnání s podporami, které dostávají zemědělci rumunští.

Nesmíme rovněž zapomínat, že regiony, které potřebují nejvíce pomoci, se nacházejí v Rumunsku, v Bulharsku a na východě Polska.

- Zpráva: Richard Corbett (A6-0273/2009)

Guy Bono (PSE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro přijetí této zprávy, kterou předložil můj britský kolega poslanec ze skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu, pan Corbett, o všeobecné revizi jednacího řádu Parlamentu.

Podporuji iniciativu předsedy skupiny sociálních demokratů, pana Schulze, který se snažil využít tento přezkum k tomu, aby znemožnil vůdci francouzské extrémně pravicové strany mít tu čest a předsedat zahajovacímu zasedání nového Parlamentu.

Podle nových ustanovení bude zahajovacímu zasedání Parlamentu, které se bude konat 14. července, předsedat odstupující předseda, pokud bude opětovně zvolen, nebo jeden ze čtrnácti místopředsedů podle pořadí, pokud budou zvoleni.

Evropská demokracie zastává zásadu respektu a tolerance mezi lidmi, kterými pan Le Pen záměrně pohrdá prostřednictvím svých revizionistických projevů.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro přijetí této zprávy, zejména pozměňovacích návrhů 51 a 52, kterými se mění ustanovení, na jejímž základě předsedal úvodnímu zasedání nového Parlamentu „prozatímně“ nejstarší poslanec. Nechápu, proč jsme kdy měli takto podivné pravidlo. Jistou logiku by snad mělo pravidlo o „otci či matce“ sněmovny. Nejděle sloužící poslanec může mít alespoň zkušenost, o kterou se lze opřít, na rozdíl od věku.

Pan Le Pen a jeho Národní fronta už jednou tento systém zneužili v roce 1989, kdy se do tohoto Parlamentu dostal Claude Autant-Lara a proměnil zahajovací zasedání tohoto orgánu ve frašku dlouhým a velmi útočným projevem. Za několik měsíců musel odstoupit, když splnil svou úlohu a zesměšnil Evropský parlament. Nemůžeme po dvaceti letech dát panu Le Penovi další příležitost ke znevážení Evropy.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Corbettova zpráva má za cíl uvést jednací řád Parlamentu do souladu se současnou praxí obecného konsensu a předchozího vyjednávání v malých skupinách, která činí z plenárního zasedání pouhé setkání, které zaznamenává dokumenty předem vytvořené několika odborníky. Díky tomu je institucionalizace závěrečného veřejného hlasování o každém dokumentu pod minimální úrovní transparentnosti, kterou mohou občané od práce této sněmovny očekávat.

Především však je tato zpráva nečekanou příležitostí, jak v extrémní situaci přijmout ohromující pozměňovací návrh, který byl odmítnut ve výborech a který byl navržen výhradně proto, aby zabránil jedné osobě ve výkonu úkolu, který je kromě toho uznáván ve všech parlamentech světa: že nejstarší poslanec předsedá při

zahajovacím zasedání volbě nového předsedy. Je to výjimečný čin, zločin skutečného politického ničemy! V demokracii něco neslýchaného!

Signatáři nejsou nikdo jiný než pan Daul a pan Schulz, kteří se rozhodně snaží být známí a uznávaní v Německu, nikoli však ve Francii. Je to další doklad toho, pokud je takový doklad vůbec třeba, o pokračující tajné dohodě mezi umírněnou pravicí a sektářskou levicí, které hlasují společně téměř o všech dokumentech přijímaných touto sněmovnou.

Jean-Marie Le Pen (NI), *písemně*. – (FR) Poté, co Výbor pro ústavní záležitosti odmítl změnu ustanovení o nejstarším poslanci, pánové Schulz a Daul, tito dva liberálně-socialisticko-demokratičtí staří přátelé, znovu předkládají stejný pozměňovací návrh plénu.

Jedno klasické rčení praví, že chybovat je lidské, setrvávat v chybě je ďábelské.

Zjevně se nepoučili. To, že se činnost Evropského parlamentu zaměřuje na mou maličkost, je téměř dojemné. Takové opovrhování vlastním jednáním řádem je jako zasévat semeno skrytého totalitarismu.

Kdy budou odstraněny menšinové skupiny? Kdy budou odstraněni vzpurní poslanci?

V roce 1989 po pozoruhodném projevu velkého filmaře byl zrušen projev nejstaršího poslance. Po dvaceti letech je třeba se zbavit pravidla o nejstarším poslanci, abychom zabránili tomu ďáblu Le Penovi předsedat volbě předsedy Evropského parlamentu.

Jaký demokratický pokrok, dámy a pánové!

Pan Schulz a pan Daul mi bezděčně zajišťují bezplatnou publicitu, které neopomenu využít. Sám proti celému světu zvednu hozenou rukavici a vystoupím jako svědek skutečných demokratů a upřímných Evropanů: tato maškaráda, toto odmítání demokracie neslouží Evropě, ale skrytým zaslepeným zájmům malé kliky politiků.

Patrick Louis (IND/DEM), *písemně*. – (FR) Jakožto francouzský poslanec Evropského parlamentu a člen skupiny Nezávislosti a demokracie jsem se rozhodl nepodpořit pozměňovací návrhy 51 a 52 ke zprávě pana Corbetta.

Je nesmyslné měnit obecné pravidlo, aby vyhovovalo jednomu konkrétnímu případu.

Tyto intriky budou mít navíc nepochybně opačný účinek, jinými slovy posílí neúctu, v níž řada poslanců chová některé své kolegy poslance a kandidáty.

Navíc nic nebrání straně, které se nelíbí současný nejstarší poslanec, aby představila jiného staršího kandidáta.

Astrid Lulling (PPE-DE), *písemně*. – (FR) Nehlasovala jsem pro obecný přezkum jednacího řádu Parlamentu, protože ve snaze zabránit nejstaršímu poslanci jménem Le Pen předsedat schůzi se zde předkládá neelegantní a kontraproduktivní řešení, přestože existuje řešení, které by bylo přijatelné pro všechny, kdo jsou pro politiku rovných příležitostí mužů a žen.

Mohli bychom nahradit článek 11 textem v tomto znění: „Zasedání budou střídavě předsedat nejstarší poslanec a nejstarší poslankyně mezi přítomnými poslanci, dokud Parlament nedospěje k rozhodnutí. Jako první zahajuje nejstarší poslankyně.“

Tímto způsobem bychom se mohli vyhnout tomu, aby Le Pen jakožto nejstarší poslanec předsedal této sněmovně, a zároveň bychom tak nemuseli rušit jednací řád a přijímat postup, který nemá obdoby v žádném parlamentu žádné demokratické země.

Je to ostuda. Osobně mám větší důvěru ve francouzské voliče. Doufám, že zabrání zvolení pana Le Pena a tato záležitost bude zbytečná.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Evropská unie, která se zastává demokracie, tolerance a svobody projevu, sama patrně nebere tyto zásady příliš vážně. Ať už jde o právo lidí na sebeurčení, přístupová kritéria nebo o řešení každodenních problémů, EU uplatňuje různé standardy podle toho, co se zrovna hodí.

Každý, kdo nesplňuje požadavky politické korektnosti, kdo je nepohodlný establishmentu EU, kdo upozorňuje na skutečnosti nepohodlné establishmentu EU, je najednou vyjímán z ostatních pravidel. Zásada *idem ius omniibus* – stejná práva pro všechny – musí být důsledně uplatňována, pokud nechce EU upadnout do politicky korektního pokrytectví. Osobní averzi nelze uvádět jako důvod na podporu „bezmyšlenkovité právní úpravy“.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Pozměňovací návrhy, které navrhuje zpravodaj, činí pravidla o registraci dokumentů Evropské unie pružnější a zjednodušují jednací řád. Kromě toho některé z nich upravují jednací řád podle nových pravidel a současné praxe.

Jednou z nejdůležitějších změn je udělení pravomoci předsedovi Evropského parlamentu, v rámci které může vyzvat vnitrostátní parlamenty (států, které podepsaly smlouvu o přistoupení státu k Evropské unii), aby ze svého středu určily poslance a určitý počet pozorovatelů odpovídající budoucímu počtu křesel v Evropském parlamentu přiděleným tomuto státu. Tito pozorovatelé se budou od chvíle, kdy tato smlouva o přistoupení vstoupí v platnost, zúčastňovat zasedání Parlamentu, budou mít právo vystupovat ve výborech a v rámci politických skupin. Nebudou mít právo hlasovat ani kandidovat na jednotlivé pozice v rámci Parlamentu.

Další změna jednacího řádu se týká postupu při zasedání smíšených výborů a při společném hlasování. Příslušní zpravodajové vypracují jednotný návrh zprávy, který přezkoumají a schválí jednotlivé příslušné výbory na společném zasedání konaném pod společným předsednictvím předsedů příslušných výborů.

Důležité změny z hlediska průběhu zasedání Parlamentu se týkají vyhrazení řečnické doby a vytvoření seznamu řečníků a změny týkající se konečného hlasování o právních předpisech. Jmenovité hlasování zlepšuje odpovědnost poslanců Evropského parlamentu vůči občanům.

- Doporučení pro druhé čtení Malcolm Harbour (A6-0257/2009)

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Během prvního čtení souboru opatření v oblasti telekomunikací se většina poslanců Evropského parlamentu vyslovila pro přijetí pozměňovacích návrhů 138 a 166, které jsme projednávali. Tímto dal Evropský parlament jednoznačně najevo, že zabránit někomu v přístupu na internet je možné jen na základě soudních rozhodnutí a že uživatelé internetu mají právo na svobodu projevu a na soukromí. Rada se však rozhodla tuto skutečnost pominout a žádá, aby Evropský parlament pozměňovací návrhy 138 a 166 zrušil. Evropský parlament a Rada se nyní dohodly na kompromisu. Tento kompromis však nezahrnuje pozměňovací návrhy 138 a 166 v jejich původní podobě. Proto jsme se v dnešním hlasování vyslovili proti tomuto kompromisnímu návrhu.

Červnový seznam a Dánské červnové hnutí usilují o to, aby pozměňovací návrhy 138 a 166 byly zahrnuty do opatření v oblasti telekomunikací, a předložily proto řadu pozměňovacích návrhů, které označujeme jako pozměňovací návrhy na obranu občanských práv internetových aktivistů, které mají podporu několika dalších politických skupin v Evropském parlamentu. Pokud by naše návrhy získaly podporu poslanců Evropského parlamentu, je naděje, že by se Evropský parlament a Rada nakonec dohodly na takových opatřeních v oblasti telekomunikací, která budou skutečně chránit práva a soukromí uživatelů internetu.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Snažíme se dnes podporovat hospodářské zájmy za každou cenu. Prostřednictvím rámcového zákona pro poskytování telekomunikačních služeb má být nyní přijata záplava právních předpisů v oblasti autorských práv. Stačí, aby EU zavedla povinnost varovat spotřebitele o nebezpečí porušování práv duševního vlastnictví; postihy by pak mohly být regulovány na vnitrostátní úrovni. Vinu potom může každý svalovat na druhé. V této zprávě se také velké softwarové společnosti pokoušejí vytvořit překážku pro malé společnosti.

Na internetu může docházet k porušování práv, jako je například dětská pornografie, proti které musíme bojovat, tento boj se však nesmí vymknout kontrole v takové míře, že by ochrana osobních údajů byla obětována na oltář hospodářských zájmů několika velkých firem a nadnárodních společností. Původní myšlenka souboru opatření v oblasti telekomunikací byla dokonale rozumná, avšak v tomto ohromném množství pozměňovacích návrhů mohly proklouznout jeden či dva návrhy kritizující tento soubor opatření.

- Doporučení pro druhé čtení Catherine Trautmann (A6-0272/2009)

Guy Bono (PSE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro přijetí pozměňovacího návrhu 138, který jsem předložil v září minulého roku, kdy byl přijat většinou 88 % poslanců Evropského parlamentu.

Jsem rád, že jej opět podpořila převážná většina poslanců, kteří tak potvrdili svou oddanost obraně práv uživatelů internetu.

Měsíc před volbami do Evropského parlamentu je to silný signál. Bez ohledu na to, co si patrně myslí UMP a její ministr kultury, stanovisko Evropského parlamentu má váhu.

Je to další rána Sarkozymu a francouzské vládě: parlament odmítl Sarkozyho návrh jak z hlediska formy, tak z hlediska obsahu. Poslanci Evropského parlamentu řekli „ne“ pružné odvetě a „ne“ nepřípustnému tlaku ze strany Francie na přední demokratický orgán evropského kontinentu!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Každodenní život milionů Evropanů je přímo či nepřímo závislý na internetu. Omezování, bránění či podmiňování přístupu na internet by mělo přímý a negativní dopad na každodenní život veřejnosti a řady mikropodniků a malých a středních podniků, jejichž činnost je přímo závislá na tomto zdroji.

Je proto důležité, abychom hlasováním přijali návrh naší skupiny, a tak udrželi svobodu výměny informací mezi uživateli, a to bez vlivu či zásahů ze strany prostředníků.

Avšak Rada není zjevně připravena přijmout tento pozměňovací návrh, který podporuje většina poslanců Parlamentu, kteří odmítají omezení dohody dosažené v rámci jednání s Radou. Avšak je to malé vítězství, protože se nám podařilo zabránit přijetí špatného návrhu.

Všichni, kdo hájí volný pohyb na internetu a volný software, si mohou blahopřát. Je to boj, ve kterém budeme pokračovat s cílem zajistit ochranu práv občanů a neomezený přístup koncových uživatelů ke službám.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Za prvé, pozměňovací návrhy, které nejvíce chrání práva a svobody občanů, sněmovna nepřijala už v Harbourově zprávě, která doplňuje tuto zprávu.

Dále otázka hlasovacího pořádku, která byla naštěstí vyřešena, zpochybnila způsob, jímž se zde řeší závažné politické problémy: potutelnými, přízemními politickými machinacemi, přičemž vina se potom svalí na správu, která s tím nemůže nic dělat.

Závěrem, jelikož nespokojenost pana Toubona, zjevně horlivého zastánce zákona Hadopi, při přijetí pozměňovacího návrhu 1, známého uživatelům internetu jako Bonův pozměňovací návrh, vystřídaly radost a souhlas, když paní Trautmannová oznámila, že dokument postupuje do třetího čtení, kdy došlo ke změně kompromisu, hrozí, že projevená vůle většiny tohoto Parlamentu bude pošlapána, stejně jako výsledky referend ve Francii, v Nizozemsku, v Irsku ...

Pan Sarkozy a jeho přátelé ve velkých společnostech si mohou oddechnout. Občané musejí zůstat bdělí. Bude to Parlament zvolený 7. června, který bude projednávat tento dokument ve třetím čtení. Není jisté, zda socialisté, jakmile budou mít svá křesla jistá, setrvávají na straně svobody.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Soubor opatření v oblasti telekomunikací, požadovaný ze strany Komise a Rady, představuje potenciální ohrožení občanských práv. Pozměňovací návrhy, které jsme předložili, požadují zajištění občanských práv, všeobecného přístupu, transparentnosti a svobody na internetu, jakožto oblasti, kde dochází k výměně myšlenek, a nikoli zdroje kontrolovaného politiky a majitelů podniků. Budeme pokračovat v boji za ochranu individuálních svobod všech evropských občanů.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), písemně. – (BG) Dnes během hlasování o souboru opatření v oblasti elektronických komunikací ukázal tento Parlament, že ochrana práv spotřebitele je skutečně jeho hlavní prioritou.

Bez ohledu na skutečnost, že ve druhém čtení bylo dosaženo relativně přijatelných kompromisních stanovisek, většina v Parlamentu se nebála vystoupit proti těmto dohodám a přesvědčivě setrvala na svém původním stanovisku proti možnému zavedení omezení přístupu na internet, pokud toto omezení nestanoví soud nebo pokud není ohrožena veřejná bezpečnost.

Celý soubor opatření se ve skutečnosti omezil na smírcí řízení a jeho zavedení bylo opožděno. Avšak po dnešním hlasování Parlamentu rozhodně vyšleme jasný signál Radě a Komisi.

Uznejme však, že to, k čemu dnes došlo, je důsledek aktivní účasti lidí zastupujících internet, kteří využili všechny dostupné prostředky, aby vyjádřili své stanovisko poslancům Evropského parlamentu a domohli se od nich ochrany svých práv.

Takovéto chování lze jen podporovat.

Měli bychom z toho rovněž vyvodit závěry, že bychom měli vždy bedlivě naslouchat tomu, co lidé říkají, tak, aby právní úprava EU při zajišťování co největší ochrany zájmů evropských občanů zohledňovala i jejich názory.

- Zpráva: Francisca Pleguezuelos Aguilar (A6-0276/2009)

Carl Schlyter (Verts/ALE), písemně. – (SV) Budu hlasovat proti této zprávě, neboť by mělo být zaručeno, že části zpřístupněného spektra budou využity k neziskovým účelům, a nejen pro velké telekomunikační společnosti.

- Zpráva: Astrid Lulling (A6-0258/2009)

Robert Atkins (PPE-DE), písemně. – Britští konzervativci podporují vyrovnání rozdílů v odměňování žen a mužů a dalších druhů diskriminačních rozdílů mezi muži a ženami. Rovné zacházení v rámci všech druhů zaměstnání je pro spravedlivou a rovnoprávnou společnost nezbytné. Domníváme se však, že vnitrostátní vlády mají ve svých společnostech a hospodářstvích nejlepší postavení k tomu, aby zasáhly nejúčinnějším způsobem.

Konzervativci podporují myšlenku, že by manželé a manželky samostatně výdělečných činných osob měly mít přístup k dávkám v nemoci, v důchodu a na mateřské. Domníváme se však, že tato rozhodnutí nejlépe učiní členské státy.

Žádost o nový legislativní návrh o rovném odměňování mužů a žen vychází z čl. 141 odst. 3 Smlouvy o ES, který je součástí doložky o neúčasti konzervativní strany na sociální kapitole, proto jej nepodpoříme a zdržíme se hlasování.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Zpráva zdokonaluje způsob, jímž se zásada rovného zacházení uplatní na samostatně výdělečně činné osoby a vypomáhající manžele nebo manželky v EU. Nicméně v Irsku je již zajištěno, že manželé či manželky samostatně výdělečně činných osob se mohou stát samostatně výdělečně činnými a sami přispívat do systému sociálního zabezpečení (PRSI – Asset Related Social Insurance), je-li jejich obchodní partnerství prokazatelné. Osoba se například může rozhodnout, že bude platit dobrovolné dávky, díky nimž bude pojištěna i poté, co se odhlásí z povinného systému sociálního zabezpečení (PRSI). Systémy sociálního zabezpečení spadají pod vnitrostátní pravomoc, a z toho důvodu jsem hlasovala proti pozměňovacímu návrhu číslo 14. Tento pozměňovací návrh k článku 6 byl ve zprávě přijat, rozhodla jsem se tedy, spolu se svými irskými kolegy z PPE-DE, zdržet se konečného hlasování.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu Astrid Lullingové o zásadě rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné, přestože se domnívám, že měla jít mnohem dále v oblastech posílení práv žen a ochrany mateřství. Samostatně výdělečná činnost zůstává se 16 % ekonomicky činného obyvatelstva v Evropě menšinová. Pouze třetina osob samostatně výdělečně činných jsou ženy.

Návrh měl odstranit překážky, které ženám brání v samostatně výdělečné činnosti, tím, že zajistí opatření nebo zvláštní výhody, jimiž bude usnadněno zahájení samostatně výdělečné činnosti.

Domnívám se, že vypomáhající manželé nebo manželky by měli mít zcela jasně stanovené profesní postavení a sociální zabezpečení, obdobně jako mají samostatně výdělečně činné osoby.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Systémy sociálního zabezpečení se na různých místech Evropy liší. Není to však problém, jak si pravděpodobně řada lidí myslí. Je to přirozený důsledek odlišnosti jednotlivých států a skutečnosti, že výsledkem veřejných demokratických voleb je zvolení různých politických systémů. Zastáváme mezivládní spolupráci na úrovni EU, je tedy logické, že odmítneme znění návrhu směrnice Komise i zprávy Evropského parlamentu, jejichž cílem je dát EU větší pravomoci nad vnitrostátními systémy sociálního zabezpečení.

Je však třeba poukázat na to, že cílem uvedených striktních návrhů je především zajistit závaznou minimální úroveň. Znění tedy nebrání členským státům v tom, aby v případě potřeby zašly dále. To je velmi pozitivní, nejen z pohledu švédských občanů. Díky této flexibilitě a skutečnosti, že zásada rovného zacházení pro muže a ženy je jednoznačně zdůrazněna jako základní princip správně fungující demokratické společnosti, budeme hlasovat pro celé znění zprávy.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Samostatně výdělečně činné osoby tvoří v současné době pouze 16 % pracujícího obyvatelstva. Pouze třetina z počtu 32,5 milionů osob samostatně výdělečně činných osob j s o u
 ženy: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A6-2009-0258+0+DOC+XML+V0//CS>
 \l "_part2_def8"

Návrh řešit překážky, které ženám brání v samostatně výdělečné činnosti, mimo jiné prostřednictvím opatření poskytujících zvláštní výhody pro usnadnění samostatně výdělečné činnosti méně zastoupeného pohlaví, je tedy nutné podpořit.

Směrnice 86/613/EHS jen nepatrným způsobem umožnila zlepšit postavení vypomáhajících manželů nebo manželek samostatně výdělečně činných osob z hlediska uznání jejich práce a přiměřené sociální ochrany.

Nová směrnice by měla především zajistit závaznost registrace vypomáhajících manželů nebo manželek, aby již nebyli neviditelnými pracujícími, a členským státům uložit povinnost přijmout opatření, jež by umožnila vypomáhajícím manželům nebo manželkám uzavřít pojištění pokrývající zejména zdravotní péči a starobní důchod.

Postoj členských států k nutnosti zlepšit právní rámec v této oblasti zdaleka není jednotný, přesto věřím, že bude možné co nejrychleji dosáhnout rozumné shody, aby tato směrnice mohla být přijata v prvním čtení, před termínem konání voleb v červnu roku 2009.

Podpořme iniciativy vedoucí k rovnoprávnosti. Dáme-li přednost lidem, vybudujeme spravedlivější společnost.

- Zpráva: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu Gabriele Staunerové, neboť se domnívám, že je nezbytné rozšířit působnost Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci i na důsledky propouštění, jejichž příčinou je hospodářská a finanční krize.

Cílem Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci je efektivně poskytovat podporu pracovníkům propuštěným v důsledku globalizace. Poté, co bude tento právní předpis přijat, mohou být finanční prostředky z fondu použity i na podporu pracovníků propuštěných v důsledku hospodářské a finanční krize.

Míra spolufinancování fondu je 50 % a do roku 2011 může být zvýšena na 65 %.

Maximální roční finanční balíček, jenž je pro Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci k dispozici, je 500 milionů eur, jež mají být využity na pomoc lidem při hledání práce nebo na zaplacení kurzů odborného vzdělávání nebo příspěvků na mobilitu.

Věřím, že i Rumunsko bude mít přístup k těmto finančním prostředkům, aby mohlo pomoci lidem, kteří přichází o zaměstnání.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Toto částečné zlepšení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci neposkytuje to, co je třeba v této vážné finanční krizi, již nyní procházíme. Nebere v potaz naše návrhy na navýšení příspěvku Společenství na 85 % částky, jež má být přidělena nezaměstnaným, nebo dokonce na zdvojnásobení částky přidělené z fondu tak, aby pokryl více osob, které se mohou stát obětmi zavírání podniků. Z toho důvodu jsme se rozhodli zdržet se hlasování.

Cílem pozměněných pravidel Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, jež byla dnes přijata, je umožnit fondu efektivněji zasahovat v oblasti spolufinancování školení a pracovního umístění těch, kteří byli propuštěni v důsledku hospodářské krize. Nová pravidla rozšiřují působnost fondu a přináší dočasné navýšení míry spolufinancování z 50 % na 65 %, s cílem zajistit dodatečnou podporu z fondu v průběhu finanční a hospodářské krize. Avšak státy, které se potýkají s finančními problémy, budou mít k fondu omezený přístup, neboť se stále budou muset vysokou měrou podílet na spolufinancování.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. V současné době čelíme neočekávané krizi. Zasáhla nejen finanční záležitosti, ale i hospodářské a sociální věci, a netýká se pouze několika členských států, ale Evropské unie a celého světa.

Vedoucí představitelé Strany evropských socialistů přijali společné prohlášení, v němž vyzývají státy, aby „zavedly ambiciózní plán obnovy, jímž zajistí zaměstnanost a zabrání masivní nezaměstnanosti“. Jedinou cestou, jak skutečně docílit změny, je dát hospodářství rozpočtový impuls, jehož výše odpovídá rozsahu problému a je sjednocená v celé Evropě. Naší prioritou, které přizpůsobujeme naše slova i činy, je zabezpečit práci, bojovat proti nezaměstnanosti a podporovat řádný ekologický rozvoj.

Nevyvineme-li další úsilí v boji proti krizi v Evropě, na začátku roku 2010 naroste počet nezaměstnaných na 25 milionů a stav veřejných financí se výrazně zhorší.

Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci byl založen roku 2006 a bude funkční do roku 2013. Jeho cílem je poskytovat podporu pracovníkům propuštěným v důsledku globalizace. Maximální roční rozpočet fondu je 500 milionů eur, které jsou využívány na podporu aktivních opatření na trhu práce, jako je pomoc lidem při hledání práce, příspěvky na další vzdělávání a příspěvky na mobilitu.

Souhlasím s myšlenkou snížit intervenční kritérium minimálního počtu propuštěných zaměstnanců na 500.

- Zpráva: Eugenijus Maldeikis (A6-0261/2009)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE), písemně. – (LT) Hlasovala jsem pro zprávu pana Maldeikise o nařízení Evropského parlamentu a Rady o finanční pomoci Společenství pro projekty v oblasti energetiky.

S potěšením konstatuji, že pro hlasovala velká většina Parlamentu (526 hlasů) a tento dokument podpořila.

Chtěla bych znovu podtrhnout význam našeho rozhodnutí.

Moje země, Litva, je stejně jako Lotyšsko, Estonsko a Polsko již po dobu pěti let z politického a hospodářského hlediska součástí Evropské unie. Nicméně v oblasti energetiky je stále jakoby ostrovem, bez přímého propojení s trhem s energií Společenství.

Dnešním rozhodnutím vyčlenil Evropský parlament 175 milionů eur na výstavbu energetického propojení mezi Litvou a Švédskem.

Jakmile bude tento projekt realizován, propojí státy našeho regionu, které vstoupily do EU roku 2004, své trhy s energií s trhy skandinávských zemí, a tím s trhem EU.

Je to fantastický projekt, který je dobrým začátkem, a já bych chtěla poděkovat svým kolegům, že pro něj hlasovali.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o vypracování programu na podporu hospodářského oživení prostřednictvím finanční pomoci Společenství pro projekty v oblasti energetiky.

Plán evropské hospodářské obnovy nabízí investice ve výši 5 miliard eur na projekty v oblasti energetiky, širokopásmových technologií a opatření na rozvoj venkova. 3,98 miliardy eur bude investováno do energetické infrastruktury, zemního plynu, větrné energie a zachycování a ukládání oxidu uhličitého. Evropský parlament souhlasí s vyčleněním 1,02 miliardy eur na projekty v oblasti rozvoje venkova.

Plán hospodářské obnovy vyčleňuje 200 milionů eur na výstavbu koridoru Nabucco, jímž se bude přepravovat zemní plyn z oblasti Kaspického moře do EU. Rumunsko tento projekt podporuje. Mezi záležitosti, které jsou v plánu obnovy pro Rumunsko klíčové, patří přidělení finančních prostředků na propojení projektů v oblasti zemního plynu mezi Rumunskem a Maďarskem (30 milionů eur), Rumunskem a Bulharskem (10 milionů eur) a na rozvíjení vybavení infrastruktury, které umožní změnit směr toku plynu v případě krátkodobého výpadku dodávek (80 milionů eur).

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro program udělování finanční pomoci na projekty v oblasti energetiky. Návrh Evropského parlamentu týkající se investic, který vychází z dohody s Radou, se zakládá na třech pilířích, konkrétně: propojení plynárenských a elektrizačních soustav; zachycování a ukládání uhlíku; projekty zaměřené na větrnou energii na moři. Návrh tedy obsahuje postupy a metody poskytování finanční pomoci, jejímž prostřednictvím se mají povzbudit investice do vytvoření evropské integrované energetické sítě, která bude schopna lépe zabezpečit dodávky energie a současně zlepšit politiku Evropské unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů.

Je třeba přijmout okamžitá opatření, jejichž cílem je oživit evropské hospodářství a zajistit odpovídající zeměpisnou rovnováhu a rychlé provedení. Projekty na propojení plynových soustav (infrastruktura a zařízení) v Portugalsku i projekty na zlepšení propojení elektrizačních soustav ve Španělsku jsou způsobilé pro finanční pomoc Společenství.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Úsilí Komise o zvýšení investic do energetické infrastruktury je nejnovějším z dlouhé řady důkazů arogance, jíž se úředníci v budově Berlaymont nakazili. Navrhované investice jsou rozsáhlé a nákladné, a ještě je třeba poukázat na skutečnost, že by měly být spravovány na úrovni EU. Celková výše investic navrhovaná na období 2009–2010 dosahuje 3,5 miliardy eur – jedná se o finanční prostředky, které mají být poskytnuty z rozpočtu členských států. Co se týče Švédska, bude to znamenat výrazné navýšení členských poplatků o 1,4 miliardy švédských korun. Komise tvrdí, že

neměla dostatek času na provedení podrobného posouzení dopadu u tak komplexního návrhu, což je zcela šokující.

Zpravodaj Evropského parlamentu k těmto nesrovnalostem ve své zprávě nevyjadřuje zvláštní námitky. Místo toho navrhuje navýšit finanční pomoc z 3,5 miliardy eur na téměř 4 miliardy!

Jsme pověřeni snižovat náklady na spolupráci v EU, což nás vede k odmítnutí tohoto neopodstatněného zacházení s penězi daňových poplatníků. Je však nutné poukázat na skutečnost, že existují velmi dobré důvody pro to, abychom pokračovali v hledání způsobů, jak zlepšit a zdokonalit techniky oddělení a ukládání uhlíku. Hlasovali jsme proti celé zprávě.

Anders Wijkman (PPE-DE), písemně. – (SV) Návrh vyčlenit přibližně 4 miliardy eur na projekty v oblasti energetiky v rámci programu obnovy Evropské unie je dobrý. Obsah návrhu se však příliš úzce zaměřil na fosilní paliva. Dále, zcela postrádá podporu projektů v oblasti zlepšení efektivity využívání energie. Komise nejdříve navrhla vyčlenit 500 milionů eur na „udržitelná města“ – tento návrh byl však stažen.

Podpora „udržitelných měst“ by pomohla širokému spektru projektů v oblasti městského vytápění, kombinované výroby tepla a elektřiny a zlepšení bydlení. Tyto projekty by byly nákladově efektivní, snížily by emise a vytvořily nová pracovní místa. Je zcela politováníhodné, že v souvislosti s hospodářskou krizí nebylo využito příležitosti ke znovuzavedení tohoto druhu opatření.

- Zpráva: Othmar Karas (A6-0139/2009)

Udo Bullmann (PSE), písemně. – (DE) Členové Sociálně demokratické strany Německa (SPD) odmítli zprávu ze dvou důvodů:

Za prvé, ponechání za účelem sekuritizace úvěrů je významným a správným nástrojem, který zapojí finanční instituce do obchodního rizika těchto úvěrů. Nicméně to by vyžadovalo značně rozsáhlé ponechání. Ponechání 5 %, které bylo odsouhlaseno v trialogu, tento požadavek nesplňuje. Komise v konzultačním procesu původně žádala o 15% ponechání, avšak ustoupila tlaku ze strany průmyslu a navrhla 5 %. Konzervativci a liberálové v Hospodářském a měnovém výboru chtěli i tuto nízkou úroveň podílu na obchodním riziku prohlásit za zbytečnou a navrhli záruky ze strany finančních institucí. Členové Sociálně demokratické strany Německa (SPD) zastávají výrazně větší míru ponechání a na tomto požadavku budou trvat v budoucích reformách směrnice o kapitálových požadavcích.

Za druhé, definice hlavní kapitálové složky uvedená ve zprávě pana Karase nedodržuje konkurenční neutralitu nařízení. Stanovuje, že v budoucnosti již nebudou tiché kapitálové příjmy započítány do hlavní kapitálové složky, přestože mohou být v případě likvidity zcela absorbovány. Přineslo by to nespravedlivou konkurenci pro veřejné banky v Německu. Upozorňujeme na to, že tiché kapitálové příjmy jsou prokazatelným finančním nástrojem, který je slučitelný s právem EU. Výsledek trialogu zohlednil vysvětlující pozměňovací návrhy, které jsme předložili, a vzhledem k této skutečnosti zprávu odmítáme.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (FR) Blahopřeji panu zpravodaji a děkuji za jeho pečlivou práci na tématu dokumentu i v následných vyjednáváních. Vzhledem k výjimečným okolnostem musíme přijmout okamžitá a odpovídající opatření.

Mohu přijmout výsledek, který nám byl předložen v oblasti sekuritizace. Systematické zavedení standardizovaných kolegií orgánů dohledu je významným krokem vpřed.

Od podzimu uplynulého roku otevřel návrh zprávy dveře myšlence decentralizovaného evropského systému orgánů bankovního dohledu. Zpráva skupiny pana de Larosièra a sdělení Komise ze dne 4. dubna tuto myšlenku užitečným způsobem rozvedly. Jsem potěšena, že se tyto myšlenky setkávají se všeobecným souhlasem.

Co se týče rozsahu, je třeba uvést jednu věc. Namísto poněkud zjednodušujícího kritéria přeshraničních bank by mohlo být rozumnější zaměřit se na banky, které jsou systémově významné.

Spadaly by přímo pod nové bankovní orgány. Dohled nad ostatními bankami by zajišťovalo kolegium, nebo v případě čistě vnitrostátních bank jejich nadřízený vnitrostátní orgán. V případě krizového řízení by pro systémové banky rovněž platila opatření finanční stability na evropské úrovni.

Peter Skinner (PSE), písemně. – Blahopřeji, pane Karasi. Toto hlasování je výborný výsledek, z řady důvodů.

Za prvé, jedná se o balíček, který Parlament navrhl a vyjednal. Byl jsem podobným jednáním přítomen a vím, jak obtížná mohou být.

Za druhé, je to podstata návrhu, kterou je skutečnost, že právní předpis zaručuje lepší ochranu britským a dalším občanům v celé EU.

Sekuritizace byla metoda, která přerozdělovala tzv. „toxická aktiva“ mezi banky a zanechávala obrovské dluhy v řadě soukromých i veřejných bank.

Myšlenka ponechání aktiv původce až do výše 5 %, pod podmínkou přezkumu po provedení posouzení dopadu a mezinárodních změn, je velmi významná.

Omezení „pákového efektu“ a zajištění řádné kapitálové přiměřenosti bank je ochranou proti chování, jímž nás banky přivedly na hranici finanční katastrofy.

Pan Karas může být spokojen se svojí prací při vyjednáváních. Ví, jak obtížně Parlament zlepšuje znění svých textů, avšak tato fáze prvního čtení je velmi choulstivá.

- Zpráva: Karsten Friedrich Hoppenstedt (A6-0246/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Pokud by někdo pochyboval o tom, co je skutečným cílem tohoto návrhu, stačilo by si přečíst slova textu, který jsme dnes přijali – je jím zajištění „odstranění zbývajících překážek řádnému fungování vnitřního trhu“. Článek 2 dále objasňuje, že „obecným cílem... je zlepšit podmínky pro fungování vnitřního trhu“.

Musí to být opět přinejmenším příznačné, že poté, co selhal tzv. „Plán evropské hospodářské obnovy“ a prohlašovaná „evropská solidarita“, se první a zatím jediný návrh na vytvoření programu pomoci na úrovni Společenství zaměřuje na finanční služby! Téměř by se zdálo, že se v současnosti nepotýkáme s největší krizí kapitalismu, zhoršující se zaměstnaností, klesající výrobní kapacitou, rostoucími nerovnostmi a zvyšujícími se obtížemi pro pracující a veškeré obyvatelstvo.

Návrhy, které jsme předložili – navýšení rozpočtu Společenství, vytvoření programů podpory Společenství pro odvětví výroby a ochrana pracovních míst pomocí práv a veřejných služeb – byly zamítnuty. Avšak jakmile se jedná o podporu finančního trhu a „řádné fungování vnitřního trhu“, s finančními prostředky Společenství se nešetří. To je nepřijatelné. A proto jsme hlasovali proti.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – Jako euroskeptikové se vždy snažíme o to, aby spolupráce v EU byla méně nákladná. Peníze daňových poplatníků je třeba užívat moudře. Je důležité, především v této neklidné době, abychom se společnými prostředky zacházeli opatrně. Omezenost rozpočtu musí být pro nás, volené zástupce, stále hlavní zásadou.

Současná zpráva nás však vede zcela jiným směrem. Původní návrh Komise ohledně financování byl považován za nepřiměřený, avšak zcela okamžitě přišly velké politické skupiny v Evropském parlamentu s návrhem, že přidělené finanční prostředky na orgány finančního dohledu se mají zdvojnásobit. Mohli bychom se ptát, na jakém základě. Čelíme kompletnímu globálnímu finančnímu úpadku, v němž je nezbytné vyvíjet vnitrostátní úsilí na globální úrovni.

Dohled nad finančními institucemi v rámci EU není v současné době úkolem, jehož by se měla EU zhostit. To je důležité mít na paměti. Současný návrh však naznačuje ambice mocné politické elity. S mlhavými narázkami na finanční krizi a její možné důsledky pro dohled a kontrolu se nejedná o nic víc než bezostyšný pokus o posílení postavení EU. Samozřejmě že nemáme jinou možnost než hlasovat proti zprávě a alternativnímu návrhu usnesení.

- Zpráva: Janusz Wojciechowski (A6-0185/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Jsem silný zastávce řádného zacházení se zvířaty, přistupuji však váhavě k zákazu činností, jako je prodej výrobků z tuleňů, není-li prokázáno, že utrpení zvířat bylo při jejich usmrcení sníženo na minimum.

Existují však praktiky, které způsobují značné znepokojení, a to nejen tradiční rituální porážky zvířat pro určité náboženské účely. Evropa je kulturně rozmanitá a začaly se v ní rozrůstat některé z těchto praktik, které porušují zásady řádného zacházení se zvířaty v EU. Výsledkem je situace, kdy zvířata zbytečně trpí.

Uznávám, že pro některá náboženství je nesmírně významný způsob, jímž bylo zvíře usmrceno, aby jeho maso mohlo být sněдено. Nicméně v posledních třiceti letech byla v Evropě těžce vydobyta kultura práv zvířat a řádného zacházení se zvířaty, kterou bychom neměli obětovat na oltář politické korektnosti. Zvířata, která jsou zabita rituálními metodami porážky, musejí být nejdříve omráčena, aby tak jejich utrpení bylo sníženo na minimum a abychom tak podpořili hodnoty řádného zacházení se zvířaty, kterých si vážíme.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o ochraně zvířat při usmrcování. Každý rok jsou v Evropské unii zabity miliony zvířat. S mnoha zvířaty je zacházeno způsobem, který přináší zbytečné utrpení, nejen v průběhu chovu a přepravy, ale i ve chvíli porážky či usmrcení a s nimi souvisejícími činnostmi. Je nutné se vyhnout utrpení zvířat na jatkách, včetně zvířat chovaných k výrobě potravin a dalších produktů.

Dle mého názoru je návrh vyvážený a v souladu s cíli Společenství o zajištění ochrany zvířat a řádného zacházení s nimi. Souhlasím s tím, že porážka zvířat ve velkém by měla být prováděna s řádným ohledem na humanitární standardy s cílem omezit utrpení, které zvířata zažívají.

Nehlasovala jsem tedy pro pozměňovací návrh, kterým se vypouští zákaz používání systémů, které znehybňují skot převrácením zvířete nebo jinou nepřirozenou polohou, neboť tento postup dle mého názoru není v souladu s řádným zacházením se zvířaty.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), písemně. – (PL) Dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu pana Wojciechowského o ochraně zvířat při usmrcování. Řada lidí se pozastavuje nad tím, jak je možné chránit zvířata, když jsou usmrcována. Možná to zní paradoxně, je to však možné. Každý, kdo byl někdy přítomen porážce nějakého zvířete nebo ji sledoval, si je vědom toho, jak bolestná může být smrt zvířete. Zavedení nové legislativy v této oblasti omezí zbytečné utrpení zvířat, a z toho důvodu je tento právní předpis nezbytný.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Většina této sněmovny připustila, že zvířata musí být zabíjena bez zbytečného utrpení, s výjimkou náboženských obřadů – a tím dala najevo své pokrytectví a zbabělost. „Náboženské obřady“ se týkají především rituálních porážek, které jsou součástí muslimského svátku Ad'd el-Kebir, při němž jsou stovky tisíců beránek podřezány.

Zákonné uznání těchto praktik je součástí mnohem rozsáhlejšího jevu a tím je islamizace naší společnosti. Naše zákony a zvyky se stále více přizpůsobují islámskému právu šaría. Ve Francii je stále častější, že místní orgány nepřímo financují výstavby mešit. Jídelníček ve školních jídelnách je sestavován tak, aby odpovídal muslimským dietním požadavkům. V některých městech, jako je Lille, byly zavedeny otevírací hodiny jen pro ženy. Roku 2003 byla založena *Conseil français du culte musulman* (Francouzská rada islámského náboženství) a tím pan Sarkozy, tehdejší ministr vnitra, zavedl islám do francouzských orgánů.

Abychom tomuto vývoji zabránili, musíme odmítnout to, co je z muslimského hlediska korektní, obrátit neevropské migrační toky a vytvořit novou Evropu, Evropu se suverénními národy, bez Turecka, a potvrdit křesťanské a humanistické hodnoty naší civilizace.

Cristiana Muscardini (U), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, je politováníhodné, že si Evropský parlament na konci svého volebního období zvolil tak schizofrenický přístup k záležitosti, která je z velké míry choulostivá, neboť je vskutku schizofrenní vydávat se do budoucnosti, přestože její součástí je technologie podporující násilí a znásilňování, a zároveň se vřhat zpět do minulosti s jejími kmenovými rituály a uspokojovat ty, kteří potřebují vidět prolitou krev a další nesmyslné utrpení v očích oběti.

Zcela nekompromisně odsuzujeme rituální masakry, které nejsou v souladu s dohodou a svobodnou volbou jednotlivých členských států.

Lydia Schenardi (NI), písemně. – (FR) Souhlasíme s úsilím o nahrazení směrnice z roku 1993 způsobem, který by zlepšil a standardizoval podmínky porážky v celé Evropské unii.

Rovněž souhlasíme se zásadou, podle níž by zvířata měla být zabíjena pomocí metod, které zajistí bezprostřední smrt nebo smrt po omráčení, stavíme se však zcela proti tomu, aby byly povoleny jakékoli výjimky v rámci náboženských rituálů.

Veřejné mínění je velmi citlivé a odsuzuje zbytečné a bolestivé praktiky. Proč bychom je měli ve jménu náboženství tolerovat, bez ohledu na to, zda jsou zvířata před usmrcením znehybňována nebo ne?

Je nutné zavést striktní právní předpisy, které zaručí prověření postupů, aby bylo zajištěno, že zvířata jsou omráčena a nemohou nabýt vědomí před tím, než zemřou, avšak bylo by mnohem lepší tyto praktiky zcela zakázat. Pochází z jiné doby a můžeme je zcela správně nazvat barbarskými.

Kathy Sinnott (IND/DEM), písemně. – Ochrana zvířat před krutostí je velmi důležitou zodpovědností. Domnívám se však, že některé návrhy, jejichž cílem je zabránit krutostem, jich naopak způsobí ještě více.

Mám konkrétně na mysli návrh, aby všechny porážky probíhaly v jatečních zařízeních. Zemědělci by byli nuceni nakládat a přepravovat zvířata, i v případech, že jsou nemocná nebo stará, což by pro ně bylo bolestivé a stresující.

Návrh je rovněž rizikový v oblasti nakažlivých chorob a infekce. V některých případech je lépe zbavit se choroby zabitím zvířete na vlastní farmě, pod podmínkou, že porážka proběhne humánním způsobem. K hlasování jsem nepodala ústní vysvětlení.

- Zpráva: José Albino Silva Peneda (A6-0241/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström and Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) Jako švédští sociální demokraté jsme se rozhodli hlasovat pro zprávu (A6-0241/2009) o obnovené sociální agendě. Je to dobrá zpráva, která mimo jiné stanovuje, že před základními sociálními právy nemají přednost ani ekonomické svobody, ani pravidla hospodářské soutěže.

Obsahuje však i požadavky ohledně systémů minimálních mezd. Jako sociální demokraté se domníváme, že je důležité, aby každý měl zaručenou důstojnou mzdu, z níž lze vyžít, a zastáváme názor, že EU by tuto zásadu měla podporovat. Je to důležité především k řešení problému „chudých pracujících“. Jakým způsobem členské státy zaručí svým občanům důstojný plat a zda tak učiní pomocí legislativy, nebo ponechají regulaci na sociálních partnerech prostřednictvím společných dohod, musí zůstat v rozhodovací pravomoci členských států.

Robert Atkins (PPE-DE), písemně. – Konzervativci podporují zásadu minimální mzdy ve Spojeném království. Domníváme se však, že systémy sociálního zabezpečení a minimální mzda by měly být stanoveny na vnitrostátní úrovni.

Konzervativci se tedy zdrželi hlasování.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu Silvy Penedy o obnovené sociální agendě. Vzhledem ke stávající hospodářské krizi je zásadní, aby sociální politika šla ruku v ruce s hospodářskou politikou a směřovala k obnově evropského hospodářství. Evropské sociální modely nyní čelí několika výzvám, a to zejména demografické změně a globalizaci, vůči nimž nemůže zůstat imunní. Proto je třeba tyto modely z dlouhodobého hlediska modernizovat, avšak současně zachovat jejich původní hodnoty.

Evropa si v sociální politice musí klást vysoké cíle, o to více nyní, když čelíme vážné krizi. Domnívám se však, že obnovená sociální agenda Komise má velmi nízké cíle, vznikla příliš pozdě a neodpovídá výzvám, které přináší finanční a hospodářská krize. Je třeba posílit sociální politiku a politiku zaměstnanosti, zabránit tak ztrátám pracovních míst a zaručit ochrany evropským občanům před sociálním vyloučením a nebezpečím chudoby.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. Tato zpráva si v mnohém protirečí. Nicméně v podstatě zachovává stávající pravidla neoliberálního kapitalismu, ačkoli místy v umírněné podobě, nemění však základní politiky, které jsou příčinou stávající hospodářské a sociální krize. Hlavní princip je stejný jako vždy. „Krize“ je nyní opět využívána k tomu, aby se „prodávalo stále více toho stejného“: flexibilita, vnitřní trh, partnerství veřejného a soukromého sektoru, a tak dále, bez ohledu na skutečnost, že politiky EU jsou příčinou krize a ještě ji prohlubují.

„Obavy“ zmíněné ve zprávě neřeší hlavní příčiny nalezených problémů ani na ně nereagují, zejména co se týče hospodářských politik, nejistoty zaměstnání, liberalizace, privatizace veřejných služeb atd.

Neexistují žádné alternativní odpovědi, konkrétně ohledně posílení úlohy státu v hospodářství a strategických odvětvích, rozšíření kvalitních sociálních služeb a obhajoby vyšších mezd a důchodů. Zpráva nicméně zmiňuje nutnost spravedlivějšího rozdělení bohatství, avšak aniž by naznačila, jakým způsobem toho lze dosáhnout, nebo vybědla k zastavení politik, které prohlubují sociální nerovnosti.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Sociální bilance vaší Evropy je naprostým nezdarem. Ve Francii se právě objevily hrozivé odhady: chudoba narostla o 15 % za dva roky, dramaticky se zvýšil počet chudých pracujících a v důsledku toho i zadlužených domácností, jejichž prostředky již po dlouhou dobu nestačí na pokrytí každodenních životních nákladů. Navíc se nyní nacházíme teprve na začátku této hluboké krize.

Vyzýváte občany, aby „byli otevření ke změnám“ v době, kdy změna pro pracující znamená ztrátu zaměstnání a jistotu, že jinou práci, kvůli vašim politikám, nenajdou. Hovoříte o „sociálním“, zatímco Soudní dvůr pohrdá právy pracujících ve jménu hospodářské soutěže a svobody poskytovat služby. Přidáváte na flexibilitě, zatímco v evropské řeči to znamená „nejistotu“. Předstíráte dokonce, že věnujete zvláštní pozornost ženám a matkám, avšak výsledkem vaší stupidní „politiky rovnosti žen a mužů“ je pouze ztráta jejich specifických sociálních práv, jako například těch, které měly dříve zaručeny ve Francii v oblasti důchodu a noční práce.

Nepotřebujeme obnovu sociální agendy, ale naprostou změnu vašeho zvráceného systému.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Zpráva trvá na tom, že členské státy musejí modernizovat a reformovat vnitrostátní systémy sociálního zabezpečení, zavést minimální mzdy a přezkoumat školní vzdělávací programy. Dále by měl být zaveden vyšší finanční podíl zaměstnanců na zisku společností a Evropský rok dobrovolnické činnosti. Jsou to neobyčejně extrémní příklady úmyslů EU převzít národní seburčení jednotlivých států.

Kromě toho se zpráva ve dvou případech odkazuje na Lisabonskou smlouvu, která stále nevstoupila v platnost. To je bezostyšné vyjádření arogantní moci! Naznačuje to, že demokratická diskuse o Smlouvě je pouhým divadlem a že její výsledek nebude nijak významný.

Z toho důvodu jsme v závěrečném hlasování hlasovali proti zprávě.

Carl Schlyter (Verts/ALE), písemně. – (SV) Z obecného hlediska se jedná o velmi dobrou zprávu s řadou pozitivních bodů, avšak opakovaně vyzývá k růstu a k tomu, aby členské státy zavedly minimální mzdy spolu s právně závaznými sociálními podmínkami, což by znamenalo zásadní přenos pravomocí na EU, a proto se zdržuji hlasování.

Anja Weisgerber (PPE-DE), písemně. – (DE) V průběhu stávající finanční krize čelí evropské sociální modely zásadním výzám.

Německá konzervativní strana (CDU/CSU) proto otevřeně zastává sociální Evropu.

Z toho důvodu podporujeme zprávu pana Silvy Penedy o obnovené sociální agendě.

Rovněž jsme uvítali skutečnost, že v této době, kdy procházíme krizí, je prioritou vytváření a podpora pracovních míst spolu s vůlí podporovat opatření v souvislosti se vzděláním a odbornou přípravou.

Evropa musí vytvořit sociální rámec a stanovit standardy na evropské úrovni.

V tomto ohledu je jednoznačně nutné zohlednit pravomoci členských států.

Z toho důvodu se stavíme proti všeobecné výzvě k zavedení minimální mzdy ve všech členských státech, jak to bylo původně uvedeno v článku 14 zprávy.

Zavedení minimální mzdy je rozhodnutí, které by mělo být zcela ponecháno na zvážení členským státům.

Jsme tedy potěšeni, že ústní pozměňovací návrh tohoto odstavce byl přijat.

Je nutné zajistit dostatečné prostředky, aby každá osoba mohla žít důstojným životem, v tomto ohledu se však pro každý členský stát otevírají jiné možnosti.

V našem ústním pozměňovacím návrhu jsme jednoznačně uvedli, že kromě minimální mzdy by měly být zváženy i kolektivní smlouvy, všeobecně závazná nařízení a minimální příjem zaručený státem.

Tím způsobem patřičně dodržíme zásadu subsidiarity.

- Zpráva: Jean Lambert (A6-0263/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström and Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) Jako švédští sociální demokraté jsme se rozhodli hlasovat pro zprávu (A6-0263/2009) o aktivním začleňování lidí vyloučených z trhu práce. Je to dobrá zpráva, která má zvláštní význam v průběhu stávající hospodářské krize, kdy je třeba zavést aktivní opatření na trhu práce, která zajistí, že sociálně nejslabší osoby nezůstanou trvale vyloučeny z trhu práce.

Obsahuje však i požadavky ohledně systémů minimálních mezd. Jako sociální demokraté se domníváme, že je důležité, aby každý měl zaručenou důstojnou mzdu, z níž lze vyžít, a zastáváme názor, že EU by tuto

zásadu měla podporovat. Je to důležité především k řešení problému „chudých pracujících“. Jakým způsobem členské státy zaručí svým občanům důstojný plat a zda tak učiní pomocí legislativy nebo ponechají regulaci na sociálních partnerech prostřednictvím společných dohod, musí zůstat v rozhodovací pravomoci členských států.

Robert Atkins (PPE-DE), písemně. – Britští konzervativci podporují většinu zprávy a ustanovení ohledně podpory přiměřeného příjmu, trhu práce přístupného všem a přístupu ke kvalitním službám. Rovněž podporujeme pozitivní a zahrnující přístup k duševnímu zdraví a právům zdravotně postižených a starších osob na práci a zastáváme tvrdý postoj proti obchodování s lidmi.

Konzervativci však nesouhlasí s koncepcí směrnice o diskriminaci EU. Konzervativci rovněž nemohou podpořit výzvu k vytvoření právního rámce pro rovné zacházení v zaměstnání s cílem bojovat proti diskriminaci v zaměstnání a k vyhlášení cíle EU v oblasti systémů minimálního příjmu a příspěvkových systémů náhrady příjmů zajišťující příjmovou podporu ve výši nejméně 60 % průměrného národního vyrovnaného příjmu. Z těchto důvodů jsme se zdrželi hlasování. Tyto záležitosti by měly spadat pod vnitrostátní pravomoc.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), písemně. – Skupina PPE-DE v zásadě podporuje podstatu původního návrhu zprávy Jeana Lamberta. Nicméně ve výboru vložila jiná politická skupina do zprávy nevhodné body, které překračovaly rámec zprávy a pro naši skupinu byly jednoznačně nepřijatelné. Učinili tak úmyslně a nečestně v politickém zájmu své strany, aby nám znemožnili podporu této zprávy ve znění předneseném v plénu. Proto jsme předložili alternativní usnesení se všemi prvky zprávy, které podporujeme.

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Zpráva vznáší otázku: jak začleníme do pracovního trhu osoby, které z něj jsou v současnosti vyloučeny? Odpověď je zcela jasná. Je třeba vytvořit více pracovních příležitostí a rozšířit kapacitu našich trhů práce.

Skutečnost, že EU si musí pokládat tuto otázku, je dokladem zásadního problému Bruselu. Příliš mnoho pozornosti věnuje ochraně pracovních míst, a nikoli pro jejich vytváření. Evropský sociální model nese primární zodpovědnost za to, že řada evropských občanů je nyní bez zaměstnání. Evropský sociální model vytváří přesný opak toho, co by měl: dvouvrstvé hospodářství na trhu práce, z něž těží zaměstnaní, avšak těm, kteří práci nemají, snižuje šanci na její nalezení. Sociální náklady na nikdy nekončící regulaci na úrovni EU jsou rovněž nesmírné a odrazují zaměstnavatele od přijímání nových zaměstnanců. A tak vypadá vychvalovaný plán EU, že se do roku 2010 stane nejvíce konkurenceschopnou světovou ekonomikou.

Aby byla v EU vytvořena pracovní místa pro nezaměstnané, musí evropské hospodářství jít zcela jiným směrem. Britští konzervativci jsou odhodláni tuto změnu směru urychlit.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Zpráva zmiňuje řadu významných témat, jimiž by se zpravidla měly zabývat členské státy, ne EU. Evropský parlament například trvá na tom, že je nezbytné zavést cíle EU v oblasti záruk minimálního příjmu a mzdy. Kromě toho se zpráva ve dvou případech odkazuje na Lisabonskou smlouvu (která stále nevstoupila v platnost). Hlasovali jsme tedy proti této zprávě.

7. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis.

(Zasedání bylo přerušeno ve 14:40 a znovu zahájeno v 15:05.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROURE

Místopředsedkyně

8. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

9. Složení Parlamentu: viz zápis

10. Závěry konference OSN o rasismu (Durban II – Ženeva) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je prohlášení Rady a Komise o závěrech konference OSN o rasismu (Durban II – Ženeva).

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Paní předsedající, chtěl bych začít poděkováním za tuto příležitost vyjádřit se ke konferenci Durban II, o níž vím, že ji řada přítomných členů se zájmem sledovala.

Přípravný proces, který konferenci předcházel, byl velmi komplikovaný a velká řada zemí o něm měla vážné pochybnosti v souvislosti s tím, k čemu došlo roku 2001. Několik členských států, včetně mého, se kvůli obavám z toho, že konference bude zneužita jako platforma pro nenávist a netoleranci ve své nejextrémnější podobě, rozhodlo odstoupit z konference. Tyto obavy byly potvrzeny na samém začátku konference v příspěvku jednoho člena OSN. Nejenže to považujeme za zcela nepřijatelné, bylo to však i v přímém rozporu s duchem a účelem konference.

Tento incident a následné opuštění jednacího sálu všemi členskými státy a dalšími členy OSN se stal hlavním námětem novinových titulků a zastínil konsensuální přijetí závěrečného dokumentu, což je politováníhodná, avšak pravděpodobně nevyhnutelná skutečnost. Zároveň se domnívám, že je třeba náležitě uznat vysoce konstruktivní a ucelený přínos EU v průběhu přípravné fáze konference. Projevil se především v souvislosti s přípravou závěrečného dokumentu, v níž EU sehrála zásadní úlohu. Navzdory neshodám, o nichž jsem se zmínil, představuje skutečnost, že závěrečný dokument konference dodržuje všechny hlavní zásady EU, značný úspěch.

Závěrečný dokument v plné míře respektuje stávající rámec pro lidská práva, zejména v oblasti svobody projevu, a odpovídá řadě našich požadavků, jako je nezbytnost vyhýbat se jakýmkoli zmínkám o hanobení některého z náboženství a zdržet se vyčleňování Izraele. Kromě toho byl v textu dokumentu zachován odstavec o připomenutí holocaustu.

Nyní je třeba zvážit důsledky této konference i jejího závěrečného dokumentu pro EU. Budeme především potřebovat určit způsoby, jimiž budeme podporovat uskutečnění závazků, které jsme učinili. Rada je i nadále vážně znepokojena fenomény rasismu a xenofobie, které v současné době považujeme za jedny z nejvýznamnějších výzev v oblasti lidských práv.

Jsem si vědom toho, že Parlament v plné míře tyto obavy sdílí, že jste byli nápomocni při vytváření právního základu a praktických nástrojů na podporu boje proti tomuto katastrofickému přístupu. Potírání rasismu a xenofobie je stálý proces, k němuž je nezbytná politická vůle a praktická opatření, nejen v oblasti vzdělávání. Rovněž je stále potřeba podporovat dialog, vzájemné porozumění a toleranci.

Existují doklady o tom, že antidiskriminační právní předpisy EU mají pozitivní dopad, avšak celkový globální proces boje proti těmto fenoménům je bohužel stále pomalý. Ve skutečnosti je v řadě zemí dokonce negativní tendence. Zaznamenali jsme případy, kdy stávající hospodářská krize začíná ve světě podněcovat rasistické, xenofobní a netolerantní reakce. V souvislosti s hospodářskou krizí je silná protirasistická politika významnější než kdy dříve. V Evropě i jinde se setkáváme s narůstajícím počtem případů násilných útoků zaměřených proti migrantům, uprchlíkům, osobám žádajícím o azyl a příslušníkům menšin, jako jsou Romové.

EU má silné *acquis* týkající se boje proti rasismu a xenofobii. Oba tyto přístupy jsou neslučitelné se zásadami, na nichž je EU založena. EU opakovaně odmítá a odsuzuje veškeré projevy rasismu a tento postoj si zachová i nadále. V rámci pravomocí, které jí svěřují Smlouvy, bude EU nadále potírat rasismus a xenofobii uvnitř Unie samotné i ve vnějších záležitostech.

Z interního hlediska jsme přijali legislativu, která zakazuje přímou i nepřímou diskriminaci na základě rasového nebo etnického původu, v zaměstnání, vzdělání a v přístupu ke zboží a službám. Legislativa rovněž zakazuje diskriminaci z jiného důvodu, včetně náboženství, věku, sexuální orientace a postižení, především na pracovišti. EU rovněž přijala legislativu, která zakazuje nenávistné projevy na televizních kanálech a „veřejné podněcování k násilí nebo nenávisti namířené proti skupině osob nebo proti příslušníkovi této skupiny vymezené podle rasy, barvy pleti, náboženského vyznání, původu nebo národnostního či etnického původu“. Stejný právní předpis kriminalizuje veřejné schvalování, popírání nebo hrubé zlehčování zločinů genocidy, zločinů proti lidskosti a válečných zločinů.

Z hlediska vnějších vztahů EU pravidelně vznáší otázky týkající se rasismu a xenofobie v rámci svých bilaterálních dialogů o politice a lidských právech se třetími zeměmi, jako je Rusko a Čína. Rovněž jsme zajistili, aby byly rasismus a xenofobie začleněny do našich strategií spolupráce, jako jsou akční plány evropské politiky sousedství. Řada věcí se mění na různých multilaterálních fórech. V rámci Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě spolupracují členské státy tak, aby zajistily, že závazky, které v této oblasti přijalo 56 států podílejících se na práci organizace, jsou dodržovány a uplatňovány. Totéž platí pro Radu Evropy a širší rámec OSN.

Tyto příklady jsou dokladem našeho společného závazku ke spolupráci v této oblasti s partnery z celého světa, a to jak z interního hlediska, tak i v širším kontextu. Konference Durban II je součástí tohoto širšího společného úsilí. Nebylo to jednoduché a naše snahy byly zcela jednoznačně mařeny těmi, kteří se domnívali, že změní výsledky konference ve svůj zúžený politický prospěch. Přes tyto nesnáze bychom měli uvítat skutečnost, že v závěru se pozornost zaměřila na stálou potřebu potírat rasismus a xenofobii a na závazek, který jsme přijali a sdílíme jej s řadou dalších, tento katastrofický přístup vymýtit.

Jacques Barrot, *místopředseda Komise*. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, je mi ctí využít příležitosti a zúčastnit se této rozpravy. Evropská komise pozorně sledovala přípravu konference Durban II a hledání společného postoje Evropské unie k účasti na ní.

V tom ohledu jsme vzali v potaz výzvu Parlamentu – vašeho Parlamentu – aby se Evropská unie zavázala k aktivní účasti na konferenci Durban II v rámci usnesení o pokroku Rady pro lidská práva Spojených národů – a především úlohy Unie – které jste přijali dne 19. ledna.

Je vám zajisté známo, že pět členských států rozhodlo proti účasti na této konferenci. Komise rozhodla, že potvrdí svoji účast v roli pozorovatele, neboť sdílí názor většiny členských států, že hlavní zásady Evropské unie byly v závěrečném dokumentu konference dodrženy.

Závěrečný dokument, jehož přijetí je výsledkem kompromisu, není ideálním zněním, avšak neobsahuje žádné známky hanobení ve formě antisemitismu nebo jakéhokoli konkrétního státu či regionu na světě, ani žádného náboženství.

Skutečnost, že 182 členských států OSN na základě konsensu přijalo závěrečný dokument, potvrzuje, že mezinárodní komunita přijala závazek bojovat proti rasismu a diskriminaci. Je to reakce na některé politováníhodné pokusy o manipulaci konference k antisemitským účelům, což je chování, proti němuž Evropská komise ostře vystoupila.

Události na konferenci Durban II však v žádném případě neovlivní Komisi tak, aby polevila ve svém závazku vynaložit veškeré úsilí na boj proti projevům rasismu a xenofobie v jakýchkoli podobách. Komise je stále odhodlána pokračovat ve svých politikách boje proti rasismu, xenofobii a antisemitismu – uvnitř i vně Evropské unie – a použije k tomu veškerý rozsah pravomocí, jež jí svěřují Smlouvy.

Paní předsedající, dámy a pánové, musím říci, že osobně dohlédnu na provádění rámcového rozhodnutí EU o boji proti rasismu a xenofobii. Osobně budu monitorovat provedení tohoto rámcového rozhodnutí a musím zdůraznit, že naše Agentura pro základní práva bude v budoucnu sloužit jako nástroj ke sledování těchto jevů, jejichž povaha vyžaduje z naší strany vysokou míru neústupnosti.

Můžeme jen doufat, že příští konference OSN o rasismu již nebude poskvrněna nepřijatelnými projevy, které jsou skutečným podněcováním k nenávisti a rasismu. Z toho všeho vyplývá, že je možné považovat závěrečný kompromis konference za záblesk světlejší budoucnosti.

Charles Tannock, *jménem skupiny PPE-DE*. – Paní předsedající, iránský prezident Ahmadínežád nedávno na konferenci OSN o rasismu konané v Ženevě prohlásil, že Izrael je rasistická země. Bylo by lákavé označit jej za populistického demagoga toužícího po publicitě, jedná se však o stejnou osobu, která v minulosti pobuřujícím způsobem žádala o vymazání Izraele z mapy, avšak Izrael by se zajisté stal prvním terčem jaderné zbraně, kterou si iránský prezident přeje vyrobit. Jeho příspěvek bychom si tedy měli vykládat v souvislosti s jeho neúprosným nepřátelstvím vůči izraelskému státu, který je, jak se správně domnívám, spojencem EU a jejím silným partnerem.

Co se týče obvinění z rasismu, bylo by obtížné nalézt z etnického hlediska rozmanitější stát, než je Izrael, do nějž patří Arabové, Arméni, Drúzové a další menšiny. Obraz leteckých „mostů“, pomocí nichž byli v osmdesátých letech přepravováni Židé z válečné Etiopie do Izraele, je v mé mysli stále živý.

Izrael si stále udržuje otevřenou přistěhovaleckou politiku založenou na tom, že je domovem pro Židy z celého světa, měli bychom se však zabývat i postavením arabských Židů ve společnosti. Využívají demokratických práv a těší se životnímu standardu, což arabské státy svým vlastním občanům často neumožňují. Mám podezření, že prezident Ahmadínežád se ve skutečnosti snaží odvést pozornost od strašlivé a zcela nepřijatelné bilance lidských práv v Íránské islámské republice.

V Íránu jsou novináři, kteří si dovolí kritizovat režim, uvěznění, zatímco Izrael má svobodný tisk. V Íránu jsou cizoložníci, homosexuálové a mladiství popravováni, a to i ukamenováním, zatímco v Izraeli mají

homosexuálové a lesbičky zákonem zaručenu naprostou ochranu. V Íránu jsou menšiny, jako příslušníci křesťanství či víry Bahai, pronásledováni, zatímco v Izraeli mají menšiny význam a jejich práva jsou zaručena.

Stále však řada členů, navzdory těmto důkazům, spíše kritizuje našeho demokratického spojence, Izrael, než aby odsoudili barbarský a potenciálně katastrofický režim v Teheránu.

Izrael by měl mít jistotu, že v tomto Parlamentu má přátele, spojence, jako jsem já, kteří zastávají lidská práva a odmítají fanatismus. Upřímně, z mého hlediska je zavrženíhodné, že členské státy EU vysílají své delegace na konferenci Durban II s jasným vědomím toho, že jí bude přítomen prezident Ahmadínežád a že vystoupí se svými urážlivými poznámkami.

Ana Maria Gomes, jménem skupiny PSE. – (PT) Někteří považují konferenci Durban II za úspěch. Závěrečný dokument skutečně dodržuje pět hlavních zásad, které Evropská unie stanovila, a vychází z opravdového globálního konsensu, což je rozdíl oproti předchozím zněním, která vedla k četným a intenzivním debatám.

Je však politováníhodné, že v paměti těch, kteří se z celého světa podíleli na diskusích v Ženevě, nezůstane na prvním místě tento dokument. Zapamatují si především to, co upoutalo pozornost celého světa – hluboké rozdělení, k němuž došlo na konferenci věnované boji proti rasismu, což je téma, jež volá všechny k zodpovědnosti.

Opět jsme byli svědky toho, jak křehká je jednota Evropy v oblastech nejkontroverznějších témat, která jsou zdrojem neshod, jak ukázala i tato konference.

Hromadný odchod všech členských států EU z konferenční místnosti, jímž reagovaly na provokativní a nepřijatelné návrhy iránského prezidenta, který přes změnu jednání ze strany Washingtonu stále trvá na tom, že se jeho země bude střetávat se Západem, by byl významným symbolickým gestem. Bohužel některé evropské státy ani nebyly přítomny v konferenční místnosti, a nemohly tedy vůbec vyjádřit svůj nesouhlas s projevem, jehož jediným cílem, jak jej podtrhl generální tajemník OSN, bylo obvinít, rozdělit a znepřátelit.

Unie představuje sílu, avšak Evropská unie svojí nejednotností doložila svoji slabost. Boj proti rasismu a proti podněcování k nenávisti, jež zastává prezident Ahmadínežád a další, si zaslouží více.

Sophia in 't Veld, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, chtěla bych začít obecnou poznámkou. Státy nejsou rasistické, rasističtí jsou lidé. Jsem si jista, že v Íránu jsou lidé, kteří s názory svého prezidenta nesouhlasí, a domnívám se, že Evropa promarnila příležitost, když jménem těchto lidí v Íránu nepromluvila, byla slabá, tichá, rozdělená a nepřítomná a ponechala slovo lidem, jako je pan Ahmadínežád, a jejich rasistickým příspěvkům.

Osobně jsem se stavěla proti bojkotu konference, ale považuji za mnohem horší, že pro ni neexistovala evropská strategie. Proč byla Evropa rozdělená? Z jakého důvodu? Chtěla bych dostat vysvětlení od Rady – a za tím účelem jsem předložila pozměňovací návrh ke zprávě pana Obiols i Germà, o níž budeme hovořit později – proč neexistovala evropská strategie? Proč se 27 evropských států nemohlo dohodnout na společné strategii? Vstoupí-li Lisabonská smlouva v platnost, což Rada podporuje, bude těchto 27 států muset vyvinout větší úsilí o společnou strategii.

Co se týče hanobení náboženství, velmi mě znepokojuje skutečnost, že se jedná o orgán OSN, který je schopen přijmout rezoluce vyzývající k naprostému zákazu hanobení nebo urážení náboženství. Usoudila jsem, že tato tendence byla v závěrečné rezoluci oslabena, stále mě však znepokojuje, že něco podobného může z OSN vzejít. Nicméně rovněž mi připadá ironické, že v této sněmovně je stále velmi obtížné vyjádřit se kriticky – ne urážlivě, ale kriticky – k náboženstvím, zejména k hlavnímu náboženství Evropy, a já a můj kolega Cappato jsme předložili pozměňovací návrh ke zprávě pana Obiols i Germà, který kritizuje Vatikán za jeho postoj ke kondomům v rámci boje proti AIDS. Opět bych chtěla požádat Radu, aby objasnila, co udělala pro dosažení evropské strategie.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Paní předsedající, chtěla bych znovu zdůraznit, že závěrečný dokument konference Durban II byl přijat na základě konsensu. Jeho znění není ideální, neboť je výsledkem komplikovaných vyjednávání, a co se týče nového postoje, chápu jej tak, že je nezbytné pokračovat v diskusích o novém dokumentu a sporných otázkách, mezi něž patří rasová diskriminace, xenofobie, stigmatizace a vytváření stereotypů o lidech kvůli jejich náboženství či víře.

Měli bychom se zapojit do dalších diskusí v nekonfliktním duchu, avšak jednoznačně reagovat proti nepřijatelným výrokům a pokusům o využití durbanského procesu k propagaci rasistické ideologie. Jsem

zcela přesvědčena o tom, že nezaujme-li Evropská unie jednoznačný postoj k ochraně lidských práv a boji proti rasismu a xenofobii, hrozí nebezpečí, že se durbanský proces vydá špatným směrem.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, je politováníhodné, že ve středu zájmu konference Durban II nebyly oběti rasismu a diskriminace. Je to samozřejmě výsledek skandálního pokusu iránského prezidenta o zvrácení konference – a musím s politováním říci, že to byla past, kterou iránský prezident nastražil a do níž se některé členské státy nechaly chytit. A to je problém.

Osobně bych chtěla poděkovat členským státům Evropské unie, které přesto přijaly závazek a vytrvaly v něm; dospěly k závěrům, které jsou účtyhodné, ačkoli nejsou dokonalé. Rovněž bych chtěla, aby se předsednictví vyjádřilo k tomu, jaké úsilí členské státy vyvinuly nebo nevyvinuly k zajištění toho, aby Evropská unie na konferenci nepůsobila tak zmateným dojmem, což byla vskutku žalostná situace.

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Paní předsedající, EU byla zcela zapojena v průběhu příprav konference a aktivně přispívala k utváření závěrečného dokumentu, aby byl v co největší míře vyvážený a dodržoval stávající normy v oblasti lidských práv, zejména co se týče svobody projevu.

EU rovněž dosáhla toho, že Izrael nebyl z textu vyčleněn. Skutečnost, že v závěru byl vytvořen text, který dodržuje naše hlavní zásady, je z velké části výsledkem spojeného úsilí EU, nezávisle na tom, že některé členské státy se jednotlivě rozhodly nezúčastnit.

Měl bych ještě dodat, že státy, které na konferenci nebyly přítomny, nezamezily EU v tom, aby na konferenci vystoupila jako celek. Předsednictvo nadále interně koordinovalo účast EU a přípravu dvou prohlášení jménem všech členských států EU, které předneslo Švédsko jako nadcházející předsedající stát. Konečné prohlášení bylo předneseno jménem 22 států.

V rámci hodnocení konference Durban II provede EU analýzu toho, jakým způsobem bude nadále podporovat její agendu. Skutečnost, že se pět států z 27 nakonec rozhodlo se konference nezúčastnit, v žádném případě nezpochybnuje závazek EU v budoucnosti nadále bojovat proti rasismu a diskriminaci. Ohledně těchto záležitostí máme pevné *acquis*, z nějž budeme i nadále vycházet. Správně tu zaznělo – a chápu to jako jistou kritiku – že v závěru příprav konference jsme nebyli schopni dosáhnout společného východiska. Nikdy jsme společné východisko neměli, a z toho důvodu ani nikdy neexistoval společný postoj EU před konáním konference. Pomocí konsensu jsme rozhodli, že máme různé vnitrostátní postoje, proto, když delegace opustily jednací místnost, učinily tak jménem svých států.

Opakuji, že ministři na toto téma diskutovali na poslední schůzi a učiní z toho závěry. Bude třeba situaci zvážit a vrátit se, neboť EU se na této konferenci nezachovala právě hrdinně. Toho je třeba si povšimnout.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Děkuji za všechny vaše příspěvky. Minulé pondělí obdržel pan komisař Ferrero-Waldner dopis od paní Navanethem Pillayové, vysoké komisařky OSN pro lidská práva, který byl zaslán i všem ministrům zahraničí Evropské unie.

Paní Pillayová v dopise zopakovala to, co již vyjádřila dne 8. října v Bruselu na konferenci, kterou na téma ochrany aktivistů v oblasti lidských práv pořádal Evropský parlament. Domnívá se, že je důležité ve světě obnovit určitou jednotu ve vztahu k ochraně a podpoře lidských práv, především v oblasti boje proti rasismu. Vyzývá všechny členské státy Spojených národů k tomu, aby se připojily k realizaci programu OSN na potírání rasismu, zejména tak, jak jej vymezuje závěrečný dokument konference Durban II.

Dle mého názoru musí Evropská unie zvážit reakci na tuto pobídku. V každém případě EU přijala politiku aktivního boje proti rasismu. Musí si uchovat ostražitost a odhodlanost, aby mezinárodní úsilí v této oblasti bylo nadále prokazatelně efektivní. Osobně souhlasím s následujícím postojem: Evropa s jednotnou strategií, která nejednala dezorganizovaným způsobem, by jistě byla schopna skutečně využít příležitosti a jednohlasně vyjádřit svůj postoj k nepřijatelným výrokům. Vezměme si z toho ponaučení. Děkuji předsednictví za jeho potvrzení, že bychom se z této situace měli poučit a že – upevnění ratifikací Lisabonské smlouvy, jak doufám – musíme být schopni zaručit, že efektivita politiky lidských práv ve vnějších vztazích a evropská opatření prostřednictvím multilaterálních orgánů se zvýší. Mohu se v tom pouze připojit k projevům řady poslanců, za něž jsem vděčný. Opět to pro nás musí být povzbuzením ke zvážení příprav efektivnějších strategií v budoucnosti.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

11. Výroční zpráva o dodržování lidských práv ve světě za rok 2008 a politika Evropské unie v této oblasti (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0264/2009), kterou předkládá pan Obiols i Germà jménem Výboru pro zahraniční věci, o Výroční zprávě o lidských právech ve světě v roce 2008 a politice EU v této oblasti (2008/2336(INI)).

Raimon Obiols i Germà, zpravodaj. – (ES) Paní předsedající, chtěl bych se stručně vyjádřit k obsahu výroční zprávy o lidských právech ve světě a úloze Evropské unie v této oblasti. Nejdříve bych chtěl poukázat na to, že zpráva má dva různé cíle: za prvé popsat a zhodnotit situaci v oblasti lidských práv v řadě zemí a regionů světa, která je bohužel velmi špatná a často hraničí s lidskou tragédií nebo se jí již stala; za druhé provést hodnocení na základě předchozí zkušenosti tohoto Parlamentu při přijímání stanovisek k nejrůznějším problémům, což rovněž vychází z přání zpravodaje, aby zpráva odpovídala většině stanovisek a opatření různých orgánů Evropské unie a neupozorňovala na sporné otázky, ale spíše hledala společné prvky. Zpravodaj se totiž domnívá, že přijetím společných postojů získáme sílu a efektivitu pro tento zdoluhavý a obtížný úkol zlepšit stav lidských práv ve světě.

Další aspekt, na nějž jsem se konkrétně zaměřil, je úsilí o rozpoznání specifických priorit, nebo jinými slovy potřeba shrnout, jaké by mohly být základní směrodatné součásti opatření ze strany Evropské unie v oblasti lidských práv ve světě.

Rád bych k tomuto tématu zmínil devět různých bodů, které byly jednoznačně označeny v příspěvcích mých kolegů a ve všeobecném rámci zprávy. První z nich jsem označil termínem, který je z historického hlediska možná mírně nadsazený, a je jím bezodkladná priorita bojovat za definitivní zrušení trestu smrti na celém světě. Po vzoru předchozích generací, kterým se v minulosti podařilo dosáhnout odstranění otroctví ve všech částech světa, se domníváme, že pro naši generaci je v dnešní době jisté uskutečnitelné dosáhnout historického cíle zrušení trestu smrti na celém světě a že Evropská unie musí jít v čele tohoto boje a v této otázce sehrát klíčovou úlohu.

Druhým bodem je zvláštní důraz na „feminizaci boje ze lidská práva“, jak jej nazývá zpráva. Jinými slovy, upozorňuje na skutečnost, že ženy tvoří část lidstva, která nejvíce trpí útoky proti lidským právům, a že by tomu Evropská unie měla věnovat zvláštní pozornost a důležitost. Součástí této priority je rovněž otázka lidských práv dítěte, jichž se týká několik bodů zprávy, které jsou dle mého názoru docela zajímavé.

Za třetí, zpráva vyzývá k souladu mezi orgány Společenství. Není ničím dáno, že by orgány měly své specializované funkce – více reálné politiky v Radě a eventuálně v Komisi a více principů v Parlamentu –, pro zvýšení efektivity je však nezbytné jejich postoje sladit.

Čtvrtým bodem je zmínka o nutnosti rozšířit a prohloubit velmi pozitivní jev, jímž je dialog o lidských právech se zeměmi, které nejsou členy EU.

Na závěr, zpráva vyjadřuje, že je nezbytné usilovat o spojenectví v rámci mezinárodních institucí, a předejít tak situacím, jako je například v Radě OSN pro lidská práva, v níž je zastoupení Evropské unie v jistém slova smyslu někdy menšinové.

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Paní předsedající, chtěl bych vyjádřit, že si Rada velmi cení práce zpravodaje, pana Obiols i Germà, a parlamentního podvýboru pro lidská práva. Pane Obiols i Germà, v průběhu tohoto volebního období jste byl neúnavným a hodnotným partnerem v naší společné práci ohledně otázek z oblasti lidských práv.

Vaše zpráva je příležitostí ke kontrole celkové politiky Unie v oblasti lidských práv. Jsme si velmi dobře vědomi toho, že v ní stále čelíme mnoha problémům. Upevnění vztahů mezi orgány EU nám pomůže v tom, že je budeme moci řešit společně. Zpráva je cenným nástrojem, díky němuž se můžeme ohlédnout za tím, čeho jsme dosáhli.

Evropský parlament zdůrazňuje význam výroční zprávy Evropské unie o lidských právech. Částečně jsme uspěli ve snaze o to, aby zpráva byla zajímavější, čtivá a užitečná, avšak stále je ještě co zlepšovat. Budeme na tom nadále pracovat. Vaše zpráva nám jistě pomůže při zvažování možností, jak zvýšit všeobecný soulad politik EU v oblasti lidských práv. Nyní na toto téma probíhají diskuse a já bych vás chtěl ujistit, že ať už jejich výsledek bude jakýkoli, vyvineme veškeré úsilí ke zviditelnění naší práce v otázkách lidských práv. Bylo by toho možné dosáhnout efektivním využíváním internetových zdrojů anebo zvýšením publicity výroční zprávy.

Rovněž jste zdůraznil, že je třeba věnovat více pozornosti úloze OSN v této oblasti. Nadále jsme, dle doporučení zprávy paní Andriksen, vyvíjeli společné úsilí na mezinárodních fórech, především v Radě OSN pro lidská práva a ve třetím výboru Valného shromáždění Organizace spojených národů. Snažíme se zlepšit naše úsilí a prosadit se ve stále náročnějším prostředí. Není to jednoduché, avšak chtěl bych vás upozornit na řadu úspěchů.

Intenzivně jsme pracovali na tom, abychom Radě OSN pro lidská práva zajistili větší důvěryhodnost. Rok 2009 lze považovat za klíčové zkouškové období pro fungování Rady pro lidská práva. EU sehrála aktivní úlohu na desátém zasedání Rady pro lidská práva a zajistila přijetí řady významných iniciativ, například prodloužení mandátů pro Barmu/Myanmar a Korejskou lidově demokratickou republiku, a rezoluci skupiny GRULAC (Group of Latin American and Caribbean countries) o právech dítěte. Zklamalo nás však, že se nám nepodařilo prodloužit mandát pro nezávislého odborníka pro Demokratickou republiku Kongo.

Na valném shromáždění byla potvrzena úloha třetího výboru pro ochranu a podporu lidských práv a EU se aktivně zúčastnila 63. zasedání valného shromáždění OSN. Přineslo to pozitivní výsledky, především pro další vývoj rezoluce o testu smrti. Tomuto tématu je věnována značná část vaší zprávy. I my jsme jej pravidelně probírali s partnery, včetně nejvyšších úrovní, kteří sdílí naše postoje, abychom tak podpořili obecný trend směřující k jeho úplnému zrušení. V tomto úsilí budeme pokračovat.

Chtěl bych se několika slovy zmínit o obecných zásadách EU. Poté, co byly revidovány obecné zásady Evropské unie v oblasti lidských práv a byly přijaty nové pokyny v oblasti násilí páchaného na ženách, se nyní soustředíme na jejich provedení. Předsednictví například prosadilo některé návrhy, jako je zařídit, aby byly vedoucím misí a delegací Komise zaslány poznámky k pokynům. Rovněž máme v záměru tyto otázky zmínit v dialogích a konzultacích se třetími zeměmi.

Zpráva upozorňuje na otázku práv žen a já jsem si vědom toho, že pan Obiols i Germà tomuto tématu připisuje zvláštní význam. Je jednou z našich čtyř nejdůležitějších priorit. Pracujeme na provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325, již využíváme jako hlavní princip pro opatření evropské bezpečnostní a obranné politiky a která nám umožnila vyvinout rámec pro integraci rovnosti mužů a žen.

Co se týče ochránců lidských práv, EU bude nadále spolupracovat s organizacemi občanské společnosti. V rámci Rady stále pokračuje práce na oficiální úrovni ohledně možnosti rozšířit vydávání víz ochráncům lidských práv. V dialogu se třetími zeměmi zůstane naším ústředním tématem svoboda projevu a jednotlivé případy.

Co se týče dialogů a konzultací se třetími zeměmi, EU bude nadále vyvíjet veškeré úsilí o to, aby se tyto nástroje staly ještě účinnějšími prostředky pro uplatňování naší politiky lidských práv. Konkrétně jsme se zavázali, že budeme vést dialog na lokální úrovni s pěti zeměmi Latinské Ameriky – Brazílií, Kolumbií, Argentinou, Chile a Mexikem – a že zahájíme dialog se zbývajících zeměmi Střední Asie.

Chtěl bych v několika slovech zmínit 27. konání dialogu mezi EU a Čínou o lidských právech, které proběhne dne 14. května v Praze. Je velmi důležité zajistit, aby naše rozhovory byly co nejkonstruktivnější a aby přinesly podstatné výsledky. Dialog mezi EU a Čínou o lidských právech je nejzdlouhavější. Je třeba jej přizpůsobit tak, aby odrážel pokrok, jehož jsme dosáhli v našem vnímání lidských práv. Oba naše orgány pozorně sledují vývoj v Číně. Na tento rok jsme naplánovali různé události, které nám umožní zůstat v úzkém komunikačním spojení s našimi čínskými protějšky. Tohoto dialogu si velmi ceníme. Těšíme se, až začne přinášet stále hmatatelnější výsledky.

Závěrem bych chtěl podtrhnout skutečnost, že podpora a dodržování lidských práv v celém světě je jednou z hlavních priorit naší vnější politiky. Prostřednictvím demarší, prohlášení a našich různých politických dialogů a operací k řešení krizí pracuje EU na zlepšení dodržování lidských práv po celém světě. Abychom dosáhli výsledků, musíme zaujmout jednotný přístup. Velmi vítáme skutečnost, že Parlament byl vždy v první linii těch, kteří prosazují větší soudržnost na všech úrovních.

Jsem velmi vděčný za práci tohoto Parlamentu a za jeho podporu otázkám lidských práv. Hodnota Sacharovovy ceny jako nástroje pro propagaci našich společných hodnot je všeobecně uznávána. Budeme nadále zkoumat, do jaké míry může použití doložek o lidských právech, sankcí a dialogů – jež byly všechny rozsáhle prověřeny tímto Parlamentem – sehrát efektivní úlohu v naší celkové vnější politice, a zároveň budeme zajišťovat nejvyšší standardy respektování lidských práv.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, je mi velkou ctí zúčastnit se této rozpravy v plénu, která se týká vaší zprávy, pane Obiols i Germà. Zastupuji zde paní Ferrero-Waldnerovou, která zůstala v Praze na summitu Evropské unie a Kanady.

Nejdříve bych chtěla panu Obiols i Germà poděkovat za jeho kvalitní práci. Děkuji, že vaše zpráva vyznívá pozitivně, což je dokladem mnohaletého vynaloženého úsilí Komise a Rady o uskutečnění doporučení Parlamentu.

Ať už to bylo v rámci dialogů o lidských právech nebo v politických rozhovorech s mezinárodními orgány, všechny orgány EU se zasazovaly o další pokrok a o to, aby Evropská unie získala pověst zapáleného a věrohodného zastávce ochrany a podpory lidských práv, základních svobod, demokracie a právního státu.

Uplynulý rok 2008 byl ve znamení oslav k příležitosti 60. výročí přijetí Všeobecné deklarace lidských práv, jež všechny evropské orgány oslavily společně. Rovněž byl rokem, v němž Komise vyčlenila dvě priority, ženy a děti, a vyznačoval se propagací interinstitucionálního přístupu.

Snažili jsme se uplatnit několik obecných doporučení, která se objevila v předchozích zprávách, a rovněž zpráva, jíž se zabýváme dnes, je velmi dobře přepracována. Dohodli jsme se na tom, že co se týče uplatňování pokynů k právům dítěte zaměříme naši činnost na určité země, a ke sledování těchto opatření jsme využili ambasad členských států Evropské unie a delegací Evropského společenství. Tím způsobem jsme se dostali do čela boje proti jedné z nejhorších forem porušování lidských práv a práv dítěte, jíž je najímání dětských vojáků a utrpení, které dětem přináší ozbrojené konflikty.

Dovolte mi několik příkladů. Dne 10. prosince 2007 přijala Unie nové obecné zásady týkající se práv dítěte. V první fázi se zaměří na násilí páchané na dětech. Zahajujeme pilotní program, který je zacílen na deset zemí na různých kontinentech. Byly vybrány země, jejichž vlády se již zavázaly, že budou potírat násilí páchané na dětech a potřebují dodatečnou mezinárodní pomoc k tomu, aby v boji proti tomuto násilí mohly pokračovat. V červnu roku 2008 Rada Evropské unie přezkoumala obecné zásady týkající se dětí postižených ozbrojenými konflikty tak, aby mohla efektivnějším a globálnějším způsobem řešit krátkodobé, střednědobé i dlouhodobé důsledky, které ozbrojené konflikty způsobují dětem.

Sdělení Komise obsahuje zvláštní ustanovení týkající se dětí, které spadají pod rámec vnějších opatření Evropské unie, a doporučení zaujmout soudržný přístup, aby bylo možné v právech dítěte dosáhnout pokroku a zlepšit situaci dětí ve světě. Sdělení bylo předmětem velmi rozsáhlé konzultace. Zvláštní pozornost je v něm věnována nevládním organizacím. Na základě tohoto sdělení a s ním spojeného akčního plánu Rada Evropské unie v květnu roku 2008 přijala závěry, jejichž cílem je posílení vnějších politik Unie v oblasti práv dítěte.

V roce 2009 pokračujeme ve stejném duchu s následujícími iniciativami. V červnu uspořádá Komise v Bruselu Evropské fórum pro práva dítěte. Jeho hlavním tématem bude dětská práce. Budeme se zasazovat o to, aby se na něm podílely všechny zúčastněné strany. Já osobně mu přisuzuji velký význam. V červenci zorganizuje švédské předsednictví a Komise fórum nevládních organizací ve Stockholmu, které se bude konkrétně zabývat násilím páchaným na dětech. A nakonec během podzimu zveřejníme zprávu o opatřeních přijatých Unií v boji proti dětské práci, především těch, které souvisí s obchodováním. Rok 2009 je tedy rokem, v němž máme dále rozvíjet závazek Evropské unie vůči dětem.

Nyní přejdu k právům žen. V uplynulých měsících posílila Evropská unie svoji vnější politiku v oblasti práv žen. Nové zásady týkající se násilí páchaného na ženách a boje proti všem druhům diskriminace žen doporučuje řadu opatření. Ta budou využívat závazku a podpory misí Unie a delegací Komise.

Chtěl bych poukázat na skutečnost, že ministři zahraničí EU nedávno přijali globální přístup Unie k provádění rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a 1820. Rovněž bychom si měli připomenout kladnou reakci generálního tajemníka OSN na společnou výzvu, kterou v roce 2008 předložila paní Ferrero-Waldnerová a dalších 40 žen, jež na mezinárodní úrovni zastávají významné funkce.

Vybízely v ní Spojené národy, aby uspořádaly ministerskou konferenci věnovanou přezkumu rezoluce č. 1325. Konání této konference je naplánováno na rok 2010. Samozřejmě budeme spolupracovat se švédským předsednictvím na přípravách postojů, jež bude třeba při přezkumu rezoluce zaujmout.

To je vše, paní předsedající, jistě bych mohl mluvit dále, avšak chtěl bych ještě jednou zdůraznit, že posílení evropské politiky v oblasti boje za demokracii a lidská práva samozřejmě vyžaduje vysokou míru soudržnosti mezi jednotlivými orgány. Komise je připravena v tomto duchu jednat. Má v záměru zahájit úzkou spolupráci, aby si naše tři orgány vskutku mohly poskytovat vzájemnou pomoc. V tomto ohledu může Evropský parlament sehrát zásadní úlohu, neboť svým určením a povoláním má nejlepší postavení k tomu, aby hovořil jménem utlačovaných a trpících.

O tyto poznámky jsem se s vámi chtěl po příspěvku předsednictví podělit a nyní budu se zájmem naslouchat příspěvkům poslanců.

Laima Liucija Andrikienė, jménem skupiny PPE-DE. – Paní předsedající, chtěla bych poděkovat našemu kolegovi, Raimonu Obiolsovi, za jeho zprávu a usnesení. Návrh usnesení, o němž jsme hlasovali ve Výboru pro zahraniční věci, byl vyvážený. Dosáhli jsme řady kompromisů. Zpráva obsahuje dlouhý seznam významných témat z oblasti lidských práv a já věřím, že usnesení bude zítra odhlasováno s velkou většinou hlasů pro.

S tím vědomím bych chtěla zmínit některá témata a poukázat na velmi sporný pozměňovací návrh, který byl předložen před plenárním zasedáním. Mám na mysli pozměňovací návrh poslanců skupiny ALDE. Všichni se shodneme na tom, že naše Unie vychází z určitých hodnot, včetně těch křesťanských, jak se tedy někdo může domnívat, že tento Parlament skončí své volební období tím, že odsoudí papeže Benedikta XVI. za jeho prohlášení? Zastávám názor, že znění použité předkladateli návrhu je naprosto nepřijatelné a mělo by být zamítnuto.

Co se týče zastánců lidských práv, navrhuji, že bychom jako Evropský parlament měli v usnesení zopakovat svůj požadavek, aby byl všem laureátům Sacharovovy ceny, jako jsou jmenovitě Aung San Suu Kyi, Oswalda Payá Sardiñas, kubánské hnutí „Ženy v bílém“ (Damas de Blanco) a Hu Jia, nabídnut přístup do evropských orgánů. Je politováníhodné, že nikomu z nich nebylo povoleno zúčastnit se oslav dvacátého výročí Sacharovovy ceny.

V neposlední řadě zmíním boj proti terorismu a za lidská práva. Navrhuji, aby Evropský parlament vyzval Evropskou unii a její členské státy k vedení boje proti terorismu a uznání skutečnosti, že dodržování lidských práv a základních svobod je jednou z hlavních priorit Unie a klíčovým bodem jejích vnějších opatření. Zmiňování konkrétních jmen v našem usnesení by bylo kontraproduktivní.

Richard Howitt, jménem skupiny PSE. – Paní předsedající, dovoluji mi poblahopřát svému příteli a kolegovi, panu Raimonu Obiolsovi i Germà, k této zprávě. Chtěl bych z pozice jednoho z dřívějších zpravodajů výročních zpráv o lidských právech v tomto funkčním období a místopředsedy našeho podvýboru pro lidská práva za skupinu sociálních demokratů v této rozpravě, kdy se blížíme konci pětiletého období Evropského parlamentu v tomto složení, sněmovně sdělit, čeho jsme dosáhli.

Domnívám se, že jsme zajistili dobrou koordinaci delegací Parlamentu, aby poslanci celé sněmovny kladli závažné otázky vládám spojeným s naším zastoupením po celém světě, což byl proces, jehož jsem se sám zúčastnil a jsem na to hrdý: z Kolumbie do Turecka, z Gruzie do Chorvatska. Jsem velmi pyšný na práci výboru a jeho členů v oblasti budování demokracie a sledování voleb. Mé vlastní zkušenosti z Afghánistánu, Demokratické republiky Kongo, palestinských území a Angoly patří za uplynulých pět let k těm nejneobyčejnějším.

Jsem pyšný na to, že jsme se zapojili a zastupovali tento Parlament – dle mého názoru excelentním způsobem – ve vztazích s Radou pro lidská práva v Ženevě. Domnívám se, že jsme měli velký vliv. Usilovali jsme o vymanění Evropy z omezeného smýšlení tak, aby byly osloveny další regiony ve světě, a samozřejmě jsme úzce spolupracovali se zvláštními zástupci a zpravodaji, včetně nedávné návštěvy, kterou jsem pomohl uspořádat, zvláštního zástupce OSN pro obchod a lidská práva, což je pro mě velmi naléhavé téma.

Jsem hrdý, že jsme se zasazovali o to, aby Evropské společenství poprvé v historii podepsalo nástroj v oblasti lidských práv, jímž je Úmluva Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením, a stáli jsme v čele této kampaně. Jsem potěšen, pane komisaři, že přes počáteční opozici Komise tento Parlament trval na tom, že si zachová oddělenou iniciativu v oblasti demokracie a lidských práv, aby naše finanční prostředky na lidská práva byly očividné a jedinečné a aby byly vynakládány i v zemích, jejichž režim usiluje o maření lidských práv.

Naše práce v oblasti lidských práv v této sněmovně je často oceňována, avšak já bych chtěl ocenit statečnost a odvahu zastánců lidských práv, s nimiž se každý den setkáváme, kteří dávají svůj život v sázku pro hodnoty a standardy, které jsou společné v celém světě a pro nás všechny jsou vzácné.

Jules Maaten, jménem skupiny ALDE. – (NL) Paní předsedající, vždy je velmi obtížné poukázat na několik bodů z usnesení, jako je toto, neboť by se brzy mohlo stát vánočním stromečkem, kam si každý přidá to, co uzná za vhodné. Nicméně zpravodaj odvedl výbornou práci a otázky, které zmínil, mezi něž patří trest smrti, musí zůstat naprostou prioritou veškerého našeho úsilí v oblasti lidských práv. Z toho důvodu je zcela na místě se o nich zmínit.

Rovněž se domnívám, že tématu zapojení žen do záležitostí lidských práv nebyl příliš dlouhou dobu věnován dostatek pozornosti, především zvážíme-li úlohu žen jako „zastánkyň lidských práv“. V tomto ohledu má skupina nebude zacházet tak daleko, aby se zabývala otázkami používání genderově korektních výrazů. Nedomnívám se, že podobné problémy lze vyřešit pomocí „newspeak“ nebo politickou korektností, avšak je velmi dobře, že i tento bod je součástí programu.

Totéž platí pro děti. Usnesení přináší velmi dobré poznatky o dětech, a chtěl bych především odkázat na část o dětské sexuální turistice. Co se týče tohoto konkrétního tématu, zahájili jsme spolu s několika dalšími poslanci kampaň, pod níž se na internetu podepsalo již více než 37 tisíc osob. Bohužel jsme však stále v situaci, kdy stovky mužů z Evropy každý týden cestují do jihovýchodní Asie, Latinské Ameriky a Afriky, aby tam zneužívali děti – v některých případech velmi malé děti – a je skutečně nejvyšší čas, aby Evropa v této věci zasáhla.

Jsem rád, že tu dnes s námi je pan komisař Barrot, neboť především on nesl kůži na trh a prosadil velmi dobré návrhy. Považuji to za velmi dobrý signál.

Lidská práva jsou v evropské zahraniční politice stále Popelkou. Při pohledu na naši zahraniční politiku zjistíme, že jí stále z velké části vládne usnadnění obchodu a podobné záležitosti. Domnívám se, že lidským právům musí být přiznán mnohem větší význam. Dále bych chtěl vyzvat Komisi, aby především věnovala více pozornosti tématu cenzurování na internetu, neboť v této oblasti zahájili členové čtyř velkých skupin této sněmovny iniciativu za Global Online Freedom Act (zákon o globální internetové svobodě), která vychází z návrhu amerického kongresu.

Pochopil jsem, že někteří komisaři, např. paní Redingová a Ferrero-Waldnerová, o to projevíly zájem. Věřím, že skutečně přineseme nějaké konkrétní návrhy, neboť okamžitá opatření jsou sice důležitá, avšak musíme rovněž být připraveni podporovat evropský přístup k lidským právům a demokracii.

Konrad Szymański, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, opět se zabýváme zprávou o lidských právech, jejíž sepsání bylo přímo ovlivněno ideologií. Současná levicová ideologie je zcela slepá vůči otázkám náboženské svobody v různých částech světa. Křesťané jsou pronásledováni v Číně, Indii, Vietnamu, Rusku a nyní i v Pákistánu. Článek 18 Všeobecné deklarace lidských práv a článek 9 Evropské úmluvy o lidských právech hovoří zcela jasně, avšak levice náboženská svoboda nezajímá. Namísto toho se patologicky soustředí na zásadu nediskriminace sexuálních menšin, jejíž zakotvení v mezinárodním právu není tak jednoznačné.

Návrh skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu napadnout Svatého otce Benedikta XVI. za jeho výroky v Africe je skutečně kuriózní. Zdá se, že liberálové zapomněli na princip oddělení církve od veřejného života, který nám v minulosti často připomínali. Vypadá to, jako by nyní požadovali podřízenost náboženských institucí státu a veřejným orgánům. Tento požadavek je v rozporu se svobodou církve a svobodou projevu, a bude-li pozměňovací návrh přijat, budeme hlasovat proti zprávě.

Hélène Flautre, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Paní předsedající, výroční zpráva, již připravil pan Obiols i Germà, je vynikající. Jejím cílem, jakož i cílem všech činností, jež v tomto volebním období odvedl podvýbor pro lidská práva, je překlenout mezeru mezi slovy a činy ve vnějších opatřeních Evropy a vykořenit veškeré nesrovnalosti a slabé stránky naší politiky, počínaje našimi členskými státy, které se často pohybují na hranici mezinárodního práva. Stačí pouze zmínit zacházení, jemuž jsou vystavováni migranti, spolupráci na tajných letech CIA nebo neschopnost ratifikovat mezinárodní úmluvy.

Požadavky Rady jsou rovněž proměnlivé. Jak je možné vysvětlit skutečnost, že Rada stále nedala zelenou provedení článku 2 dohody o partnerství s Izraelem, když jsme nepřetržitě svědky jejího porušování? Naše politiky jsou nesourodé. Z toho důvodu jim často schází globální pohled a aspekt integrace a naše nástroje nejsou přizpůsobené a posloupné. Představte si, že Rada zveřejnila sdělení, jímž její podvýbor pro lidská práva uvítal Tunisko, přestože v této zemi kvůli překážkám, které nám klade, stále nejsme schopni podporovat zastánce lidských práv.

V našich po sobě jdoucích zprávách z vlastního podnětu jsme prosazovali konkrétní doporučení, jako byl návrh strategie pro lidská práva pro každou zemi zvlášť a přímější zapojení poslanců do politiky, a podařilo se nám posunout hranice. Mám nyní na mysli například obecné zásady proti mučení.

V současné době jsou aktivisté v oblasti lidských práv lépe chráněni a cením si skutečnosti, že Rada a Komise nyní prochází doložky o lidských právech. Dále bych chtěla při této příležitosti poukázat na to, že bychom chtěli tuto doložku přeformulovat. Chtěli bychom zavést mechanismus, jímž bude regulováno zahájení dialogu, který se bude uplatňovat a systematicky objevovat ve všech dohodách Evropské unie.

Po dobu pěti let jsme byli připraveni ke spolupráci s Radou a Komisí na zlepšení politiky Unie. Ještě dnes tato práce probíhá a já bych chtěla poděkovat, neboť jejich pohotovost, spolu s vnímavostí mých kolegů, byla pro tento úspěch a věrohodnost, jichž jsme dosáhli, nezbytná.

Erik Meijer, jménem skupiny GUE/NGL. – (NL) Paní předsedající, stále jsme svědky toho, že ve světě mimo Evropu vlády zabíjejí lidi za činy, za něž bychom my trest neudělili, nebo maximálně zasluhují trest velmi lehký. Stále existují režimy, které se snaží udržet u moci a uchylují se k násilí, stále existují lidé, kteří zakouší diskriminaci, a ti, kteří žijí v bídných a ponižujících podmínkách pod hranicí chudoby.

Stále existují skupiny obyvatelstva bez vlastního státu, kterým je dáváno najevo, že vláda státu, v němž se nacházejí, by byla raději, kdyby opustily zemi, a uvolnily tak místo osobám z většinové skupiny. Existují vlády, které se nezajímají o určitou část své populace a odmítají řešit její problémy.

V Evropě se shodneme na tom, že je to nepřijatelné, avšak stále uplatňujeme dvojí standardy. Zemím, jejichž náklonnost si chceme uchovat, protože jsou velké a ekonomicky silné, nebo ty, které jsou našimi významnými obchodními partnery či je považujeme za své spojence, promíneme více než malým a bezmocným zemím. Tento přístup musíme zastavit. V opačném případě budou naše statistiky o porušování lidských práv zpochybnuté.

Bastiaan Belder, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Paní předsedající, jako zpravodaj zodpovídající za sledování vztahů mezi Evropskou unií a Čínou jsem nesmírně potěšen skutečností, že články 80 a 87 současné zprávy jsou z podstatné části věnovány vážnosti situace lidských práv v Číně. Nicméně jedno hrubé porušení lidských práv, k němuž v Čínské lidové republice dochází, není ve zprávě zmíněno – mám na mysli politické zneužívání psychiatrie proti disidentům.

Tato zvrácená zdravotní péče je nazývána *ankang*, což je dost znepokojivý název, neboť znamená „zdraví skrze odpočinek“, a tomu také odpovídá: uspíte-li člověka sedativy, určitě bude klidný. Oficiálně Čína vždy houževnatě popírá všechna tvrzení o používání systému *ankang*, který jsem ve zprávě zmínil. Avšak velmi se těším, až od Komise obdržím informace o zneužívání psychiatrie k politickým účelům v Pekingu.

Velmi mě zaujala informace, kterou právě oznámilo české předsednictví, že schůzka o lidských právech se bude konat příští týden. Chtěl bych tedy české předsednictví požádat, aby na program schůze přidalo bod týkající se psychiatrie v souvislosti s politikou. Byl bych vám za to vděčný, především v souvislosti s tím, že to Čína popírá.

Paní předsedající, chtěl bych zakončit tím, že před rokem jsem osobně navštívil Čínu a byl jsem svědkem toho, čím procházejí členové protestantských domácích kostelů. Ukáže-li se, že kdokoli z nich by mohl mít záměr hovořit s cizincem, je potrestán dlouhotrvající policejní vazbou nebo preventivním zastrašováním. Naštěstí tři čínští občané, s nimiž jsem hovořil, byli relativně rychle propuštěni.

Podobným událostem lze zabránit, zavede-li Komise a Parlament odpovídající opatření, jak to zmínil pan Jarzembowski. Děkuji mu, že tuto situaci zmínil. Pro mě je to jednoznačný důkaz toho, že Evropská unie může být efektivní v oblasti ochrany lidských práv. Díky tomu máme naději pro budoucnost.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Paní předsedající, zpráva, kterou pan Obiols i Germà předložil na téma lidských práv ve světě, je dokladem úplného a trvalého závazku tohoto Parlamentu vůči otázce lidských práv ve světě; a jak jsem při jiných příležitostech uvedl, tento závazek se nesmí týkat pouze jednoho regionu, země či kontinentu, avšak musí být globální nebo všeobecné povahy.

Zpráva o stavu lidských práv nám nastiňuje situaci v zemích, jako je Írán, Čína nebo Rusko, na Guantánamu nebo na Kubě, a v dalších, v nichž je uplatňování lidských práv zakázáno. Byla tu zmíněna situace, kdy zástupkyním hnutí „Ženy v bílém“ (Damas de Blanco) nebylo povoleno přijít a přijmout Sacharovovu cenu, tedy opustit jejich vlastní zemi a zase se do ní vrátit; podobné nešvary se objevují v dalších zemích, v Nikaragui a Venezuele, které jsou hlavním tématem zvláštního usnesení, o němž budeme hlasovat zítra. Tato situace dokládá, jak dalece jsme, přes naše úsilí, vzdáleni od dosažení toho, aby byla lidská práva dodržována ve všech regionech světa.

Paní předsedající, chtěl bych se vyjádřit k pozměňovacímu návrhu, který předložili někteří mí kolegové, a žádají v něm, aby Parlament odsoudil hlavu jedné instituce, která se, přes veškeré chyby, jež mohla v průběhu dvou tisíciletí spáchat a za něž se při mnoha příležitostech omluvila, vyznačuje jednoznačnou a odhodlanou obhajobou lidské důstojnosti. Skutečnost, že papež, v pozici duchovního vůdce stovek milionů lidí a hlavy suverénního státu, nemůže vyjádřit své stanovisko k aktuálnímu choulostivému tématu, aniž by za to byl

odsouzen, upřímně považuji za projev netolerance. Paní předsedající, domnívám se, že tento pozměňovací návrh je absurdní.

S jeho autory jsem při jiných příležitostech spolupracoval, dle mého názoru však nyní v tomto návrhu míchají přídavná jména s podstatnými, věci doplňují s věcmi zásadními. Z mého pohledu je zásadní respektovat názory druhých, přestože se od našich liší, aniž bychom kohokoli odsuzovali, a paní předsedající, rovněž to znamená neplést si obraz s jeho vlastním stínem.

Maria Eleni Koppa (PSE). - (EL) Paní předsedající, rozprava v Evropském parlamentu na téma lidských práv ve světě je jedním z významných bodů politického procesu. Nicméně, co se týče obrany lidských práv ve světě, Unie může mít vliv, pouze pokud půjde sama příkladem.

Zahrnutí doložky o lidských právech do všech vyjednávání je zásadním vítězstvím, avšak výsledky je třeba hodnotit v pravidelných intervalech, aby tak bylo možné přizpůsobovat politiky a iniciativy.

Z obecného hlediska je zrušení trestu smrti a mučení naší stálou a základní prioritou a v tomto směru musí Unie zvýšit svoji činnost. Nesmíme rovněž zapomenout na rok 2008, který skončil tragickými událostmi v pásmu Gazy, při nichž byla nehorázným způsobem porušena lidská práva za použití zakázaných zbraní ze strany Izraele.

Jako Evropský parlament máme povinnost žádat o úplné objasnění těchto událostí, pozorně sledovat výzkum a volat k zodpovědnosti za jakákoli porušení mezinárodního humanitárního práva. Mezinárodní společenství by nemělo ani v nejmenším projevit jakoukoli toleranci vůči válečným zločinům, ať je spáchá kdokoli na jakémkoli místě. Na závěr bych chtěla panu zpravodajovi poděkovat za výbornou práci.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, chtěl bych se připojit k díkům panu zpravodajovi, Obiols i Germà, za jeho velmi dobrou zprávu.

Situace s lidskými právy v řadě zemí ve světě vůbec nevypadá dobře. Týká se to i Evropy – mám na mysli například Bělorusko. Evropská unie tedy musí zdvojnásobit své úsilí, uplatňovat svoji politiku lidských práv ve všech oblastech a stanovovat jednoznačné standardy. Shodneme se na tom, že lidská práva chápeme jako nedělitelná. Tuto skutečnost bychom měli mít na mysli například v průběhu jednání o nové smlouvě s Ruskem, jejíž součástí bude doložka o lidských právech, která ovlivní všechny oblasti vyjednávání.

Chtěl bych ještě jednou podpořit, aby podvýbor pro lidská práva byl stálým orgánem.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Paní předsedající, situace lidských práv ve světě je neradostná a týká se několika velkých zemí – významných partnerů EU. Z toho důvodu je nezbytné, aby usnesení Parlamentu vyžadovalo, že lidským právům, především těm politickým, bude při vyjednávání a uplatňování bilaterálních obchodních dohod věnována větší pozornost, a to i v případě, že jsou uzavírány s důležitými obchodními partnery.

Otázka tedy zní: jak můžeme z praktického hlediska přispět ke zlepšení situace? Možná bychom měli začít tím, že se pokusíme o „deschröderizaci“ Evropy. Demokratické země se však nemohou zbavit svého dílu zodpovědnosti za současnou neradostnou situaci ve velké části světa.

Podívejme se na Rusko. Závěry Evropského parlamentu z konzultací mezi EU a Ruskem ohledně lidských práv jsou skličující. EU se nepodařilo přinést jakoukoli změnu politiky v Rusku, zejména co se týče nezávislosti justice, zacházení se zastánci lidských práv a politickými vězni. Případ Michaila Chodorkovského je symbolický. Jeden měsíc jeho druhého soudu ukázal, k jakým změnám za uplynulých šest let došlo. V kriminálních případech je justice zcela podřízena státní moci.

Na závěr bych chtěl zdůraznit, že Parlament vybídl Radu, aby odpovídajícím způsobem reagovala, zejména na usnesení Parlamentu, v naléhavých případech. Evropský parlament představuje, v nejlepším případě, demokratické svědomí naší planety. Pohotovým a rozhodným způsobem reaguje na lidské tragédie v celém světě. Abychom však měli skutečný dopad na stav lidských práv, očekáváme, že i Rada bude rychle a kladně reagovat. Často je to problém střetu hodnot s ekonomickými zájmy.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). - (DE) Paní předsedající, skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů vyzývá vládu a komunistickou stranu v Číně, aby nadcházející dialog o lidských právech vedly konstruktivním způsobem. Značně by to uklidnilo vztahy mezi EU a Čínou. Máme upřímný zájem na tom, aby se bilaterální vztahy zlepšily. Je však třeba tento dialog vést čestně. Budeme tedy muset trvat na našich oprávněných nárocích vzhledem k Číně. Dle našeho názoru musí být zastánce lidských

práv Chu Ťia (Hu Jia) okamžitě propuštěn. Musí být obnoveny rozhovory s tibetským náboženským vůdcem dalajlamou. Tibetská oblast Číny musí být zpřístupněna novinářům a odborníkům OSN na lidská práva.

Čínská lidová republika dle mého názoru při přípravách olympijských her prokázala, že by například mohla povolit větší svobodu tisku, aniž by tím ohrozila stabilitu země. Nyní by měla mít dost odvahy k tomu, aby zahájila reformy související s převýchovnými tábory, s právy zastánců lidských práv, trestem smrti, náboženskou svobodou a právem na shromažďování. Těmito lidskými právy by se měla upřímně zabývat a vést o nich s námi rozhovory.

Robert Evans (PSE). Paní předsedající, blahopřeji panu zpravodaji a dalším kolegům. Tato zpráva se však musí stát něčím víc než pouhými slovy na papíře. Musí vyzývat k činu. V odstavci 1 se píše: „domnívá se, že EU musí směřovat ke koherentní a jednotné politice uplatňování a prosazování lidských práv ve světě“ a „že je nutné tuto politiku provádět účinněji“. Chtěl bych se zmínit o situaci na Srí Lance, ke které lze vztáhnout několik bodů zprávy.

Odstavec 63 pojednává o najímání dětských vojáků, které já a jistě i další kolegové, odsuzujeme. Domnívám se, že odstavec 43 zmiňuje trest smrti. Od počátku tohoto roku vláda na Srí Lance zabila 5 tisíc civilistů na svém vlastním území: což je počet obětí trestu smrti a nevinných občanů. Vláda na Srí Lance a její armáda je obžalována z řady porušení lidských práv na svých vlastních občanech, což zahrnuje bombardování nemocnic, používání nezákonných zbraní, odpirání humanitární a zdravotnické...

(Předsedající řečníka přerušila.)

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Paní předsedající, zcela rozumím motivům, které mé kolegy ze skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu vedly k předložení pozměňovacího návrhu číslo 2 o boji proti AIDS, a chtěl bych zdůraznit, že všeobecně vzato s těmi motivy souhlasím.

Tento návrh však odmítám. Katolická církev je nezávislá na členských státech a má právo bojovat proti AIDS svým vlastním způsobem, přestože se domníváme, že by to mohli dělat lépe.

Ze své podstaty není čestné ani rozumné zahájit ostrý útok proti papežovi těsně před konáním voleb do Evropského parlamentu. Mohlo by to prohloubit rozdělení v naší společnosti a vést řadu lidí k pochybám nad významem své účasti.

Příkré odsouzení duchovního vůdce milionů a milionů věřících ze strany Parlamentu by bylo vážným pochybením.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (SK) Chtěl bych upozornit na některé skutečnosti týkající se Kuby z pozice člověka, který situaci na Kubě zná velmi dobře. Považuji za nezbytné zachovat ve zprávě článku číslo 84 a 96. V článku 84 Evropský parlament opět potvrdil svůj postoj vůči kubánským laureátům Sacharovovy ceny, panu Oswaldovi Paya Sardinasovi a hnutí „Ženy v bílém“ (Damas de Blanco). Článek 96 vítá zahájení dialogu o lidských právech s latinskoamerickými zeměmi a vyzývá k propuštění všech politických vězňů a k dodržování lidských práv.

Chtěl bych rovněž poukázat na to, že návrh zprávy obsahuje pouze dva případy porušení lidských práv na Kubě, ačkoli by bylo možné přidat desítky dalších. Například 49letý pan Librado Linares Garcia, manžel jedné z „Žen v bílém“, který se stal obětí akce nazývané „Černé jaro“, ve vězení trpí řadou chorob, včetně infekce oka, jejímž následkem je postupná ztráta zraku v jednom oku a nyní se dostala i do druhého oka. Tomuto muži nebyla ve vězení poskytnuta jakákoli zdravotní péče.

Marios Matsakis (ALDE). – Paní předsedající, chceme-li věrohodným způsobem kritizovat ostatní, musíme nejdříve kriticky změřit sebe. Odsuzujeme-li tedy porušování lidských práv ve světě, musíme vždy mít na paměti případy porušení lidských práv, k nimž dochází v rámci EU.

Připomenu dva příklady. Za prvé, Turecko, stát kandidující na členství v EU, již po 35 let vojensky okupuje severní část Kypru a v této oblasti násilným způsobem vyhnalo přibližně 200 tisíc lidí z jejich domovů. Na kyperském území obsazeném Tureckem bylo zničeno více než 500 křesťanských kostelů a klášterů a byly znesvěceny stovky křesťanských hřbitovů. Od turecké invaze roku 1974 se stále pohřešuje 1600 občanů EU.

Za druhé, Velká Británie. Členský stát si zachovává suverenitu nad svými bývalými koloniemi na Kypru: jedná se o dvě vojenské základny, Akrotiri a Dhekelia. Tisíce civilistů – občanů EU – kteří v těchto oblastech žijí, jsou vystaveni...

(Předsedající řečníka přerušila.)

Sophia in 't Veld (ALDE). – Paní předsedající, jsem poněkud překvapena tím, že můj pozměňovací návrh je nazýván „absurdním“ a „nepřijatelným“. Domnívám se, že nikdo – ani papež – nesmí unikat kritice, a v této sněmovně jsme vždy ostře kritizovali americké „roubíkové pravidlo“ (gag rule) za vlády prezidenta Bushe, které nezachází tak daleko jako papežovy výroky. Papež by si měl být vědom toho, že je velmi významný a vlivný náboženský vůdce a že jeho slova mají váhu a mohou přímo či nepřímo způsobit smrt tisíců, ba milionů osob, které se nakazí virem HIV. Myslím si, že je na místě, aby tato sněmovna vyjádřila kritiku.

Za druhé, EU byla vždy hnací silou pro lidská práva, avšak nyní ztrácí důvěryhodnost. Za uplynulých osm let jsme ztratili morální autoritu, neboť jsme podporovali způsob, jímž USA bojovaly proti terorismu. Domnívám se, že je nejvyšší čas, abychom následovali příklad vlády prezidenta Obamy a ujasnili naši úlohu v boji proti terorismu.

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Paní předsedající, chtěl bych nejdříve vážené poslance informovat o výsledku rozpravy o Lisabonské smlouvě v českém senátu a poté se vrátím k závěrečným poznámkám.

Je mi potěšením oznámit, že většina senátorů volila ve prospěch Lisabonské smlouvy.

(Potlesk)

Velmi děkuji. Je to krátká radostná chvíle našeho předsednictví.

Nyní se vrátím k tématu, ještě jednou mi dovoluje poděkovat panu zpravodajovi za jeho práci a za nelehký úkol, jehož se při přípravě této zprávy ujal. Vytyčil několik priorit, jímž bych chtěl věnovat své poznámky.

Co se týče trestu smrti, je jasné, že jeho zrušení musí být cílem naší generace.

Co se týče práv žen, z mého pohledu se jedná o velmi závažné téma, především v souvislosti s tím, že EU se stále více podílí na misích a operacích evropské bezpečnostní a obranné politiky, které probíhají v oblastech, v nichž jsou ženy stále ohroženy a vystaveny nejhorším případům porušení lidských práv. Mám konkrétně na mysli Demokratickou republiku Kongo a Afghánistán, kde probíhají mise EU a kde musíme učinit vše, co je v našich silách, pro zlepšení situace.

Jednou z vnitřních klíčových výzev je rozsáhlejší začlenění lidských práv do evropské bezpečnostní a obranné politiky a do společné zahraniční a bezpečnostní politiky, jak již bylo v rozpravě zmíněno. Předsednictví spolu s osobní zástupkyní pro lidská práva vysokého představitele generálního tajemníka pokračovala v začleňování lidských práv do významných geografických a tematických pracovních skupin a do politického dialogu.

Předsednictví pokračuje v úsilí předchozích předsedajících států o podporu začleňování lidských práv do činností zvláštního zástupce a do operací evropské bezpečnostní a obranné politiky. V tomto duchu paní Riina Kionka, osobní zástupkyně pana Solany pro lidská práva, uspořádala se zvláštními zástupci EU a vysokými zástupci workshop o zásadních bodech, jehož cílem bylo představit jim nástroje, které jim pomohou v každodenní práci v oblasti propagace lidských práv.

V neposlední řadě jsme označili celosvětový boj za lidská práva za hlavní výzvu, jíž čelíme na mezinárodních fórech.

Domnívám se, že je nutné zdvojnásobit naše úsilí o oslovení vlád. Musíme podporovat vznikající organizace občanské společnosti a zastánce lidských práv, kteří jsou interně nejlepšími bojovníky za dodržování lidských práv. Demokracie vděčí za mnohé vznikajícím občanským hnutím, které jako Charta 77 v mé zemi mohou být nápomocny při navození změn.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Nejdříve bych chtěl uvítat tyto dobré zprávy, po všech neúspěších, neboť nám otevírají cestu k Lisabonské smlouvě, o níž tolik stojíme a jejíž součástí je – k tématu této rozpravy – Listina základních práv.

Rovněž jsem velmi vděčný za to, že se Evropský parlament určitým způsobem stal hláskou troubou pro všechny legitimní požadavky spadající pod ochranu lidských práv. Musím vyjádřit svoji hrdost nad tím, že Evropa má Parlament, který je do takové míry vnímavý vůči veškerým světovým problémům, včetně lidských práv, práv dítěte a práv žen, a osobám, které jsou vystaveny násilí a diskriminaci.

Zmínili jste veškeré úkoly, které stále probíhají, jejichž součástí je i výborná zpráva pana Obiols i Germà, kterému bych chtěl ještě jednou poděkovat. Chtěl bych říci, že velmi stojím o to, aby tato spolupráce s Evropským parlamentem nadále pokračovala, a paní FerreroWaldnerová by to pravděpodobně vyjádřila lépe – že by se Evropská unie měla z velké míry inspirovat řadou hodnot, které zde byly právě připomenuty v různých příspěvcích.

Dovolte mi, abych zde vyjádřil svůj jednoznačně odmítavý postoj k trestu smrti a mučení. V souvislosti s tím bych chtěl rovněž zdůraznit skutečnost, že Evropská unie v současnosti v potěšení sleduje, jak Spojené státy pod vládou prezidenta Obamy uzavírají kapitolu jistých excesů, k nimž mohlo dojít v rámci boje proti terorismu. To je důležitá zpráva, která by měla upevnit naše odhodlání bojovat proti všem formám mučení ve světě. Je to můj osobní závazek, na němž mi velmi záleží.

Chtěl bych rovněž poukázat na úlohu Evropské unie v řadě misí na pomoc volbám a sledování jejich průběhu, které napomáhají obraně a propagaci demokracie v celém světě. Jsme si vědomi spojitosti mezi demokracií a dodržováním lidských práv. I to je dle mého názoru zásluha Evropské unie.

Mohl bych odpovědět na konkrétnější otázky týkající se dětí. V Komisi jsme přijali přezkum rámcového rozhodnutí o sexuálním vykořisťování dětí, aby členské státy mimo jiné mohly trestně stíhat sexuální turistiku – což zapříčinil jeden proslov na toto téma – a to i v případech, kdy k ní nedošlo na území Evropy. Tím se otevrou možnosti k provedení naprosto nezbytné čistky v této oblasti.

Nemohu poskytnout reakci, kterou by si vaše skvělé příspěvky zasloužily, paní předsedající, musím však poděkovat Evropskému parlamentu za jeho bdělost v této oblasti, která je dokladem nejlepšího rysu našeho Evropského společenství – jímž je oddanost našim společným hodnotám.

Raimon Obiols i Germà, zpravodaj. – (ES) Paní předsedající, chtěl bych se velmi stručně vyjádřit ke dvěma věcem. První z nich je, že v oblasti lidských práv je bezpochybně nejlepší politikou tak, která sjednocuje lidi; z toho důvodu, je-li nějaké sdělení zprávy důležitější než ta ostatní, je to právě sdělení o jednotě. V první řadě to znamená jednotu mezi členskými státy EU, neboť v nedávné době jsme se v tomto ohledu potýkali s jistými problémy, jež je třeba co nejrychleji vyřešit; za druhé je to jednota mezi orgány EU; a za třetí se jedná o jednotu či soulad mezi přístupy a zaměřením.

Mezi reálnou politikou, která má jinou podobu, jedná-li se o porušení lidských práv pro jiné zájmy, a lhostejností existuje cesta politické vůle a inteligence, jíž se musíme vydat.

Druhým bodem je skutečnost, že zasazujeme-li se o efektivitu skrze jednotu, pak bude zítřejší většinové hlasování o této zprávě ještě významnější a její provádění v budoucnosti bude ještě efektivnější. Chtěl bych ještě v souvislosti s hlasováním říci, že hlasujeme-li o pozměňovacích návrzích, je zásadní prioritou získat co nejrozsáhlejší většinu ve sněmovně, ne z osobních důvodů, neboť pro zprávy neplatí autorská práva, ale v zájmu politické efektivy v budoucnosti.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Než přejdeme k další zprávě, chtěla bych využít příležitosti, že jsem dnes naposledy v pozici předsedající rozpravy, která se navíc týká zprávy, na níž se podílí můj výbor, a, dámy a pánové, chtěla bych využít vaší přítomnosti k tomu, abych vyjádřila, že se mi naše desetiletá spolupráce s vámi velmi líbila a uplynulých pět let bylo zcela mimořádných.

Chci konkrétně poděkovat panu komisaři Barrotovi, který nás provázel svojí přízní a laskavou autoritou, a můj zvláštní dík patří i předsedovi našeho výboru, panu Deprezovi, a všem mým kolegům.

Nebudu vás jmenovat všechny, ale je zde například paní HennisPlasschaertová, paní in't Weldová, paní Lambertová, pan Busuttill, pan Masip Hidalgo a paní Dührkop Dührkopová; chtěla bych vám všem poděkovat a, ano, rozloučit se s vámi. Možná že ještě budeme mít příležitost se setkat. Ale již nebudu předsedat rozpravě. Vezmu si ještě na starost představení následujících zpráv a poté mé místo převzme pan McMillan-Scott.

Takže, pokud dovolíte... Děkuji vám.

(Potlesk)

Písemné prohlášení (článek 142)

Kinga Gál (PPE-DE), písemně. – (HU) Paní předsedající, dámy a pánové.

Posoudíme-li situaci lidských práv v roce 2008 se zvláštním ohledem na odpovídající politiky EU, máme stále důvod k obavám.

Chtěla bych poukázat na situaci v oblasti práv dětí, což je celosvětový problém. K zaručení lidských práv se nesmíme zaměřovat výlučně na konkrétní případy jejich porušování, ale i na nepřímé hrozby, mezi něž patří například internetová kriminalita nebo násilí v médiích.

Naše politika v oblasti lidských práv musí vycházet z uznání skutečnosti, že porušování lidských práv není pouze typickou záležitostí ostatních zemí. Bohužel i v EU se vyskytuje řada takových případů.

Chtěla bych konkrétně zmínit události, k nimž došlo dne 23. října 2006 v Budapešti, kdy jsme byli svědky rozsáhlého porušení lidských práv, při němž policie násilným způsobem zasáhla proti nevinným občanům, kteří se zúčastnili poklidného vzpomínkového shromáždění. Důkazy tohoto jednání přináší výstava fotografií, již je možné v současné době navštívit v prostorách Parlamentu.

Musíme se zasadit o to, aby k podobným incidentům v budoucnosti již nedocházelo, a uvědomit si, že i v Evropské unii je třeba nadále každý den bojovat za podporu dodržování základních lidských práv a svobod, demokracie, svobody projevu a právního státu.

12. Evropský uprchlický fond na období 2008 až 2013 (kterým se mění rozhodnutí č. 573/2007/ES) – Minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl (přepracované znění) – Žádost o mezinárodní ochranu podaná v některém z členských států státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti (přepracované znění) – Zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů (přepracované znění) – Zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je společná rozprava o následujících zprávách:

– zpráva (A6-0280/2009), kterou předkládá paní Dührkop Dührkopová jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí č. 573/2007/ES o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013, pokud jde o zrušení financování některých akcí Společenství a o změnu limitu jejich financování (KOM(2009)0067 – C6-0070/2009 – 2009/0026(COD)),

– zpráva (A6-0285/2009), kterou předkládá pan Masip Hidalgo jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl ve členských státech (přepracované znění) (KOM(2008)0815 – C6-0477/2008 – 2008/0244(COD)),

– zpráva (A6-0284/2009), kterou předkládá paní Hennis-Plasschaertová jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepracované znění) (KOM(2008)0820 – C6-0474/2008 – 2008/0243(COD)),

– zpráva (A6-0283/2009), kterou předkládá pan Popa jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, o zřízení systému „EURODAC“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (ES) č. [.../...] [kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států] (přepracované znění) (KOM(2008)0825 – C6-0475/2008 – 2008/0242(COD)), a

– zpráva (A6-0279/2009), kterou předkládá paní Lambertová jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (KOM(2009)0066 – C6-0071/2009 – 2009/0027(COD)).

Bárbara Dührkop Dührkop, zpravodajka. – (ES) Paní předsedající, mám čest zahájit tuto společnou rozpravu, jejímž tématem je pět významných zpráv o založení společné evropské azylové politiky.

Má zpráva se omezuje na úpravy Evropského uprchlického fondu, ERF, s cílem přerozdělit finanční prostředky a zřídit Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu, který bude mít postavení regulační agentury. Jednou z povinností agentury bude podpora a propagace praktické spolupráce mezi členskými státy s cílem nabídnout asistenci při uplatňování společného evropského azylového systému.

Některé úkoly, které v současnosti spadají pod Evropský uprchlický fond a jsou jím financovány, bude nyní vykonávat Úřad – to se týká například propagace osvědčených postupů, tlumočnických a překladatelských služeb a podpory vývoje a využívání společných statistik, s cílem dosáhnout transparentnosti a řádné správy zdrojů – některé z finančních prostředků ERF bude tedy nutné předat Úřadu.

Stávající pravidla stanoví, že 10 % finančních prostředků fondu je přidělováno na tyto úkoly. Komise navrhuje, aby byl snížen podíl financování na 4 % a aby se vyváženost prostředků přesunula na nový Úřad. Tím způsobem budou sníženy finanční prostředky vyčleněné pro Fond na období 2008–2013 z částky 628 na 614 milionů EUR. Souhlasíme s Komisí, že tyto částky budou stačit v první fázi fondu do roku 2013, na nějž je plánován přezkum.

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci mi svěřil milou úlohu obhájit prospěšnost zřízení tohoto Úřadu. Návrh byl jednohlasně přijat ve dvou následujících výborech: ve Výboru pro občanské svobody a v Rozpočtovém výboru. Jsme si vědomi toho, že Parlament váhavě přijímá zřizování nových agentur, neboť jako rozpočtová autorita má hlavní zájem na řádném a smysluplném spravování přidělených finančních prostředků, v tomto případě na zajištění spolupráce mezi členskými státy v oblasti azylové politiky.

Víme, že míra přijatých žádostí o azyl se v různých členských státech značně liší, což je příčinou řady problémů v řízení ze strany hostitelského členského státu. Platí to především pro státy na jižních hranicích Evropské unie, jež jsou pravidelně zahlcovány vysokými počty osob, které náhle přicházejí k jejich hranicím, a je třeba brát ohled i na skutečnost, že tyto státy musí mezi všemi těmito lidmi rozpoznat osoby, které potřebují ochranu.

Nabídnou-li členské státy podporu při znovuzačleňování a interních dobrovolných přesunech žadatelů o azyl, je to nejlepší důkaz a výraz solidarity, který by členské státy měly projevit. To by měl být hlavní cíl zřízení tohoto Úřadu.

Paní předsedající, to je závěr mého příspěvku na téma, o němž nyní jednáme, a stejně jako vy bych chtěla své poslední minuty věnovat několika slovy na rozloučenou.

Toto je můj poslední projev na plenárním zasedání. Stejně jako vy, paní předsedající, bych i já chtěla poděkovat všem poslancům této sněmovny, kolegům z mé skupiny, předsedovi Výboru pro občanské svobody a svým kolegům z výboru za spolupráci, která nám byla v uplynulých letech společným potěšením. Vedli jsme spolu řadu diskusí a ne pokaždé jsme se na všem shodli, avšak domnívám se, že nakonec jsme vždy odvedli dobrou práci, kterou jsme poté přednášeli na plenárním zasedání tohoto Parlamentu.

Paní předsedající, když jsem sem před 22 lety přišla poprvé, mělo Evropské hospodářské společenství dvanáct členských států. S potěšením nyní opouštím Evropskou unii, která má již 27 členských států. Je to skutečně výsada, nacházet se přímo u zdroje evropské integrace. Byla to jedinečná a nádherná zkušenost. Paní předsedající, dle mého názoru je jedním z našich největších úspěchů dosažení „nikdy více“, což je zásada, která stála u zrodu evropského sjednocení; domnívám se, že k tomu si můžeme vzájemně poblahopřát.

Při svém odchodu mám velkou radost, že jsem měla příležitost zažít tyto události, a nyní vás žádám o pochopení, neboť se další debaty nebudu účastnit. Vracím se do Baskicka, kde nyní dochází k historickým událostem – po 30 letech existence baskické národní vlády budeme mít socialistického premiéra, jímž se stane Patxi López, a já bych chtěla být zítra za svoji politickou stranu přítomna převzetí jeho úřadu.

Velmi děkuji a naposledy na shledanou.

(Potlesk)

Antonio Masip Hidalgo, zpravodaj. – (ES) Paní předsedající, Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci navštívil střediska pro přistěhovalce v různých částech Evropy – paní předsedající, vy jste se těchto návštěv se zvláštním nasazením rovněž účastnila – a byl svědkem velmi rozdílných podmínek a nepříjemných situací, které je třeba napravit.

Žadatele o azyl však nelze porovnávat s ilegálními přistěhovanci. Žadatelé o azyl prchají před pronásledováním; nelákají je ekonomické podmínky, ale jsou vyháněni režimy, které odmítají svobodu. My, Španělé, si to velmi

dobře uvědomujeme, neboť řadu z nás jako republikánské emigranty přijaly země jako Mexiko, Francie a další.

Při rozpravách o směrnici o navrácení bylo naprosto jednoznačně stanoveno, že tento právní předpis se v budoucnosti nebude vztahovat na legislativu platnou pro přijímání žadatelů o azyl; kolegové z Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropsíí demokraté se vyjádřili stejně. Domnívám se, že je nezbytné, aby žadatelé o azyl obdrželi informace v jazyce, kterému rozumí. Stanovíme-li, že informace mají být žadateli o azyl poskytnuty v jazyce, kterému rozumí, *nebo lze předpokládat, že mu rozumí*, snížíme tím stávající požadavky, což nelze z hlediska práva nebo uplatnění lidských práv přijmout. Právo být řádně informován je zásadní, neboť je základem pro všechna ostatní práva.

Zabýval jsem se finančními náklady mého návrhu na materiální pomoc. Ve svém návrhu žádám, aby pomoc žadatelům o azyl zaručovala odpovídající životní úroveň, stravu a ochranu jejich fyzického i psychického zdraví. Pokud bychom žádali méně, dle mého názoru bychom tím urazili důstojnost žadatelů o azyl.

Můj návrh objasňuje druhou příčinu vedoucí k zadržení (čl. 8 odst. 2 písm. b)) a začleňuje ji do rámce předběžného rozhovoru v souladu s pokyny Úřadu vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky. Rovněž v čl. 9 odst. 5 pododst. 1 navrhuji, aby právní orgány *ex offio* přezkoumaly zadržení v případě, že dojde ke změně okolností nebo se objeví nové informace, na základě žádosti žadatele o azyl, nebo, jak jsem již uvedl, automaticky, pokud o to sám žadatel nepožádá.

Ústní pozměňovací návrh 2 a kompromisní pozměňovací návrh 5, které byly přijaty ve výboru, se zabývají tématem zajištění právní pomoci pouze v případě nutnosti, bezplatně, na žádost žadatele o azyl. Žádám o dílčí hlasování o těchto dvou bodech, abychom se vrátili k právní pomoci, která se, jak se domnívám, více blíží podmínce bezplatnosti.

Závěrem, omezíme-li původní návrhy na sociální dávky pro přistěhovalce, čehož ostatní skupiny dosáhly při hlasování ve výborech, potom považuji za nezbytné, přestože nyní procházíme obdobím krize, zajistit přistěhovalcům skutečný přístup na trh práce. Tím způsobem žadatelé o azyl získají nezávislost, začlení se do hostitelské společnosti a sníží sociální výdaje, které jsou jim přidělovány. Rovněž bych chtěl vyjádřit své vřelé díky panu Barrotovi a Komisi za veškeré úsilí, které vynaložili v průběhu přípravy této směrnice.

PŘEDSEDAJÍCÍ: Edward McMILLAN-SCOTT

Místopředseda

Jeanine Hennis-Plasschaert, *zpravodajka*. – (NL) Pane předsedající, dovoluji mi nejdříve několik obecných poznámek. Za posledních několik let jsem byla intenzivně zapojena do přípravy azylové a přistěhovalecké politiky jménem své skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu. Jsem si jista, že v podstatě každý chápe užitečnost a nezbytnost této politiky. Konec konců, Evropa, které nemá vnitřní hranice, si žádá o společný přístup v této oblasti. S vědomím toho bych chtěla poukázat na skutečnost, že standardy, na nichž jsme se shodli, a výsledky, jichž jsme doposud dosáhli, ostře kontrastují s ambicemi programu z Tampere, haagského programu a nyní s francouzským paktem o imigraci a azylu.

Problém spočívá v tom, že kdykoli má Rada přijmout konkrétní rozhodnutí, nejvyšší společný jmenovatel se rázem stane nejnižším, a tudíž nedojde ke kýžené harmonizaci. Kromě toho, jakmile dojde na provedení do vnitrostátní legislativy, řada členských států nedodrží dohody, které jsme stanovili, co se týče časového plánu i přesnosti.

V praxi tento přístup vedl k nesmírným rozdílům mezi členskými státy. Nejenže je příčinou zmatků, ale rovněž nahrává těm, kteří systém zneužívají. Zdá se, že Rada zcela nebo částečně neporozuměla skutečnosti, že zlepšení kvality a zajištění větší soudržnosti a solidarity není pouze v zájmu žadatelů o azyl, ale i ve prospěch samotných členských států.

Co se týče mé zprávy, chtěla bych říci následující: stávající dublinské nařízení je výsledkem křehkých politických kompromisů, jichž bylo dosaženo v Radě. Z toho plyne povaha textu, který obsahuje příliš mnoho nejednoznačných částí a mezer. Z celého srdce podporuji snahu Komise o vytvoření jednotného a účinného dublinského systému.

Dle mého názoru je článek 31 nejdůležitějším politickým prvkem navrhovaného přepracovaného znění. Jak jsem již víceméně uvedla, největší překážkou dosažení společné azylové a přistěhovalecké politiky je z mého pohledu nedostatek soudržnosti a solidarity ze strany Rady. Z toho hlediska velmi dobře rozumím ustanovením článku 31 návrhu Komise.

Nicméně zůstává skutečností, že dublinský systém nebyl vytvořen jako nástroj zaměřený na sdílení zátěží. Dalším zcela zjevným faktem je, že dublinský systém nevznikl sám o sobě jako reakce na zvláštní tlak v oblasti azylové politiky nebo přílišné zatížení některých členských států. Proto se obávám, že návrh Komise přes svůj dobrý záměr nedosáhne větší soudržnosti a solidarity mezi členskými státy.

Také mi dovoluje poukázat na to, že členskými státy, které jsou kvůli své demografické situaci nebo zeměpisné poloze nyní vystaveny přílišné zátěži, tento návrh nepomůže vůbec nebo pomůže pouze v nedostatečné míře. Znamená to, že tématem solidarity je třeba se zabývat v širším kontextu.

Za několik uplynulých let se jednoznačně ukázalo, že členské státy reagují nejlépe na metodu cukru a biče. Pro mě to znamená, že nastal čas, že již je nejvyšší čas, abychom dosáhli průlomu, neboť solidaritu mezi členskými státy je třeba prosadit jakýmkoli způsobem.

Vím, že některé členské státy na návrhy Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci zareagovaly, mírně řečeno, spíše negativně. Rovněž jsem si vědoma toho, že se pohybuji po tenkém ledě, vzhledem k právu Komise na iniciativu. Ať už je to jakkoli, musím upřímně říci, že již mám dost pěkných slov na toto téma.

Zajisté i Stockholmský program nadcházejícího švédského předsednictví bude s největší pravděpodobností oplývat uhlazeně formulovanými ustanoveními, avšak, mohu-li k tomu něco říci, vážený pane úřadující předsedo Rady, doporučila bych vám, abyste se do toho nezapojoval, neboť v praxi se k němu členské státy velmi brzy opět obrátí zády.

Nicolae Vlad Popa, zpravodaj. – (RO) Informační systém Společenství EURODAC byl spuštěn v lednu roku 2003 a slouží k porovnávání otisků prstů žadatelů o azyl a některých státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti. Zajišťuje správné, přesné a rychlé uplatňování dublinského nařízení, jehož cílem je vytvořit účinný a proveditelný mechanismus pro určení zodpovědnosti za posouzení žádostí o azyl podaných v jednom z členských států EU.

EURODAC je počítačová databáze obsahující otisky prstů všech žadatelů o mezinárodní ochranu ve věku nad 14 let. Cílem zprávy je zvýšit účinnost fungování systému a vyřešit problémy, které byly označeny posouzením několika prvních let po spuštění systému. Vypracovali jsme řadu efektivních a praktických řešení problémů, které souvisí se shromažďováním a předáváním údajů o otiscích prstů členskými státy.

V první fázi budou digitální otisky prstů sejmuty do 48 hodin od podání žádosti o azyl a v druhé fázi budou takto získané údaje do 24 hodin předány členskými státy do ústředního systému EURODAC. Zpráva obsahuje ustanovení, jimiž lze v následujících výjimečných případech dobu 48 hodin prodloužit: je-li kvůli závažné nakažlivé chorobě nutné dodržet karanténu; jsou-li otisky prstů zničeny; a v případech vyšší moci, které jsou náležitě odůvodněny a prokázány, na dobu, po kterou tyto okolnosti přetrvávají.

Zpráva podporuje myšlenku urychleného zřízení decentralizované řídicí agentury pro systémy EURODAC, VIS a SIS II, která zajistí jejich co nejúčinnější fungování. Agentura vypracuje společný soubor požadavků, jež musí splnit osoby, jimž je udělováno oprávnění k přístupu k zařízením a informacím systému EURODAC. Dále jsme přidali ustanovení, jejichž cílem je zabránit ve zpřístupnění údajů v systému EURODAC orgánům jakékoli neoprávněné třetí země, zejména orgánům státu, z nějž osoby žádající o mezinárodní ochranu pocházejí, abychom tak ochránili rodinné příslušníky žadatelů o azyl před závažnými důsledky, jimž by mohli být vystaveni.

Při přípravě zprávy jsme do ní zahrnuli opatření, která zajistí co nejúčinnější a nejefektivnější fungování systému a zároveň ochranu osobních údajů a dodržování základních lidských práv.

V neposlední řadě děkuji stínovým zpravodajům, s nimiž mi bylo potěšením spolupracovat, a svým kolegům z Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, kteří velkou většinou odhlasovali tuto zprávu. Rovněž musím poděkovat autorům pozměňovacích návrhů. Chtěl bych rovněž ocenit výjimečně dobrou spolupráci se zástupci Rady a Evropské komise, jimž také patří můj dík.

Jean Lambert, zpravodajka. – Pane předsedající, od paní Dührkop Dührkopové jsme již slyšeli o Evropském uprchlickém fondu a o změnách, jimiž projde v zájmu podpory zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, a já jsem zpravodajkou pro nařízení, které se tímto konkrétním návrhem – Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu – zabývá.

Myšlenka spočívá v tom, že se jedná o úřad, jehož cílem je zlepšení – řekněme – kvality (víme, že některé členské státy mají potíže s koncepcí zlepšování kvality) rozhodovacích procesů ohledně žádostí o azyl a rovněž pomoci rozvíjet soudržnost mezi členskými státy a podporovat státy, které jsou v různé době

vystavovány značným tlakům, ať kvůli stále proudícím davům lidí, kteří do jejich země přicházejí, nebo z jiných důvodů.

Již jsme se setkali s problémy, jejichž příčinou je nedostatek soudržnosti mezi členskými státy v rozhodovacích procesech ohledně žádostí o azyl, který je zajisté částečně způsoben obtížemi, s nimiž se setkává dublinský systém.

My však chceme dosáhnout zlepšení a součástí toho je poskytnutí odborné přípravy. Zastáváme názor, že by do ní měly být zapojeny pokyny UNHCR – alespoň jako východisko, nemusí být vůdčí – a že členské státy by měly být schopny navázat na zkušenosti a úřad by měl poskytovat společnou odbornou přípravu, nebo v případě potřeby konkrétní přípravu pro členské státy, která bude vycházet z odborných znalostí samotných členských států, UNHCR a samozřejmě nevládních organizací.

Chvíli jsme se domnívali, že bychom mohli dosáhnout shody v prvním čtení, avšak čas a naše přání vytvořit balíček opatření pro společný evropský azylový systém nám v tom zabránily. Vedli jsme však řadu diskusí se stínovými zpravodaji a Radou, což vysvětluje určité pozměňovací návrhy, které máme nyní před sebou a z nichž některé představují technická opatření pro začlenění věcí, jež jsou za normálních okolností součástí nařízení, avšak byly v původním návrhu vynechány.

Parlament se domnívá, že role UNHCR pro Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu je naprosto klíčová. Rovněž bychom si přáli, aby byly nevládní organizace v úzkém spojení s úřadem v rámci konzultačního fóra a aby se zapojily do organizace odborné přípravy, nebo jako její posluchači, tvořili-li součást azylového systému některého členského státu.

Ukazuje se však, že úloha Parlamentu je obtížnější při hledání shody s Radou. Domníváme se, že by se Parlament měl z docela velké části podílet na jmenování ředitele, neboť pravděpodobně vycházíme ze vzoru Agentury Evropské unie pro základní práva. Další problematickou záležitostí, jak paní Hennis-Plasschaertová ve svém představení dublinského systému naznačila, je otázka, do jaké míry se můžeme spolehnout na spolupráci členských států, jako bychom vycházeli z toho, že je spíše povinná než dobrovolná. To jsou zajisté dvě velké otázky současné doby.

Potěšila nás zpráva Rady, že by mohla přijmout naše pozměňovací návrhy ohledně odborné přípravy, a v případě potřeby i ohledně zapojení externích odborníků, jako například u tlumočení.

Domníváme se tedy, že se posunujeme vpřed, avšak uvidíme – až nám možná Komise sdělí, jakým způsobem posílíme spolupráci mezi členskými státy – jak daleko budeme schopni s tímto návrhem zajít.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, cílem legislativních návrhů, k nimž jste se právě vyjádřil, je zřízení skutečně společného azylového systému, který poskytne větší ochranu, lepší efektivitu a rozsáhlejší sjednocenost.

Z celého srdce děkuji těmto pěti zpravodajům za jejich významnou a kvalitní práci. Je to poprvé, co Parlament vydal svůj verdikt z postavení spoluzákonodárce k otázkám azylu. Je třeba říci, že jsme právě zahájili přínosné pracovní vztahy. S potěšením konstatuji, že Parlament z velké míry podporuje cíle obsažené v návrhu Komise. Tato podpora má zásadní význam, máme-li překonat jisté nedostatky v právních nástrojích od zahájení první fáze. V té době byly přijímány pouze po konzultaci s Parlamentem.

Chtěl bych se však zmínit o některých pozměňovacích návrzích, jež jsou příčinou pro znepokojení a zaslouží si zvláštní pozornost. Nejdříve k panu Popovi. Co se týče systému EURODAC, z velké části souhlasím s jeho návrhy. Nyní k panu Masipu Hídalgovi a přístupu k normám pro přijetí. Přijmu pozměňovací návrh, který se týká choulostivé otázky rovnocennosti výše materiální pomoci poskytované žadatelům o azyl s minimálními sociálními dávkami, které zaručujeme našim občanům.

Komise však potřebuje mít referenční ukazatel. Ten nebude zavazovat členské státy k poskytování sociálních dávek žadatelům o azyl, avšak umožní zavedení jasných pravidel, která zaručí zachování důstojnosti žadatelů o azyl a pomohou nám, a potažmo Komisi, ve sledování uplatňování společných standardů v každém členském státě.

Totéž platí pro zásadu rovnocennosti s vnitrostátními občany, co se týče přístupu osob se zvláštními potřebami ke zdravotní péči. I zde mohu pozměňovací návrh přijmout, avšak také bych chtěl zachovat určitý referenční ukazatel, neboť návrh Komise směřuje k překonání stávajících nedostatků v oblasti ochrany zdraví zranitelných osob. To je k normám pro přijetí vše. Ještě jednou děkuji panu Masipovi Hídalgovi za jeho výborný příspěvek.

Nyní k dublinskému nařízení. Jsem velmi vděčný paní Hennis-Plasschaertové za bezchybné představení své zprávy o přezkumu dublinského nařízení. Chtěl bych zdůraznit dvě otázky, které pro mě mají zásadní význam: sloučení rodiny a problém nezletilých osob bez doprovodu. Dublinský systém byl často předmětem kritiky kvůli negativním důsledkům, které by mohl mít na žadatele o azyl, zvláště pro rodiny a zranitelné osoby.

V tomto návrhu chtěla Komise zajistit, aby v praxi nebyli členové rodin odloučení a aby nezletilí nebyli přemísťováni, s výjimkou případů, kdy se vrací ke své rodině. Pozměňovací návrhy, které by tento přístup změnil, nemůžeme podpořit. Chtěl bych zdůraznit otázku solidarity, která je tématem některých pozměňovacích návrhů předložených v rámci dublinského nařízení.

Chtěl bych nejdříve poděkovat zpravodajce, paní Hennis-Plasschaertové, a Parlamentu za zavedení možnosti pozastavení přemísťování žadatelů o azyl, narazí-li členský stát na obtíže. Je však obtížné v rámci dublinského nařízení zajít dále, neboť toto nařízení, paní Hennis-Plasschaertová, se nemůže samo o sobě stát nástrojem pro přemísťování žadatelů o azyl mezi členskými státy. Zaznamenal jsem vaši výzvu k solidaritě a Komise může přijmout pozměňovací návrh k předmluvě nařízení a dát politický signál ke zřízení zlepšených a formálních mechanismů zaručujících solidaritu.

Jsem odhodlán za určitou dobu navrhnout konkrétní nástroje na zvýšení solidarity na úrovni Evropské unie a na zmírnění tlaku na azylové systémy v některých členských státech. Musíme docílit spravedlivějšího přidělování mezinárodní ochrany mezi osobami v různých členských státech. Unie již umožnila, aby v této oblasti Evropský uprchlický fond podporoval pilotní projekty. Úřad bude dále, až bude fungovat, schopen poskytnout odbornou pomoc členským státům, které o to požádají. Nicméně musíme si na problém ukázat prstem, konkrétně na nutnost větší solidarity a soudržnosti mezi různými členskými státy.

Nyní k podpůrnému úřadu. Děkuji vám, paní Dührkopová a paní Lambertová, za vaši jedinečnou, rychlou a efektivní práci, neboť Komise předložila své návrhy teprve 18. února. V tomto případě skutečně potřebuji podporu Parlamentu, abychom tento úřad zřídili co nejdříve, a s uspokojením konstatuji, že návrh na změnu Evropského uprchlického fondu byl schválen.

Měl bych se vyjádřit k některým aspektům podpůrného úřadu. Otázka solidarity je jednoznačně ve středu zájmu jak v Parlamentu, tak pro mě osobně. Vzal jsem na vědomí pozměňovací návrh, jež vyzývá k tomu, aby úřad podpořil zavedení závazného mechanismu k přerozdělení příjemců mezinárodní ochrany. Návrh Komise je odrazem textu Evropského paktu o přistěhovalectví a azylu a poskytuje dobrovolný systém.

Jak jsem však již uvedl v předchozí odpovědi, Komise usiluje o koordinovanější mechanismus, a řešení tudíž nebude jednoduché. Úřad však bude podporovat mechanismy interního přerozdělování tak, jak jsou stanoveny, ať už jsou jakékoli. Nařízení o zřízení úřadu není nejlepším místem pro právní předpis o základních principech těchto mechanismů, opět však, stejně jako u dublinského nařízení, Komise přijme pozměňovací návrh v předmluvě.

Komise však není toho názoru, že by se externí mandát úřadu měl omezit na činnosti související s přesídlováním a programy regionální ochrany. Je třeba se vyvarovat omezování mandátu podpůrného úřadu. Předložili jste pozměňovací návrhy, které radikálním způsobem mění postup jmenování ředitele budoucího úřadu. Opatrně! Postup, který tyto návrhy popisují, by mohl značným způsobem zpozdit jmenování ředitele. Skutečně potřebujeme, aby byl úřad zřízen co nejrychleji a nejefektivněji. Postup jmenování, který Komise navrhuje, je horizontální postup, jež v současné době využívá 20 regulačních agentur spadajících do prvního pilíře. Bylo by dle našeho názoru nežádoucí upustit od harmonizovaného postupu, jehož součástí je horizontální diskuse v rámci interinstitucionální skupiny pro agentury, na níž se podílí i Parlament.

Blížím se k závěru. Již hovořím hodně dlouho, avšak práce, kterou Parlament odvedl, si zaslouží moji podrobnou odpověď. Někteří kritizovali návrhy k dublinskému nařízení a normám pro přijetí za jejich přílišnou velkorysost. Někteří říkají: „Ano, ale nyní se Evropa stane baštou pro neopodstatněné žádosti o azyl.“ Jiní se zase dovolávají zásady subsidiarity. Upřímně, tuto kritiku nesdílím. Pouze skutečná harmonizace evropských ustanovení o azylu, která bude vycházet z jasných norem a podporovat spravedlnost a efektivitu, umožní Evropě uplatnit v praxi její přání zajistit ochranu těm, kteří to opravdu potřebují, a zároveň se vyhnout zneužití systému způsobenému nejednoznačnými standardy a jejich nepřesným používáním. Zkušenosti potvrzují, že jednají-li členské státy s žádostmi o azyl objektivním a profesionálním způsobem, nestanou se z nich bašty, ba naopak. Nedomnívám se, že mezi bojem proti zneužívání postupů a zvyšováním standardů ochrany je rozpor.

Na závěr bych chtěl poděkovat Parlamentu za to, že se v pozici spoluzákonodárce podílel na tomto choulostivém tématu, které se týká azylu. Řeknu to jednoduše a upřímně, i za přítomnosti předsednictví: skutečně potřebujeme Evropský parlament k tomu, abychom dosáhli přijetí této azylové politiky. Je to politika založená na našich evropských hodnotách, které jsou někdy příčinou obav a kritiky, přestože všechno toto je součástí humanitního ducha a humanistické tradice na našem kontinentu.

Z toho důvodu, pane předsedající, jsem velmi vděčný všem poslancům, a zejména těmto pěti zpravodajům, za jejich výtečnou práci.

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, tato nová fáze naší práce, jejímž cílem je zřídit společný evropský azylový systém, bude vyžadovat zásadní úsilí ze strany Parlamentu i Rady.

Rada v plné míře schvaluje nutnost dosáhnout větší harmonizace v oblasti azylu. Evropská rada při schvalování Evropského paktu o přistěhovalectví a azylu uvítala pokrok, jehož bylo v oblasti azylu doposud dosaženo, avšak rovněž připustila, že mezi členskými státy stále existují závažné nesrovnalosti ve formě ochrany a v jejím přidělování.

Evropská rada zdůraznila, že udělování ochrany a statusu uprchlíka je zodpovědností každého členského státu, a zároveň naznačila, že nastal čas pro nové iniciativy, jimiž bude v plné míře zřízen společný evropský azylový systém, zmíněný v haagském programu, což nabídne vyšší úroveň ochrany, jak to navrhuje Komise ve svém plánu azylové politiky.

Z toho důvodu Rada uvítala čtyři významné legislativní návrhy, které Komise za tímto účelem předložila v měsících od prosince do února roku 2009 a jež jsou hlavním bodem naší dnešní rozpravy.

Tyto návrhy se zabývají normami pro přijetí žadatelů o mezinárodní ochranu, tzv. dublinským nařízením a systémem EURODAC, a všechny byly předloženy v prosinci uplynulého roku, spolu s návrhem na zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, který byl předložen v únoru tohoto roku.

Návrhy se za krátkou dobu od svého předložení staly předmětem intenzivních diskusí v orgánech Rady. Povaha návrhů a komplikovanost jejich tématu způsobily, že prozkoumání ještě nebylo na všech úrovních Rady dokončeno.

Nemohu tudíž jménem Rady vyjádřit jasný postoj k návrhům, které předkládá Parlament v návrzích zpráv. Mohu vás pouze ujistit, že Rada podrobně zváží všechny části zprávy Parlamentu, s cílem v co nejkratší době dosáhnout pokroku v těchto závažných záležitostech.

Zejména věřím, že brzy dosáhneme pokroku ohledně dvou návrhů, jejichž rozsah je omezený. Jsou to návrhy na zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu a na změnu nařízení o systému EURODAC. Ohledně těchto návrhů tedy diskuse v orgánech Rady pokročila nejvíce a lze o nich již říci, že mezi stanovisky Rady a Parlamentu bylo již dosaženo významné míry shody.

Zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu usnadní výměnu informací, analýz a zkušeností mezi členskými státy a napomůže dalšímu rozvoji praktické spolupráce mezi administrativními orgány zodpovědnými za přezkoumávání žádostí o azyl. Na základě sdílených znalostí o zemích původu podpoří sjednocení vnitrostátní praxe, postupů a v důsledku toho i vnitrostátních rozhodnutí. Rada i Parlament zastávají zřízení úřadu. Předsednictví se domnívá, že návrh se může, a měl by se stát předmětem včasné dohody mezi Parlamentem a Radou na základě, který bude pro oba orgány přijatelný. Jak je váženým poslancům známo, návrh doprovází další návrh na změnu Evropského uprchlického fondu. Jeho účelem je zajistit finanční prostředky podpůrnému úřadu, oba nástroje by tedy měly být přijaty ve stejnou dobu.

Rada rovněž věří, že brzké dohody by mohlo být dosaženo ohledně nařízení o systému EURODAC, neboť Komise navrhla pouze technická zlepšení, která by měla přispět k lepšímu fungování systému.

Z diskusí, které doposud probíhaly v rámci Rady o zbývajících dvou návrzích – na změnu směrnice o normách pro přijímání a tzv. dublinského nařízení – vyplývá, že tyto návrhy jsou bezpochyby komplikovanější a obtížné.

Cílem návrhů Komise v souvislosti se směrnicí o normách pro přijímání, jak je váženým poslancům známo, je změnit stávající směrnici tak, aby byly vyřešeny nedostatky, které Komise v nedávných letech nalezla. Komise se domnívá, že stávající směrnice ponechává členským státům příliš široký prostor pro vlastní uvážení, což podkopává cíl zajistit odpovídající normy pro přijímání žadatelů o azyl ve všech členských státech. Z toho důvodu předložila Komise řadu pozměňovacích návrhů, které se týkají záležitostí, jako je

přístup k zaměstnání žadatelů o azyl, zlepšení materiálních podmínek pro přijímání, lepší zajištění potřeb zranitelných osob a využití možnosti zadržení.

Cílem dublinského nařízení, tedy nařízení, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl, je zamezit zneužívání azylových řízení tím, že jedna a táž osoba podá několik žádostí o azyl v několika členských státech. Komise nyní předkládá řadu změn, jejichž cílem je zvýšit efektivitu stávajícího systému a zajistit lepší normy pro ochranu žadatelů o azyl. Návrh rovněž obsahuje mechanismus, jímž lze pozastavit přemísťování žadatelů o azyl v případech, kdy členský stát čelí velkému tlaku na svůj azylový systém, který mu znemožňuje poskytnout žadatelům o azyl odpovídající normy pro ochranu a přijímání.

V Radě stále probíhá podrobné přezkoumávání návrhů Komise v oblasti přijímání a ohledně dublinského nařízení. Rada však musí ještě určit svůj postoj k řadě záležitostí, jichž se tyto dva návrhy týkají, a některá klíčová témata jsou stále předmětem diskuse. Patří mezi ně přístup k zaměstnání a zadržení v kontextu směrnice o normách pro přijímání a otázka, jak nejlépe v kontextu dublinského nařízení reagovat na potřeby členských států, které jsou vystaveny velkému tlaku. Předsednictví si je zcela vědomo toho, že, aby bylo ohledně těchto návrhů dosaženo nezbytné míry shody mezi členskými státy, bude na úrovni Rady třeba odvést více práce, která by umožnila zapojení Parlamentu do diskuse, jež povede k dohodě mezi oběma orgány. Ta je samozřejmě naším cílem a Parlament si může být jist tím, že Rada v plné míře zohlední stanoviska Parlamentu tak, jak je vyjádřil v pozměňovacích návrzích obsažených v odpovídajících návrzích zpráv.

Rada i Parlament jsou odhodláni zřídit společný evropský azylový systém, který nabídne vysokou úroveň ochrany a bude efektivně fungovat. Stojíme tedy tváří v tvář důležité výzvě nalézt správná řešení, která nám dosažení tohoto cíle umožní. Jsem přesvědčen, že na obou stranách, v Radě i v Parlamentu, je dostatek vůle, aby k tomu mohlo dojít, a s tím vědomím Rada nyní zahájí podrobný přezkum návrhů Parlamentu ke všem těmto nástrojům.

Simon Busuttill, *navrhovatel stanoviska Rozpočtového výboru.* – (MT) Má kolegyně, paní Jeanine Hennis-Plasschaertová, správně vyjádřila, že tento balíček vychází ze zásady solidarity, a já bych jí chtěl nyní poblahopřát. Solidarita je nezbytná s těmi, kteří potřebují ochranu, ale rovněž na prvním místě se státy, které jsou vystaveny neúměrné zátěži. Tato solidarita přichází po dohodě ohledně návrhu Komise dočasně zrušit platnost dublinského nařízení pro státy, které jsou vystaveny velkým tlakům. Stejná solidarita je zakotvena v návrhu Evropského parlamentu zavést mechanismus sdílení zátěží, který již nebude dobrovolný, avšak pro všechny právně závazný.

Nicméně naše úsilí o solidaritu je podkopáváno tím, co se děje venku, ve světě, a lidé nemohou pochopit, jak tady můžeme omílat solidaritu, když venku se každý snaží zbavit zodpovědnosti na úkor ostatních. Právě v tuto chvíli, zatímco diskutujeme v této sněmovně, probíhá závažný konflikt mezi Maltou a Itálií, který je již třetí v pořadí v průběhu několika dní.

Dvě lodě mířící do Lampedusy se 1 30 přistěhovalci na palubě jsou nyní na dohled od města, avšak Itálie jim odmítá vyjít na pomoc. Podle mezinárodního práva mají být tyto osoby přepraveny do nejbližšího přístavu, a jak řekl místopředseda Barrot v době prvního incidentu, nejbližším přístavem je v tomto případě Lampedusa. Pane předsedající, jednání Itálie, nebo spíše italského ministra Maroniho, je nezákonné z hlediska mezinárodního práva, arogantní vůči Maltě a nelidské ke všem postiženým přistěhovalcům. Tímto chováním se Itálie nijak nevyznaменala a celá situace je, pane předsedo, rovněž závažná, neboť je nebezpečným sdělením, které naznačuje, že zachraňovat uprchlíky není radno, neboť pokud tak někdo učiní, zodpovědnost za další postup s nimi zůstane pouze něm. To je nesmírně nebezpečná zpráva.

Z toho důvodu se nyní obracím na místopředsedu Evropské komise, pana Barrota, a žádám jej, aby bezodkladně zasáhl a vyřešil tuto situaci. Rovněž jej žádám, aby trval na tom, že Itálie musí dostát svým mezinárodním závazkům, a aby všem členským státům Evropské unie dal jednoznačně najevo, že se nejedná o věc pouze mezi Maltou a Itálií, ale že je to zodpovědnost všech, kterou bychom tedy měli nést společně. Pane předsedající, odmítneme-li v praxi prokázat solidaritu, nahlodáme naši vzájemnou důvěru a podkopeme i tu, kterou k nám chovají evropští občané. Jestliže skutečně věříme v solidaritu, nemůžeme dovolit, aby převládlo národní sobectví. Všichni musíme přijmout svoji úlohu. Děkuji.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, *jménem skupiny PPE-DE.* – (ES) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat zpravodajce, paní HennisPlasschaertové, za její ochotu k zahájení dialogu a jednání o své zprávě.

Chtěl bych připomenout, že azyl je morální povinností šťastnějších zemí. Nesmíme zapomenout na to, že přes závažné hospodářské okolnosti, jimiž nyní procházíme, zůstává solidarita zásadním prvkem, na němž

musíme budovat naše politiky v oblasti azylu a přistěhovalectví; solidarita s těmi, kteří z pádných důvodů žádají o ochranu, a s těmi partnery Společenství, kteří jsou kvůli své zeměpisné poloze nebo velikosti vystaveni největším migračním tlakům.

V této oblasti je „azylový balíček“ nástrojem, který je nezbytný a zároveň zásadní pro budoucí rozvoj politik v oblasti přistěhovalectví v Evropské unii. Chtěl bych však poukázat na skutečnost, že opatření, jimiž se dnes zabýváme, jsou natolik významná, že vyžadují více času na zvážení a reflexi; omezený manévrovací prostor, který máme v důsledku stanovených termínů k dispozici, je zcela nepřiměřený.

Návrh obsahuje určité prvky, které bude zajisté v blízké budoucnosti nutné přezkoumat. Mám na mysli situaci žadatelů o azyl, případy, v nichž mohou být zadrženi, zásadní rozdíl mezi pojmem „vazba“ a „zadržení“, zařízení, v nichž mohou být zadržováni, formulaci výjimek z přemístění, existenci výjimek z obecného pravidla pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti, konkrétní specifikaci členů „nejbližší rodiny“ a podporu, která by měla být poskytnuta členskými státy vystaveným větším objemům žádostí.

Přes tyto otazníky a s ohledem na rychlost, jíž jsme pracovali, můžeme říci, že z obecného hlediska jsme přijali vyváženou zprávu. Tento balíček je vyvážený a odráží většinu zájmů mé politické skupiny, především ty, jejichž cílem je zaručit práva osob, které žádají o mezinárodní ochranu, a ty, které jsou zaměřeny na podporu členských států, v nichž je podáván větší počet mezinárodních žádostí.

Chtěl bych příspěvek zakončit připomenutím skutečnosti, že právo na účinnou právní ochranu je základním právem zakotveným v evropských ústavách a konkrétně v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie. Justice by tedy měla být nejvyšším garantem základních práv osob, které žádají o mezinárodní ochranu; abychom toho dosáhli, bude třeba zajistit právní pomoc těm žadatelům, kteří by o ochranu mohli žádat.

Pane předsedající, zakončím tím, že připomenu naléhavou nutnost zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu a pomoci, kterou může zaručit Evropský uprchlický fond.

Roselyne Lefrançois, jménem skupiny PSE. – (FR) Pane předsedající, jako stínová zpravodajka k přezkumu dublinského nařízení bych chtěla poděkovat Evropské komisi za kvalitu textu, který nám předložila. Skutečně přináší zásadní zlepšení dublinského systému, především z hlediska základních práv těch, kteří žádají o mezinárodní ochranu.

Mezi zásadní zlepšení patří posílení zásady celistvosti rodiny; větší pozornost věnovaná nezletilým osobám a koncepcí nejlepších zájmů dítěte; zaručení lepších informací a prostředků na odvolání těm, kteří žádají o mezinárodní ochranu; striktní omezení využívání zadržení; a možnost dočasně pozastavit přemísťování do členských států, jejichž přijímací zařízení čelí velkému tlaku nebo které neposkytují odpovídající normy pro ochranu.

Při hlasování ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci se nám podařilo zablokovat skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, která chtěla některá tato ustanovení zrušit, včetně toho, které se týká správy při zadržení žadatelů o azyl. Pro nás to znamená zásadní záruku, neboť osoby, které žádají o mezinárodní ochranu, nejsou zločinci, neexistuje tedy důvod k tomu, aby byly drženy za mřížemi.

Nicméně některé body zprávy jsou i nadále sporné, v neposlední řadě otázka toho, v jakém jazyce by měly být žadateli o azyl poskytnuty informace. Z našeho pohledu se musí jednat o jazyk, jemuž daná osoba rozumí, a ne o jazyk, o němž lze předpokládat, že mu rozumí. Jen bych dodal, že v případě, že je osoba zadržována, se jedná o právo zakotvené v Evropské úmluvě o lidských právech.

Rovněž bychom chtěli, aby žádosti nezletilých osob, jejichž rodiče se nenachází na území Unie, přezkoumal členský stát, na jehož území byla podána poslední žádost, abychom zabránili přemísťování nezletilých z jednoho státu do druhého. Zaručoval to původní text Komise, avšak skupina PPE, s podporou zpravodaje, tento návrh zamítla.

Závěrem, cílem dublinského nařízení není zajistit spravedlivé rozdělení zodpovědností, co se týče přezkumu žádostí o mezinárodní ochranu, zdá se mi tedy nezbytné vytvořit další nástroje na posílení solidarity, dle vašich slov, pane komisaři Barrote, se členskými státy, které se nachází na vnějších hranicích Unie.

Jeanine Hennis-Plasschaert, jménem skupiny ALDE. – (NL) Jak jsem již uvedla ve svém prvním příspěvku, stále existují obrovské rozdíly mezi členskými státy a kýžená harmonizace byla z tohoto hlediska neúspěšná. Již to nelze nadále popírat. Směrnice nabízí spíše řadu standardů pro postupy než standardní postup.

S vědomím řady rozdílů, které se nyní snažíme sladit, zastává skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu zcela jednoznačně pragmatický přístup.

Z našeho hlediska je jedinou možnou cestou vpřed sblížení zákonů členských států, což logicky zahrnuje i pokyny pro jejich řádný výkon, avšak opět je nezbytné, aby šlo ruku v ruce s nezbytnými kontrolami v praxi a pragmatickým přesvědčením.

Zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu a uskutečnění navrhovaného přepracování směrnice o normách pro přijímání a nařízení o systému EURODAC považujeme v tomto kontextu za zcela klíčové. Je tedy škoda, a lehce to připisuji Komisi, že jsme stále nuceni čekat na zveřejnění postupu přepracování a směrnice o uznávání. Měly být zveřejněny dne 24. června. Nicméně z hlediska větší soudržnosti a lepší tvorby právních předpisů by bylo logičtější přidat tyto dva návrhy k současnému azylovému balíčku.

Uznávám, že v tomto bude mít poslední slovo Rada. Dovolte mi však ještě jednou zdůraznit, že větší soudržnost, lepší kvalita a rozsáhlejší solidarita jsou důležité pro všechny členské státy. Nezapomenu na naše uspěchané návštěvy na vnějších hranicích Evropy a zejména nejznámějších kritických míst. Z tohoto pohledu byla důvěryhodnost Evropské unie po určitou dobu ohrožena. Chtěla bych vás tedy vyzvat, abyste dodržovali své sliby!

Mario Borghezio, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, před chvílí tu zazněla velmi závažná a až pomlouvačná slova z úst jednoho maltského kolegy namířená proti italské vládě a konkrétně proti ministru Maronimu.

Hra, kterou Malta hraje, je ve skutečnosti velmi nejasná – hned to vysvětlím. Nechci ji nazývat špinavou hrou jednoduše z respektu, jemuž by se měl těšit členský stát Evropské unie, avšak kolega nám měl čestně sdělit, že Malta vždy usilovala o zachování příliš velké rozlohy svých teritoriálních vod, které se rozpínají až k ostrovu Lampedusa. Italská vláda při mnoha příležitostech žádala Maltu o omezení obrovské rozlohy svých teritoriálních vod. Malta dává přednost jejímu zachování, aby mohla zachovat i vysokou míru příspěvků, které žádá od Evropské unie.

Pravda by tedy měla být vyřčena ve své úplnosti: schopnost a ochota Itálie přijímat, chránit a zaručit práva migrantů, kteří se podílí na obchodu s lidmi a jsou jeho oběťmi, je tak očividná a prokazatelná, že ji ani nemusím obhajovat.

A nyní k jádru zprávy, chtěl bych zdůraznit, že je naší povinností – namísto vedení těchto sporů, které se podobají kohoutím zápasům ze slavného Manzoniho románu – že je povinností členských států ne přidat se k lákavým žádostem o nápravu světa, často opeřeným pokrytectvím a velmi konkrétními politickými a hospodářskými zájmy, ale velmi striktně se donutit k uplatňování posvátného principu azylu, a nedat přitom prostor těm, kteří jej chtějí využít k nekalým účelům, což neodpovídá vznešenému pravidlu, jímž byl princip inspirován, a zabránit jeho zneužití, jež nahrává právě těm zločineckým organizacím, které organizují a ovládají trh s nelegálními přistěhovalci, o nichž jsme se zmínili v souvislosti se stávající situací.

Opakuji: je naší povinností nepředstírat, nehledat argumenty umožňující zneužití, ale nalézt společný přístup a jít až k boji a přijetí efektivních opatření, které zajistí, že právo na azyl bude dodrženo a nestane se právem vykořisťovatelů a skupin organizovaného zločinu, jež zneužívají vznešené a dobré zákony k odpornému účelu, jímž je vykořisťování lidí ze třetích zemí.

Jean Lambert, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, jsem rovněž stínovou zpravodajkou k tomuto balíčku a chtěla bych navázat na to, co pan Díaz de Mera García Consuegra řekl o morální povinnosti. Rovněž, hovoříme-li o řádném uplatňování, jak jej nazývají některé členské státy, někteří z nás mají větší obavy o to, aby uplatňování pravidel bylo spravedlivé a aby nebránilo lidem ve využití ochrany, pokud ji vskutku potřebují. Jedna z otázek týkající se tohoto konkrétního balíčku zní, jak dosáhneme a zajistíme, že členské státy budou používat stejně vysoké standardy.

Co se týče přepracovaného znění přijímání žadatelů o azyl, velmi jsme uvítali původní návrh Komise a chceme jeho určité části zachovat, nejen ty, které se týkají přístupu na trh práce a podpory přiměřeného příjmu, o nichž jsme dnes hlasovali. Je pro mě velkým zklamáním, že můj stát, Spojené království, se kvůli těmto dvěma konkrétním návrhům nepripojí. Je to ostudné ve všech smyslech toho slova.

Přístup ke zdravotní péči je samozřejmě rovněž velmi důležitý, nejen co se týče urgentních případů, ale i pro stálou zdravotní péči, především pro ty, kteří byli pravděpodobně vystaveni mučení a potřebují podporu v zájmu vlastního duševního zdraví.

Co se týče přepracování dublinského nařízení, i v tomto případě jsme uvítali původní návrh, podporujeme mechanismus odložení a budeme hlasovat tak, aby byla zachována co nejširší definice sjednocení rodiny.

Giusto Catania, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, s jistým pohnutím přistupuji ke svému poslednímu projevu v tomto volebním období a chtěl bych jej zahájit tím, co dnes v této sněmovně zaznělo na adresu pana komisaře Barrota, aby zasáhl a vyřešil záležitosti, jež se příliš často týkají členských států, které rády předstírají, že osud žadatelů o azyl je zodpovědností někoho jiného.

Pouze před několika minutami jsme byli svědky toho, jak si Itálie a Malta předává černého Petra, a před několika dny jsme slyšeli o lodi jménem *Pinar*, která zůstala příliš dlouho na moři, což vedlo k úmrtí osob, které by pravděpodobně jinak mohly přežít. To je realita toho, o čem tu dnes jednáme, hovoříme-li o azylu; je to reálná potřeba, závazek, jež si členské státy musí předsevzt ve svých přijímacích politikách.

Velmi jsem uvítal návrhy předložené mými kolegy, panem Masipem Hídalgem a paní HennisPlasschaertovou, na změnu směrnice o normách pro přijímání a dublinského nařízení. Oba návrhy směřují ke zlepšení přijímacího systému žadatelů o azyl v Evropské unii.

Domnívám se, že je naší povinností zdůraznit rovnocennost mezi evropskými občany a žadateli o azyl, neboť azyl není dobrodíním, které prokazují členské státy lidem prchajícím před válkou, azyl je povinností členských států a právem těch, kteří chtějí pobývat v našich státech se všemi právy, jimž se těší evropscí občané. Domnívám se tedy, že se jedná o měřítko civilizovanosti naší politické iniciativy a schopnosti tvorby právních předpisů.

Souhlasím tedy s pozměňovacími návrhy k této směrnici a k tomuto nařízení a zastávám názor, že právo na azyl musíme zaručit všem, kteří o něj požádají, neboť budoucnost Evropské unie závisí na kvalitě našich přijímacích systémů. Tato myšlenka by dle mého názoru měla určovat naši představu o Evropské unii.

Johannes Blokland, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Pane předsedající, zítra, v den, kdy se naposledy sejde sněmovna v tomto složení, budeme hlasovat o balíčku návrhů na zlepšení naší azylové politiky. Po pěti letech debat a návštěv azylových středisek nastal čas, abychom přednesli konkrétní opatření. Pokud po tom všem budeme nuceni s provedením ještě počkat, konečné rozhodnutí skutečně padne příliš pozdě.

Kvůli událostem, k nimž došlo v letech 2005 a 2006, jsme se museli začít zabývat nelegálním přistěhovalectvím, avšak v tomto procesu musel žadatel o azyl skutečně spadnout přes palubu. Zastávám zřízení agentury pro spolupráci, avšak jsem do jisté míry znepokojen její podobou a posláním. Jak získáme spolehlivý seznam bezpečných zemí původu? Jaké zdroje využijeme k vytvoření takového seznamu? Jak můžeme zajistit dostatečnou ochranu poskytovatelům informací, kteří nepochází z bezpečných zemí? Mohou být informátoři zveřejnění a jak věrohodný bude seznam pro nezávislého soudce? Chtěl bych se od Rady dozvědět, jak bychom se těmto problémům vyhnuli.

Z jakého důvodu jsme nezačali praktickou spolupráci s agenturou FRONTEX? Působnost této agentury je omezená a výborně by se hodila k řešení tohoto problému, za předpokladu, že navýšíme její finanční prostředky. Tím způsobem bychom rovněž byli schopni přiměřeně reagovat na aktuální dění na místě, jímž se FRONTEX v každém případě již zabývá. Na základě našich zkušeností s nelegálními příchody žadatelů o azyl a imigrantů bychom poté mohli stanovit řádná opatření pro přijímání žadatelů o azyl. Dle mého názoru by to bylo velmi praktické řešení.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, z návrhů, které byly dnes předloženy, s radostí podpořím návrh nařízení o zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, Evropský uprchlický fond a nařízení o systému EURODAC.

Měl bych však potíže se směrnicí o normách pro přijímání a s dublinským nařízením – a zdá se, že jsem zatím jediný v této diskusi.

Směrnice o normách pro přijímání byla vytvořena, aby uprchlíkům – skutečným uprchlíkům – mohla být poskytnuta co nejlepší pomoc v co nejkratší době. Zdá se mi však, že obsah navrhovaných změn se rovná výzvě k imigraci prostřednictvím žádosti o azyl nebo ke zneužití azylového systému, pokud bychom si to tímto způsobem vyložili.

Z jakého důvodu? Všichni žadatelé o azyl by měli mít urychlený přístup na trh práce. Jsem toho názoru, že se jedná o záležitost, o níž by měly rozhodnout členské státy. Návrh předkládá ustanovení, aby se skupina jednotlivců, jimž je povoleno podat žádost o azyl, rozšířila na osoby s problémy duševního zdraví – ano, vím, mnoho lidí má problémy s duševním zdravím, avšak ne všichni mají právo na azyl – nebo na příklad

na starší osoby. Jsou používány neurčité právní koncepty. Nepřijímám ani návrh, aby žadatelé o azyl měli zaručené sociální dávky stejným způsobem jako vlastní občané. K tomu nedochází, a tudíž 95 % z nich jednoduše není udělen azyl. Změny obsažené v těchto návrzích jsou dle mého názoru krokem špatným směrem. Budu tedy spolu s delegací Rakouské lidové strany hlasovat proti nim.

Dublinkské nařízení je v jistých ohledech stejné, neboť podporuje kupčení s azylem. Toto ustanovení, které je předloženo jako diskreční, umožňuje, aby žadatel o azyl hledal mimo zemi, v níž podá svoji žádost, a to – samozřejmě, bude-li přijato – povede ke kupčení s azylem.

Za problematické považuji i dočasné pozastavení přemístování. Velmi dobře rozumím situaci Malty, domnívám se však, že povolíme-li podpůrným týmům, aby urychleně poskytly pomoc, bude to užitečnější než se vydat cestou návrhu, který nám byl předložen. Musíme zajistit uprchlíkům okamžitou pomoc, ale zároveň za každou cenu zabránit zneužití azylu.

Claude Moraes (PSE). - Pane předsedající, dovoluji mi ihned zaujmout odlišný postoj, který spočívá v tom, že azylový balíček a pět zpravodajů, kteří jej s velkou péčí připravili, si zaslouží podporu této sněmovny.

Máme stínového zpravodaje k nařízení o systému EURODAC a k návrhům paní Lambertové a dle mého názoru jsme výborným způsobem spolupracovali na vybudování balíčku, který je realistický, proveditelný a věnuje velkou pozornost transparentnosti. Například co se týče systému EURODAC – choulostivé téma odebírání otisků prstů žadatelům o azyl – dosáhli jsme zlepšení ve způsobu využití údajů o otiscích a v posílení úlohy a objasnění pravomocí evropského inspektora ochrany údajů.

Chtěli bychom, aby se více odkazovalo na klíčové články Listiny základních práv, na lidskou důstojnost a práva dítěte a aby byla správně vyřešena otázka jazyka žadatelů o azyl, což zde velmi dobrým způsobem nastínil pan Antonio Masip Hidalgo a Roselyne Lefrançoisová.

Co se týče zprávy paní Lambertové o zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, domníváme se, že se jedná o rozhodující krok vpřed pro realizaci spolupráce mezi členskými státy v souvislosti se společným evropským azylovým systémem. Skupina socialistů zprávu podporuje, avšak předložili jsme i pozměňovací návrhy. Chceme více transparentnosti a zodpovědnosti, což je cílem paní zpravodajky. Chceme odpovídající zapojení vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a nevládních organizací a já jsem přidal pozměňovací návrhy, které v systému prosazují vysokou míru kontroly ze strany Evropského parlamentu.

Rozumím slovům pana komisaře o urychleném řešení a vybudování Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, avšak zodpovědnost, transparentnost a kvalita informací o azylu je rovněž velmi významná. Aby mohl Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu dobrým způsobem pracovat, musí předkládat v co největší míře užitečné a objektivní informace, jež budou pravidelně kontrolovány. S těmito zárukami budeme mít pevný základ pro spravedlivý a vyvážený společný evropský azylový systém.

Bogusław Rogalski (UEN). - (PL) Pane předsedající, Listina základních práv Evropské unie, Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod a nařízení Evropského soudu pro lidská práva obsahují vyčerpávající informace o právech na azyl. Je to základní právo pro případy, kdy v zemi původu osoby dochází k pronásledování na základě rasy, náboženství, etnického původu, politického názoru nebo příslušnosti k určité politické skupině, což je v dnešním světě poměrně časté. Dáme-li lidem toto právo, mělo by to znamenat, že jim zaručíme i právo rozvíjet své životy. To musí být zásadní podmínka.

Abychom toho dosáhli, měli bychom osobám, které žádají o azyl, umožnit přístup na pracovní trh, neboť to je nejlepší cesta, která vede k osamostatnění žadatelů. Je to i opatření proti sociální izolaci, které žadatelům o azyl pomůže lépe se seznámit s kulturou hostitelské země. Osobám, které zažádaly o azyl, by měl být zaručen přístup k širokému rozpětí procesní pomoci, včetně právní pomoci vysoké kvality, která jim usnadní porozumění svým právům.

Adamos Adamou (GUE/NGL). - (EL) Pane předsedající, systém EURODAC je využíván ke sběru otisků prstů žadatelů o azyl. Uznáváme, že existuje snaha o zlepšení předchozích operačních rámců systému EURODAC, avšak stále mám pochybnosti ohledně dvou otázek: za prvé dodržování základních práv osob, které přichází do Evropy za lepší budoucností, v níž budou mít „euro-policejní záznamy“, s nimiž kategoricky nesouhlasíme. Za druhé je to otázka, zda jsou přijímána opatření v souladu se základními pravidly Evropské unie samotné, jako je např. ochrana osobních údajů, a zda jsou poskytována opatření v souladu s principem proporcionality. Nesouhlasíme s odebíráním otisků prstů osobám ve věku 14 let.

Navrhovaná opatření, s nimiž nesouhlasíme, brání žadatelům o azyl v tom, aby mohli v případě, že je jeden stát odmítne, požádat jiný stát o druhou šanci, v době, kdy jsme si všichni vědomi toho, že postup udělování

azyly je vždy do jisté míry subjektivní, což se může obrátit v neprospěch osoby, která se již jednou stala obětí.

Toto je můj poslední příspěvek v této sněmovně, chtěl bych tedy poděkovat vám, všem kolegům a zaměstnancům, za vaši spolupráci.

Catherine Boursier (PSE). – (FR) Pane předsedající, pane Barrote, dámy a pánové, rovněž je mi potěšením vyjádřit své stanovisko v této zásadní rozpravě na téma azylového balíčku, obzvláště z toho důvodu, že probíhá v předposlední den volebního období Parlamentu.

Vynaložili jsme různé úsilí a dosáhli jsme přijetí první fáze evropského azylového systému, avšak stále jsem si uvědomovali rozdíly v oblasti přidělování statusu uprchlíka, které přetrvávají mezi různými členskými státy.

Musíme rovněž připustit, že i přes zásadní pokrok díky směrnici o normách pro přijetí – jak jej popsala zejména paní Lefrançoisová, jejíž poznámky zcela podporuji – musíme připustit, že členské státy v této záležitosti stále mají příliš velký manévrovací prostor. Z toho důvodu trvám na tom, že v této oblasti – a především v této oblasti – je nezbytné nalézt způsob uplatnění evropské solidarity.

Závěrem bych chtěla více než kdy předtím zdůraznit, že žadatelé o azyl a osoby žádající o mezinárodní ochranu jsou zranitelnými jedinci, kterým je třeba věnovat velmi zvláštní péči. Znamená to zejména, že by neměli být zadržováni.

Rozprava o směrnici o navracení je ukončena a všichni jsme se shodli. Není třeba ji znovu zahajovat při rozpravě o azyly.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, chtěl bych ještě jednou poděkovat všem, kteří tu dnes vystoupili, a obzvláště zpravodajům. Přidám se pouze dvěma poznámkami, první ohledně záležitosti jazyka, která bude konkrétně určena pro paní Lefrançoisovou. Musím říci, že Komise považuje návrh, aby žadatelé o azyl obdrželi informace v jazyce, o němž lze předpokládat, že mu rozumí, za vyvážený. Cílem tohoto opatření je umožnit, aby žadatelům o azyl byly přiměřeným způsobem poskytnuty informace, a zároveň předcházet potencionálním případům zneužití ze strany některých žadatelů.

Nyní bych chtěl poděkovat Parlamentu. Dovolte mi však vyjádřit údiv zejména nad příspěvkem pana Pirkera. Pane Pirkere, nemohu vám dovolit zkreslovat návrh Komise. Řekl jste, že přezkum dublinského nařízení by mohl vést ke kupčení s azylem, a to nemohu dovolit, není to možné a není to pravdivé. Návrh Komise nemění principy, z nichž dublinský systém vychází. Žadatelé o azyl si nebudou moci vybrat stát, v němž získají azyl, ačkoli je pravda, že odpovídající stát bude určen na základě objektivních kritérií, avšak s přihlédnutím k lidskému přístupu a především ke sjednocení rodiny.

Nemohu uvěřit tomu, že jako člen skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů nemáte na paměti tento problém, sjednocení rodiny. Nemohu vám dovolit zkreslovat tento návrh. Komisi se rovněž jedná o to, aby byly stanoveny jednoznačné záruky proti zneužití systému. Navrhli jsme, mimo jiné, mechanismus určení zranitelných osob. Samozřejmě, že členské státy musí zajistit spravedlivé a vyvážené uplatňování principů, které jsme navrhli.

Panu Bloklandovi bych chtěl říci, že je důležité nezaměňovat mise agentury FRONTEX s misemi podpůrného úřadu. Jsou rozdílné a vyžadují jiné schopnosti, chceme-li, aby žádosti o azyl byly v Evropě skutečně zpracovávány s nezbytnou přesností a humanitou.

Nechápu, že Evropský parlament není schopen dosáhnout rozsáhlé shody, která by vycházela z práce zpravodajů. Jistě, patříte k různým politickým skupinám s odlišným politickým a filosofickým zaměřením, nezapomínejme však, že Evropa, která zažila pronásledování a vážné ohrožení životů pronásledovaných, není v této oblasti vzorem. Nejedná se o idealistické kázání, ale o věrnost našim hodnotám. Na tom trvám. Já osobně potřebuji značnou podporu Evropského parlamentu.

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, ve svém závěrečném příspěvku bych chtěl zdůraznit, že Rada vítá skutečnost, že Evropský parlament usiluje o dosažení brzkého pokroku ohledně těchto důležitých dokumentů a že uznává význam řádného fungování společného evropského azylového systému.

Mohu vás ujistit, že Rada nyní pečlivě zváží postoje, který Parlament k těmto návrhům zaujal, v práci, jež nyní probíhá v rámci příslušných orgánů Rady. Rada konkrétně do detailů prozkoumá pozměňovací návrhy Parlamentu s cílem zjistit, zda je možné se na nich shodnout, a v této práci jsme zatím nejvíce pokročili.

Chtěl bych se rovněž zmínit o zásadě solidarity. Několik vážených poslanců tu správně poukázalo na skutečnost, že některé členské státy jsou kvůli své zeměpisné poloze a demografické situaci skutečně vystaveny velkému tlaku na svůj azylový systém.

S tím vědomím Evropská rada zdůraznila zásadu solidarity v Evropském paktu o přistěhovalectví a azylu, který byl přijat na podzim roku 2008. Pakt jednoznačně vyzývá k solidaritě, která vychází z dobrovolnosti a koordinovanosti a směřuje k lepšímu přerozdělení osob, jimž je přidělena mezinárodní ochrana, a ze schválené legislativy, jako je část programu Solidarita a řízení migračních toků, a poskytuje finanční prostředky na aktivity, do nichž se členský stát může zapojit, opět na dobrovolném základě.

Je třeba vzít na vědomí, že Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu může být užitečný pro přesuny v rámci Společenství, neboť usnadní výměnu informací. Kromě toho může úřad pomoci v situaci, kdy budeme čelit velkému tlaku, při koordinaci přemístění úředníků z jednoho členského státu do druhého. Toto nařízení však nemůže sloužit jako právní základ pro mechanismus přesunů v rámci Společenství.

Závěrem svého příspěvku mi dovoluťe uvést, že v této oblasti nás ještě čeká další práce, neboť Komise již oznámila svůj záměr předložit další legislativní návrhy, jejichž cílem je dokončit společný evropský azylový systém. Tyto návrhy se týkají postupů udělování azylu, norem pro kvalifikaci a pro získání statusu uprchlíka a zavedení systémů znovusídlení pro osoby pod ochranou vysokého komisaře OSN pro uprchlíky. Musíme co nejrychleji dosáhnout pokroku a zároveň zajistit, aby rychlost nesnížila kvalitu. Jsem přesvědčen, že na tom se můžeme shodnout všichni.

Antonio Masip Hidalgo, zpravodaj. – (ES) Pane komisaři Barrote, máte moji podporu; to, o čem žádáte tuto sněmovnu, máte ode mě jako zpravodaje, od prvního řádku mé zprávy. Chtěl bych rovněž říci, že toto odpoledne jste nám ve svých dvou příspěvcích předal právní, morální a historické poučení.

Jeden z dnešních řečníků tu zmínil efektivní právní ochranu. Jistě, efektivní právní ochrana je zásadním principem. Z toho důvodu trvám na tom, že žadatelé o azyl musí obdržet informace v jazyce, kterému rozumí, a ne v jakémkoli jiném. Pokud to nedodržíme, nedojde ani na efektivní právní ochranu, a toto prosím nepopírejte, neboť byste protirečil zásadám zákona, na nějž jste se před chvílí odkazoval.

Nicolae Vlad Popa, zpravodaj. – (RO) Stát, z nějž pocházím, Rumunsko, byl do roku 1989 pod vládou komunistického režimu, jež by bylo možné nazvat dokonce zločineckým. Držel své občany, jako by se nacházeli v jednom velkém vězení. Přesto desetitisíce z nich riskovali své životy, utíkali ze země a žádali o politický azyl. Řadu těchto lidí znám a vím, jak je důležitá mezinárodní ochrana, a především ochrana, kterou poskytuje mechanismus politického azylu.

Nicméně je nezbytné, abychom byli schopni rozpoznat opravdové žadatele o azyl, jejichž žádost o politický azyl je zcela oprávněná. Zlepšením registračního systému můžeme jednoznačně tyto případy vyřešit mnohem rychleji. Zároveň bych však chtěl zmínit jiný problém, který se týká organizovaných sítí, konkrétně trestné činnosti sítí překupníků žadatelů o azyl. Ty dostávají obrovské částky peněz za převoz žadatelů o azyl do členských států Evropské unie. Domnívám se, že potírání této trestné činnosti musí být naším přednostním zájmem a je třeba navrhnout strategii jeho řešení.

Jean Lambert, zpravodajka. – Pane předsedající, těší mě všeobecná podpora Evropskému podpůrnému úřadu pro otázky azylu, jíž jsme toto odpoledne byli svědky, a chtěla bych velmi poděkovat kolegům za jejich spolupráci a za práci, kterou jsme odvedli společně.

Věříme, že tento úřad bude zřízen a zprovozněn co nejdříve. Jeho cílem je samozřejmě zlepšení důvěry mezi členskými státy, neboť fungování systémů udělování azylu se zlepšuje na základě praktické spolupráce mezi odborníky, odborné přípravy a všech ostatních zapojených prvků. Je možné, že budeme svědky toho, jak se členské státy se zlepšením důvěry budou méně zajímat o to, jestli musely spolupracovat závazným způsobem a plnit požadavky.

Uvítala jsem jednoznačný postoj pana komisaře k rozdílnosti misí podpůrného úřadu pro otázky azylu a agentury FRONTEX. Jedná se o zcela rozdílné záležitosti s naprosto odlišnými záměry, přestože spolupráce a fungování je v jejich rámci samozřejmě významným prvkem. Dotkli jsme se dnes jednoho prvku, jímž jsou informace o třetích zemích – o zemích původu osob, které žádají o mezinárodní ochranu. Je to jedna z věcí, jíž se bude podpůrný úřad pro otázky azylu zabývat: jakým způsobem shromáždit informace z různých zdrojů a uspořádat je do standardnější podoby, k níž budou mít lidé větší důvěru, že informace nejsou využívány k politickým účelům.

Dle mého názoru se řada z nás velmi pozastavuje nad tím, že jeden stát přijímá osoby z Čečenska s poměrně vysokým percentuelním podílem přijetí, zatímco jiný nedaleký stát z Čečenska nepřijímá nikoho. Pro řadu z nás je to vskutku těžké pochopit s vědomím toho, o čem jsme dnes hovořili. Důvěra v kvalitu informací a ve způsob, jímž budou v členských státech využity, je rovněž nesmírně důležitou součástí posílené spolupráce, které budeme svědky. Těšíme se, až se to stane skutečností.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedajícím, nejsem schopen uspokojivým způsobem odpovědět, nechtěl bych však, aby otázky, které vznesl pan Busuttil, italští poslanci – pan Borghezio a pan Catania – a všichni ostatní ve svých příspěvcích, zůstaly nezodpovězeny; nicméně chci uvést, že problém, s nímž se nyní potýkáme ve Středomoří, se nesmí týkat pouze Malty a Itálie. Evropané si skutečně musí uvědomit, že situace, která zde byla vyličená, je stále více tragická a dramatická.

Byl jsem osobně v Lampeduse a na Maltě a s oběma ministry jsem se setkal v Bruselu poté, co došlo k prvnímu incidentu. Bohudíky jsme byli schopni nalézt řešení. Záležitost však přednesu znovu před všemi ministry vnitra na příštím zasedání Rady ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci na začátku června.

Budeme usilovat o to, abychom Maltě a Itálii poskytli co největší pomoc, nicméně Evropa a všechny členské státy se rovněž musí zapojit do situace, jejíž řešení nelze nechat pouze na dvou členských státech.

Musíme tedy tuto záležitost zvážit, což byl i námět celé této rozpravy, které proběhla a z níž vyplývá, že mezi Evropany je nutné posílit solidaritu.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek, 7. května 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Systém EURODAC je klíčovým nástrojem pro správu údajů o žadatelích o mezinárodní ochranu a přistěhovalcích, kteří byli zadrženi z důvodu ilegálního překročení hranic nebo kteří přesáhli dobu legálního pobytu na území členského státu.

Reforma nařízení o systému EURODAC vyřeší obtíže spojené s efektivitou jeho legislativních ustanovení, například co se týče zpoždění členských států při zasílání otisků prstů do ústředního systému EURODAC, výměna údajů o uprchlících, jimž byl přiznán tento status, v rámci konkrétního státu a nepřesné vymezení orgánů, které mají přístup k databázi EURODAC.

Domnívám se, že efektivnějšího využití databáze EURODAC dosáhneme, pouze pokud bude systém EURODAC používat stejnou technickou platformu jako systémy SIS II a VIS. Systém biometrické identifikace musí být pro systémy SIS, VIS a EURODAC totožný, čímž se zajistí jejich interoperabilita a nízké náklady.

Vyzývám Komisi, aby předložila legislativní návrhy nezbytné ke zřízení agentury, jejímž cílem bude správa těchto tří informačních systémů, aby se tyto tři nástroje mohly na jednom místě propojit, což z dlouhodobého hlediska zaručí jejich optimální součinnost a zabrání zdvojení působnosti a nesouladu.

Toomas Savi (ALDE), písemně. – Pane předsedajícím, velmi jsem uvítal myšlenku zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, neboť situace ve třetích zemích, zejména v Africe a na Středním východě, se stále zhoršuje. Stavím se proti jakýmkoli zmínkám o „pevnosti – Evropě“ odtržené od problémů třetího světa, které byly z velké části přímo nebo nepřímo zapříčiněny tehdejšími kolonizátory. Evropa se nemůže obrátit zády ke svým závazkům vůči zemím, které byly v minulosti bezohledně vykořisťovány.

Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu nabízí koordinovaný přístup ke společné evropské azylové politice. Souhlasím se zásadou solidarity v rámci Evropské unie, co se týče žadatelů o azyl. Hranice některých členských států tvoří vnější hranice Evropské unie, a z toho důvodu jsou tyto státy neustále vystaveny přílivům imigrantů.

Věřím, že Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu pomůže odlehčení zátěže zmíněných členských států.

13. Dvoustranné dohody mezi členskými státy a třetími zeměmi o odvětvových záležitostech a vztahující se na rozhodné právo ve smluvních a mimosmluvních závazkových vztazích – Dvoustranné dohody mezi členskými státy a třetími zeměmi

o rozsudcích a rozhodnutích ve věcech manželských, rodičovské zodpovědnosti a vyživovacích povinností – Rozvoj v oblasti trestního soudnictví EU (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jednání je společná rozprava o

– zprávě pana Tadeusze Zwiefka předložené jménem Výboru pro právní záležitosti o dvoustranných dohodách mezi členskými státy a třetími zeměmi o odvětvových záležitostech a vztahujících se na rozhodné právo ve smluvních a mimosmluvních závazkových vztazích, o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje postup pro sjednávání a uzavírání dvoustranných dohod mezi členskými státy a třetími zeměmi o odvětvových záležitostech a vztahujících se na rozhodné právo ve smluvních a mimosmluvních závazkových vztazích (KOM(2008)0893 – C60001/2009 - 2008/0259(COD)) (A6-0270/2009)

– zprávě pana Gérarda Depreze předložené jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci o dvoustranných dohodách mezi členskými státy a třetími zeměmi o rozsudcích a rozhodnutích ve věcech manželských, rodičovské zodpovědnosti a vyživovacích povinností, o návrhu nařízení Rady, kterým se zřizuje postup pro sjednávání a uzavírání dvoustranných dohod mezi členskými státy a třetími zeměmi o odvětvových záležitostech a vztahujících se na soudní příslušnost, uznávání a výkon rozsudků a rozhodnutí ve věcech manželských, rodičovské zodpovědnosti a vyživovací povinnosti a na rozhodné právo ve věcech týkajících se vyživovacích povinností (KOM(2008)0894 – C60035/2009 – 2008/0266(CNS)) (A6 0265/2009), a

– zprávě paní Marie Grazie Paganové předložené jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci o rozvoji v oblasti trestního soudnictví EU (2009/2012(INI)) (A6 0262/2009).

Tadeusz Zwiefka, zpravodaj. – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, předně bych rád vyjádřil vřelé poděkování panu Deprezovi, zpravodaji z Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, všem stínovým zpravodajům a představitelům českého předsednictví a Evropské komise za naši společnou práci. Přestože na začátku jednání byla naše stanoviska od sebe dosti vzdálená, podařilo se nám dosáhnout kompromisu, který nám, jak doufám, umožní, abychom v Radě dospěli ke shodě při prvním čtení.

Návrhem nařízení se zřizuje mechanismus, na jehož základě budou členské státy schopny znovu sjednávat, sjednávat a uzavírat dvoustranné dohody se třetími zeměmi v oblasti soudní spolupráce v občanských a obchodních záležitostech. Předpokládá se, že obdobný mechanismus bude zaveden, i pokud jde o dvoustranné dohody v oblasti soudních pravomocí, uznávání a vymáhání rozsudků a rozhodnutí ve věcech manželských, rodičovské zodpovědnosti a vyživovacích povinností. Děje se tak v reakci na praktický problém, který vyvstal v důsledku stanoviska 1/03 Evropského soudního dvora k nové Luganské úmluvě, podle níž mají Společenství ve své kompetenci uzavírat vnější dohody ve stejném rozsahu, v jakém využívala pravomoci přijímat zákonné prostředky v oblasti soudní spolupráce v případech občanského práva podle čl. 61 písm. c) Smlouvy o ES.

Navrženým nástrojem se zřizuje zvláštní postup. Z tohoto důvodu musí být zákonné rámce navrženého mechanismu přísně omezeny v rozsahu své působnosti i časovém trvání. První podmínka je splněna omezením navrženého nařízení na dvoustranné dohody v oblastech soudní pravomoci a uznávání a vymáhání rozsudků a rozhodnutí v občanských a obchodních záležitostech. Druhá podmínka je splněna ustanovením o skončení platnosti, podle něhož ztrácí dohoda uzavřená na základě tohoto postupu automaticky svou účinnost v okamžiku, kdy Společenství uzavřou dohodu se třetí zemí.

Jsem si samozřejmě vědom potřeby zahrnout do zákonných rámců otázku výkonu vnějších kompetencí v oblasti, která zahrnuje specifický zákon týkající se smluvních a mimosmluvních závazkových vztahů, a rovněž záležitosti manželského práva. Zdá se ovšem, že by v takovém případě bylo nutné jasně stanovit, že navržený mechanismus bude použitelný nejen v případě dohod o odvětvových záležitostech určených omezeným rozsahem tohoto návrhu, ale i v případě dalších dohod, jako jsou oboustranná porozumění a regionální dohody mezi omezeným počtem členských států a sousedních třetích zemí – i když samozřejmě pouze ve velmi omezených případech, ve specifických záležitostech a se záměrem řešení místních problémů.

Byl jsem skeptický, pokud jde o potřebu stanovit skončení platnosti na 31. prosince 2014, pakliže by, jak stojí v navrženém nařízení, měla Evropská komise předložit zprávu o uplatňování nařízení do 1. ledna 2014. Kompromisní návrh stanovit ukončení platnosti nařízení na 31. prosince 2019 umožňuje členským státům využít daný postup větší měrou a účinnějším způsobem.

I přes odlišný názor Evropské komise jsem toho mínění, že ve zprávě o uplatňování nařízení by Komise měla představit toto nařízení v souvislosti s dalšími legislativními nástroji, jako je nařízení Brusel I. Navržený

mechanismus, jehož součástí je na straně Komise funkce dvoustupňové kontroly, bude nepochybně sloužit k zajištění soudržnosti s *acquis*. V navrženém postupu jsem se nicméně snažil dosáhnout co možná největší pružnosti a zkrácení lhůt určených pro odpovědi Komise a rovněž snížení byrokratické zátěže. Demokratický postup schvalování a úloha Evropského parlamentu jsou nepochybné, a trvám proto i na tom, aby Evropský parlament a členské státy byly informovány ve všech fázích, počínaje záměrem členského státu zahájit jednání se třetí zemí a konče uzavřením dohody.

Rád bych zdůraznil, že postup uplatňovaný při uzavírání dvoustranných dohod se třetími zeměmi nám dává jedinečnou příležitost ukázat, že Evropská unie je schopna řešit problémy svých občanů v jejich zájmu, což má svůj obzvláštní význam v kontextu hospodářské krize a euroskepticismu sílícího v mnoha členských státech. Závěrem chci, pane předsedající, říci, že i přes určité rozdíly v přístupu, týkající se specificky právních otázek, musíme v této věci, samozřejmě při zachování *acquis communautaire*, prokázat svůj pragmatismus.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

Gérard Deprez, *zpravodaj*. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, jak právě řekl pan Zwiefka, jednáme zároveň o dvou zprávách, z nichž každá má odlišnou oblast působnosti, ale má stejnou logiku a odpovídá shodným postupům.

První zpráva, jejímž zpravodajem je pan Zwiefka – a rád bych mu zde poděkoval za laskavost, kterou mi prokázal, i za jeho trpělivost s některými mými požadavky – se týká návrhu nařízení v rámci postupu spolurozhodování. Druhá zpráva, jejímž zpravodajem jsem já, obsahuje návrh nařízení, které stanovuje pouze postup konzultace s Evropským parlamentem.

Ve své podstatě, pane předsedající – a s tím souhlasím – jsou problémy, které se pomocí těchto dvou nástrojů snažíme řešit, vážné a velmi často tragické. Každý z nás slyšel či sám zná případy, kdy se manželství s osobou ze třetí země rozpadne a otec nebo ještě častěji matka tím ztratí právo vidět své děti, které si choť vzal či vzala s sebou do země svého původu nebo někam jinam, a někdy se ani není schopen či schopna dopátrat místa jejich pobytu. Totéž se týká možnosti domoci se platby výživného.

Není pochyb o tom, že tyto problémy jsou skutečné, vážné a tragické. Je tedy naléhavá a oprávněná potřeba pokusit se o nalezení řešení tohoto problému, a to zejména cestou sjednávání dohod se třetími zeměmi.

Avšak jak tento problém, jímž se dnes zabýváme, vznikl? Proč se evropské instituce tímto problémem musejí zabývat? Odpověď je jednoduchá. Ve všech těchto záležitostech spadá sjednání a uzavírání dohod s jednou nebo několika třetími zeměmi do výlučné pravomoci Společenství. Výlučně unijní povahu těchto záležitostí explicitně potvrzují rozsudky vynesené Soudním dvorem a stanoviska právních služeb. To znamená, že záležitost, která se jevila jako velmi jednoduchá, je ve skutečnosti poněkud složitější a citlivější. Otázka zní nyní takto: je z právního hlediska a na základě stávajících Smluv a judikatury Soudního dvora přípustné umožnit členským státům výkon jedné z výlučných pravomocí Společenství, a pakliže to je přípustné, tak za jakých podmínek?

Já sám, pane předsedající, nejsem žádný velký právní znalec. Nejsem vůbec právní znalec, ve stávajících Smlouvách jsem nicméně nenalezl žádný právní základ, který by Společenství výslovně dával možnost přenechat zcela nebo zčásti své výlučné pravomoci ve prospěch členských států. To znamená, že co se mne týče, mám ohledně samotného principu mechanismu, jehož návrh máme před sebou, velké nejasnosti a pochyby.

Musím nicméně zároveň připustit, že právní služby našich institucí otevřely dveře pro určitá řešení. To je zcela jasné. Tak například stanovisko vaší instituce, pane komisaři, cituji: „souhlasí, že je zákonná možnost, aby členské státy za výjimečných okolností a za zvláštních podmínek vykonávaly formálně i věcně vnější pravomoci Společenství“. Právní služba Evropského parlamentu je mnohem méně jednoznačná, i když i ona nabízí určité možnosti.

Základem pozměňovacích návrhů, které jsem předložil, a jednání, kterých jsem se účastnil a která se konala formou dialogu s Radou a Komisí, byly právě tyto velmi přesně formulované a omezující právní zásady. Jsem si, opakuji, velmi dobře vědom tragédií, které postihly některé naše spoluobčany, a jsem rozhodnut nešetřit úsilím, abych jim pomohl. Proto jsem nakonec souhlasil s kompromisem, který byl vyjedнан s Radou a Komisí, přál bych si nicméně velmi jasně říci, pane předsedající, pane komisaři, že výlučné pravomoci Společenství musí zůstat zachovány ve své stávající podobě. Nesmí dojít k tomu, aby si členské státy nakonec na základě udělování bezpočetných odchylek a rozšiřováním oblasti působnosti nárokovaly to, co je výlučnou

pravomocí Společenství. To je stanovisko, které jsem doposud hájil, a to je také stanovisko, které budu hájit i v budoucnu.

Maria Grazia Pagano, zpravodajka. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, ráda bych napřed všem vřele poděkovala, všem kolegyním a kolegům, poslancům a úředníkům, kteří přispěli k vylepšení textu, o němž budeme zítra hlasovat. Můj zvláštní dík patří panu Demetriou, jehož vynikající předchozí doporučení posloužilo jako východisko mé zprávy.

Ve své práci jsem si byla vždy velmi dobře vědoma potřeby vytvořit užitečné pokyny pro budování autentického evropského prostoru právní spolupráce a věřím, přesněji řečeno jsem přesvědčena, že z mé práce bude mít užitek i nadcházející švédské předsednictví, které bude stát před obtížným úkolem vypracování návrhu stockholmského programu.

Na znění zprávy jsem od začátku pracovala se dvěma ohledy: za prvé to byl ohled na to, že trestní řízení s sebou nese řadu významných důsledků pro základní svobody, a to jak na straně obětí zločinu, tak i na straně podezřelých a obžalovaných. Prioritou, kterou tento Parlament může jen sotva přecenit, a stěžejním bodem mé zprávy je tudíž důraz na dodržování lidských práv.

V doporučení byl obraně základních práv věnován velký prostor, přičemž zvláštní pozornost platila ochraně obětí, vězeňským podmínkám, právům vězněných osob a procedurálním zárukám včetně práva na seznámení se svými právy a na asistenci úředně přiděleného advokáta, právo na důkaz, právo na poskytnutí informací o povaze a důvodech obvinění a na zpřístupnění příslušných dokumentů ve srozumitelném jazyce, také právo na tlumočníka.

Druhý ohledem, který byl určující pro mou zprávu, je to, že jak je patrné ze zprávy o provádění haagského programu pro rok 2007, byla úroveň provádění, pokud jde o právní spolupráci na poli trestního práva, spíše nižší, přestože v jiných odvětvích, jako jsou občanská spolupráce, správa hranic a imigrační a azylové politiky, byly zaznamenány uspokojivé výsledky.

Je tudíž zřejmé, že je třeba učinit něco více. Zásada vzájemného uznávání, která je základním kamenem vzájemné spolupráce, nedošla ještě ani zdaleka v uspokojivé míře uznání. Musíme jít ke kořenu problému, najít příčiny tohoto neuspokojivě malého pokroku, abychom byli schopni přichystat ta nejúčinnější řešení.

Domnívám se, že hlavními příčinami je nedostatek recipročního vědomí a důvěry mezi státy, a ve zprávě proto kladu velký důraz na odborné školení, hodnocení, sdílení informací a osvědčené praxe.

Je-li řeč o odborném školení, neměli bychom zajisté přehlédnout výrazné kroky vpřed, které byly učiněny zásluhou Evropské sítě justičního vzdělávání a jejích školení. Podle mého názoru však musíme jít za rámec stávajícího modelu odborného vzdělávání, který je založen hlavně na vnitrostátních postgraduálních školách, abychom vybudovali společnou justiční kulturu, která zde stále chybí. Z tohoto důvodu jsem zdůraznila potřebu posunout se směrem k dobře organizovanému Evropskému vzdělávacímu institutu pro soudce a právníky, který by měl odpovídat prostředky, a zároveň ovšem poukázala na potřebu vyhnout se zbytečnému zdvojování existujících zařízení a zdůraznila významnou roli vnitrostátních škol.

Za druhé: potřebujeme účinnější a ucelený mechanismus hodnocení soudnictví, soudních orgánů a provádění směrnic Evropské unie. Zpráva proto navrhuje zřízení skupiny odborníků, kteří by trvale sledovali uplatňování práva Společenství a kvalitu a účinnost soudnictví, a to podle vzoru schengenského systému vzájemného hodnocení. Jejím cílem je rovněž odhalovat slabá místa v systému a legislativní nedostatky v záležitostech spolupráce v oblasti trestního soudnictví, a na základě toho poskytovat evropskému zákonodárnému orgánu veškeré informační zdroje, které jsou nezbytné k řádnému politickému a regulačnímu hodnocení.

A konečně též používání nových technologií, které mají velký význam pro sbírání údajů, posiluje stávající databázové systémy a předávání informací. Věřím, že zítřejší hlasování zopakuje skvělý výsledek, jehož bylo dosaženo ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, chtěl bych samozřejmě poděkovat všem třem zpravodajům a dovolím si obrátit se nejprve na pana Zwiefku a pana Depreze. Komise je pochopitelně ráda, že bylo dosaženo kompromisu. S ohledem na to bylo správné, že od února probíhala intenzivní jednání a že jsme tak dospěli ke shodě na prvním čtení obou návrhů, které Komise předložila na konci roku 2008.

Jak zde pan Deprez velmi správně zdůraznil, jedná se o velmi citlivou oblast pro všechny zúčastněné instituce – Komisi, Radu i Evropský parlament. Děkuji všem stranám, že dospěly ke znění, které, jak se nám zdá,

zohledňuje institucionální oprávnění Komise a zároveň dává určitou odpověď na legitimní očekávání členských států a Parlamentu.

Chtěl bych nicméně poznamenat, že se jedná o postup výjimečný, omezený rozsahem působnosti i časem a že výlučná pravomoc Společenství musí být v dotčených záležitostech v každém případě i nadále respektována. Můj postoj v této věci je velmi pevný a souhlasím s tím, co řekl pan Deprez, když poznamenal, že členské státy nesmí této situace využívat k tomu, aby si nárokovaly určité pravomoci a jednaly s Komisí v tom smyslu, aby se vzdala úmyslu předkládat návrhy.

Domnívám se, že v této věci je mezi námi naprostá shoda. V souvislosti s tím, co bylo řečeno, se pak také jedná o to, že díky této pružnosti budou mít členské státy možnost využívat v případech, kdy Společenství nebude vykonávat svou pravomoc, instituční rámec, s jehož pomocí budou moci občanům pomáhat, aby se domohli spravedlnosti ve třetích zemích, a to zejména v oblasti rodinného práva. Pravda je také to – a pan Zwiefka a pan Deprez na to upozornili – že musíme uvažovat o pravidlech vztahujících se na rozvod, opatrovnictví nad dětmi, právo na styk s rodiči a vyživovací povinnosti a o bolestných situacích, jež mohou nastat v důsledku nedostatečné legislativy, která by v těchto oblastech byla univerzálně použitelná na mezinárodní úrovni.

Návrh zákona použitelného na smluvní a mimosmluvní závazkové vztahy by mohl mít rovněž příznivý vliv na řešení zcela konkrétních a specifických problémů, jako jsou například problémy související se silniční a říční dopravou či správou letišť nacházejících se na hranici několika států, jako je například letiště Basilej-Mulhouse-Freiburg. V souvislosti s tím, co bylo řečeno, se jedná o další použití institučního rámce, což musí, znovu opakuji, zůstat výjimkou.

Rád bych v každém případě poděkoval zpravodajům z Výboru pro právní záležitosti a Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci za práci, kterou odvedli, a děkuji jim rovněž za jejich porozumění, díky němuž bylo možné dospět ke shodě ještě před skončením parlamentního funkčního období.

Nyní bych se chtěl zmínit o zprávě paní Paganové, s jejímž přístupem i s obsahem její zprávy souhlasím. Vítám vzrůstající zájem Parlamentu o oblast trestního soudnictví, a to nejen, co se týče legislativní činnosti, ale i co se týče formování představy o tom, jak by evropské trestní soudnictví mělo vypadat v budoucnu.

Děkuji vám, paní Paganová, za podporu, kterou jste poskytla naší současné práci, protože připravujeme stockholmský program a uveřejnění sdělení, jež bude obsahovat doporučení na období let 2010 až 2014. Těší mne, že vaše zpráva plně podporuje zásadu vzájemného uznávání. Díky této zásadě dosáhla Unie velkých úspěchů, mj. i zavedení evropského zatýkácího rozkazu, a to vše je předběžná podoba reálné oblasti trestního soudnictví.

Zpráva se také zabývá obtížemi týkajícími se uplatňování zásady vzájemného uznávání a je pravda, že provádění a plné a konzistentní uplatňování mnoha stávajících nástrojů založených na zásadě vzájemného uznávání je nutno sledovat. Pravdou je však ale i to, že k žádnému vzájemnému uznávání nedojde, nezvýší-li se vzájemná důvěra mezi zákonnými orgány členských států. Tato důvěra představuje skutečně základní prvek vzájemného uznávání. Jsem proto vděčný Evropskému parlamentu za to, že hájí myšlenku vytvoření skutečně společné soudní kultury, jak jste zde, paní Paganová, před chvílí řekla.

Správně jste zdůraznila nezbytnost rozvoje odborného vzdělávání pro právnické profese, odborného vzdělávání v oblasti evropských mechanismů, vztahů se Soudním dvorem, používání nástrojů vzájemného uznávání, právní spolupráce a srovnávacího práva. V tomto bodě s vaší zprávou plně souhlasím a domnívám se, že odborné vzdělávání soudců a výměnné pobyty soudců mezi členskými státy budou ve stockholmském programu klíčem k budoucnosti této evropské oblasti práva, o níž tolik stojíme.

Také Justiční fórum, které je místem setkávání různých sítí právních odborníků, bude hrát zásadní úlohu ve zvyšování povědomí právníků o evropském rozměru jejich aktivit a s pomocí Unie budou tito právníci spolupracovat na zajištění skutečné výměny znalostí osvědčených postupů.

Komise rovněž souhlasí s návrhem, který je součástí této zprávy a za který skutečně děkuji, mechanismu hodnocení, který by se neomezoval pouze na provedení nástrojů Unie, ale který by se týkal i v obecnějším smyslu stavu soudnictví v členských státech.

Bude hodnotit jeho účinnost, jeho rychlost a respektování záruk obhajoby. Práce v této záležitosti již začala a je vedena myšlenkou, kterou přednesl ministr spravedlnosti Nizozemska, vytvoření mechanismu hodnocení, s jehož pomocí by bylo možné měřit, jakým způsobem soudy postupují, pokud jde o dodržování zásad

právního státu, přičemž by se samozřejmě využilo stávajícího aparátu a zároveň by vznikla i přidaná hodnota v podobě politického monitorování. Na základě těchto hodnocení pak bude možné vydávat doporučení.

Komise považuje navíc za příznivé, že se Evropský parlament zvýšenou měrou zabývá jejími hodnotícími mechanismy. To by se, pane Deprezi, mohlo stát příležitostí k tomu, abychom Parlament zahrnuli do činnosti odborných skupin, které budeme zakládat v tomto roce, jakož i v letech následujících.

Zmínil jste se dále o provádění nového rozhodnutí o Evropské jednotce pro soudní spolupráci (Eurojust). I zde souhlasíme s přístupem navrženým ve zprávě ohledně užitečnosti prováděcího plánu a setkávání odborníků s členskými státy. Díky těmto věcem budeme schopni provádět nové rozhodnutí o Evropské jednotce pro soudní spolupráci s patřičnou rychlostí.

A nakonec, zpráva trvá na využívání nových technologií v soudnictví. Za účelem využívání možností informačních a komunikačních technologií na poli soudnictví byla spuštěna Evropská strategie pro elektronické soudnictví (*ejustice*).

Tato strategie již funguje a mohu zde pouze poděkovat Evropskému parlamentu za jeho práci a za ujednání, k nimž jsme v této oblasti společně dospěli. Jsem rovněž přesvědčen, že na základě společného úsilí uspějeme i v budování oblasti trestního soudnictví, oblasti práva, jež by svým charakterem měla odpovídat společenství občanů, kteří mají celkem odůvodněné právo na kvalitní soudnictví, a to bez ohledu na to, ve kterém členském státě se nacházejí.

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, vítám, že se mi naskytla tato příležitost promluvit o třech důležitých legislativních návrzích, a děkuji zpravodajům za rozsáhlou práci, kterou ve svých zprávách odvedli. Rád bych se nejprve zastavil u prvních dvou návrhů a následně se zaměřil na třetí návrh, který se týká problému dalšího rozvoje trestního soudnictví v rámci EU.

Cílem těchto dvou návrhů, pojednaných ve zprávě pana Zwiefka a pana Depreze, je zavedení postupu, který umožní členským státům sjednávat a uzavírat dohody se třetími zeměmi o aspektech soudní spolupráce v občanských záležitostech spadajících do výlučné pravomoci Společenství.

První návrh, schvalovaný na základě postupu spolurozhodování, se týká rozhodného práva v oblasti smluvních a mimosmluvních závazkových vztahů. Druhý návrh, schvalovaný na základě postupu konzultace, se týká některých záležitostí rodinného práva.

Chtěl bych zdůraznit, že postup zaváděný těmito dvěma budoucími nařízeními je navržen způsobem, který zajišťuje integritu práva Společenství. Před schválením sjednávané dohody Komise ověří, že chystaná smlouva neomezuje účinnost práva Společenství ani nenarušuje řádný chod systému založeného na jeho pravidlech. Komise rovněž ověří, že chystaná dohoda nenarušuje politiku vnějších vztahů, jak ji určují rozhodnutí Společenství.

Bylo by ve skutečnosti možné tvrdit, že mají-li členské státy možnost sjednávat a uzavírat dohody se třetími zeměmi, které jsou slučitelné s právem Společenství, rozšiřuje se tím oblast působnosti práva Společenství na země ležící mimo Evropskou unii.

Postup stanovený těmito dvěma návrhy se bude uplatňovat především na sjednávání a uzavírání dvoustranných dohod mezi členským státem a třetími zeměmi. V některých případech se ovšem bude uplatňovat také na sjednávání a uzavírání regionálních dohod mezi více než jedním členským státem a/nebo více než jednou třetí zemí. Co se týče regionálních dohod, postup stanovený tímto návrhem v oblasti rodinného práva se bude uplatňovat i na pozměňování a znovusjednávání dvou již platných úmluv mezi severskými zeměmi. Co se týče návrhu v oblasti rozhodného práva, bude do jeho působnosti ve skutečnosti náležet pouze několik regionálních dohod. Tyto dohody by se mohly týkat například provozování letiště nacházejícího se v pohraniční oblasti, vodních cest využívaných společně dvěma nebo více zeměmi či přeshraničních mostů a tunelů.

Postup stanovený v těchto dvou návrzích je založen na vysokém stupni důvěry a spolupráce mezi členskými státy a Komisí. Je navržen mechanismus, který umožňuje řešit situace, kdy Komise na základě svého hodnocení dospěje k závěru, že sjednávání či uzavření dohody nelze schválit. V takových situacích zahájí dotčený členský stát a Komise jednání s cílem nalezení společného řešení.

Předsednictví jménem Rady věří a očekává, že bude možné dosáhnout shody ohledně návrhu v oblasti rozhodného práva během prvního čtení. Mezi Evropským parlamentem, Komisí a Radou proběhla konstruktivní jednání, během nichž se těmito třem institucím podařilo vyřešit řadu obtížných problémů.

Vzhledem k tomu, že návrh v oblasti rozhodného práva se z větší části shoduje s návrhem v oblasti rodinného práva, je pochopitelné, že změny provedené v prvním návrhu byly převzaty i v návrhu druhém, a to i přesto, že schvalování tohoto návrhu se neřídí postupem spolurozhodování. V zájmu dobrého zákonodárství je více než žádoucí zachovat paralelismus obou znění.

Na závěr bych rád učinil několik poznámek stran parlamentního doporučení týkajícího se rozvoje trestního soudnictví v EU, což je předmětem zprávy paní Paganové.

Rady plně souhlasí s významem vzájemného uznávání jako úhelného kamenu soudní spolupráce v rámci EU. Domníváme se, že by mělo dojít jak k jeho rozšíření – prostřednictvím přijetí dalších právních nástrojů v budoucnu – tak k jeho prohloubení prostřednictvím účinnějšího uplatňování nástrojů vzájemného uznávání, jež byly až doposud přijaty.

Rada by v této souvislosti chtěla Parlament upozornit na skutečnost, že v současnosti probíhá dokončování čtvrtého kola vzájemných uznávání praktického uplatňování evropského zatýkacího rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy.

Odborníci v kontextu této řady vzájemných uznávání rovněž zkoumali otázky vztahující se na vzájemné dopady evropského zatýkacího rozkazu či v obecnějším smyslu zásady vzájemného uznávání na straně jedné a zásady proporcionality na straně druhé. Zásada proporcionality musí být ovšem vyvažována další zásadou, které Parlament také přisuzuje velký význam – a sice zásadou subsidiarity. Skutečnost je taková, že soudní orgány v různých členských státech mají odlišné názory na to, co naplňuje skutkovou podstatu závažného trestného činu.

Rada se těší na další spolupráci s Parlamentem a Komisí při vytváření systému horizontálního a průběžného hodnocení a provádění politik a právních nástrojů EU.

Co se týče otázky odborného vzdělávání soudců, sdílí Rada stanovisko Parlamentu, že je potřeba podporovat rozvíjení soudní kultury EU, mj. prostřednictvím podpory přímých výměnných pobytů mezi soudci, státními zástupci a soudními zaměstnanci rozdílných členských států, a aktivně rozvíjet Evropskou síť justičního vzdělávání.

Rada rovněž sdílí názor Parlamentu na potřebu rychlého a účinného provádění nových rozhodnutí Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) a Europolu.

Závěrem bych Parlamentu rád poděkoval za rozsáhlou a důkladnou práci, již na těchto třech zprávách, které tu máme dnes odpoledne před sebou, odvedl.

Gérard Deprez, předseda Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. – (FR) Pane předsedající, nebude to arci jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, nýbrž spíše jménem mé skupiny, využiji-li této krátké chvíle k tomu, abych vyjádřil svou nanejvýš příznivou reakci na zprávu paní Paganové. Blahopřeji vám k této zprávě, paní Paganová. Domnívám se, že jste při sepisování této zprávy vypracovala nebyčejně podrobný soupis bodů, které by se měly, pane komisaři, objevit přednostně ve stockholmském programu, který, jak vím, Komise nyní aktivně chystá.

Dovolte mi, abych zde ještě nad to, co zde již bylo řečeno ohledně důležitosti hodnocení odborného vzdělávání soudců, upozornil na dva momenty, které mají zásadní význam pro otázku vzájemné důvěry a které jsou základem toho, co by se v budoucnu mohlo stát vzájemným uznáváním. Za prvé nezávislost soudnictví. V současnosti řada členských států EU nemá soudnictví, které by bylo nezávislé na politické moci či jiných mocenských strukturách. To je skandál a s tímto skandálem je třeba skoncovat.

Za druhé procedurální záruky. Dokud si nemůžeme být jisti, že lidé, kteří jsou podezřelí či obvinění ze spáchání některého druhu trestného činu, v některých zemích nemají procedurální záruky obdobné těm, které existují v jiných zemích, dočká se zásada vzájemného uznávání jen obtížně širšího přijetí. Přál bych si, aby se tato záležitost zásadního významu stala předmětem této rozpravy. Blahopřeji, paní Paganová.

Csaba Sógor, jménem skupiny PPE-DE. – (HU) Hranice národních států stanovené po druhé světové válce znamenaly rozdělení jednotlivých společenství a rodin. Rád bych vám pověděl o jednom takovém příkladu z nepříliš vzdálené části Evropy. Szelmenc byl svého času částí Maďarska. Nyní se jedna jeho část, Nagyszelmenc, nachází na území Slovenska, které je členským státem Evropské unie, a jeho druhá část, Kisszelmenc, je na Ukrajině.

Před 23. prosincem 2005 nebyl mezi těmito dvěma vesnicemi dokonce ani hraniční přechod. Rodiče, děti a příbuzní zde žili 60 let naprosto odděleni jedni od druhých, takže se po několik desetiletí nemohli stýkat. EU jim dala toužebně očekávanou příležitost, aby zde otevřeli hraniční přechod, a svou situaci tak změnili. Příklad, který zde zmiňuji, je jen jedním z mnoha set či tisíců podobných a je současně argumentem ohledně toho, proč nyní vedeme diskusi o této zprávě.

Návrh nařízení stanovuje postup týkající se soudní pravomoci, kterou lze vykonávat mezi členskými státy a třetími zeměmi ve vztahu k záležitostem rodinného práva, otcovské odpovědnosti a vyživovacích povinností. Toto nařízení nebude nahrazovat zákony Společenství, nýbrž má být použito jen tehdy, když dotčený členský stát prokáže, že na základě hospodářských, zeměpisných, kulturních či historických vztahů, zejména mezi členským státem a příslušnou třetí zemí, je zde zvláštní zájem na podepsání dvoustranné odpovědné dohody se třetí zemí. Komise zároveň prohlašuje, že navrhovaná dohoda má pouze omezený vliv na jednotné a důsledné uplatňování platných nařízení Společenství a na fungování systému prováděného na základě těchto zmíněných nařízení.

Chtěl bych poděkovat zpravodaji, panu Deprezovi, že se ujal práce na této důležité záležitosti, ovlivňující životy občanů uvnitř i vně EU, zejména i proto, že se v tomto dokumentu podařilo dosáhnout rovnováhy mezi zákonnou soudní pravomocí institucí Společenství a národních států.

Manuel Medina Ortega, jménem skupiny PSE. – (ES) Pane předsedající, domnívám se, že návrhy nařízení, které nám byly předloženy Komisí, jsou důležité a nezbytně potřebné a že na druhé straně bylo neméně důležité a nezbytně potřebné pro nás v Evropském parlamentu, abychom trvali na zásadě, na níž trvali i tito dva zpravodajové, pan Zwiefka a pan Deprez, totiž na zásadě pravomoci Společenství.

Jedná se o otázku pravomoci Společenství, kterou je rozumné z určité části svěřit zodpovědnosti členských států, jež by některé tyto pravomoci vykonávaly, ale jak řekl pan Barrot, musely by být omezeny v rozsahu působnosti a časového trvání. Přestat vykonávat pravomoc Společenství je zcela vyloučeno a ani Rada, ani Komise, ani Parlament nemohou zrušit tyto pravomoci Společenství.

Je-li takto stanoveno, že se jedná o výjimečný postup, pak bude, domnívám se, možné přijmout tento balík opatření během prvního čtení, budou-li zítra, jak věřím, Parlamentem přijaty pozměňovací návrhy, které již byly projednány a předloženy. Věřím nicméně také, že se v další fázi i následně ze strany Komise dočkáme pokroku v rozvoji skutečného evropského systému soukromého práva. To se stává stále větší nutností, jak na to poukázal například pan Sógor ve své předchozí řeči. Hovoříme zde o problémech, které se zcela bezprostředně dotýkají lidí, a do té míry, do jaké budeme jejich problémy schopni řešit, si budou lidé uvědomovat, že Evropská unie má svou funkci.

Na závěr bych, pane předsedající, chtěl poblahopřát mám kolegům poslancům, panu Deprezovi a panu Zwiefkovi, a poděkovat Komisi a Radě za jejich ochotu společně pracovat na tomto problému.

Sarah Ludford, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, ráda bych poděkovala paní Paganové za její vynikající zprávu a její spolupráci při navrhování kompromisních pozměňovacích návrhů, které obsahují například i některé mé návrhy.

Myslím, že Evropský parlament dává najevo pevné odhodlání, pokud jde o jeho budoucí cíle v oblasti evropského trestního soudnictví, přičemž tyto cíle jsou dvojí – vydávat pachatele trestných činů do rukou spravedlnosti a hájit práva obžalovaných a obětí. Zpráva velice jasně upozorňuje na klíčové otázky, jako je potřeba sledovat provádění legislativy; zlepšit odborné vzdělání soudců, státních zástupců a obhájců; a nová legislativa, jak zdůraznil Gérard Deprez, která přinese procedurální záruky.

Evropský zatýkácí rozkaz je účinným nástrojem, jak vydávat pachatele trestných činů do rukou spravedlnosti, a stalo se k mé velké lítosti, že se proti němu britští konzervativci postavili. Musíme nicméně zajistit – a rovněž vlády to musí zajistit – aby evropské zatýkácí rozkazy nebyly zneužívány k řešení triviálních případů, jako je stíhání lidí, kteří zcizili vepře či nezaplatili hotelový účet. Nesmí být zneužívány ani k loveckým výpravám za účelem vyslýchání, jejich vlastním zaměřením je navrácení osob za účelem jejich obžalování a trestního stíhání.

Evropský zatýkácí rozkaz – jak zde již řekli i jiní – a vůbec celé trestní soudnictví je založeno na vzájemné důvěře. Členské státy tak musí dokázat, že si tuto důvěru zaslouží tím, že budou mít vysoce kvalitní právní systémy a že budou respektovat například Evropskou úmluvu o lidských právech a rozsudky štrasburského soudu. Nemůžeme dopustit, aby lidé byli na základě evropského zatýkácího rozkazu navraceni do země EU, z níž jsou pak odesláni do třetí země k mučení. Jestliže dojde k odmítnutí Štrasburku, je třeba použít záruk

základních práv, které jsou součástí evropského zatýkacího rozkazu. Myslím, že vlády EU se problémem odstranění zásadních odlišností existujících v různých právních systémech a nedůsledného respektování lidských práv a práv na spravedlivé soudní řízení příliš nezabývaly.

Musíme se rovněž snažit o zajištění toho, aby kvalita legislativy v oblasti trestního soudnictví byla v budoucnu lepší. Doufejme, že po Lisabonu – jsem ráda, že český Senát ratifikoval Lisabonskou smlouvu – bude od členských států přicházet méně náhlých a naléhavých návrhů, které nikam nevedou, a v případě, že jsou i schváleny, nedojde nikdy na jejich řádné provedení. Celoevropské soudnictví a vysoká úroveň práva mají zásadní význam pro naše občany, když cestují, pracují či zakládají svůj podnik v jiných zemích a když se lidé musejí pokoušet o vysvětlení svých důvodů v cizím jazyce. Je nejvyšší čas zajistit, aby každý, kdo bude zadržen v rámci trestního řízení jiného členského státu, byl seznámen se svými právy a dostalo se mu řádné právní pomoci a tlumočnické a překladatelské služby.

Jsem konečně velmi zklamána tím, že vláda Spojeného království byla jednou z těch, které blokovaly opatření týkající se procedurálních práv. Doufám, že v budoucnu svůj názor změní.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, se zprávami, o nichž zde diskutujeme, souhlasím zčásti.

Zpráva pana Zwiefka je stravitelná snáze, protože jejím přičiněním bude postup sjednávání a uzavírání dvoustranných dohod o odvětvových aspektech mezi členskými státy a zeměmi, které nejsou členy EU, homogennější a vzato kolem a kolem transparentnější.

Co se týče zprávy pana Depreze, souhlasím v zásadě s její druhou polovinou, když se zabývá nezbytnou slučitelností podmínek, kterou požaduje Komise s ohledem na náš záměr vytvořit politiku Společenství týkající se vnějších vztahů v odvětví soudní spolupráce. Pokud jde nicméně o možnost členských států uzavírat samostatně dohody, jsem takovou možností jako vlastenec samozřejmě potěšen a věřím, že tento postup nemusí být nutně omezen rozsahem své působnosti a časem trvání.

Konečně se musím upřímně přiznat, že mám jisté pochybnosti o doporučení Evropského parlamentu paní Paganové. Jsem jí vděčný za to, že připomněla a podpořila používání elektronického soudnictví (*e-justice*), a to tím spíš, že jsem byl zodpovědný za vypracování této zprávy, a stále ještě mám pocit vděčnosti k těm, kdo spolupracovali na zajištění jejího úspěchu. Moje povědomí o tématech týkajících se základních svobod obětí a rovněž podezřelých a obžalovaných, jakož i potřeba provádět odborné vzdělávání soudců a právních činitelů mne ovšem přivádějí k poznámce, že v této oblasti máme před sebou stále ještě dlouhou cestu – přinejmenším my v Itálii. Co se týče evropského zatýkacího rozkazu, přerůstají moje pochyby upřímně řečeno do otevřené opozice. Děkuji nicméně zpravodajům za to, že se těmito tématy tak zdatně a důkladně zabývali.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, rád bych se také připojil k blahopřání těmto třem zpravodajům, panu Zwiefkovi, panu Deprezovi a paní Paganové. Zejména bych jako stínový zpravodaj rád poblahopřál paní Paganové k její zprávě a poděkoval jí za její milá slova a zároveň jí poděkoval za to, že se mnou při přípravě této zprávy tak těsně spolupracovala. Rád bych také vyjádřil své uspokojení nad skutečností, že jak sdělil pan komisař, Komise přijímá téměř všechny body, které jsou součástí zprávy. Vzhledem k tomu plně podporuji zprávu paní Paganové a samozřejmě i vše, co zde dnes ve sněmovně řekl.

Pane komisaři, uplynulo již 10 let od doby, co Evropská rada oznámila v Tampere, že přijala jako svůj strategický cíl učinit z Evropské unie oblast svobody, spravedlnosti a bezpečnosti, 10 let od prohlášení, že úhelným kamenem soudní spolupráce je vzájemná důvěra a uznávání rozhodnutí nejvyšších soudů. Musím říci, že se toho v tomto směru učinilo jen málo.

Tak zatímco v případě občanského práva se podařilo prosadit několik věcí, v případě práva trestního nedošlo k téměř žádné změně. Věříme, že s přijetím Lisabonské smlouvy nastane i v tomto směru větší pokrok.

Pane komisaři, ani tento návrh týkající se minimálních procedurálních záruk se nepodařilo prosadit a náš požadavek je – a tato slova směřují i k Radě – abyste jej prosadil. Na závěr chci říci, že mezi jednotlivými soudními systémy samozřejmě existují rozdíly, ale je v nich i prostor pro sjednocení. Z tohoto důvodu je třeba, aby bylo provedeno doporučení týkající se vytvoření výboru moudrých osob, které budou zkoumat všechny rozdíly a podobnosti v daném právu, abychom měli k dispozici konkrétní odborná doporučení poukazující na paralely v našich zákonech a vzájemnou důvěru v soudní systémy.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Pane předsedající, na poli občanského soudnictví existuje bez ohledu na *acquis communautaire* řada dvoustranných dohod, které byly uzavřeny mezi členskými

státy a třetími zeměmi. V souladu s čl. 307 Smlouvy o ES mají členské státy odstranit všechna ustanovení, která se v těchto dohodách případně nacházejí a která jsou neslučitelná s *acquis*.

Ve svém stanovisku č. 1/03 z února 2006 se Soudní dvůr vyjádřil, že Společenství získalo výlučnou pravomoc k uzavírání mezinárodních dohod se třetími zeměmi o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech. Vzniká tak otázka stran toho, zda by všechny stávající či navrhované dvoustranné dohody s těmito zeměmi a o těchto věcech měly být nahrazeny dohodami Společenství. Nebo by členské státy měly mít i nadále ve své kompetenci uzavírat tyto dohody v případech, kdy se nedotýkají zájmu Společenství?

Tento postup, který představuje výjimku z pravidla, musí nicméně podléhat velmi konkrétně stanoveným podmínkám vztahujícím se k rozsahu působnosti tohoto mechanismu a době jeho účinnosti. Je proto důležité, aby Komise vytvořila strategii a stanovila priority s ohledem na rozvoj politiky vnějších vztahů Společenství v oblasti soudní spolupráce v občanských a obchodních věcech.

Jacques Barrot, *místopředseda Komise*. – (FR) Pane předsedající, budu stručný, protože zde mohu vyslovit jen své uspokojení nad způsobem, jímž Parlament pomohl vrhnout světlo na tuto oblast práva, soudnictví, bezpečnosti a svobody, kterou si v Unii přejeme vybudovat; vítám vše, co zde bylo řečeno, zejména pokud jde o zásadu vzájemného uznávání, která nás sama odkazuje k vzájemné důvěře mezi soudci.

Je pravda, jak zde bylo velmi dobře vysvětleno, že prostor pro sjednocování v soudních systémech existuje, přičemž v případě trestního řízení by tyto systémy měly být formalizovány jen s pomocí minimálního množství postupů. Jsem skutečně přesvědčen, že tím vším se připravuje cesta k dobré podobě stockholmského programu, a rád bych za to Parlamentu poděkoval.

Co se týče ostatního, mohu potvrdit, že bude opravdu možné nalézt instituční rámec pro dvoustranné dohody, ale že Společenství a Komise musí mít výlučnou kompetenci. To mohu říci. Nechci dále protahovat tuto rozpravu. Je třeba probrat ještě spoustu věcí.

Především chci vyjádřit své poděkování Parlamentu a musím říci – protože ke slovu už se znovu nedostanu – že mne moje zkušenost komisaře velice obohatila, neboť se skutečně domnívám, že dobré spojení mezi Komisí a Evropským parlamentem může často – a omlouvám se předsednictví, že to tak říkám, ale je to pravda – postavit do popředí a prosadit obecný evropský zájem.

Mé poděkování ale samozřejmě patří i předsednictví za poskytnutou podporu. Mezi všemi těmito třemi institucemi musí existovat synergie; mé díky nicméně patří Evropskému parlamentu, který nám dnes večer opět přinesl velmi dobrou zprávu. Děkuji vám, paní Paganová.

Jan Kohout, *úřadující předseda Rady*. – Pane předsedající, tato rozprava je velmi zajímavá a zdá se, že jsme velice blízko dosažení dohody o návrhu v oblasti rozhodného práva při prvním čtení. Snad mohu říci, že se nejedná o pouhou dohodu, ale o dohodu spravedlivou a vyváženou. Tato dohoda je, domnívám se, vynikající ukázkou dobré spolupráce mezi Parlamentem, Komisí a Radou.

Jsem přesvědčen, že členské státy dobře využijí postupu stanoveného oběma budoucími nařízeními a že jim umožní vytvořit odpovídající právní rámec pro jejich vztahy s některými třetími zeměmi, s nimiž je váží specifická pouta.

Jak jsem zdůraznil již dříve, dohoda o návrhu v oblasti rozhodného práva, dosažená při prvním čtení, má vzhledem k tomu, že oba texty jsou téměř totožné, určitý dopad na návrh v oblasti rodinného práva. Naše dohoda při prvním čtení tudíž připravuje cestu i brzkému přijetí druhého návrhu. A to je jistě žádoucí vývoj.

Značný počet členských států má obrovský zájem na tom, aby byly schopny uzavírat dohody se třetími zeměmi v záležitostech rodinného práva, jako je opatrovnictví dětí, právo na styk dítěte s oběma rodiči a vyživovací povinnosti, což může vyplývat například ze specifických historických či sociálních vazeb s těmito zeměmi.

Jménem Rady bych na závěr rád Parlamentu poděkoval za jeho inspirativní doporučení ohledně rozvoje trestního soudnictví v EU, což je tématem zprávy paní Marie Grazie Paganové. Rád bych Parlamentu poděkoval za tuto plodnou rozpravu a za vynikající výsledek.

Tadeusz Zwiefka, *zpravodaj*. – (PL) Pane předsedající, když jsme s touto prací začínali, byli jsme si vědomi, že se pohybuje na tenkém ledě. Na jedné straně to byla výjimečná povaha a neobvyklá důležitost právních

nástrojů, na nichž jsme pracovali. Na straně druhé tu bylo vědomí toho, že čas běží a neodvratně se blíží konec volebního období Evropského parlamentu, a za třetí a nakonec též očekávání jak ze strany členských států, tak občanů Evropské unie, že přinejmenším na určitou přesně stanovenou dobu by tu existovala pomoc při řešení záležitostí, které jsou pro ně velmi obtížné a zároveň velmi důležité.

Pouze díky naší vůli dosáhnout dobrého výsledku, a přitom ovšem zachovat ve vši úplnosti ohled na právo Společenství, a díky naší vůli vytvořit nástroj, který bude odpovídat právnímu systému EU, a díky naší chuti pracovat společně se nám podařilo dojít až do této fáze, že dnes uzavíráme tuto rozpravu, která pravděpodobně povede k tomu, že svého úspěchu dosáhneme už na prvním čtení.

Rád bych proto ještě jednou vyjádřil své upřímné díky panu Deprezovi za jeho nepolevující snahu zastavit nás vždy ve chvíli, kdy bychom mohli překročit určité mantinely. Rád bych také vyjádřil upřímné poděkování panu Kohoutovi za neobvykle dynamickou práci představitelů českého předsednictví a panu komisaři Barrotovi za skutečně dokonalou spolupráci s představiteli Komise. Rád bych také poděkoval kolegům poslancům, kteří zde dnes mluvili a kteří po celou dobu naší práce přispívali k jejímu konečnému úspěchu, a rovněž našim spolupracovníkům, především všem pracovníkům Výboru pro právní záležitosti, kteří se celým svým srdcem a svým vysokým pracovním nasazením podíleli na jejím konečném úspěchu.

Gérard Deprez, zpravodaj. – (FR) Pane předsedající, bude mi stačit méně než dvě minuty. Domnívám se – abych odpověděl na to, co jsem pochopil jako výzvu ze strany Rady a přání pana Zwiefka – že tak, jako se nám dobře spolupracovalo, tak pokud jde o mne, budeme mít dohodu zítra během prvního čtení. V hlasovacích pokynech, které dám svým politickým přátelům, jim tudíž budu radit, aby hlasovali pro znění dohody, které jsme sjednali s Radou a Komisí, a mohu snad dodat, že bez ohledu na mé osobní pocity a změny, které bych býval v tomto znění rád viděl.

Protože mi ještě zbývá, pane předsedající, chvilka času a toto jsem už řekl, rád bych jí využil, ne proto, abych dále mluvil o našich zprávách, ale abych sdělil panu ministrovi, jak jsem šťastný, že český Senát dnes vyslovil svůj souhlas s Lisabonskou smlouvou. Myslím, že vedle práce, kterou jsme zde odvedli, je to dobrá zpráva, skutečně dobrá zpráva tohoto dne.

(Potlesk)

Děkuji všem, kteří se na této věci svou prací podíleli, protože všichni víme, že okolnosti nebyly jednoduché. Ve vaší zemi se zvedaly silné protivětry. Zcela nedávné politické události nutně neznamenal, že to půjde snadněji, a byl bych proto rád, kdybyste mohl přetlumočit naše poděkování jak politickým orgánům, tak lidu vaší země. Dobře jste dnes posloužili evropské věci!

Maria Grazia Pagano, zpravodajka. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěla bych poděkovat Radě za to, že podpořila tyto zásady, a především, pokud mi to dovolí, panu komisaři Barrotovi, s nímž jsem měla velmi přínosné názorové výměny pro tuto práci, s nímž jsme nakonec přišli sem do sněmovny. Ráda bych také srdečně poděkovala poslancům, kteří na této zprávě pracovali, přinášeli mi své nápady a dělili se se mnou samozřejmě o všechny své zkušenosti, v první řadě a především panu Demetriou, paní Ludfordové a skvělému panu Deprezovi.

Chtěla jsem říci, že pan Demetriou, paní Ludfordová a pan Deprez uhodili hřebíček na hlavičku; rozpoznali výzvu, před níž Evropská unie stojí, protože vytvoření kolektivní evropské soudní kultury – což samozřejmě předpokládá bojovat se vši vážností proti faktorům, jež tu zmínil pan Deprez – zajištění nezávislosti soudnictví, poskytnutí záruk a vyhlazení rozdílů mezi různými systémy soudnictví, to jsou ony výzvy, které nás čekají. Domnívám se nicméně, že práce, kterou jsme odvedli, nám dává důvod k optimismu.

Ráda bych řekla panu Romagnolimu – říkám to ze svého stanoviska, které by mělo být i jeho vlastním – že v podstatně kvůli tomu, jak se na tuto situaci díváme, rozhodně je v Itálii pesimismus, ale musíme mít ochotu k optimismu a práce, kterou jste odvedl i vy, pane Romagnoli, a vaše přispění k této zprávě je znamením toho, že společně jsme schopni budovat Evropskou unii a že Evropská unie je i pro nás, pro Itálii, skutečností.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra, v úterý, ve 12:00.

(Zasedání bylo na několik minut přerušeno)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN DOS SANTOS*Místopředseda***14. Doba vyhrazená pro otázky (otázky na Radu)**

Předsedající. – Dalším bodem programu je doba vyhrazená pro otázky (B6-0231/2009).

Následující otázky byly položeny Radě.

Pan Kohout zde zastupuje Radu. Rád bych této příležitosti využil k tomu, abych ocenil rozhodnutí, které dnes učinil český Senát a které nám dává velké naděje na budoucí ratifikaci Lisabonské smlouvy.

Předsedající. – Otázka č. 1, kterou pokládá **Manuel Medina Ortega** (H-0205/09)

Předmět: Ochrana evropských tvůrčích děl

Vzhledem k tomu, že evropská tvůrčí díla jsou ohrožena vzrůstajícím množstvím pirátských kopií, jaká navrhuje Rada opatření, aby zajistila jejich skutečnou ochranu?

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, děkuji vám za vaše milá slova adresovaná České republice a Senátu. Velmi nás také těší, že zelená pro Lisabonskou smlouvu svítí nyní mnohem jasnějším světlem, než tomu bylo ještě před několika hodinami.

Abych odpověděl na první otázku, rád bych řekl, že Rada sdílí obavy váženého pana poslance týkající se potřeby komplexního řešení problému pirátského kopírování chráněných děl. Tento problém chápe jako svou politickou prioritu jak Evropský parlament, tak Rada v kontextu celkové snahy o ochranu a podporu inovací evropských tvůrců a potažmo i konkurenceschopnosti evropského hospodářství.

Evropský parlament a Rada přijaly směrnici č. 2004/48/ES, která stanoví rámec Společenství pro vymáhání práv duševního vlastnictví, a v současné době pracují na návrhu směrnice o trestních opatřeních, jejímž cílem je zajištění vymáhání těchto práv.

V tuto chvíli platný legislativní rámec vytváří pevný základ umožňující členským státům účinně prosazovat ochranu práv duševního vlastnictví včetně boje proti pirátství. Evropské společenství a členské státy spolu navíc vedou pokračující jednání, jako například ohledně návrhu obchodní dohody proti padělání, jejichž cílem je dosažení větší účinnosti ochrany práv duševního vlastnictví na mezinárodní úrovni.

Rada dne 25. září 2008 přijala usnesení, v němž stanovila konkrétní kroky, které mají členské státy a Komise v rámci komplexního evropského plánu boje proti padělání a pirátství podniknout. V listopadu 2008 v návaznosti na sdělení Komise z ledna 2008 o tvůrčím obsahu online na jednotném trhu Rada navíc přijala řadu závěrů, v nichž zdůrazňuje mj. potřebu podporovat a usnadňovat oprávněné nabídky online materiálu chráněného autorským právem jako důležitého prostředku účinného boje proti pirátství.

V oblasti cel přijala Rada nařízení (ES) č. 1383/2003 o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo. Toto nařízení stanovuje podmínky, za jakých mohou celní orgány zasáhnout v případech, že je zboží podezřelé z porušení práv duševního vlastnictví, a kroky, které orgány podnikají v případě, že bylo zjištěno, že zboží je nelegální.

Společenství pak především uzavřelo řadu dohod o celní spolupráci, jako je nedávno uzavřená dohoda s Čínou, s cílem zlepšit a zjednodušit spolupráci s celními orgány třetích zemí, mj. kvůli boji proti padělanému a pirátskému zboží. Tyto dohody představují praktické prostředky a metody spolupráce mezi Evropským společenstvím a celními orgány partnerských zemí. Tyto dohody jsou soustavně prováděny a aktualizovány v rámci smíšených výborů pro celní spolupráci v souladu s těmito dohodami.

Na mnohostranné úrovni Rada aktivně přispívá k práci prováděné pod záštitou Světové celní organizace.

Konečně pak dne 16. března 2009 Rada přijala usnesení o akčním plánu EU v celní oblasti pro boj proti porušování práv duševního vlastnictví pro období let 2009 až 2012, který navazuje na výše zmíněné usnesení Rady ze dne 25. září 2008.

Rada zůstává i nadále otevřená ke zkoumání jakýchkoliv budoucích podnětů zaměřených na posílení boje proti padělání a pirátství ve snaze poskytnout držitelům práv ještě komplexnější ochranu. Rada oceňuje všechny obdobné snahy Evropského parlamentu zaměřené k těmto cílům.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Děkuji vám za odpověď, pane předsedající. Domnívám se, že Rada skutečně chápe, o jaký problém se jedná, ale dovoluji mi, abych znovu připomněl, co jsem říkal, a zeptal se vás, pane úřadující předseda Rady, zda si je Rada vědoma toho, že v současné době je evropská kulturní produkce pod úrovní naprostého minima.

Právní předpisy Evropské unie týkající se ochrany tvůrčích děl jsou na úrovni málo rozvinuté země, v důsledku čehož se naše kulturní produkce propadá na úroveň málo rozvinutých zemí. Obzvláště patrné je to v audiovizuálním odvětví, kde se většina současné produkce odehrává mimo Evropu, především ve Spojených státech, protože tato země chrání tvůrčí díla. Pakliže Evropa tvůrčí díla chránit nebude, nebudeme je mít. Je si Rada vědoma odpovědnosti, kterou v této době nese?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Moje otázka se týká následující věci: paní Trautmannová byla dnes tady v Parlamentu přehlasována se svým kompromisním pozměňovacím návrhem o telekomunikačním balíku. To znamená, že prezident Sarkozy se se svým řešením „třikrát a dost“ dostal do výhodné pozice. Jak české předsednictví hodnotí dnešní hlasování v Parlamentu s ohledem na evropské tvůrčí umělce, kteří chtějí mít zaručenu ochranu svých práv na internetu?

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, jenom bych chtěl ubezpečit ctihodného pana poslance, že Rada si uvědomuje, že se jedná o závažnou činnost, která skutečně ohrožuje kulturní bohatství Evropanů a Evropské unie. Myslím, že z toho výčtu opatření, kterými se Rada v minulých měsících a v minulých letech zabývala, je evidentní, že tato problematika byla a zůstává další prioritou, a to i v rámci toho komplexního evropského plánu, který stanovil konkrétní akční cíle, jako je např. zřízení Evropské observatoře k monitorování padělatelství a pirátství. Myslím si, že v tomto smyslu je třeba říci, že Rada si uvědomuje svoji odpovědnost, uvědomuje si závažnost problému a je odhodlána v této věci konkrétně pracovat. Pokud jde o telekomunikační balíček, předsednictví předchozí i naše investovalo do této otázky velmi mnoho energie. Vyjadřujeme lítost nad tím, že nebyl schválen kompletní kompromis včetně tohoto protipirátského ustanovení, a dovoluji mi jenom, abych vyjádřil naději, že po dalších řízeních nakonec ke schválení tohoto dohodnutého telekomunikačního balíčku dojde. Nicméně je mi z těchto důvodů, které byly zmíněny váženým panem poslancem, líto, že dnes tento balíček neprošel.

Předsedající. Otázka č. 2, kterou položil **Gay Mitchell (H-0207/09)**

Předmět: Změna klimatu

Jak hodlá Rada vzhledem k dobře známému skeptickému stanovisku českého prezidenta Václava Klause ke změně klimatu zajistit, aby byly respektovány názory převážné většiny členských států a občanů EU uznávajících vědeckou pravdivost toho, že změnu klimatu způsobil člověk, a to konkrétně ve vztahu k přípravám na kodaňský summit o klimatu a nadcházející švédské předsednictví?

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Letos v březnu doladila Rada a jarní Evropská rada nové stanovisko k mezinárodním jednáním o změně klimatu, a to se zvláštním zřetelem ke kodaňské konferenci.

Na tomto setkání, které se konalo 19.–20. března 2009 zdůraznila Rada své přesvědčení, že hospodářská krize a politická opatření, která na ni reagují, představují příležitost k uskutečnění nezbytných hospodářských reforem a zároveň urychlují tempo reformy směřujících k bezpečnému a udržitelnému nízkouhlíkovému a z hlediska využívání zdrojů účinnému hospodářství.

V závěrech předsednictví Evropské rady z března tohoto roku se prohlašuje, že Evropská unie zůstává i nadále věrna svému závazku hrát v Kodani v prosinci tohoto roku vedoucí úlohu a dospět k celosvětové a komplexní dohodě o klimatu, která bude počítat s omezením globálního oteplování pod úroveň 2 °C.

Za tímto účelem připomněla Evropská rada závazek EU snížit emise o 30 % jako příspěvek k takovéto dohodě za předpokladu, že ostatní rozvinuté země se zaváží ke srovnatelným snížením emisí a že příslušnou měrou přispějí i rozvinutější země s ohledem na své zodpovědnosti a možnosti. Evropská rada se těmito otázkami bude zabývat na svém červnovém setkání.

Avril Doyle (PPE-DE), zastupující autora. – Rád bych poděkoval českému předsednictví za výkon funkce předsedy výboru a za jejich názory na tuto věc.

Tázel jsem se na to již předtím jednoho z vašich kolegů – mohl bych nyní, když se blížíme ke kritickému setkání, jímž bude Rámcová úmluva OSN o změně klimatu (UNFCCC) COP15 v Kodani v tomto prosinci, dostat záruku, že budeme mít od české vlády entuziastickou podporu pro sjednání přiměřené a všestranné spravedlivé celosvětové dohody, která povede ke snížení emisí uhlíku na celém světě?

Své předsednictví jste nastoupili s pověstí klimaskeptiků. Můžete nyní potvrdit, že se z vás stali konvertiti a že plně souhlasíte s legislativním balíkem o klimatu a energii, který byl tímto Parlamentem přijat drtivou většinou hlasů loni v prosinci?

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Pane předsedajícím, v odpovědi na položenou otázku bych především chtěl říci, že jsme nikdy nebyli, pokud jde o českou vládu a Českou republiku, skeptičtí vůči klimatické změně. Myslím, že to, co jsem řekl ve svém vystoupení, tzn. že březnová Evropská rada přijala jakési závěry, že předchozí Evropské rady za účasti české vlády přijaly určitá opatření a že vláda s těmito závěry souhlasila, v žádném případě nemůže indikovat, že by tato vláda, ta, která je v demisi i ta nová, která bude nastupovat v pátek tohoto týdne, v této věci jakýmkoli způsobem měnila názor. V tomto smyslu můžu říci, že budeme sledovat cestu, která byla předložena nebo nastíněna předchozími Radami, a je naší ambicí, aby na příštím červnovém summitu Evropská unie, pokud jde o přípravu mandátu Evropské rady nebo rámce pro jednání do Kodaně, skutečně udělala maximum, aby se Evropská unie při všech problémech nebo obtížích, které s tím souvisejí, posunula na červnovém summitu dopředu. Já jsem v otázce cítil jistý odkaz na pana prezidenta, ale můžu vám říci se vši rozhodností a ctí, že před dvěma dny v Praze proběhl summit s Japonskem, kterému za Evropskou unii předsedal pan prezident Klaus. A pokud jste zaznamenali cokoli, co by narušilo jednotnou Evropskou unii v oblasti klimatu, dejte mi prosím vědět, ale nic takového nenastalo. Proto považuji tyto obavy za pochopitelné, ale v zásadě ne zcela oprávněné a doufám, že jsem tyto obavy rozptýlil.

Předsedající. – Otázka č. 3, kterou pokládá **Avril Doyle** (H-0210/09)

Předmět: Lisabonská smlouva a české předsednictví

Mohla by se Rada laskavě vyjádřit k možnému časovému plánu ratifikace Lisabonské smlouvy Českou republikou?

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Pane předsedajícím, ale už v úvodu svého dnešního vystoupení jste oznámil a gratuloval České republice k tomu, že Senát dnes výraznou většinou schválil Lisabonskou smlouvu, čili si myslím, že to je v tuto chvíli nejlepší odpověď na položenou otázku.

Avril Doyle (PPE-DE). – Děkuji českému ministru a blahopřeji jeho prostřednictvím předsedovi a všem členům českého Senátu. Jak horní, tak dolní sněmovna tedy hlasovaly pro schválení ratifikace.

Můžete se na mne dívat jako na irského poslance této sněmovny a říkat si: že mi to povídáte zrovna vy. V Irsku to máme teprve před sebou. Poláci a Němci se s tím také ještě budou muset trochu potýkat.

Mohu vás nicméně požádat, abyste naznačil, kdy a zda by váš prezident Klaus asi tak mohl akceptovat přání horní a dolní sněmovny a schválit – či chcete-li, naopak neschválit – úplnou ratifikaci Smlouvy? Ještě jednou vám děkuji. Výsledek dnešní hlasování ve vašem Senátu mě potěšil.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Pane předsedajícím, blahopřeji českému předsednictví k rozhodnutí v Senátu. Musím nicméně říci, že my v Evropě jsme přirozeně nespokojení s mnoha oblastmi souhry mezi institucemi Evropské unie a z tohoto důvodu jsme o této reformní smlouvě jednali celých posledních osm měsíců. Nebylo by možné, aby se v České republice vedla debata o tom, co komu na této smlouvě vlastně vadí a jaké alternativy by prezident Klaus mohl lidem v Evropě nabídnout, aby se překonala současná nespokojenost, na kterou tak hlasitě upozorňuje, a jaká by si představoval řešení? V tuto chvíli je známo jen tolik, že chce reformě zabránit, ale že nepřichází s žádnými pozitivními návrhy.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Pane předsedajícím, jakkoliv prezident Klaus svým bezbřehým egocentrismem poškodil národní pověst své země, chtěl bych i já poblahopřát českému předsednictví a říci, že to bylo předsednictví prvotřídní. Jsem rád, že co se týče parlamentu, skončilo ratifikací smlouvy.

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Pane předsedajícím, děkuji za slova uznání a gratulace ke schválení Lisabonské smlouvy Senátem. Pan prezident Klaus má své názory a my je v České republice respektujeme jako názory, které patří k tomu demokratickému spektru názorů. Pokud jde o diskusi k Lisabonské smlouvě, ta probíhala velmi intenzivně, a proto Senát schválil Lisabonskou smlouvu až teď a právě na základě té dlouhé diskuse, která se k této věci vedla. Ta většina, tzn. že 54 senátorů z 80 přítomných hlasovalo ve prospěch této smlouvy včetně senátorů za stranu ODS, to je za stranu, kterou kdysi pan prezident Klaus zakládal, svědčí o tom, že je zde v rámci České republiky eurorealismus, je zde velmi silný pocit spoluodpovědnosti za Evropu, za Evropskou unii a vůle pokračovat v procesu evropské integrace a aktivně se na ní podílet. Pokud jde o ústavní pořádek, schválení oběma komorami Českého parlamentu je skutečně předpokladem k ratifikaci, která je završena podpisem pana prezidenta. Ústava v této věci nedává žádné termíny, ale já bych nerad, aby se o termínu, kdy bude Smlouva podepsána panem prezidentem, v tuto chvíli

spekulovalo. Situace je pro nás v tuto chvíli výrazně nová i v samotné České republice. Nám spadl velký kámen ze srdce a máme samozřejmě velikou radost a budeme samozřejmě vést další konzultace, jednání o tom, aby finalizace ratifikace byla dokončena v co nejkratší možné době.

Předsedající. – Otázka č. 4, kterou pokládá **Bernd Posselt** (H-021 3/09)

Předmět: Chorvatsko, Makedonie a jihovýchodní Evropa

Jak Rada vidí pravděpodobnost uzavření jednání o přistoupení Chorvatska a stanovení konečného termínu pro jednání s Makedonií před koncem tohoto roku a zhmotnění vyhlídek na členství v EU v případě jihoevropských států, mj. Kosova, které leží mezi Chorvatskem a Makedonií?

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, vyjednávání s Chorvatskem se dostalo do významné a náročné fáze. Bylo zahájeno jednání o 22 kapitolách a u sedmi z nich byla jednání předběžně uzavřena. Předpovědi o uzavření vyjednávacího procesu nelze činit. Jak víte, pokrok v jednání se řídí hlavně pokrokem Chorvatska v jeho přípravách na vstup do EU projevujících se v plnění zahajovacích a konečných kritérií a požadavků vyjednávacího rámce a chorvatských závazků uložených dohodou o stabilizaci a přidružení.

Pro přípravu na integraci do Evropské unie je rovněž důležité uskutečnit revidované přístupového partnerství. Důsledná spolupráce s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii včetně zpřístupnění dokumentů je i nadále tím podstatným v souladu s vyjednávacím rámcem. V této souvislosti stojí za připomenutí, že Rada opakovaně prohlásila, že v souladu s vyjednávacím rámcem a přístupovým partnerstvím je třeba pokračovat v úsilí o dobré sousedské vztahy – zejména pak hledat řešení dvoustranných problémů se sousedními zeměmi, a to především problémů hranic.

Předsednictví lituje, že otázka hranic se Slovinskem nepříznivě ovlivňuje tempo chorvatských jednání o vstupu do EU a že pokrok v této oblasti neodpovídá pokroku, který zde byl zaznamenán dříve. Jak víte, předsednictví společně s předchozím a následným předsednictvím a Komisí vyvinulo značné úsilí, aby usnadnilo pokrok v tomto sporném bodě. V dubnové Radě ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy navíc proběhla užitečná diskuse o tom, jak provést inventuru dané situace.

Co se týče Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, rád bych připomněl rozhodnutí Evropské rady z prosince 2005, které jí uděluje status kandidátské země se zvláštním zřetelem na proces stabilizace a přidružení a kritéria členství a uplatňování priorit v partnerství, zásadní pokrok dosažený při plnění legislativního rámce týkajícího se Ohridské rámcové smlouvy, jakož i zaznamenané výsledky provádění dohody o stabilizaci a přidružení včetně jejích obchodních ustanovení od roku 2001.

Podle Evropské rady z června 2008 bude Bývalá jugoslávská republika Makedonie schopna učinit další pokrok na cestě k EU, budou-li splněny podmínky stanovené v závěrech Evropské rady z prosince 2005, kodaňská politická kritéria a nejdůležitější klíčové priority přístupového partnerství. Podstatným bodem je i nadále zachovávání dobrých sousedských vztahů, mj. sjednaného a vzájemně přijatelného řešení hlavního problému. Zásadní význam má konání svobodných a spravedlivých voleb. Podle předběžného hodnocení volební pozorovatelské mise Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a Úřadu pro demokratické instituce a lidská práva (OSCE / ODIHR) byla organizace voleb konaných 22. března a 5. dubna důkladná a splňovala většinu mezinárodních závazků a norem.

To je důležitý krok směrem k demokracii v zemi. Podporujeme nového prezidenta a vládu v jejich úsilí o dosažení pokroku v zemi ku prospěchu všech občanů a vládu pak v jejím soustředění na reformní agendu, jako je posilování právního státu, hospodářského pokroku a boje proti korupci a organizovanému zločinu.

Co se týče ostatních zemí západního Balkánu, bylo během posledních let dosaženo značného pokroku na cestě k členství v EU, avšak stále zde existují rozdílné a velké výzvy. Rada je ochotná podporovat úsilí tyto výzvy zvládat, a to zejména prováděním dohod o stabilizaci a přidružení a poskytováním značné finanční podpory. Proces stabilizace a přidružení je na západním Balkánu i nadále základním rámcem evropské perspektivy. Zbývající možní kandidáti na západním Balkánu by měli dosáhnout kandidátského statusu s konečnou vyhlídkou na členství v EU úměrně svým vlastním zásluhám podle toho, jak se jim daří pokračovat v hospodářských a politických reformách a jak plní nezbytné podmínky a požadavky.

V prosinci 2008 podala přihlášku k členství Černá Hora. Dne 23. dubna t. r. požádala Rada Komisi o přípravu jejího stanoviska k žádosti, aby Rada mohla přijmout další rozhodnutí. Dnes 28. dubna podala žádost o členství v EU Albánie. K přijetí žádosti z dalších zemí může dojít v další fázi.

Rada připomíná ochotu Evropské unie pomoci v hospodářském a politickém rozvoji Kosova otevřením jasné evropské perspektivy, která bude v souladu s evropskou perspektivou tohoto regionu. Rada vítá záměr Komise představit na podzim roku 2009 studii zabývající se prostředky dalšího politického a společensko-hospodářského rozvoje Kosova. Rada se zavazuje k posilování kontaktů mezi jednotlivými lidmi, například zrušením vízové povinnosti, budou-li splněna kritéria určená v plánech liberalizace víz, jako i další podporou výměnných pobytů studentů a mladých odborně vzdělaných pracovníků.

EU dbá o posilování vlastnického principu, stejně jako zdůrazňuje význam regionální spolupráce a dobrých sousedských vztahů mezi západobalkánskými zeměmi. Regionální spolupráce a evropská agenda spolu souvisejí. Čím více spolu budou západobalkánské země spolupracovat, tím více se budou integrovat do evropských struktur. Je to z toho důvodu, že regionální spolupráce přispívá ke společnému porozumění v regionu a k nalézání řešení otázek společného zájmu, jako je pole energetiky, dopravy, obchodu, boje proti organizovanému zločinu a korupci, navracení uprchlíků a ostraha hranic.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Mnohokrát děkuji za velmi dobrou a velmi vyčerpávající zprávu.

Mám tři velice krátké doplňující otázky:

Za prvé, zda je podle vašeho mínění představitelné, že by české předsednictví otevřelo v jednání s Chorvatskem nějakou novou kapitolu.

Za druhé, sdělíte letos datum pro Makedonii?

Za třetí, jaký je časový rámec pro zvolnění vízových povinností?

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, pokud jde o první otázku týkající se odblokování negociačního procesu. Jak už jsem v úvodním vystoupení řekl, na minulém zasedání Rady pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy byl jeden z bodů věnován právě této problematice. My si myslíme a jsme přesvědčeni, že ještě během stávajícího předsednictví dojde k takovému pokroku, k takové dohodě, která by skutečně umožnila, aby ty negociační kapitoly, které jsou již připraveny k uzavření, byly uzavřeny. Pohnout s tou zablokovanou situací je od samého počátku jedním z velkých úsilí tohoto předsednictví. Rýsuje se zde cesta ven, my doufáme, že akceptovatelná pro všechny zúčastněné, která by umožnila, aby negociační pokrok mohl pokračovat.

Pokud jde o otázku týkající se Bývalé jugoslávské republiky Makedonie (FYROM), je třeba říci, že v tuto chvíli nepředpokládáme, že by během stávajícího předsednictví k něčemu takovému, jako je stanovení data či jiné upřesnění, mohlo dojít. Nepředpokládáme, že by k vízové liberalizaci došlo ještě během prvního semestru tohoto roku, ale věříme, že do konce tohoto roku nebo od počátku příštího roku nastane situace, kdy občané řady zemí západního Balkánu, které jsou blízce splnění či splňují předpoklady, tzv. benchmarks, budou moci cestovat z některých zemí západního Balkánu do Evropské unie bez víz. Bylo to zde několikrát zdůrazněno, že přibližování zemí západního Balkánu Evropské unii je jednou z priorit našeho předsednictví. Věnujeme tomu velké úsilí a v těch dvou měsících, které nám zbývají do konce, chceme této prioritě věnovat stále stejné, ne-li větší úsilí.

Předsedající. – Otázka č. 5, kterou pokládá **Claude Moraes** (H-0215/09)

Předmět: Ochrana nejzranitelnějších v době hospodářské krize

Ve svých závěrech ze schůze konané 19. a 20. března Evropská rada prohlašuje, že při řešení sociálních dopadů současné hospodářské krize „by měla být věnována zvláštní pozornost těm nejzranitelnějším skupinám a novým rizikům vyloučení“.

Jakými způsoby se Rada zaměřuje na ochranu nejzranitelnějších skupin, jako jsou noví přistěhovalci, starší osoby, usazené národnostní menšiny, lidé zdravotně postižení a bezdomovci, aby nebyly vytlačeny na okraje společnosti?

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Jak velmi dobře řekl vážený pan parlamentní poslanec, společná zpráva o sociální ochraně a sociálním začleňování, která byla předložena na schůzi Evropské rady 19.–20. března, zdůrazňuje potřebu vhodných sociálních politik, které nejenže zmírní nepříznivé sociální dopady na nejzranitelnější skupiny, ale ztlumí dopady krize na hospodářství jako celek.

Předpokladem toho je vyrovnání výhod tam, kde je to potřeba, aby příjemci měli zabezpečenu odpovídající podporu. Zvláště pak je třeba provádět komplexní strategie aktivního začleňování, které budou spojovat a vyvažovat opatření a otevřený přístup ke kvalitním službám na trhu práce a odpovídající minimální příjmy.

Musí být výrazně podpořeno úsilí členských států o provádění komplexních strategií proti chudobě a sociálnímu vyloučení dětí, zahrnující i přístupnou a finančně dostupnou kvalitní péči o děti.

Řešení situace bezdomovců, která je krajně závažnou formou vyloučení, podpora sociálního začleňování přistěhovalců a řešení například nejhrůznějších znevýhodnění, s nimiž se potýkají Romové, a zmírňování jejich zranitelnosti, pokud jde o sociální vyloučení, vyžaduje soustavnou práci.

Bdělost je nezbytná i s ohledem na to, že se objevují nové rizikové skupiny, mezi něž patří mladí pracovníci a nové subjekty vstupující na pracovní trh, a současně i nová rizika.

Co se týče specifické situace starších osob, národnostních menšin a osob zdravotně postižených, Rada již přijala legislativu zaměřenou na ochranu těchto a dalších zranitelných skupin před diskriminací. Směrnice Rady 2008/78/ES stanovuje obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání a zakazuje v rámci zaměstnání či povolání diskriminaci na základě víry či náboženského vyznání, zdravotního postižení, věku či sexuální orientace. Směrnice Rady 2000/43/ES provádí zásadu rovného zacházení mezi osobami bez ohledu na rasový či národnostní původ v široké škále oblastí, mj. v oblasti zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti, profesní přípravy, sociální bezpečnosti, vzdělávání a přístupu ke statkům a službám včetně ubytování.

Rada navíc v současné době zkoumá nový návrh Komise, jehož cílem je ještě důkladnější rozšíření ochrany před diskriminací. Návrh směrnice Rady o provádění zásady rovného zacházení mezi osobami bez ohledu na víru či náboženské vyznání, zdravotní postižení, věk či sexuální orientaci by rozšířil ochranu před diskriminací založenou na víře či náboženském vyznání, zdravotním postižení, věku či sexuální orientaci na oblasti mimo zaměstnání. Dne 2. dubna 2009 Evropský parlament hlasoval v rámci postupu konzultace ve prospěch návrhu Komise a diskuse o návrhu směrnice probíhají i nadále v Radě.

Dovolte mi rovněž připomenout, že loni na jaře Rada a Parlament dospěly úspěšně již při prvním čtení ke shodě stran návrhu Komise vyhlásit rok 2010 rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení. V tuto chvíli by asi jen málo z nás dokázalo odhadnout rozsah přicházející hospodářské krize. Ohlédneme-li se nicméně zpět, je zřejmé, že Komise, Rada a Parlament měly naprostou pravdu, když se rozhodly zaměřit na problémy chudoby a sociálního vyloučení.

Rada konečně také zkoumá soubor navrhovaných závěrů o rovných příležitostech pro ženy a muže u ročníků starších 50 let, které předložilo české předsednictví. Předpokládá se, že tyto závěry budou přijaty Radou v červnu. Rada tak bude mít další příležitost k utvrzení své snahy zajistit, aby naši starší občané mohli žít aktivním životem a mít důstojné stáří.

V rámci současného předsednictví EU se v Praze letos v dubnu konala konference o sociálních službách nazvaná Sociální služby: nástroj mobilizace pracovních sil a posilování sociální soudržnosti. Konference zdůraznila důležitost sociálních služeb pro aktivní začleňování lidí ohrožených sociálním vyloučením a vyloučených z trhu práce.

Odvětví sociálních služeb se na jedné straně vlivem hospodářských a demografických změn stává důležitým polem nových pracovních příležitostí, zejména pro ženy a starší pracovníky, a na straně druhé pomáhá vlastním uživatelům těchto sociálních služeb k tomu, aby si udrželi svá pracovní místa.

Konference vytyčila základní východiska pro další celoevropské diskuse o úloze sociálních služeb ve společnosti. Přestože poskytování sociálních služeb, sdílení pravomocí a koncepce finanční udržitelnosti se od sebe v jednotlivých členských státech EU liší, řečníci na konferenci se převážně shodli o úloze a cílech sociálních služeb.

V závěrech konference, které budou dále rozpracovány a stanou se předmětem jednání s cílem jejich přijetí na červnové Radě pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele (EPSCO), je zdůrazněna úloha sociálních služeb jako základního nástroje sociálních politik.

Podtržena je zde rovněž nezbytnost integrovaného způsobu chápání a poskytování sociálních služeb, jakož i zohledňování individuálních potřeb klientů. Zmíněna je rovněž významná úloha orgánů veřejné správy při zaručování kvality, přístupnosti a udržitelnosti sociálních služeb a prohlašuje se zde, že investice do sociálních služeb se zejména v době současné finanční a hospodářské krize vyplatí a může posílit růstový potenciál a soudržnost jednotlivých ekonomik a společenství. Poukazuje se na důležitost neformální péče, přičemž jako optimální a nejučinnější se jeví tzv. sdílená péče, která spojuje péči formální i neformální.

V závěrech konference se zmiňuje také důležitost podpory systému celoživotního vzdělávání a budování kapacit pro zajištění kvality služeb. V neposlední řadě je zdůrazněna rovněž ochrana práv, důstojnosti a zvláštních potřeb uživatelů sociálních služeb.

Emine Bozkurt (PSE), *zastupující autora*. – (NL) Pane předsedající, rád bych českému předsednictví vřele poděkoval za zodpovězení mé otázky. Těší mne, když slyším, že problém rozšíření antidiskriminační směrnice na zboží a služby se ve vašich odpovědích na otázky ohledně boje proti rostoucí chudobě a sociálnímu vyloučení mezi nejzranitelnějšími skupinami dostal na přední místo. Dovolte mi říci, že si toho velice cením.

Moje otázka na vás je následující: znamená to také, že české předsednictví plně podporuje znění, které bylo v této sněmovně schváleno v dubnu, a jaké praktické kroky jste jako úřadující předseda podnikl k tomu, abyste zajistil, že tato směrnice bude také co nejdříve přijata v členských státech a v Radě? Velice vám děkuji.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Rád bych vám také poděkoval za vaši obsáhlou odpověď. Problém sociálního vyloučení je velmi rozšířený a má mnoho podob, protože mnoho lidí dnes podle mého názoru řeší prostě otázku přežití. Je Rada připravena zvýšit potravinovou pomoc? Potraviny dnes představují se stále tíživějšími dopady krize také velmi důležitý problém a zdá se mi, že bychom tomu měli věnovat větší pozornost.

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Děkuji za ocenění mé předchozí odpovědi i za to, že jsem se snažil dát skutečně vyčerpávající odpověď na položenou otázku. K doplňující otázce je třeba říci, že v tuto chvíli nejsem v situaci, kdy bych mohl zcela jasně odpovědět, nicméně je třeba říci, že všechny otázky, které souvisejí se sociální exkluzí, a ty, které souvisejí s bojem proti chudobě právě v období krize, jsou samozřejmě na agendě a jsou velmi intenzívně projednávány v pracovních skupinách Rady, a to včetně směrnice, kterou jste zmínila. Pokud jde o potravinovou pomoc, možná jsem úplně přesně nepochopil zaměření otázky, na Radě hovoříme o potravinové pomoci především rozvojovým zemím, tzn. těm, na které má hospodářská a finanční krize a i ta předchozí potravinová krize největší dopad. Pokud jde o situaci v rámci Evropské unie, nic takového diskutováno není. Nicméně uvědomujeme si odpovědnost Evropské unie ve vztahu k těm nejméně úspěšným nebo těm, kteří potřebují pomoc právě v této situaci daleko více, a bude to i na agendě zasedání ministrů pro rozvojovou spolupráci.

Předsedající. Otázka č. 6, kterou položila **Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0217/09)**

Předmět: Evropský pakt zaměstnanosti

Jak Rada pohlíží na návrh přijmout Evropský pakt zaměstnanosti, který by se mohl stát významným nástrojem udržování sociální soudržnosti a napomáhání růstu a hospodářské obnovy EU, jež trpí důsledky celosvětové krize?

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Rada od Komise nepřijala žádný návrh evropské zaměstnanecké daně. Rada tudíž není v situaci, kdy by mohla odpovídat na specifické dotazy, které zde stran této záležitosti vznesla vážená paní poslankyně. Rada nicméně sdílí obavy, které ve své otázce vyjadřuje vážená paní poslankyně, a domnívá se, že je důležité udržet sociální soudržnost a napomáhat růstu a hospodářské obnově Evropské unie, jež trpí důsledky celosvětové krize.

Předsednictví by v tomto rámci chtělo připomenout, že jsou to i nadále členské státy, kdo v první řadě odpovídá za plánování a provádění politik zaměstnanosti. Rada nicméně těmto politikám zaměstnanosti věnuje zvláštní pozornost, a to zvláště nyní, když se Evropa potýká s finanční hospodářskou krizí a v souladu se Smlouvou přijímá nové pokyny pro zaměstnanost.

Předsednictví by v tomto smyslu chtělo připomenout, že v prosinci loňského roku Evropská rada přijala rozhodnutí o celkovém plánu obnovy evropského hospodářství, který by řešil mj. i problémy zaměstnanosti vyplývající z finanční krize. Plán tvoří okamžitá rozpočtová opatření ve výši 200 miliard EUR, jež zahrnují na jedné straně opatření Společenství ve výši 30 miliard EUR a na straně druhé vnitrostátní opatření, které dosáhnout výše 170 miliard EUR.

Evropská rada rovněž podpořila myšlenku rychlé akce na podporu zaměstnanosti ze strany Evropského sociálního fondu, zejména ve prospěch nejzranitelnějších skupin obyvatelstva, jako je podpora politik flexikurity a politik na usnadnění přechodných období při změně zaměstnání, a dala členským státům příležitost k tomu, aby v případě nutnosti nově rozplánovaly výdaje z prostředků Evropského sociálního fondu, a mohly tak posílit své strategie zaměstnanosti.

Je třeba rovněž připomenout, že vedle Evropského sociálního fondu poskytuje Společenství pomoc na doplnění vnitrostátních opatření, včetně opatření na regionální a místní úrovni, také Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci. Tento fond, vytvořený Radou v roce 2007, se zabývá řešením specifických krizí evropského rozměru zapříčiněných globalizací a poskytuje jednorázovou, časově omezenou individuální podporu zaměřenou přímo na nadbytečné pracovníky.

V současnosti probíhá přezkum Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci a Evropská rada v březnu 2009 vyzvala k rychlému dosažení dohody. Rada vítá souhlas s přijetím této revize, jehož bylo dosaženo při prvním čtení, a postupuje v souladu s dnešním hlasováním v plénu.

Březnová Evropská rada se rovněž shodla na několika doplňujících opatřeních, mezi nimiž je například: odstraňování bariér a předcházení vzniku nových a vytvoření plně funkčního vnitřního trhu; další snižování administrativní zátěže; zlepšování rámcových podmínek pro průmysl, které umožní silnou průmyslovou základnu, a pro obchod se zvláštním zaměřením na malé a střední podniky a na inovaci; podpora partnerství mezi podniky výzkumem, vzděláváním a odbornou přípravou; zvýšení a zlepšení kvality investic v oblasti výzkumu, znalostí a vzdělání.

Předsednictví by konečně chtělo připomenout, že v Praze se bude 7. května konat z iniciativy současného předsednictví summit o zaměstnanosti. Včera měl příležitost promluvit o této otázce na tomto plenárním zasedání jménem předsednictví místopředseda české vlády pro evropské záležitosti, pan Vondra.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, děkuji panu úřadujícímu předsedovi Rady za odpověď. Má otázka se nesla na úplně stejné vlnové délce. Měly by být všechny tyto prostředky, které se čas od času v podobě nějakého programu uvolní – především v důsledku krize – koordinovány v rámci jednoho zastřešujícího plánu, který nazývám „dohodou o zaměstnanosti“, aby přinesly užitek evropským občanům, kteří sice slyší o milionech eur – zmínil jste částku 200 miliard – avšak nevidí, že by tyto peníze přinesly nějakou účinnou akci, jež by občanům nabídla východisko z nezaměstnanosti a chudoby?

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – (CS) Pane předsedající, já mám plné sympatie pro to, co tady bylo řečeno, a jsem přesvědčen, že nastávající summit, tzv. job summit v Praze, bude dalším momentem, který vytvoří a přinese jisté iniciativy, ke kterým se bude moci vrátit červnová Evropská rada a které budou směřovat právě k tomu, o čem jsme mluvili, tj. otázkám dopadů ekonomické a hospodářské krize na zaměstnanost.

Předsedající. – Otázka č. 7, kterou pokládá **Justas Vincas Paleckis** (H-0219/09)

Předmět: Zdravotní péče v zahraničí

Nová směrnice o pohybu pacientů (KOM(2008)0414), která bude na pořadu jednání Parlamentu v dubnu, stanoví společná ustanovení o hrazení zdravotní péče poskytnuté v zahraničí. Poslanci Evropského parlamentu se snaží zajistit, aby pacienti ze zemí EU měli při pobytu v zahraničí co nejvíce možností lékařského ošetření (například cestou hrazení nákladných lékařských služeb, které jsou jinak dostupné pouze bohatým, formou předem čerpané zálohy), Rada naopak navrhuje, aby tato práva byla omezena a aby členské státy samy rozhodovaly o tom, jaký druh lékařské péče by jejich občany opravňoval k čerpání úhrady. Jak lze podle názoru Rady tato protichůdná stanoviska Parlamentu a Rady sblížit? Jaké případné kompromisní návrhy Rada chystá?

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, předsednictví, které zde staví na práci odvedené francouzským předsednictvím, aktivně sleduje diskuse o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o uplatňování práv pacientů při využívání zdravotní péče v zahraničí.

Cílem předsednictví je nalézt řešení, které by vyváženě zohledňovalo na jedné straně práva pacientů při využívání zdravotní péče v zahraničí a odpovědnost členských států za organizaci a poskytování zdravotních služeb a lékařské péče.

Jak předsednictví prohlásilo během plenární rozpravy 23. dubna 2009, pacienti cestující do jiných členských států by měli obdržet veškeré informace a zdravotní péči v nejvyšší kvalitě. Je však rovněž důležité zajistit, aby směrnice odpovídala zásadám jednoznačnosti, právní jistoty a subsidiarity. Diskuse v Radě nadále pokračují, takže není možné předem říci, zda se podaří dosáhnout politické dohody během současného českého předsednictví. Ze současných diskusí v Radě nicméně vyplývá, že systém předběžného schvalování úhrady bude pravděpodobně omezen na některé specifické typy zdravotní péče. Členské státy budou mít takovou možnost, ale bude na nich, jestli ji využijí či nikoliv. Tato možnost byla za určitých podmínek uznána Evropským soudním dvorem.

Rada rovněž zvažuje doplnění systému předběžného schvalování, ať už bude mít jakoukoliv podobu, opatřeními, jejichž cílem bude transparentnost a plná informovanost pacientů o jejich právech vztahujících se k využívání zdravotní péče v zahraničí.

Směrnice na druhé straně stanoví, že členské státy budou zaručovat svým pacientům minimální úroveň hrazení poplatků za poskytnutí zdravotní péče v zahraničí. Jedná se o stejnou částku, která by byla účtována za stejný typ ošetření v jejich vlastním členském státě. Členským státům nic nebrání v tom, aby svým pacientům, kteří využívají zdravotní péče v zahraničí, poskytovaly výhodnější formu hrazení, a to i hrazení předem. Záleží však na vnitrostátní politice členského státu.

Nicméně v případě, že osoba skutečně potřebuje využít plánovaného ošetření v jiném členském státě a existují k tomu objektivní lékařské důvody, platí v současnosti již nařízení (ES) 883/2004, podle něhož bude pacientovi poskytnuta lékařská péče bez toho, aby sám musel aktuálně hradit poplatky.

Podle zprávy odhlasované na plenárním zasedání Parlamentu dne 24. dubna 2009 uznal rovněž Evropský parlament systém předběžného schvalování jako plánovací a správní nástroj, pakliže je transparentní, předvídatelný, nediskriminační a poskytuje pacientům jasné informace.

Rada pečlivě prozkoumá všechny pozměňovací návrhy a zváží, jakým způsobem by je mohla zohlednit ve svém společném stanovisku, aby bylo možné dospět k dohodě při druhém čtení.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Ještě jednou vám děkuji za komplexní a, řekl bych, nadějnou odpověď. Je to velmi dobře, že dochází k harmonizaci podmínek poskytování lékařské pomoci, a to jak doma, tak v zahraničí. Zároveň je však nepochybně špatně, že hodně závisí na pacientově solventnosti. Pacientům, kteří nejsou schopni zvládnout rozdíl mezi poplatky doma a v zahraničí, to nepřinese žádnou výhodu.

Česká republika, která převzala předsednictví od Francie, je stále mladou zemí a rád bych se zeptal: lišily se mezi sebou nové a staré členské státy v tom, jak tento problém hodnotily?

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, děkuji za doplňující komentář pana poslance. My ho bereme na vědomí a budeme ho brát v potaz. Myslím, že upozornil na jeden důležitý problém, ale v tuto chvíli danou otázku nelze nějakým způsobem jednoznačně a jednoduše vyřešit, ale vnímám to jako problém, kterému by se měla Rada v dalších jednáních k těmto otázkám věnovat.

Předsedající. – Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

Tím končí doba vyhrazená pro otázky Radě.

Jménem Parlamentu chci poděkovat českému předsednictví a panu ministrovi za jejich spolupráci.

(Zasedání bylo přerušeno ve 20:00 a obnoveno ve 21:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan MARTÍNEZ MARTÍNEZ
místopředseda

15. Nová úloha a odpovědnost Parlamentu při provádění Lisabonské smlouvy - Institucionální rovnováha v Evropské unii - Rozvoj vztahů mezi Evropským parlamentem a národními parlamenty v rámci Lisabonské smlouvy - Finanční aspekty Lisabonské smlouvy - Uplatňování občanské iniciativy (rozprava)

Předsedající. – V zasedání budeme pokračovat velmi důležitým tématem: rozpravou o Lisabonské smlouvě, která zahrnuje následující zprávy:

- zprávu (A6-0145/2009) pana Leinena za Výbor pro ústavní záležitosti o nové úloze a odpovědnosti Parlamentu při provádění Lisabonské smlouvy (2008/2063(INI)),

- zprávu (A6-0142/2009) pana Dehaenea, za Výbor pro ústavní záležitosti o důsledcích Lisabonské smlouvy na vývoj institucionální rovnováhy v Evropské unii (2008/2073(INI)),

- zprávu (A6-0133/2009) pana Broka za Výbor pro ústavní záležitosti o vývoji vztahů mezi Evropským parlamentem a národními parlamenty podle Lisabonské smlouvy (2008/2120(INI)),

- zprávu (A6-0183/2009) paní Guy-Quintové za Rozpočtový výbor o finančních aspektech Lisabonské smlouvy (2008/2054(INI)), a

- zprávu (A6-0043/2009) paní Kaufmannové za Výbor pro ústavní záležitosti, v níž se Komise žádá, aby předložila návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o uplatňování občanské iniciativy (2008/2169(INI)).

Jak můžete vidět, jde o pět velmi důležitých zpráv týkajících se otázek, které jsou vysoce aktuální. Neměli bychom také zapomenout na skutečnost, že – jak víte – senát České republiky schválil ratifikaci smlouvy potřebnou většinou.

Jo Leinen, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, pane místopředsedo, dámy a pánové, poslední večerní zasedání tohoto legislativního období je věnováno rozpravě o Lisabonské smlouvě. Víme, že tomuto zasedání předcházelo mnoho jiných večerních zasedání, na nichž jsme se snažili dosáhnout reformní smlouvy a její ratifikace 26 parlamenty členských států.

Rád bych poblahopřál a vyjádřil své uznání členům českého senátu, kteří dnes tuto smlouvu podpořili jasnou většinou. Chtěl bych také poděkovat všem, kdo pomohli k odstranění této překážky.

(Potlesk)

Ano, zatleskejme českému senátu ze Štrasburku až do Prahy. Jsme tímto výsledkem velmi potěšeni.

Já vidím možnost, že proces ratifikace dokončíme ke konci roku, velmi optimisticky. Nesmíme říkat hop, dokud nepřeskočíme, ale vše naznačuje, že budeme mít 27 ratifikací. Výbor pro ústavní záležitosti byl tedy optimistický právem. Evropská rada, Komise i Evropský parlament se musejí připravit na vstup smlouvy v platnost. Jsem velmi šťasten, že tato sněmovna přijala čtyři velmi zajímavé a důležité zprávy – ne, pět zpráv, protože paní Guy-Quintová také předložila zprávu o finančních aspektech Lisabonské smlouvy – jako takový závěrečný akt tohoto legislativního období.

Vidím, že tato sněmovna reformní smlouvu nikdy nevzdala, a to ani v těžkých dobách. To ale neplatí o všech. Nechápu, proč v této sněmovně bylo tolik váhání a proč bylo vysloveno tolik pochybností o tom, zda bychom o Lisabonu měli ještě vůbec debatovat. Tato rozprava byla dokonce schována do večerního zasedání, i když se mohla klidně uskutečnit ve dne. Odkládat tuto debatu na večerní zasedání je pod úroveň této sněmovny. Víme, proč k tomu došlo. Nechtěli, aby tato sněmovna znovu potvrdila své přesvědčení o tom, že tuto smlouvu potřebujeme, že ji chceme, a že v ni věříme, před velkým obecnstvem. Skeptici se našli na nejvyšších místech tohoto Parlamentu, což mi připadá naprosto nepochopitelné a naprosto nepřijatelné.

Vzal jsem si za úkol zprávu o úloze Parlamentu v provádění Lisabonské smlouvy a mohu říci, že tento Parlament bude jedním z těch, kdo bude mít z reformní smlouvy prospěch. Děláme obrovský skok v demokratické kontrole, ať jde o legislativu, rozpočtovou kontrolu nebo rozhodování či kontrolu nebo dokonce volbu exekutivy, Komise, nebo schvalování mezinárodních úmluv nebo o nová práva iniciativy, která jsme dostali; nejviditelnějším příkladem je právo Evropského parlamentu navrhopvat dodatky ke smlouvě – což bylo privilegium dříve vyhrazené členským státům a jejich vládám. Spolurozhodování jako standard nás staví do stejné pozice jako Radu ministrů: zemědělská politika, rybářství, politika výzkumu, strukturální předpisy – tato sněmovna nyní ponese společnou odpovědnost a bude spolurozhodovat o mnohém. Potřebujeme nové dohledové pravomoci, nová práva na informace a nové pravomoci iniciativy.

Pane místopředsedo, děkuji vám, že vždy stojíte při nás. Dnes byl dobrý den a s těmito čtyřmi zprávami, které jsou tak trochu závěrečným aktem, uzavíráme období plné odhodlání reformovat Evropskou unii. Doufám, že závěrečný akt bude sehrán novým Parlamentem a že můžeme vstoupit do nového legislativního období s novými a pevnějšími základy.

(Potlesk)

Jean-Luc Dehaene, zpravodaj. – (NL) Pane předsedající, pane místopředsedo, dámy a pánové, schválení Lisabonské smlouvy českým senátem je dalším významným krokem k ratifikaci smlouvy. Je tedy pozitivum, že Evropský parlament dnes večer schvaluje několik zpráv, které definují pozici Parlamentu při provádění smlouvy. Je nakonec nutné, aby byl Parlament připraven stejně dobře jako ostatní instituce, než s nimi zahájí rozhovory a vyjednávání o provádění a uplatňování smlouvy.

To je pro Parlament o to důležitější, že jeho pravomoci budou smlouvou podstatně rozšířeny. Parlament má proto silný zájem na tom, aby a) byl dobře připraven na to, aby své nové úkoly plnil v plné míře – jak je

definují zprávy pana Leinena a paní Guy-Quintové a aby b) přijal jasné stanovisko ke svému vztahu k ostatním institucím, což je předmětem mé zprávy.

Lisabonská smlouva posiluje a ujasňuje rovnováhu mezi jednotlivými institucemi Unie. Smlouva o Evropské unii, v jejíž přijetí doufáme, představuje formální ukončení struktury pilířů. Kromě toho získá Evropská unie právní subjektivitu; instituce Společenství se stanou institucemi Unie a smlouva jasně definuje úkoly a pravomoci jednotlivých institucí. Smlouva také ukončí zdvojené postavení Evropské rady a vytvoří z ní autonomní instituci Unie.

I když zde nadále platí příliš mnoho výjimek, dá aplikace procesu spolurozhodování, který se stane běžným legislativním procesem a který se bude týkat i schvalování rozpočtu, Parlamentu velmi důležitou úlohu. Rada a Parlament byly vlastně ve smlouvě formulovány identicky. Smlouva tak posiluje metodu Společenství a přeměňuje ji na metodu Unie. Tato metoda bude navíc rozšířena i na bývalý pilíř spravedlnosti a vnitřních věcí.

Ve své zprávě jsem zdůraznil skutečnost, že bude zapotřebí silné koordinace legislativní a rozpočtové práce, mají-li instituce fungovat efektivně. Zpráva volá po sestavení programu legislativní práce, včetně víceletého výhledu v oblasti rozpočtu. Úloha Rady pro všeobecné záležitosti v rámci Rady ministrů bude velmi významná, neboť se musí stát nástrojem předsednictví v Radě v dialogu s Parlamentem. Jasně zachována je i úloha Komise jako iniciátora; plánuje se bohužel snížení počtu komisařů, aby došlo ke zmenšení sboru. To bude vyžadovat, aby Komise posílila svou vnitřní organizaci o to více, má-li fungovat jako sbor.

Jedním z důležitých nových prvků je to, že dvojí úloha nového vysokého představitele a místopředsedy Komise bude zásadní v oblasti zahraničních vztahů, vnějších záležitostí a bezpečnosti. Ve své zprávě jsem zdůraznil, že v jeho nebo v jejím zájmu by bylo úzce spolupracovat s Komisí tak, aby bylo možné mobilizovat veškeré zahraničně-politické prostředky Unie.

Chtěl bych zakončit tím, že po volbách nastane velmi obtížné období přechodu, stejně jako obtížné období přechodu ze Smlouvy z Nice, kterou je nutné aplikovat nejdříve, na Lisabonskou smlouvu, jež bude doufejme schválena do konce roku. Vyzývám Parlament a Radu, aby znovu společně zvážily, jak toto období zorganizujeme a nechápu, proč se tak již nestalo. Jinak nám hrozí, že se po volbách ocitneme v situaci, kdy nebudeme vědět, co přesně by se mělo dít. Vzhledem k tomu, že taková situace by neprosperovala nikomu, pojďme se na tom jasně dohodnout.

Elmar Brok, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, pane místopředsedo, zástupce českého předsednictví, dámy a pánové, jak řekli mí předřečníci, jde o velkou chvíli, nikoliv proto, že se diskutuje o našich zprávách, ale proto, že se dnes potvrdilo, že Lisabonskou smlouvu ratifikovaly parlamenty 26 zemí a že slíbené referendum proběhne pouze v jedné zemi.

To, že parlamenty 26 zemí ratifikovaly Lisabonskou smlouvu, dokazuje, že jde o parlamentní smlouvu. V procesu unifikace Evropské unie bylo dosaženo velkého pokroku, ale ještě nikdy tu nebyla smlouva jako je Lisabonská smlouva, v níž byly posíleny parlamenty – jak Evropský parlament tak parlamenty národní, byla posílena demokracie, byla zavedena občanská iniciativa a zásada subsidiarity byla politicky a právně posílena posílením národních parlamentů.

Je proto zarážející, že ti, kteří se považují za zakladatele demokracie, jsou proti této smlouvě. Jsou proti Lisabonské smlouvě, protože nechtějí přiznat procesu unifikace Evropy žádnou demokratickou legitimitu. Unifikace Evropy je podle nich nepřipustná a oni se obávají, že by taková Evropa mohla získat popularitu pomocí větší demokracie a transparentnosti a posílených rozhodovacích pravomocí při řešení problémů budoucnosti. Právě proto říkají ty lži, které říkají.

Dovolte mi nyní také uvést, že bych chtěl poděkovat českému předsednictví a především předsedovi vlády Topolánkovi, který v situaci, která je pro něj osobně obtížná a za kterou sám nenese odpovědnost, v poslední den ve funkci bojoval za to, aby v senátu ČR získal dostatečnou většinu.

A nešlo o žádnou skromnou většinu; bylo to 54:20. To je obrovský náskok pro ty, kdo řekli ano Lisabonské smlouvě. Doufám, že poté, co 26 volených shromáždění přijalo svá rozhodnutí, nebudou lidé v administrativě zdržovat demokratický proces tím, že odmítnou podepsat. Jsem přesvědčen, že dodrží daný slib a že tato smlouva bude podepsána.

V diskusích v této volební kampani jsme svědky toho, že finanční krize ukázala, že každá země, která se v tomto globálním řádu snaží jít na vlastní pěst, je ztracena. Proto je výjimečně důležité, aby si toto uvědomili v Irsku a aby – mám-li věřit průzkumům veřejného mínění – lidé v Irsku znovu zvážili svůj postoj tak, aby

bylo možné hájit zájmy Irska. Jsem si jist, že díky sociální klauzuli, díky závazku k sociálně tržní ekonomice a nepredátorskému kapitalismu, jinými slovy díky závazku v sociálním smyslu, půjde o smlouvu i pro řadové občany. Tak můžeme hájit své zájmy v tomto světě společně.

Abychom mohli skutečně vykonávat kontrolu nad administrativní byrokracií, národními vládami, aparátem Komise nebo Rady zde v Bruselu a Štrasburku, musíme navázat úzkou spolupráci mezi Evropským parlamentem a parlamenty jednotlivých zemí.

Máme mnoho společných úkolů v zahraniční a bezpečnostní politice, v politice právních záležitostí a vnitřních věcí, v kontrole Europolu. Národním parlamentům se otevírá mnoho příležitostí díky jejich právu veta. S oranžovými a žlutými kartami a žalobním právem mají možnosti v oblasti kontroly subsidiarity a jako členové Rady mohou vykonávat větší kontrolu nad svými vládami. Tímto způsobem jsou demokraticky legitimováni dvakrát. Proto Evropský parlament a národní parlamenty nejsou v tomto procesu soupeři, nýbrž spojenci, kteří chtějí vykonávat společnou demokratickou kontrolu nad Evropou, posunovat ji kupředu a nedovolit jí degenerovat na Evropu kontrolovanou aparátčiky. Lisabonská smlouva je proto správná a řádná a národní parlamenty ani Evropský parlament se této odpovědnosti nebudou vyhýbat.

Catherine Guy-Quint, zpravodajka. – (FR) Pane předsedající, komisaři, dámy a pánové, je pro mě velkým potěšením předložit vám dnes večer zprávu o finančních aspektech Lisabonské smlouvy, kterou má již Rozpočtový výbor vypracovanou delší dobu. Půjde o poslední rozpočtovou zprávu volebního období tohoto parlamentu a mou poslední parlamentní zprávu.

Jsem především velmi potěšena tím, že Parlament měl odvahu předložit naše zprávy v rámci "lisabonského" balíčku a dostat tak slibu danému občanům, že budou informováni o důsledcích této smlouvy. Lépe informovaný občan je občan, který volí plně obeznámen s fakty. To, že o Lisabonské smlouvě debatujeme v této sněmovně, není popřením demokracie, právě naopak. Provádění smlouvy bude mít významné důsledky pro rozpočtové pravomoci institucí a finanční důsledky.

Reforma je ve skutečnosti pro Parlament důležitá. Kromě zavedení víceletých finančních rámců bychom neměli zapomenout, že rozpočtový proces funguje prakticky beze změn od roku 1975. Bylo tedy nezbytné, aby Rozpočtový výbor tyto změny analyzoval a potvrdil, že jde o podmínky, které naše instituce potřebují k tomu, aby si mohly udržet či dokonce posílit svou roli rozpočtového orgánu. Právě tak zpráva vyzněla: zjednodušení a vyjasnění rozpočtových problémů smlouvy.

Mým hlavním přáním bylo uchránit výsady parlamentní instituce. Budoucím poslancům nemůžeme upřít jejich pravomoci v budoucích rozpočtových procesech a budoucích jednáních o víceletém finančním rámci.

Podstatné úpravy jsou trojího druhu. Zaprvé úpravy primární legislativy. Nový rozpočtový proces obsahuje skutečné kroky vpřed a nové výzvy pro Parlament, především tím, že se přestává rozlišovat mezi mandatorním a nemandatorním výdajem. Pak je tu jediné čtení u rozpočtového procesu se zavedením zpětného mechanismu v případě, kdy Rada odmítne společné stanovisko, zavedení smířčího výboru odpovědného za vypracování společného stanoviska a přísný časový harmonogram tohoto smířčího výboru. Kromě toho se mění také nový víceletý finanční rámec a úloha Parlamentu se tak posiluje. Tento rámec se stává restriktivním. K jeho přijetí je v Radě nezbytná jednomyslnost a souhlas Evropského parlamentu. Já bych dodala, že jeho přijetí je výsledkem úplně nového a zvláštního procesu.

Pokud jde o nové finanční výhledy, chceme, aby byly pětileté a odpovídaly tak funkčnímu období Parlamentu a Evropské komise. Komisaři tak ponesou větší odpovědnost za rozpočtová rozhodnutí, která přijmou. Spolurozhodování je rozšířeno na přijetí finančního nařízení a na metody jeho aplikace. Rozhodnutí o vlastních prostředcích však bohužel zůstává Radě. S Parlamentem jej pouze konzultuje, kromě metod aplikace.

Rozpočtová disciplína se tedy částečně vrací do Parlamentu, který může víceletý finanční rámec odmítnout. To je skutečný pokrok. Výzvou pro nový Parlament je vědět, co bude dojednáno v novém procesu finančního nařízení, za nějž Parlament nese část odpovědnosti, a co spadá pod úpravu nového nařízení o dohodě mezi institucemi, kterou bude Parlament moci pouze buď odmítnout, nebo přijmout.

A konečně, nové povinnosti Unie povedou k novým požadavkům na financování. Zaprvé tu bude balíček externích vztahů, zejména vytvoření Evropské služby pro vnější činnost a vysokého představitele místopředsedy komise, a pak také nové politiky: energetika, vesmír a turistický ruch, výzkum, civilní obrana, administrativní spolupráce a sport.

Dámy a pánové, jak jste jistě pochopili, změny, které Lisabonská smlouva přináší, jsou významné.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, zpravodajka. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, toto je můj poslední proslov na plenárním zasedání Evropského parlamentu a jako zpravodajky pro evropskou občanskou iniciativu, a jsem tedy potěšena, že jsem dostala slovo. Doufám, že zítra, na posledním zasedání tohoto legislativního období, vyšle Parlament politický signál, který nastolí směr k tomu, aby se Evropa přiblížila svým občanům a aby pokročila s projektem, který je již mnoho let blízký mému srdci.

Dovolte mi začít tím, že se s vámi podělím o několik svých pozorování. S lítostí беру na vědomí, že ani moje skupina ani moje strana – a zde volím svá slova pečlivě – nebyla schopna občanskou iniciativu podpořit. I když na jedné straně není promeškána jediná příležitost stěžovat si na demokratický deficit v EU, a druhé straně se všeobecně odmítá přijmout závažné kroky, které by evropský projekt učinily demokratičtější. Takové jednání není ani věrohodné, ani prozíravé. Blokuje pokrok v Evropě, na němž občané tak dlouho trvají, a to já nemohu a nechci přijmout.

Před skončením svého mandátu bych chtěla poděkovat svým kolegům poslancům ze skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu a skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance, kteří mne a mou zprávu podpořili. Chtěla bych poděkovat Jo Leinenovi, předsedovi Výboru pro ústavní záležitosti, a zejména všem koordinátorům a stínovým zpravodajům těchto čtyř skupin. Děkuji vám, že jste tak výborně spolupracovali napříč stranami a národními hranicemi a že jsme byli schopni posunout společně projekt evropské integrace kupředu.

Pane místopředsedo, ustanovení Lisabonské smlouvy upravující občanskou iniciativu jsou bezesporu milníkem procesu evropské integrace. Je pravda, že v Evropské unii nám nejde o spojování států, ale lidí. Tato záležitost bude řešena naprosto novým způsobem, pokud, jak poprvé stanoví čl. 11 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii (Smlouva o EU, nové znění, n.z.), se občané přímo zapojí do evropského legislativního procesu. Jeden milion občanů pak bude mít právo požádat Komisi, aby předložila návrh určitého nařízení nebo směrnice; právo, která Rada má od roku 1957 a Evropský parlament od roku 1993.

V mé zprávě Parlament předložil klíčové body a pokyny k budoucnosti úpravy podmínek a procesů Evropskou občanskou iniciativu. Pane místopředsedo, pokud by Lisabonská smlouva vstoupila v platnost, očekávám, že Komise nejen předloží návrh co nejrychleji, ale že se bude pokud možno řídit pokyny mé zprávy. Komise by zejména měla podpořit stanovisko Parlamentu, které odráží stanovisko podstatného počtu členských států ve smyslu čl. 11 odst. 4 Smlouvy o EU (n.z.). Má zpráva navrhuje počet 7. Je důležité, aby nebylo stanoveno nějaké libovolné číslo, protože je nutné, aby zaprvé ospravedlňovalo související omezení práva občanů EU na rovné zastoupení v občanské iniciativě bez ohledu na jejich národnost a za druhé musí mířit k příslušnému cíli. To znamená, že stanovením minimálního počtu členských států musíme zajistit, aby počátek evropského legislativního procesu nebyl problematikou, v níž se budou odrážet specifické zájmy jednotlivých členských států, ale problematikou, která bude v souladu se všeobecným evropským zájmem.

Žádám rovněž, aby se věnovala zvláštní pozornost struktuře procesu, zejména otázce přípustnosti občanské iniciativy. Kritéria vstřícnosti k občanům a právní jistoty musí dostat nejvyšší prioritu. Pokud budou občané EU spoluurčovat Evropský legislativní proces a chtějí zavést občanskou iniciativu, vyžaduje spravedlnost, aby příslušné orgány EU co nejdříve závazně sdělily, zda plánovaná iniciativa splňuje právní požadavky Smlouvy. Je absolutně nezbytné, aby k tomu došlo před shromážděním prohlášení o podpoře, neboť členské státy, které poskytují nezbytné prostředky, potřebují právní jistotu.

A konečně bych ráda připomněla sněmovně, že ustanovení o občanské iniciativě nespada z nebe. Byla již v Ústavní smlouvě, neboť vzešla z Ústavního konventu, při jejímž podpisu byli přítomni i někteří poslanci, a to v úzké spolupráci s neziskovými organizacemi. Jejich vtělení do návrhu Ústavy z Konventu nebylo ani sázkou na jistotu, ani výsledkem náhody. Představuje výsledek intenzivních konzultací mezi členy Konventu a neziskovými organizacemi, které se věnují demokratické politice. My nyní víme, že tato myšlenka byla šest let u ledu. Je tedy nejvyšší čas, abychom ji po takto dlouhé době oživil. Je čas na přímou demokracii ve sjednocené Evropě.

(Potlesk)

Margot Wallström, místopředsedkyně Komise. – Pane předsedající, nejdříve mi prosím dovolu zvláštní „díky“ všem zpravodajům. Velmi obdivuji jejich nasazení a dalo by se říci i vytrvalost. Možná právě proto, že u vás vidím něco, co by můj manžel nazval tvrdohlavostí, v tom, jak naléháte na to, aby tuto problematiku projednal tento Parlament, se také cítím velmi uvolněně a velmi dobře se mi s vámi spolupracovalo.

A zvláštní poděkování těm z vás, kteří odcházejí. Nejen za to, že jste všem byli dobrými spolupracovníky a partnery, ale také dobrými přáteli a že jste věci brali sportovně. Děkuji vám mnohokrát. Domnívám se, paní

Kaufmannová, že můžete být hrdá na to, že jste pomáhala založit to, čemu já říkám založení a nabití silového vedení mezi občany a evropskými institucemi – nové silové vedení, které bylo nataženo a nabit. Myslím, že jde o velký úspěch.

Jsem samozřejmě velmi potěšena, že se mohu této rozpravy účastnit dnes večer, v den, kdy Česká republika dokončila proces parlamentní ratifikace Lisabonské smlouvy. Dnešní hlasování zvyšuje počet členských států, jejichž parlamenty smlouvu podpořily, na 26. Tato rozprava podle mne představuje dobrou příležitost, abychom připomenuli občanům Evropy úlohu Lisabonské smlouvy v úsilí o dosažení demokratičtější a soudržnější Evropské unie.

V době hospodářské krize je více než kdy jindy důležité mít dobře fungující Evropu, která má ty správné systémy k zajištění demokracie. Smlouva by dala demokratickým institucím EU, a nejzřetelněji Parlamentu, pravomoci, které potřebují. To by pomohlo EU jednat na světové scéně jednotněji a soudržněji. Umožnilo by jí to také účinněji řešit klíčové problémy, s nimiž se dnes potýkáme v oblastech jako je změna klimatu a energetická bezpečnost.

Zprávy, o nichž jsme dnes jednali, nám také umožní zajistit rychlejší a hladší provádění smlouvy, až bude přijata.

Dobrá spolupráce mezi institucemi bude velmi důležitá pro zajištění maximálního přínosu smlouvy a Komise je odhodlaná spolupracovat s Parlamentem a dalšími institucemi na tom, aby tomu tak skutečně bylo.

Irské referendum nám ostře připomenulo potřebu ukotvit argumenty pro Evropu ve vnitrostátních diskusích. Reálné obavy, které leží v jádru tohoto hlasování, si zaslouží být brány vážně – a přesně to se stalo v Evropské radě loni v prosinci. Právní záruky a rozhodnutí o velikosti Komise ukazují, jak politické vedení Evropy respektuje irský výsledek a rovněž jeho ochotu pochopit důvody, které vedly k volbě „ne“ a reagovat na uvedené obavy. Ale ukázalo rovněž, že jsou nadále přesvědčeni, že tato smlouva je pro Evropu správná.

A to je také důvod proč od tohoto hlasování ukončilo svůj parlamentní proces dalších osm členských států s dalšími osmi „ano“.

Parlamentní zprávy dohromady představují komplexní analýzu klíčových aspektů smlouvy. Základní přístup spočívá v tom být ambiciózní ohledně toho, co může smlouva udělat pro EU – přístup, který Komise plně sdílí.

Zprávy jsou zvláště cenné proto, že prohlubují naše uvažování o tom, jak by smlouva měla fungovat v praxi. Každá z pěti zpráv svým vlastním způsobem ukazuje silný a sebevědomý Parlament, který hledá možnosti, jak maximalizovat potenciál smlouvy při zvyšování efektivity, účinnosti a odpovědnosti akce EU ve prospěch voličů a občanů.

Zpráva poslance Dehaenea uvádí mnoho důležitých podrobností a Komise do značné míry sdílí její interpretaci smlouvy. Velká síla zprávy je v tom, jak jasně ukazuje, že provádění smlouvy neznámá potvrzování jedné instituce na úkor druhé – Evropská unie může občanům zajišťovat to, co od ní očekávají, pouze pokud budou všechny její instituce silné a pokud budou účinně spolupracovat.

Zpráva věnuje zvláštní pozornost otázce přechodu a bylo by velmi výhodné, kdyby smlouva již bývala platila před tímto rokem změny institucí. To však bohužel nebylo možné. Takže potřebujeme pragmatický a pružný přístup, nalezení smysluplné cesty kupředu, která zohlední potřebu vyhnout se letos jakémukoliv institucionálnímu vakuu, důležitost toho, abychom příští Komisi zajistili plnou působnost demokratického mandátu a potřebu respektovat roli Parlamentu. Zpráva pana Dehaenea představuje model, který nám všem pomůže nalézt cestu dopředu.

Zpráva poslance Dehaene žádá, aby při obsazování vrcholných pozic EU byl brán ohled na politickou a genderovou rovnováhu a rovněž na geografickou a demografickou rovnováhu. V dnešní Evropě, kde ženy tvoří více než 50 % obyvatel, jsou ženy stále nedostatečně zastoupeny v politice. Komise, jak víte, má nejvyšší počet komisařek v historii. Ale to stále ještě nestačí. Zlepšení genderové rovnováhy by mělo být cílem při jmenování nové Komise: cílem, jehož lze dosáhnout, pokud bude existovat silná politická podpora nového Parlamentu.

Doufám rovněž, že budeme mít více žen v Evropském parlamentu a na vrcholných pozicích EU. Bez nich se připravujeme o jejich vědomosti, zkušenosti a nápady.

Zpráva paní Guy-Quintové řeší další důležitou otázku: jak zorganizovat cyklus finančního plánování Unie tak, aby byl rozpočet EU využit co nejlépe a aby byly peníze investovány do politických priorit. V době

intenzivního tlaku na veřejné finance musíme mít zavedeny ty správné procesy, které nám zajistí nejlepší hodnotu za vložené prostředky. Rovnováha mezi stabilitou a reakčností v rozpočtovém plánování je pro efektivní plánování v EU klíčová a Komise se k tomu v hodnocení rozpočtu vrátí.

Zpráva pana Leinena ukazuje, jak smlouva ovlivní práci Parlamentu a velmi podrobně se zabývá důsledky nových politických oblastí, nových pravomocí a nových procesů pro Parlament. Podtrhuje například význam zajištění dostatečné kontroly vnějšího jednání Unie a my jsme rozhodně otevřeni hledání k tomu vhodných metod. Tyto metody lze však schválit až poté, co do úřadu nastoupí místopředseda a vysoký představitel.

Ohledně toho, stejně jako ohledně mnoha jiných otázek, které byly nastoleny – včetně komitologie a delegovaných aktů – se těšíme na podrobnější výměnu názorů s Parlamentem o provádění všech nastolených otázek.

Dovolte mi obrátit pozornost ke zprávě paní Kaufmannové, která jasně vysvětluje, jak může občanská iniciativa vnést do demokracie v Unii nový rozměr. Občané budou moci vyzvat Komisi k předložení nových politických iniciativ. To je jedna z oblastí, v níž má Komise v plánu jednat rychle, jakmile bude smlouva platit – také na základě konzultace – aby pochopila očekávání zainteresovaných aktérů a občanů. Úvahy Komise se ubírají podobným směrem jako doporučení paní Kaufmannové.

Je však několik oblastí, o nich bychom měli dále diskutovat. Chceme nalézt tu správnou rovnováhu mezi procesem, který bude pro občany jednoduchý, a procesem, který zajistí, aby iniciativy byly legitimní a měly svou váhu.

Pokud jde například o minimální počet členských států, měli bychom také pečlivěji zvážit typ procesu, který smlouva předpokládá.

A konečně zpráva pana Broka se týká oblasti, v níž jak Parlament, tak Komise učinily v posledních letech významný pokrok: vztahů s národními parlamenty. Tento Parlament poprvé vyzkoušel meziparlamentní konference a našel několik velmi praktických způsobů, jak vybudovat skutečnou parlamentní síť.

Komise, jak víte, nastavila naprosto nový mechanismus dialogu s národními parlamenty a v této oblasti bylo dosaženo velkého pokroku. Od roku 2006 posílá Komise parlamentům nejen konzultační materiály, ale také legislativní návrhy a žádá je o reakci. Doposud jsme obdrželi a odpověděli na zhruba 400 stanovisek a významně jsme také zvýšili počet přímých kontaktů – od začátku funkčního období Komise se konalo více než 500 schůzek mezi komisaři a národními parlamentními orgány. Takže, jak naznačuje zpráva, nová ustanovení smlouvy o národních parlamentech budou plně v souladu s trendem posledních let a myslím, že dále posílí evropskou parlamentní rodinu.

Společně pak tyto zprávy ilustrují, jak by Lisabonská smlouva prohloubila evropskou demokracii a zajistila občanům Evropy výsledky. To je pro nás výborná zpráva, se kterou můžeme jít do voleb do Evropského parlamentu. Je to také výborný odrazový můstek pro přípravu na provádění smlouvy samotné.

Předsedající. – Než dám slovo řečníkům, dovolím si určitou volnost, kterou lze myslím poskytnout někomu, kdo předsedá zasedání v této fázi volebního období a v této noční hodině, neboť je pravda, že noční zasedání mají určitou výhodu.

Chtěl bych vám říci, že hodlám předsedovi Parlamentu a předsednictvu neprodleně předložit návrh, aby připravili publikaci obsahující Lisabonskou smlouvu samotnou, těchto pět zpráv a příslušná rozhodnutí a úvodní proslovy zpravodajů a komisařky.

Jsem přesvědčen, že takový dokument, přeložený do 23 oficiálních jazyků EU a distribuovaný mužům a ženám ve 27 členských státech, by byl velmi významným dokumentem pro pochopení významu Lisabonské smlouvy samotné a pro pochopení snahy a kroků, které podniknul Parlament. Bylo by to také vzdání zaslouženého holdu pěti zpravodajům, zejména paní Guy-Quintové a paní Kaufmannové, které nám sdělily, že parlament opouštějí, ale které budou navždy přítomny v našich vzpomínkách a kterým budeme navždy vděční.

Michael Gahler, navrhovatel stanoviska Výboru pro zahraniční věci. – (DE) Pane předsedající, abych tuto příležitost oslavil, zabral jsem, jak vidíte, zcela záměrně místo pana Zahradila.

Za Výbor pro zahraniční věci bych rád zdůraznil, že budoucího místopředsedu a vysokého představitele považujeme za osobu plně zodpovědnou Parlamentu z jednoho prostého důvodu: že stejně jako ostatní komisaři potřebuje k nástupu do funkce důvěru Parlamentu. Stávající praxe pravidelného politického dialogu

v plénu a ve Výboru pro zahraniční věci je nutné zachovat i ve zdvojené funkci, kterou bude vykonávat jedna osoba.

Jelikož si většina z nás přeje jednotnější a aktivnější přístup Evropské unie k zahraniční politice, budoucí držitel této funkce bude také mít zájem zajistit si podporu Evropského parlamentu pro své kroky. Politické plány a postoje naší exekutivy mohou být také pravidelně projednávány ve Výboru pro zahraniční věci na schůzkách, kde budoucí předseda Výboru stálých zástupců předloží informace o otázkách diskutovaných ve VSZ. Pokud o to bude požádáno, musí tato praxe platit i pro zvláštní zástupce.

V budoucnu by také rozhodnutí o vyslání zástupců v oblasti bezpečností a obranné politiky měla být projednána Parlamentem, aby operace ve třetích zemích měly větší demokratickou legitimitu.

Pokud jde o Evropskou službu pro vnější činnost, domníváme se, že Evropský parlament se musí plně podílet na přípravných operacích. Potvrzujeme, že tato Služba by měla být přidělena Komisi pro administrativní účely.

Chceme také zajistit, aby v budoucnosti vedoucí delegace EU do třetí země předstoupil před Výbor pro zahraniční věci, než bude vyslání s konečnou platností potvrzeno. Domnívám se, že pokud tato osoba neudělá dobrý dojem na své vlastní poslance, neměla by mít velké naděje na to, že bude vyslána do zahraničí.

Také žádáme, aby celá zahraniční politika Evropské unie, včetně společné bezpečnostní a obranné politiky, byla v budoucnu financována z rozpočtu Společenství. U smlouvy, která bude následovat po Lisabonské smlouvě, bych také rád viděl, aby se v rozpočtu objevily společné vojenské výdaje.

Andrew Duff, *zpravodaj pro stanovisko Výboru pro zahraniční věci*. – Pane předsedající, jak uvedli moji předřečníci, vývoj společné zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky je jednou z největších odměn, kterou máme potenciálně na dosah ruky jako výsledek smlouvy. I národní parlamenty jsou probíhajícími změnami značně dotčeny.

Zůstává jim samozřejmě vnitrostátní odpovědnost za národní bezpečnost, ale měly by mít rovněž povinnost hrát vedoucí úlohu v úzké a pravidelné spolupráci s Evropským parlamentem při podrobném zkoumání a snaze formulovat společnou evropskou politiku, při kritizování a vyptávání se vlastních ministerstev na jejich výkony v Radě a při předávání tisku i veřejnosti alespoň části z nové reality, kterou je skutečnost, že zahraniční politika se nejlépe tvoří vyhledáváním, nalézáním a projekcí společného evropského zájmu.

Thijs Berman, *navrhovatel stanoviska Výboru pro rozvoj*. – (NL) Pane předsedající, český senát dnes přijal Lisabonskou smlouvu. Nyní zbývá jen Irsko, řeknete možná, a pak budeme mít smlouvu, která poskytne mému Výboru pro rozvoj více příležitostí k tomu, aby dělal lepší politiku.

Bylo by však chybou vyvíjet nyní na Irsko nátlak. Jsme unie nezávislých zemí a Irsko se může svobodně rozhodovat podle sebe. Jakýkoliv tlak zvenčí zvýší riziko, že vybuchne celá EU, neboť i přes všechna ta hezká a samolibá slova, která dnes zazněla v této Sněmovně, prochází Evropská unie hlubokou krizí důvěry. Takovou krizi je možné vyřešit pouze výsledky, sociální politikou, investicemi a ekonomickým oživením, zajištěním čisté energie pro naše klima, ochranou sociálních práv, zde i jinde ve světě, ale při dosahování tohoto všeho musíme respektovat právo každého členského státu přijít se svým vlastním efektivním řešením.

Spolupráce je nezbytná a to rozhodně platí i v této krizi, ale musíte mít také důvěru zůstat věrni sami sobě. Proto by tlak na Irsko nebyl vhodný ani pro Iry, ani pro zbytek Evropy. Ať se EU chová skromně, aby mohla těžit z vysokých ambicí.

Danutė Budreikaitė, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro rozvoj*. – (LT) Pane předsedající, dámy a pánové, ráda bych zdůraznila, že Lisabonská smlouva přinese Evropské unii více příležitostí iniciativně formovat vývoj koordinační politiky, zlepšit koordinaci dárců, rozdělovat úkoly a účinněji poskytovat pomoc. To však také znamená, že instituce EU, včetně Parlamentu, budou muset přijmout větší odpovědnost.

K úspěšnému provedení rozvojové politiky je nezbytné mít vhodnou administrativní strukturu, abychom mohli odstranit přetrvávající nesoulad mezi strukturou generálních ředitelství a pravomocí v rámci Komise v oblasti politiky a rozpočtu a převést výlučnou pravomoc na generální ředitelství pro rozvojovou spolupráci.

Jelikož politika rozvojové spolupráce bude uplatňována obvyklým postupem, je nezbytné velmi přesně definovat pravomoci výboru Evropského parlamentu pro rozvojovou spolupráci. Lisabonská smlouva umožní lepší provádění cílů politiky rozvojové spolupráce, s cílem snížit a nakonec i vymýtit chudobu ve světě.

Georgios Papastamkos, *navrhovatel stanoviska Výboru pro mezinárodní obchod*. – (EL) Pane předsedající, jako navrhovatel stanoviska Výboru pro mezinárodní obchod bych rád poukázal na to, že změny, které Lisabonská smlouva zavádí v oblasti společné obchodní politiky, přispívají k celkovému posílení její demokratické legitimacy, transparentnosti a účinnosti jednání Unie navenek. Chtěl bych podtrhnout zejména novou definici institucionální rovnováhy v Unii povýšením Evropského parlamentu do role spoluzákonodárce pro účely definování aplikačního rámce společné obchodní politiky. Souhlasu Parlamentu bude třeba i u všech uzavíraných obchodních smluv.

Chtěl bych však také poukázat na nerovnováhu mezi vnitřními a vnějšími pravomocemi Parlamentu, *in foro interno* a *in foro externo*, v souvislosti se společnou obchodní politikou, vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva nedává Parlamentu právo schvalovat mandát Komise vyjednávat o obchodní smlouvě. Vzhledem k tomu, že Parlament je nicméně oprávněn stanovit podmínky svého souhlasu s obchodními smlouvami Unie, mám za to, že pro vztahy mezi Parlamentem a Evropskou komisí je zde nutná rozšířená rámcová smlouva.

A nakonec bych rád zdůraznil potřebu intenzivnějšího dialogu mezi Evropským parlamentem a národními parlamenty, vzhledem k tomu, že všechny záležitosti spadající pod společnou obchodní politiku budou spadat do výhradní jurisdikce Unie. Všechny obchodní smlouvy budou smlouvami s Uní a nebudou již existovat smíšené smlouvy uzavírané mezi Uní a členskými státy.

Evelyne Gebhardt, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů*. – (DE) Pane předsedající, ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů také vidíme ohromné výhody Lisabonské smlouvy, o které bychom nechtěli přijít, především v oblasti ochrany spotřebitele. Je velmi zajímavé povšimnout si, že v Lisabonské smlouvě se ochrana spotřebitele stala úkolem přesahujícím hranice jedné oblasti, což přirozeně dává této sféře mnohem větší sílu. Tato oblast je zvláště důležitá pro občany Evropské unie, neboť jim můžeme každý den ukazovat, co pro ně Evropská unie dělá. Občané se neustále ptají, co pro ně Evropská unie dělá. To, že je to nyní zakotveno v článku 12 a nikoliv v článku sto a něco, je také důležité, neboť to znamená, že hodnota ochrany spotřebitele byla významně posílena.

Domnívám se, že je dobré, že budeme mít Lisabonskou smlouvu. Jsem velmi potěšen tím, že i pražský senát smlouvu ratifikoval. Vyslal tak jasný signál, že jsme pro tuto Evropu, sociální Evropu, Evropu občanů, kterou si chceme vybat pro budoucnost. Děkuji, že jste nám to dnes znovu dovolili ukázat. A zvláštní poděkování vám, paní Kaufmannová, za vaši vynikající práci v Konventu. Dosáhla jste zde něčeho velmi významného.

Oldřich Vlasák, *navrhovatel Výboru pro regionální rozvoj*. – Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji mi za Výbor pro regionální rozvoj vnést do diskuse o Lisabonské smlouvě územní rozměr. Je skutečností, že obce, města a kraje musí čím dál více čelit dopadům evropského práva a evropských politik. Průzkum Utrechtské univerzity v této souvislosti ukázal, že orgány Společenství ročně přijmou více než sto předpisů s bezprostředním dopadem na samosprávy. Sedmdesát procent legislativy a opatření, které produkujeme, se musí v regionech, městech a obcích fakticky naplňovat.

Pozitivně je proto z pohledu samospráv možné vnímat kontroverzní Lisabonskou smlouvu. Lisabonská smlouva obsahuje totiž protokol o subsidiaritě, tedy protokol, podle kterého je přijetí normy na vyšší úrovni, v daném případě evropské, oprávněné pouze tehdy, je-li prokazatelná vyšší efektivita a nezbytnost takového opatření. Podle této smlouvy jsou požadovány účinnější konzultace s místními a regionálními samosprávami a jejich sdruženími. Nově by také byla zakotvena povinnost Evropské komise minimalizovat finanční a administrativní zátěž každého nového právního předpisu. Tato opatření by mohla zajistit, že Brusel bude více slyšet a řešit skutečné problémy starostů. Rád bych na tomto místě také zdůraznil, že se zcela jistě nejedná o poslední úpravu primárního práva, kterou diskutujeme. Měli bychom proto již pečlivě začít zvažovat, jaké změny je třeba učinit, aby právní základy, na kterých Evropská unie stojí, byly srozumitelné, pevné a ve prospěch všech občanů.

Dámy a pánové, nerad bych na tomto místě hodnotil pozitiva a negativa Lisabonské smlouvy. Všichni víte, že pohled České republiky je kritický, byť realistický. To ostatně ukázala i dnešní debata v Senátu Parlamentu České republiky, kde byla odpovědně smlouva schválena.

Johannes Voggenhuber, *navrhovatel stanoviska Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci*. – (DE) Pane předsedající, hovořím za Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. Jsem poněkud roztrpčen, neboť bych také rád znal názor Výboru pro rozvoj, avšak pan Berman využil svůj čas na projev k tomu, aby nás varoval před vyvíjením nátlaku na občany Irska.

Tato mentalita je zjevně jedním z důvodů, proč tu dnes večer diskutujeme. Ptám se sám sebe, jestli tento Parlament má stále ještě vůbec právo hovořit se svými občany, vyměňovat si argumenty a hájit výsledky své desetileté práce na ústavním procesu, anebo zda s tímto dialogem bude obviněn z vyvíjení nátlaku a vydírání. Je to podivný svět.

Býval bych chtěl, aby Parlament pro občany Evropské unie tuto smlouvu hájil mnohem urputněji, mnohem útočněji a mnohem otevřeněji a aby nenechával úplně všechno na vládách, které mají až příliš často poněkud ambivalentní vztah k pokroku zakotvenému v této smlouvě.

Pane předsedající, mnozí euroskeptici tvrdí, že demokratický pokrok, který je zakotven v této smlouvě, je malý a že ve skutečnosti jde o fíkový list pro temnou a zlověstnější Evropu, která se za ním skrývá. Jsem přesvědčen, že krátký pohled na oblast vnitřní bezpečnosti, spravedlnosti a policie, její komunitarizaci, spolurozhodovací právo Parlamentu a na aplikaci Listiny, tato tvrzení oslabuje a odhaluje, že jde o podvod, propagandu a ignorantství.

Pro mne je tato oblast stále ještě nejprotivnějším výrazem demokratického deficitu v Evropské unii. Nikdy jsem nepovažoval dělbu moci za historickou filozofickou zásadu; jde spíše o základní princip demokracie. V této oblasti Lisabonská smlouva poskytla velmi rozhodnou a prozíravou odpověď. Jde o jednu z nejcitlivějších oblastí ústavy. Ve skutečnosti v této oblasti ministři odpovědní za policii rozhodovali o policejních zákonech – za zavřenými dveřmi – bez kontroly soudů nebo Evropského soudního dvora a aniž by aplikovali komplexní kodex základních práv a svobod. To se však mění a jde o velký krok směrem k Evropské demokracii. Navíc, pane Bermane, diskutovat o tom s občany a hájit to je naše povinnost a nikoliv vyvíjení tlaku.

(Potlesk)

Předsedající. – Budu mít to potěšení udělit slovo svému krajanovi, panu Carnero Gonzálezovi. Jde o dalšího poslance, který tu s námi v příštím volebním období nebude, a já bych mu rád veřejně poděkoval za obrovské úsilí a nesmírně chvályhodnou práci, kterou odvedl právě v oblasti a otázce, o které tu pojednáváme.

Carlos Carnero González, navrhovatel stanoviska Petičního výboru. – (ES) Děkuji, pane předsedající a příteli, za ta milá slova, která jsou pochopitelně citově dojemná ve chvíli, kdy jsem ve sněmovně v tomto volebním období naposledy; chtěl bych poděkovat za spolupráci všem, s kým jsem měl tu čest spolupracovat, a také poprosit za odpuštění za chyby, jichž jsem se dopustil. Snažil jsem se dělat vše, co bylo v mých silách, pro blaho občanů mé země a všech Evropanů a během této práce bylo několik období, která byla vskutku zvláštní, například Konvent.

Vlastně tu dnes mluvíme o občanství a já mluvím za Petiční výbor. Který výbor tohoto parlamentu má k občanům blíž než Petiční výbor? Tento výbor je strážcem jednoho z nejvýznamnějších práv, která občané Evropy mají, a to práva petičního.

Jde o toto: je-li Evropský parlament znám v mnoha zemích, je to díky využívání petičního práva. My, jako členové Petičního výboru, to víme a ví to vlastně celá sněmovna. Lisabonská smlouva, která činí Evropskou unii demokratičtější a její fungování efektivnějším, přináší nové prvky, například Listinu základních práv, a nové nástroje, například občanskou iniciativu.

Je nutné, abychom se vyhnuli zaměňování například mezi petičním právem a právem občanské iniciativy. Chtěl bych poukázat na to, že občané se mohou pomocí petice domáhat například toho, aby Parlament požádal Komisi o využití její zákonodárné iniciativy, takže bychom v budoucnu mohli mít iniciativu občanů Evropy, která bude Komisi žádat o zahájení legislativního procesu, a petici, na základě petičního práva, adresovanou příslušnému výboru této sněmovny, která bude sněmovnu žádat, aby se na Komisi v této věci obrátila. Tomuto rozporu se musíme vyhnout a hledat synergii, která posílí obě cesty, které jsou cestami, jež učiní občanství v EU konkrétnějším.

Petiční výbor by se samozřejmě rád podílel na správě tohoto práva občanské iniciativy. Je samozřejmé, že by se na ní rády podílely všechny výbory, ale já bych chtěl požádat, aby toto právo bylo zavedeno do praxe tím nejvhodnějším způsobem. Jsem přesvědčen, že by byl vzdán hold dni jako je tento, což je tak důležité: Lisabonskou úmluvu ratifikoval senát České republiky, takže zbývá už jen jeden krok, aby se smlouva stala realitou a aby tato smlouva, která je následníkem Evropské ústavy, nejlepšího textu, jaký v EU dosud vznikl, vstoupila v platnost.

Pokud se nám to podaří, všichni, jak jsme tady – počínaje všemi členy Konventu, kteří tu dnes večer jsou – budeme moci říci, že jsme obrovskou měrou přispěli k užitečnosti působení v roli poslance tohoto Parlamentu.

Maria da Assunção Esteves, *jménem skupiny PPE-DE*. – Pane předsedající, toto je můj poslední projev v plénu, takže je to poněkud jiné.

Přijde den, kdy se federální a kosmopolitní parlamenty spojí, aby vládly světu. Sen o společné humanitě bez hranic se rodí právě nyní a právě zde, v tomto zastupitelském sboru, kde se svoboda posiluje a demokracie rozšiřuje. Osvícenecká vizionářská idea unie osob představuje první kroky v kouzlu našich pokojů a debat. V takové unii je Machiavelli oslaben, neboť jsme schopni suverenitu moci nahradit suverenitou lidí. V našich institucích a rozhodnutích se usazuje paradigma kosmopolitismu a přebírá část aktivit.

Vzniká nová antropocentrická vize práva a politiky a v ulicích Evropy se formuje postnárodní identita. Vznešená důstojnost člověka je nyní zásadou, která spojuje národní a mezinárodní právo. Je nevyšším pravidlem naší původní koordinace. Evropská unie a její parlament představuje morální pohled, který v historii lidstva nemá precedent – kolektivní morální pohled, který se stal součástí strategie Evropských států a základem jejich integrace.

Vzájemný závazek národů Evropy je vskutku předpokladem jejich společné lidskosti. Izolace a egoismus padly v den podpisu Římské smlouvy. Nyní spravedlnost vychází právě z politických čtností, jako most mezi Kantem a Aristotelem, mezi svobodou a štěstím. Národy Evropy vědí, že jediná legitimita je taková, která vychází z lidských práv, a že jediná autorita náleží těm složkám moci, které je respektují. Vědí, že emancipace historie je možná jedině prostřednictvím projektu politického sdílení a globální spravedlnosti.

Přijde den, kdy se spojí lidé Asie, Ameriky a Afriky. Lidská důstojnost překlenuje kultury, od Goetha po Pessou, od Bacha po Čajkovského, od Mohammeda po Buddhu. Lidská práva jako univerzální zákon, společné pravidlo přesahující veškeré rozdílnosti, a Evropa, aby byla příkladem, potřebuje více ústavy, více decentralizace, více politiky a více rozšiřování.

V tuto chvíli loučení bych vám chtěla říci, jak hrdá jsem na to, že jsem s vámi toto dobrodružství sdílela.

(Potlesk)

Předsedající. – Paní Estevesová, děkuji za váš proslov, děkuji vám za vaši práci v uplynulých letech a do budoucna vám přeji mnoho štěstí.

Jo Leinen, *jménem skupiny PSE*. – (DE) Pane předsedající, řekl jste, že navrhnete Konferenci předsedů a Předsednictvu, abychom shrnuli pět zpráv a základní vysvětlení do brožury. To je vynikající nápad, který mohu jen přivítat. Doporučil bych také, abychom do ní zahrnuli zprávu poslanců Corbetta/Méndez de Vigoa, která byla základem naší práce na Lisabonské smlouvě. V té době jsme měli 500 hlasů pro, což byl rekordní výsledek. Je to součást procesu. Byl to počátek tohoto pokusu, po Ústavní smlouvě, jak zakotvit reformní smlouvu. Tato myšlenka mi připadá velmi dobrá. Máte naši plnou podporu.

Již jste poděkoval několika poslancům, kteří již bohužel nejsou mezi námi. Mohu s jistotou říci, že všichni členové Výboru pro ústavní záležitosti spolupracovali výborně. Vždy jsme byli výbor se silnou účastí. V tuto významnou chvíli znovu děkuji těm, kteří jsou v současné době přítomni ve sněmovně. Především děkuji Johannesi Voggenhuberovi, který byl skutečným základem naší práce pro demokracii a občanská práva. Sylvia Kaufmannová, o které jsme již několikrát hovořili, zvláště účinně vyjadřovala své názory navzdory velkému odporu svého politického prostředí. Vždy s námi byl i Carlos Carnero González. Bojoval za ústavu a také za referendum ve Španělsku. Assunção Estevesová byla vždy velmi aktivní. Alain Lamassoure toho dosáhl opravdu hodně, a to i pro Ústavu. A nakonec, ale rozhodně ne méně důležitá – tu byla Catherine Guy-Quintová, i když nebyla členkou výboru. Odvedla velký kus práce v Rozpočtovém výboru a vždy podporovala myšlenku větších pravomocí a práv pro Parlament. Děkuji vám všem. Zmínil jsem se o těch, kteří tu dnes jsou přítomni, ale příště již s námi nebudou. Slibujeme, že v jejich práci budeme pokračovat.

Jako mluvčí Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu bych chtěl ke zprávám přidat další dvě poznámky. Pokud jde o zprávu paní Kaufmannové, vždy jsme tvrdili, že občanská iniciativa není ani placebem, ani alibi, ale seriózním ústavním nástrojem, pomocí kterého mohou občané nastolovat otázky na program v Bruselu. Jsem přesvědčen, že až bude občanská iniciativa zavedena, zajistíme, aby tomu tak bylo i nadále. Komise by měla využít svého práva iniciativy a krátce po reorganizaci předložit návrh.

Pokud jde o zprávu pana Dehaene, znovu bych rád zmínil přechodné období. Chceme, aby duch Lisabonu byl přítomen během konzultací o návrhu Rady na nového předsedu Komise. Ale celý sbor komisařů, včetně předsedy, nebude potvrzen dříve, než smlouva vstoupí v platnost. Takže o předsedovi Komise budeme hlasovat vlastně dvakrát. Je důležité si to pamatovat. To je prostě jeden z prvků přechodného období. Domnívám se, že program, který pan Dehaene vypracoval pro legislativní období, je velmi dobrý. Vše začíná

hlasováním občanů v evropských volbách, následují rozhodnutí o personálním obsazení, politické programy a financování Evropské unie. Vše začíná hlasováním suverénních států, občanů Evropské unie. To mi připadá velmi dobré. Děkuji, pane Dehaene.

Andrew Duff, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, Churchill řekl: „nikdy nepromarněte krizi“.

Dnes tu máme krizi ekonomickou, krizi klimatu, mezinárodní nestabilitu a je nám jasné, alespoň v naší skupině, že tyto krize velmi posilují argument, že by EU měla mít širší působnost jednat globálně.

Smlouva je logickou odpovědí na tyto problémy. Je to ta nejlepší smlouva, na které se lze v současné době dohodnout. Je to dobrá smlouva; historicky je rozhodně na stejné úrovni jako Maastricht. Podporuje rozvoj demokracie a díky ní se vládnutí v EU stává reprezentativnějším, účinnějším a efektivnějším.

Je to také smlouva reformní. Napravuje většinu problémů, jimiž trpí současná Smlouva z Nice. Člověk nemusí být militantním federalistou – jako jsem já – aby to viděl, ale musíte být dobrým demokratem, abyste pochopili: že zaprvé potřebujeme integrovanou Evropu, abychom mohli formulovat svou odpověď na globalizaci, a za druhé, že postnárodní demokracie není náhradou, nýbrž doplňkem historické národní demokracie.

Konzervativní a nacionalističtí oponenti smlouvy by nám měli říci, proč by raději uchovali současnou špatně fungující a neohrabanou Unii a proč chtějí pro národní státy zachovat absurdní iluzi národní suverenity, když ve skutečnosti jde o to, aby fungovaly vzájemné závislosti mezi státem a občany – vzájemné závislosti, které jsou jasně stanoveny a zakotveny v této smlouvě.

Tato smlouva je pro Evropu výborným ústavním krokem vpřed a já jsem hrdý na to, že jsem se podílel na její přípravě. Budu bojovat až do konce, abych ji viděl uvedenou v platnost a úspěšně a rychle zavedenou do praxe.

Johannes Voggenhuber, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, místopředsedo, když se porozhlédnu po této sněmovně, mám tak nějak pocit, že osazenstvo ústavní věže ze slonoviny bylo pozváno, aby ve svých debatách pokračovalo na plenárním zasedání této sněmovny. Tak ale naše dohoda nezněla. Byla tu dohoda o zásadní rozpravě Evropského parlamentu o důsledcích Lisabonské smlouvy.

Nebylo by hezké, kdyby tento Parlament projednával smlouvu dnes ráno, ve stejnou dobu jako český senát, a dal občanům Evropské unie jasně najevo, že smlouva je dílem Evropského parlamentu, počínaje Konventem až po dnešní den, že tato reforma nebyla vnucena Evropskou unií elit, ale že šlo o zásadní práci, která vzešla ze vzájemné spolupráce?

Když se něco nepovede, mých 15 let zkušeností mi říká, že neúspěch se obvykle přičítá vládě, nikoliv parlamentu. My jsme teď všichni pokryti jizvami a ověnčení vavříny. Já tu po 15 letech přednáším svůj poslední projev. Urazili jsme velký kus cesty. Bylo mi velkou ctí. Byl jsem také – spolu s panem Duffem – vyzván, abych se stal zpravodajem pro tuto sněmovnu jak o Listině základních práv, tak o Ústavě.

Musím říci – a myslím, že mluvím i za ostatní členy Konventu – že jsme souhlas Evropského parlamentu vždy cítili jako podporu. Riskovali jsme, odvážili jsme se mít vizi, která si vysloužila mnoho kroucení hlavou, odporu ze strany vlád, mnoho vet a téměř kolaps Konventu. Nelze však popřít, že hnací síla, vizionářská síla tohoto procesu, vycházela od parlamentů. V tomto směru to bylo také první vítězství občanů Evropské unie.

Dovolte mi, prosím, možná nahlédnout do budoucnosti. Víme, co si všichni myslíme o pokroku, který tato smlouva přináší. Když mezivládní konference napadla výsledky Konventu, zrušila Legislativní radu, znovu zavedla právní předpisy vytvořené Radou a přijala ještě třetí část – a všechny ty věci, které nás dnes velmi znepokojují – představil jsem si první dodatek k Ústavě někdy ve vzdálené budoucnosti.

Jedním z důležitých kardinálních prvků této smlouvy je právo zákonodárné iniciativy Evropského parlamentu, jeho právo předkládat návrhy pro Konvent, které mají být přijaty při novelizaci Ústavy. A to jsme ještě nedošli na konec té cesty. Když jsme bojovali za své vize, často jsme na Konventu říkali: „Ááá, ty se svým srovnáním s filadelfskou úmluvou; Evropa potřebuje zásadní krizi. Bez zásadní krize nikdy neodkázete vytvořit skutečnou evropskou demokracii, skutečnou politickou komunitu. Opravdu potřebujeme zásadní krizi“. Je jasné, že mluvili o příštích sto letech. Ale my ji máme. Máme tuto krizi. Nyní se občané najednou ptají, proč nemáme žádnou ekonomickou vládu. Ptají se, proč nemáme minimální společné evropské hospodářské právo, alespoň pokud jde o klíčové aspekty fiskální politiky, podnikové daně a daně z transakcí. Lidé také žádají sociální Evropu. Ano, neslezi jsme právě z barikád, vlády jednoduše řekly NĚT. Dnes se celá Evropa ptá, kde jsou pravomoci Evropské unie při ochraně sociálně tržní ekonomiky, spravedlivé rozdělení. Mezitím budou

miliardy eur utráceny do další generace. A my nemáme žádnou demokratickou sílu a žádný právní základ pro rozvoj sociální Evropy.

Každý den jsem tázán, jaká je situace ohledně vojenských akcí jménem Evropy. Pár národních států podniká vojenské kroky v kontextu kabinetní politiky praktikované v 19. století. Neměli bychom se zamyslet nad tím, že tato sněmovna musí souhlasit předem, má-li se jménem Evropy uskutečnit nějaká vojenská akce? A občanské iniciativy? I tam byly vyloučeny ústavní změny. Proč? Proč nemohou občanské iniciativy žádat o novelizaci smlouvy a o další rozvoj Evropské ústavy?

Domnívám, se, že máme ještě velký kus cesty před sebou. Ostýchavost a plachost tohoto Parlamentu před Radou je velkou překážkou.

(Ironický potlesk)

Jsem přesvědčen, že bychom měli být militantnější. Doufám, že tato sněmovna skutečně přijme za svá práva, na která má podle Lisabonské smlouvy nárok, a to s velkou sebedůvěrou a loajalitou k občanům Evropské unie a bude je prosazovat a pak zváží, jak celou tu věc mnohem lépe rozvinout směrem k evropské demokracii a sociálnímu řádu. Pane předsedající, svého snu se nevzdávám.

(ironický potlesk)

Nevzdám svůj sen o tom, že svým dětem a jejich dětem umožním alespoň říci: „*Vive la République d'Europe!*“

(Potlesk)

Tobias Pflüger, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedající, z proslovů je patrné, že Lisabonská smlouva je nahlížena emocionálně, a nikoliv racionálně. Proč tedy nepočkáme na příští Parlament a nenecháme otázku projednat novým Parlamentem a prostě nepočkáme, zda se Lisabonská smlouva opravdu stane skutečností? Ne, jsou tu určití lidé, kteří jsou na tu smlouvu absolutně fixováni a kteří chtějí znovu a znovu vysvětlovat její předpokládané výhody.

Burkhard Hirsch, excesivní moralista, to řekl tak krásně, když uvedl, že na Iry bychom se neměli dívat jako na promoklé pasáky a jediné Evropany, kteří nejsou schopni pochopit požehnání Lisabonské smlouvy. Referenda by vedla k negativnímu výsledku i jinde, protože nemůžeme očekávat, a neměli bychom očekávat, že voliči podpoří smlouvu, kterou ani dobře mínící čtenář nebude nikdy schopen pochopit.

Lisabonská smlouva neupravuje pouze vztah mezi institucemi EU; ne, Lisabonská smlouva zavádí politiku. A to je důležité. Například čl. 43 odst. 1 Smlouvy stanoví úkoly bojových sil Evropské unie. Solidární klauzule čl. 222 odst. 1a uvádí, že mají být mobilizovány všechny dostupné prostředky, aby se zabránilo hrozbě terorismu na území členských států. Evropská unie se tedy stane vojenskou aliancí a je tu dokonce možnost provádět vojenské operace uvnitř Evropské unie. Článek 43 odst. 1 hovoří o pomoci třetím zemím v boji proti terorismu na jejich území.

V této oblasti existuje několik právních úprav. Je tu „trvalá strukturovaná spolupráce“, která umožňuje Evropu s militantním základem. V této smlouvě je i role pro NATO a „Členské státy se zavazují, že budou své vojenské schopnosti postupně zdokonalovat“. V budoucnu, pokud bude smlouva ratifikována – a já doufám, že nebude – tu bude počáteční fond (článek 41): rozpočet EU bude také možné používat pro vojenské účely v oblasti zahraniční a vojenské politiky.

Pokud jde o hospodářskou politiku, ekonomická logika Lisabonské smlouvy je přesně tou ekonomickou logikou, která vedla k hospodářské krizi: „hospodářství volného trhu s volnou soutěží“. Dnes se to tak nazvat nedá.

Mám dojem, že lidé, kteří chtějí tuto smlouvu, především ti z elity EU, vlastně žijí v minulosti. Podmínky se zásadním způsobem změnily. Co potřebujeme, je nová smlouva pro novou éru. Irsko rozhodlo. Rozhodnutí referenda bylo jasné. Hlasovalo se proti smlouvě a ta je proto mrtvá. A najednou bude druhé hlasování. Kdo by ve Francii po zvolení prezidenta Sarkozyho řekl, že by se prostě mělo volit znovu, protože někdo ho nemá rád. Já chci, aby byla naprosto jasná jedna věc: existují dobré, čistě racionální důvody, proč bychom tuto smlouvu neměli ratifikovat. To, co bylo řečeno v Irsku, by mělo platit; jinými slovy, „ne“ znamená „ne“. To znamená, že Lisabonská smlouva je mrtvá a já nechápu, proč tu o ní dnes v tomto kontextu diskutujeme.

Ve smlouvě dochází k přesunu moci směrem k velkým členským státům. Nebudu chodit kolem horké kaše: jako internacionalisté hájíme evropskou myšlenku proti těm, kdo chtějí z EU vytvořit vojenskou moc a čistě

hospodářskou alianci. My potřebujeme alternativní smlouvu k Lisabonské smlouvě, tedy smlouvu, která se orientuje na mír, a nikoliv smlouvu, která je ve své podstatě smlouvou vojenskou. Děkuji.

Nils Lundgren, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedající, považuji za samozřejmé, že máme všichni právo hovořit, jak dlouho chceme. Možná budu potřebovat navíc minutku nebo dvě a rád toho využiji.

(SV) Nyní přejdu do svého mateřského jazyka. To, jak evropský politický establishment řeší Lisabonskou smlouvu, vejde do historie jako ostuda, a to ve dvou ohledech: zaprvé, pokud jde o politické procesy za to, jak ji prosadil, a za druhé, pokud jde o vlastní účel smlouvy a její obsah. Ohlédneme-li se zpět za Laekenem 2000, bylo řečeno, že bychom měli vypracovat návrh ústavního řešení. To mělo vést k tomu, že budeme mít úzce provázanou Evropu a oddané občany, neboť jsme se obávali, že v praxi mají občané o EU nevalné mínění. Konvent pod vedením Valéry Giscarda d'Estainga, vypracoval něco docela jiného. To lid Evropy nechtěl a lid Francie a Nizozemska řekl „ne“. Všichni vědí, že lid Spojeného království, Dánska a mnoha dalších zemí by také hlasoval „ne“, kdyby měl tu možnost. Objevily se pokusy to obejít – objevila se nová smlouva, která je stejná, ale když se to hodí, tvrdí se, že stejná není, a těchto tvrzení se jejich autoři nadále drží. Nyní se stalo, že když lid Irsku řekl „ne“ tomu, čemu nyní říkáme Lisabonská smlouva, máme tu drzost, že zkoumáme důvody, proč lidé v Irsku hlasovali nesprávně. To je docela neuvěřitelné a nebyla o tom absolutně žádná debata. Vy se tady všichni plácáte po zádech a říkáte, jak dobré to je, ačkoliv víte, že je to ostuda.

Má druhá výhrada je tato: ústavní smlouva, ústava, neexistuje proto, aby se urychlilo přijímání politických rozhodnutí. Právě naopak – je tu proto, aby politické rozhodování ztížila. Ústavy máme proto, aby zajistily, aby ti, kdo byli náhodou zvoleni právě v tento moment, nemohli přijímat jakákoliv rozhodnutí, jaká budou chtít. Mělo by to být komplikované. Právě taková je americká ústava. Jde o francouzskou byrokratickou tradici zajistit, aby orgány mohly rychle rozhodovat o čemkoliv pod sluncem, aniž by se musely obávat veřejného vlivu. To je odpudivé a je to pro EU ostuda.

Předsedající. – Pane Lundgrene, jsem si jistý, že jste si povšimnul, že vaši kolegové poslanci vám naslouchali s úctou, v tichosti a aniž by mluvili, tak jako vy jste mluvil během projevů ostatních poslanců, ale to je tím, jak různí lidé chápou demokracii.

Roger Helmer (NI). – Pane předsedající, doufal jsem, že dnešní zasedání bude řídit pan předseda Pöttering, a chtěl jsem mu veřejně poděkovat za to, že mi dal před několika lety příležitost opustit skupinu PPE. Jsem velmi potěšen, že všichni mí konzervativní kolegové zanedlouho skupinu PPE opustí – je to cíl, pro který jsem pracoval 10 let.

Jsem tu proto, abychom diskutovali o Lisabonské smlouvě, takže bych chtěl panu Pötteringovi připomenout, že jeho vlastní země, Německo, ji ještě neratifikovala. My v EU tvrdíme, že jsme unie hodnot, založená na demokracii a právním státě, a přesto demokracii ignorujeme. Přes přání voličů přejíždíme jako parním válcem. Odmítli jsme výsledky referenda v Dánsku o Maastrichtu, v Irsku o Nice, ve Francii a Holandsku o Ústavě a nyní zase o Lisabonu v Irsku. S aspiracemi našich voličů zacházíme s naprostým pohrdáním. Takže tolik o demokracii!

O nic lepší nejsme, ani pokud jde o právní stát. Provádíme plány a výdaje na základě Lisabonské smlouvy ještě před její ratifikací. Nejde o nic méně než o státní převrat bez krve. Pan Pöttering říká, že milion irských voličů nemůže stát v cestě 450 milionům Evropanů. Má pravdu. Takže nechme těch 450 milionů hlasovat o smlouvě. Británie bude hlasovat „ne“. Francie a Německo s největší pravděpodobností budou také hlasovat „ne“, ale vy se neodvážíte nechat lidi o smlouvě hlasovat, protože už znáte jejich odpověď. V Británii bylo kromě osmi všech 646 členů parlamentu zvoleno na základě závazku referenda, ale naše diskreditovaná labouristická vláda tento slib skandálně porušila.

Dovolte mi důsledně varovat své kolegy. Pro nás v britské konzervativní straně bude referendum o Lisabonu jedním ze základních bodů programu pro evropské volby. Referenda dosáhneme a tuto ubohou a ostudnou smlouvu ukamenujeme k smrti.

Alain Lamassoure (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, evropská integrace nám čas od času poskytne symboly, které pohnou anonymními aktéry, jako jsme my. Poslední hlasování volebního období tedy bude o posledním dodatku společně navrženém poslanci EP a národních parlamentů před Evropskou úmluvou: vytvoření občanské iniciativy na úrovni Evropské unie.

Nepodceňujme její význam. Lisabonská smlouva dává občanům samotným, obyčejným občanům, stejnou pravomoc politické iniciativy v Evropské unii jako našemu Parlamentu. Naše zprávy z vlastní iniciativy nám

dovolují vyzvat Komisi, aby jednala, navrhla nám právní základ, abychom mohli zavést novou politiku nebo upravit stávající. A občané nyní budou moci udělat totéž, pokud jich bude dost a pokud budou pocházet z podstatného počtu členských států.

Gratuluji paní Kaufmannové k tomu, jak pracovala na nalezení konsensu, který byl u otázky, jako je tato, zjevně nezbytný. Vyjasnění, jimiž přispěla ke smlouvě, a procesní záruky jsou přiměřené. Stanovení podstatného počtu na čtvrtinu členských států odpovídá řešení přijatému pro vlády samotné v oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti.

Toto nové právo svěřené občanům Evropy v této formě v žádné z našich zemí neexistuje. Unie tak zajistí, aby byly přijaty kroky k přímé demokracii. Ani například ve Francii jsme se neodvážili zajít tak daleko. Svou vlastní ústavu jsme zreformovali loni, ale omezili jsme toto právo kolektivní petice pouze na místní úroveň.

Nyní doufejme, že naše politické strany budou imaginárně soutěžit o nejlepší formu užití tohoto práva, a především, mimo strany, doufejme, že se ho chopí občanská společnost: odbory, nevládní organizace studenti – především ti, kdo mají granty Erasmus – přeshraniční pracovníci, všichni evropští občané, kteří nežijí ve vlastní vlasti a kteří zjišťují, že zákony, které zde přijímáme, jsou bohužel v praxi uplatňovány špatně.

Jedinými bariérami, které přetrvávají v této Unii volného pohybu, jsou bariéry v našich politických debatách. Znovu bohužel nezačíná žádná Evropská volební kampaň, ale 27 národních kampaní založených na Evropě jako zámince.

Existuje hospodářská oblast, existuje jednotná měna, existuje jednotné evropské nebe, ale jednotná politická oblast ještě vytvořena nebyla. To je skutečná výzva pro Lisabonskou smlouvu a toto je rozhodně jedno z ustanovení, které nejvíce přispěje k jejímu dosažení.

Adrian Severin (PSE). – Pane předsedající, dnes večer je naděje, která vzešla z ratifikace Lisabonské smlouvy v České republice, zastíněna kvazi-konspirační atmosférou této schůze.

Někteří se báli, že příprava provádění smlouvy, která byla tak velmi a naléhavě potřebná, může urazit některé občany Unie. Jsem přesvědčen, že naopak občany urážíme tím, že skrýváme pravdu o tom, co Evropa ve skutečnosti je a mohla by být a tím, že odmítáme upřímný a racionální dialog s nimi.

Stejně tak prokazovat úctu menšinovému názoru a ignorovat přitom rozhodnutí většiny je urážkou jak pro danou většinu, tak pro všeobecné zásady demokracie, o nichž tvrdíme, že jsou nám drané.

Písemný text smlouvy nestačí. Tento text potřebuje vysvětlující výklad, který osvětlí jeho ducha a umožní co nejlepší provádění smlouvy. A o to přesně jde v dnešních zprávách. Zprávy hovoří o: zaprvé, parlamentarizaci Unie; za druhé, o komunitarizaci evropských institucí; za třetí o nastolení rovnováhy mezi institucemi jako záruka systému brzd a rovnováh pro přechod; za čtvrté, zajištění legislativní koheze a koheze na úrovni Evropské unie pomocí evropeizace národních parlamentů a nacionalizace Evropského parlamentu; za páté, o koncentraci nástrojů a politik pro dosažení institucionální efektivity; a za šesté, o lepší reprezentaci, transparentnosti a účasti na úrovni Evropské unie.

Pak uvidíme rodící se demos, který naplní podstatou současnou skořápku evropských procesů a učiní je pro občany relevantními.

Jedinou věcí, kterou zbývá v této oblasti udělat, je nalézt řešení k překlenutí voleb do nového Parlamentu a vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Doufám, že nám k tomu dopomůže pocit odpovědnosti a solidarity u našich irských přátel a že dodržíme náš historický harmonogram.

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan ONESTA

místopředseda

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Pane předsedající, páni komisaři, jsem přesvědčen, že zpráva pana Dehaene, která je velmi důležitá a cenná, by měla být doplněna pokud jde o fungování a odpovědnost Evropské rady. Tento důležitý orgán bude povýšen na instituci a v politické oblasti jde o vůdčí sílu.

Měla by se mu proto věnovat zvláštní pozornost. Jeho kroky budou spadat do působnosti Evropského soudního dvora stejně jako kroky Evropské centrální banky. Já také za svou skupinu navrhuji dodatek, který tuto zvláštní odpovědnost odráží. Jelikož jsou omezeny jeho legislativní funkce, tato odpovědnost v podstatě spadá pod článek 265 o opomenutí jednat. Domnívám se, že pro nedostatek podrobností ve smlouvě budou muset být povinnosti Evropské rady pravděpodobně vyjmenovány ve smlouvě mezi institucemi.

Zpráva paní Kaufmannové je proto velmi důležitá, neboť představuje skutečné otevření se k občanům. Největší slabinou, kterou můžeme ukázat tváří v tvář problémům budoucnosti Unie, by bylo vytvořit vakuum, propast mezi Unií a jejími občany. Pro ně je Unie vzdálená a neznámá, i když mají pocit, že ji potřebují. Moje skupina, skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, je přesvědčena, že toto vakuum lze naplnit pouze řádnou a široce založenou konzultací s občany.

Neměli jsme čas dokončit svou práci ani uzavřít naši debatu o této otázce. Občanské iniciativy nicméně, jak již uvedl poslanec Lamassoure, mohou být podle smlouvy významným nástrojem pro vytvoření evropského veřejného prostoru, který je velmi potřebný. Tím bude povzbuzena veřejná debata mezi občany a Unií a to zase probudí veřejné povědomí, které je pro nás klíčové.

Jeho řízení je však pro evropské instituce stále velkým problémem, především pro Komisi, což ohrožuje důvěryhodnost tohoto nového nástroje pro členské státy, které musejí akceptovat tuto novou praxi a zajistit infrastrukturu a také pro občany, kteří musejí tento nový nástroj přijmout pro blaho přímé demokracie.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Pane předsedající, místopředsedo, prezident Klaus zareagoval na dnešní rozhodnutí českého senátu, které upřímně vítáme a k němuž ze srdce blahopřejí, mimo jiné prohlášením, že Lisabonská smlouva je mrtvá, neboť byla odmítnuta v irském referendu.

Prezident Klaus je politický zombie útočící na většinové rozhodnutí parlamentu a senátu své vlastní země a potvrzuje tak svůj nešťastný a sektářský postoj v dalších politických oblastech. Naštěstí po těchto pozitivních hlasováních zesměšňuje pouze sám sebe. My, Zelení, máme pozitivní a konstruktivní postoj k procesu evropské integrace, samozřejmě s kritickými připomínkami tam, kde je to nezbytné.

Znovu bych chtěl vřele poděkovat českému senátu, českému Parlamentu a české vládě.

Bastiaan Belder (IND/DEM). - (NL) Pane předsedající, ze zprávy pana Dehaenea mám smíšené pocity. Na jedné straně vítám skutečnost, že čas od času pociťuje potřebu věci podrobovat skutečné analýze – mám na mysli odstavce 14 a 26, kde hovoří o dominanci Evropské rady a o problémech souvisejících s novým systémem předsednictví v Radě.

Na druhou stranu jsem touto zprávou zklamán, neboť analýza zpravodaje není stoprocentně soustředěná. Zejména v posledních 12 odstavcích, kde hovoří o vnější politice, byly zamlčeny veškeré institucionální nejistoty, ačkoliv institucionální následky této zdvojené role nejsou úplně známy. Proto nechápu, jak zpravodaj došel k obecnému závěru, že nový systém bude pro Unii znamenat silnější institucionální rovnováhu.

Uvědomuji si, že Lisabonská smlouva představuje v určitých oblastech zlepšení. To však neubírá na skutečnosti, že právě nejasné důsledky této smlouvy budou Achillovou patou institucionální rovnováhy Unie, což zpravodaji uniklo.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Dámy a pánové, na tomto zasedání děláme cosi, čemu se v mé zemi říká účet bez hostinského. Budeme hlasovat o tom, jak budou vypadat vztahy mezi institucemi Evropské unie, mezi členskými státy a jejich parlamenty, jako by platila Lisabonská smlouva. Znovu připomínám, že Lisabonská smlouva ještě zdaleka není ratifikována. Poslanci tohoto Parlamentu by si toho měli být vědomi a tuto informaci občanům nezamlčovat. Každému demokratovi musí být jasné, že ani ty nejagresivnější výpady vůči politikům, kteří Lisabonskou smlouvu nepodepsali, na tomto faktu vůbec nic nezmění.

Na závěr chci upozornit poslance Cohn-Bendita, že jeho nehorázné výroky o tom, že prezident České republiky Václav Klaus hodlá uplácet senátory Parlamentu mé země, jsou urážkou nejen hlavy státu, ale i občanů České republiky. Takové obvinění je v příkrém rozporu s principy přátelských mezinárodních vztahů i prosté lidské slušnosti. Žádám proto poslance Cohn-Bendita, aby svá slova o korupci prokázal, nebo aby se prezidentu Klausovi veřejně omluvil.

Richard Corbett (PSE). - Pane předsedající, tento balíček zpráv ukazuje, že pokud Lisabonská smlouva vstoupí v platnost – a tím samozřejmě nepředjímám rozhodnutí lidu Irska – pak budeme mít Unii, která nabízí více příležitostí k účasti, větší odpovědnost, větší demokracii a více brzd a větší rovnováhu. To je ústřední poselství, které můžeme dnes večer vyslat, ať prostřednictvím zprávy pana Leinena, která poukazuje na větší roli tohoto voleného Parlamentu v rámci institucionálního systému; nebo zprávy poslance Broka, která poukazuje na nové příležitosti pro národní parlamenty, jak se zapojit; nebo zprávy poslance Dehaenea, která se zabývá další zodpovědností výkonných složek institucí a tím, jak budeme fungovat během případného přechodného období; zprávy paní Guy-Quintové, která poukazuje na to, že již nebudou kapitoly evropského rozpočtu, které by ušly parlamentní kontrole; a samozřejmě zprávy paní Kaufmannové o občanské iniciativě.

Moje skupina všechna tato usnesení podpoří a uděláme to hrdě, pouze s jednou výhradou, řekl bych, a to ke zprávě paní Kaufmannové, kterou považujeme za první krok: náčrt prvních reflexí o tom, jak budeme možná fungovat v budoucnu. Ale musíme být opatrní – a já souhlasím s tím, co tu dříve řekla paní komisařka – abychom nezavedli systém, který bude pro občany příliš zatěžující nebo který by obsahoval příliš mnoho byrokratických překážek pro využívání tohoto práva. Ale máme dost času na to, abychom se k tomu vrátili, pokud by smlouva skutečně vstoupila v platnost.

Hovoříme zde v den, kdy jsme dosáhli 26. ratifikace parlamentem. Víím, že britští konzervativci o to zájem nemají. Povídají si čile, nepochybně o nějaké jiné záležitosti, ale je to významná skutečnost.

Dvacet šest ratifikací v rámci parlamentního procesu: 26 „ano“ pro smlouvu; jediné „ne“. Řekl bych, že v situaci, kdy máme 26 „ano“ a jedno „ne“, není, jak někteří naznačili, nedemokratické podívat se na výsledek a dotázat se té jediné země, která řekla „ne“, zda není ochotna své rozhodnutí znovu zvážit ve světle ratifikace všemi ostatními. Je na nich, zda tak skutečně učiní. Ale domnívám se, že je celkem rozumné, že oni sami v Irsku došli k závěru, že za určitých podmínek budou ochotni své rozhodnutí přehodnotit. Je na nás, abychom udělali vše, co je v našich silách, a vyřešili obavy vyjádřené hlasem „ne“. To musí být nedílná součást odpovědi a na tom se ostatně Unie dohodla.

Všechny ostatní členské státy – protože je to věcí členských států, nejen evropských institucí – se dohodly, že se pokusí tyto obavy vyřešit a umožnit tak 27. ratifikaci.

Z toho bychom si měli vzít obecnější ponaučení. Náš základní soubor pravidel v Evropské unii – smlouvy podepsané a ratifikované členskými státy – lze měnit pouze jednomyslnou dohodou všech těchto členských států. To je velmi obtížně dosažitelné kritérium. Ukazuje, že ti, kdo tvrdí, že válčujeme demokratickou odpovědnost a ignorujeme názory lidí, to mají úplně špatně. Je velmi snadné zablokovat jakýkoliv pohyb kupředu, jakoukoliv reformu evropských institucí. Tito euroskeptici támhle potřebují pouze jedno vítězství ze 27. Kostky jsou cinknuté v jejich prospěch, nikoliv ve prospěch těch, kdo – jako pan Duff – chtějí rychlejší integraci. Tak to je.

Poukazují také na referenda, jejichž výsledkem bylo „ne“. Všiml jsem si, že poukazují pouze na referenda, jejichž výsledkem bylo „ne“. Nikdy se nezmíní o referendu ve Španělsku nebo v Lucembursku. Myslím, že pokud pohlédnete do historie evropské integrace, uvidíte za ta léta nějakých 32 referend (pokud si dobře pamatují) v členských zemích, kdy 26 nebo 27 skončilo výsledkem „ano“ a pouze hrstka výsledkem „ne“. Ale kdykoliv padl výsledek „ne“, bylo nemožné ho zvrátit, aniž bychom se vrátili a vyřešili obavy, které byly vyjádřeny, a zeptali se příslušné země, zda si přeje věc znovu zvážit, zda chce změnit názor.

Z demokratického pohledu na tom neshledávám nic špatného, když postupně, krok za krokem, pomalu a pomocí konsensu všech členských států, budujeme tuto Unii, na které pracujeme již půl století, tuto Unii, na kterou bychom měli být hrdí, s tím, že 27 zemí spolupracuje na kontinentu, který, jak vidíme z historie, byl až příliš často rozvrácen rozdmýcháváním doutnajícího nacionalismu, o jehož oživení některým jde.

Anne E. Jensen (ALDE). - (DA) Pane předsedající, účast na této debatě je poněkud zvláštní zkušeností. Po pět let jsem úzce spolupracovala s Catherine Guy-Quintovou. Obě jsme byly rozpočtovými koordinátorkami pro své politické skupiny. Za tu dobu jsme proti sobě párkrát bojovaly, ale většinou jsme bojovaly bok po boku v duchu spolupráce, který v práci Rozpočtového výboru převládá.

Ty končíš, Catherine, a já bych chtěla využít této příležitosti, abych ti trochu oficiálněji poděkovala za čas, který jsme spolu strávily. Hodně jsem se toho naučila! Zlepšila se má francouzština a také jsem se hodně naučila z tvého stylu, který jsem časem začala respektovat. Jsi mnohem racionálnější než já, ale to je někdy nutné!

Dnes večer předává končící Parlament štafetu Parlamentu novému, který bude volen od 4. do 7. června. Pokud voliči v Irsku řeknou v říjnu ano a Lisabonská smlouva vstoupí v platnost ke konci roku, budeme jedna rychle, protože má pro práci Parlamentu zásadní důsledky; to platí neméně pro oblasti rozpočtů. To je ve zprávě paní Guy-Quintové popsáno dobře a jasně. Odvedla jsi prvotřídní práci, kterou předáváš novým poslancům Evropského parlamentu.

Parlament se bude formálně podílet na založení víceletých finančních rámců, ale stále se nám nepovedlo dosáhnout změny v tomto rámcovém období ze sedmi na pět let tak, aby to odpovídalo funkčnímu období Komise a Parlamentu. To by nám umožnilo vždy se podílet na formování těchto rámců. Parlament by měl plný vliv na celý rozpočet, včetně rozpočtu zemědělského. Jsem přesvědčena, že by bylo dobré pro zemědělce i občany EU, kdyby se tak plně otevřely diskuse o zemědělské politice a kdyby koňské handly za zavřenými dveřmi nahradila otevřená a demokratická debata. Nikdo nemůže předpovědět, jaký dopad by to mělo na

úroveň zemědělských výdajů, ale nepochybně by se tak předešlo udržování a rozvoji programů, které neumíme svým občanům jasně a logicky vysvětlit.

Každoroční rozpočtový proces se mění a loni jsme si vyzkoušeli nové požadavky na práci v parlamentním Rozpočtovém výboru. To, že máme jen jedno čtení následované vyjednáváním směřujícím k dosažení dohody, nás nutí připravit se dříve a mnohem pečlivěji. To ve své podstatě není hloupý nápad. Mám pocit, že loňská zkouška nové právní úpravy dopadla dobře.

Lisabonská smlouva dává Parlamentu nové rozpočtové pravomoci a nové způsoby práce a zpráva paní Guy-Quintové poskytuje příštímu Parlamentu vynikající základ pro tuto práci. Doufám a věřím, že se nám podaří přijmout Lisabonskou smlouvu a zajistíme tak, že se práce EU stane otevřenější a efektivnější.

Michael Henry Nattrass (IND/DEM). - Pane předsedající, od 70. let 20. století britští politici přísahali, že v EU nejde o politickou dominanci nebo ztrátu suverenity, předsedové EU však prohlašují, že jsme soustředili svou suverenitu a máme evropskou říši, která produkuje 75 % našich zákonů.

Touto smlouvou se vzdáváme své schopnosti vládnout sami sobě; přesto průzkum BBC ukazuje, že 84 % britských občanů nechce, abychom se vzdávali dalších pravomocí. Podobně jako houby jsou Britové drzeni ve tmě a krmení hnojem. Konzervativci, prostřednictvím skupiny PPE, umožnili kampaň za „ano“ v Irsku, pak otočili a souhlasili s referendem – ale pouze pokud Irsko znovu řekne „ne“. Za zády britských občanů a bez jakéhokoli mandátu westminsterské strany zaprodaly svou zemi, i když průzkumy ukazují, že 55 % občanů si přeje odchod z EU. Nikdy v lidské politice nebylo tak mnoho lidí ošizených tak malou skupinou.

Roberto Fiore (NI). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, miliony Evropanů, Britové, Italové a Francouzi, si nepřejí Evropu založenou na politicky korektních postojích, na laissez-faire a protisociálních výhledech, jaké jsme viděli v návrhu komisaře Bolkesteina, na totalitě a jakobínském centralizmu ani na laickém, masonickém ani falešném marxistickém pohledu.

Věřím, že Evropané mají velký zájem o skutečné sociální svobody, o ty, které dávají rodinám, komunitám a společenským orgánům příležitost dosáhnout skutečného pokroku, a o Evropu založenou na subsidiaritě, a právě na sociálních orgánech a hluboce zakořeněném křesťanském a římském vidění historie. Tato Evropa je pravým opakem Lisabonské smlouvy, o níž usilují silné mocnosti a lobbisté, jimž jde v podstatě o radikální centralizaci situace.

Jsme přesvědčeni, že Evropané musejí konečně hlasovat a hodit tuto smlouvu přes palubu.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, paní komisařko Wallströmová, dámy a pánové, jsem přesvědčen, že tato debata je velmi důležitá, protože jsme z různých stran sněmovny slyšeli, že pravomoci mají být svěřeny Evropě. Z pohledu národního státu je to pravda, ale skutečností je, že národní státy musejí také dostat příležitost zajistit, aby stejné zákony a právní předpisy platily ve zbývajících 26 členských zemích. Tento projekt evropské racionalizace, který byl podniknut s cílem, abychom neměli naprosto rozdílné právní systémy ve 27 členských státech a abychom se snažili vytvořit jednotný regulační rámec, je významným krokem vpřed a dává nejen našim ministrům, ale také našim poslancům, větší práva a příležitosti prosazovat zájmy občanů Evropské unie.

I když často vyjadřuji nespokojenost zde v lavicích Parlamentu – a když se nyní ohlédnu, vidím, že lavice oponentů jsou prázdné a že valná většina oponentů se této rozpravy neúčastní – chci jasně prohlásit, že samozřejmě také na instituce nahlížíme kriticky a také chceme zlepšení. Právě toto zlepšení byla v posledních osmi letech předmětem intenzivní debaty. My prostě chceme zajistit, aby došlo ke zlepšení ve vztazích mezi institucemi a občany. Dnes tu nemůžeme jen tak stát a říkat, že reformní proces zahájený před osmi lety se má prostě zastavit, aniž bychom nabídli jakékoli alternativy – to je skutečný skandál této rozpravy.

Naléhavě se musíme zaměřit na to, o čem tato smlouva je. Tato smlouva nám dává nové cíle. Konečně získáme zastupitelskou a účastnickou demokracii s příslušnou občanskou iniciativou. Dostáváme nové pravomoci v oblasti ochrany životního prostředí a změny klimatu. Jako kdyby jeden národní stát mohl tyto problémy vyřešit sám! Vždyť především u ovzduší a vody a také v mnoha dalších oblastech to prostě není možné. Společně musíme také pečovat o svobodu, bezpečnost a plnou zaměstnanost. Vzhledem ke krizi je obzvlášť důležité, aby Evropská unie tyto pravomoci dostala.

Důležitý je však také nový právní základ. Vzhledem ke kritické situaci v energetice potřebujeme právní základ pro energetickou politiku. Také v oblasti obchodní politiky, kde řešíme otázky mezinárodního obchodu, vidíme, jak naléhavě potřebujeme dobré řešení pro občany Evropy, naprosto nehlédě na cesty do vesmíru a duševní vlastnictví. A pro naše oponenty může být celkem důležitá také výstupní klauzule. Jsem přesvědčen,

že nové pravomoci a postupy dohledu tento Parlament posílí. Jsem pro to, aby tato debata byla mnohem intenzivnější, protože mnozí z nás stále ještě nezjistili, jaké příležitosti nám tato nová Evropa přináší.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Dámy a pánové, jako poslanec z České republiky mám obzvláště radost, že dnes, když zde diskutujeme dopady Lisabonské smlouvy, český senát obrovskou většinou 54 ku 20 schválil Lisabonskou smlouvu. Vyjádřil tak vůli Čechů mít Lisabonskou smlouvu. Tuto vůli konečkonců vyjádřila předtím i dolní komora Parlamentu, Poslanecká sněmovna. Přesto se okamžitě našel člověk, prezident republiky, který tuto vůli lidu, toto jasné vyjádření Poslanecké sněmovny a senátu, zpochybňuje.

Václav Klaus, prezident České republiky, řekl „Musím vyjádřit své zklamání z toho, že někteří senátoři po nevídaném politickém i mediálním, domácím i zahraničním nátlaku rezignovali na své donedávna veřejně zastávané názory, a tím i na politickou a občanskou integritu a s ratifikací Lisabonské smlouvy vyjádřili svůj souhlas. Postavili se tím zády k dlouhodobým zájmům České republiky a nadřadili jim krátkodobé zájmy současných politických reprezentací i svoje vlastní. Je to velmi smutný doklad dalšího selhání významné části našich politických elit. Nyní počkám, zda skupina senátorů, jak někteří z nich avizovali, požádá Ústavní soud o další posouzení Lisabonské smlouvy ve vztahu k naší ústavě. Pokud k tomu dojde, nebudu o svém rozhodnutí ratifikovat či neratifikovat Lisabonskou smlouvu uvažovat dříve, než Ústavní soud vydá svůj náleze.“

My zde máme diskutovat dopady Lisabonské smlouvy na rozvoj institucionální rovnováhy Evropské unie. Ale já myslím, že my bychom zde měli, a to by měli i čeští poslanci a senátoři, diskutovat institucionální rovnováhu v České republice. Česká republika je parlamentní demokracií. Přesto Česká republika má prezidenta, který nerespektuje vůli Poslanecké sněmovny, nerespektuje vůli senátu a chová se jako absolutistický monarcha nebo diktátor z té země, kterou on tak kritizuje, na kterou on tak vzpomíná, tzn. na bývalý Sovětský svaz. Čili tolik jenom na adresu našich euroskeptiků o tom, jak vypadá demokracie v Evropě. Jak vypadá demokracie v zemi. Jak se chová prezident, kterého vy tolik obdivujete.

Kyösti Virrankoski (ALDE). – (FI) Pane předsedající, Lisabonská smlouva radikálně zreformuje rozpočtový proces Evropské unie. Víceletý finanční rámec bude povinný, klasifikace výdajů na mandatorní a nemandatorní zmizí a rozpočtový proces bude kratší.

Já podporuji pětiletý finanční rámec na funkční období Evropského parlamentu a Komise. Jeho výsledkem bude efektivnější práce a institucím to umožní určit si své vlastní politické strategie.

Ze sestavování rozpočtu se stává podivný proces. Člověk si říká, kdo tak složitý systém mohl vytvořit. Do této doby bylo jasné, která instituce rozhoduje o konečných číslech v rozpočtu. Teď musí být konsensus o každém detailu, což může znamenat velmi intenzivní vyjednávání v dohodovacím výboru.

Pro Parlament bude nový proces vyžadovat personální posílení. Jinak nebude schopen plně vykonávat své pravomoci při navrhování rozpočtu obecně ani při správě EU konkrétně.

A konečně bych chtěl poděkovat zpravodajům a především paní Catherine Guy-Quintové za jejich vynikající zprávy a obecněji za jejich vynikající spolupráci po celé ty roky.

Elmar Brok, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, děkuji, že jste mi dal příležitost přispět několika poznámkami o dost dříve, než se předpokládalo.

Tato debata nám ukázala vysokou míru přesvědčení napříč politickým a národním spektrem. Prokázala také sílu našeho odhodlání posunout Evropu dopředu. Když poslouchám některé velmi kritické řečníky z anglosaských zemí, vzpomínám si, že to byly přesně tyto země, z nichž v posledních několika měsících přichází zvláště vysoký počet výkřiků o pomoc a o společné překonání finanční krize. Jsem si jistý, že si tito pánové také uvědomí, že jsou zástupci stanovisek založených na 60 letech odkazu Winstona Churchilla.

Nyní vstupujeme do naprosto rozhodující fáze. Po svých rozhodnutích, kterých jsme dosáhli s tak širokým konsensem v Evropském parlamentu a která nám připadala tak přesvědčivá v Praze, bychom neměli upadat do triumfalismu. Bude pro nás důležitým úkolem dát lidem Irsko, ve vsi skromnosti, příležitost rozhodnout se, suverénně a svobodně – toto rozhodnutí musí Irsko přijmout v suverénní svobodě z odpovědnosti vůči celému kontinentu. Věřím, že bychom také měli zajistit, aby to bylo možné. Doufám, že na konci června Evropská rada vytvoří nezbytné podmínky pro dokončení této závěrečné fáze a že Irové dostanou takové podmínky, které k řešení této otázky potřebují.

Proinsias De Rossa (PSE). – Pane předsedající, tuto debatu vítám. Po určitou dobu se zdálo, že k ní nemusí dojít. Jsem rád, že k ní došlo; to, že probíhá, je díky vytrvalosti mých kolegů. Je naprosto vhodné, aby tato

sněmovna konečně odpovědně a rozumně řešila přechod k možné ratifikaci Lisabonské smlouvy. Bylo by bláznovstvím, kdybychom to neudělali. Já budu ve druhé polovině tohoto roku tvrdě pracovat na tom, abych zajistil výsledek „ano“ – bez ohledu na to, zda budu zvolen do této sněmovny nebo ne – a je mi líto, že tu nebude mnoho z mých přátel; budou mi chybět.

Já bych chtěl dnes večer především poblahopřát České republice za „ano“, protože dnes hlasovala pro budoucnost. Myslím, že je nesmírně důležité, abychom sdělili následující: že unifikace Evropy a budování spojené Evropy znamená budoucnost pro lid Evropy.

Nikde na světě mimo Evropu neexistuje 27 suverénních členských států, které sdílejí rozhodování přeshraniční formou ve společném zájmu lidí. Nikde jinde nepředkládají nezávislé státy svá kolektivní rozhodnutí ke schválení a doplnění přímo volenému multinárodnímu parlamentu. Tahle naše Unie je jedinečná. Je to jedinečný demokratický experiment. Není bez chyb. Potřebuje reformu a právě reformy obsažené v Lisabonské smlouvě jsou reformami, na nichž se v této chvíli dokážeme dohodnout. Není pochyb o tom, že budoucí Parlamenty i budoucí Rady najdou a odsouhlasí další reformy.

Ale Evropa také potřebuje nový směr. Potřebuje znovu potvrdit svůj závazek k sociálnímu blahu našich lidí a změnit rovnováhu a odklonit se od téměř výhradní posedlosti liberalizací trhu, kterou jsme v posledních deseti letech zastávali. Musíme mít na paměti, že politická, sociální a ekonomická orientace této Unie je výsledkem rozhodnutí, která učinili voliči: ve všeobecných volbách, ve volbách do Evropského parlamentu a v rámci komisí, které společně vybíráme a ustavujeme. Právě v Evropské unii se dnes řeší spory, které mladí muži dříve řešili tím, že se vzájemně zabíjeli v zákopech. Je pro mne velkou ctí, že se mohu podílet na tomto Parlamentu, kde jsme nahradili sílu zbraní silou argumentu.

Nemůžeme euroskeptikům dovolit, aby tohle zvrátili. To, že by rozhodnutí jednoho členského státu, představující méně než 1 % populace Unie, mohlo toto vše zastavit, je ukázkou toho, jak citlivá je naše konstrukce. Ale je také ukázkou síly Unie, že dokážeme přežít a umožnit lidem Evropy nezávisle se rozhodovat. Jsem přesvědčen, že se musíme snažit a sen o Evropě našim lidem znovu vštípit. Nesmíme se nechat vtáhnout do kanálu rozzlobenými starci, kteří stojí támhle v zadních lavicích úplně vpravo, křičí na nás a říkají nám, jak nedemokratičtí jsme, když ve skutečnosti je tento Parlament volen lidem Evropy, aby za tento lid Evropy rozhodoval.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Pane předsedající, dnes je skutečně dost slavnostní den: lisabonský balíček – jak se tomu říká – se konečně dostal před Parlament; český senát nám dal signál naděje; mnozí si berou slovo naposledy a emoce zde v sále by se daly krájet; pracujeme na uzavření tohoto volebního období a mnozí z nás to cítí velmi emocionálně. Na tomto pozdně večerním zasedání Parlamentu převládá skutečně historická atmosféra.

Jako janusovský poslanec – napůl ústavní, napůl rozpočtový – bych dnes rád hovořil trochu konkrétněji o zprávě paní Guy-Quintové o novém rozpočtovém systému a o vlivu, který na tento nový systém bude mít Lisabonská smlouva. Jak bylo řečeno, je to především demokratičtější systém. Od této chvíle budou veškeré výdaje – celý rozpočet – schvalovány v rámci spolurozhodovacího procesu mezi Radou a Parlamentem.

Je to také – a to je ještě důležitější – političtější rozpočet, neboť máme – jak tomu říká paní Guy-Quintová – meziinstitucionální strategický program, jinými slovy, všechny orgány Evropské unie se dohodnou na vytvoření rozpočtu. Tento systém je však stále postižen nejistotou.

Bude například Parlament skutečně hrát svou teoreticky posílenou roli? Bude mít tuto novou pravomoc, vzhledem k tomu, že jsou tu také problémy? Máme méně času; jen jedno čtení. Je tedy na Parlamentu, aby se chopil – a to je výzva sama o sobě – této příležitosti hrát svou roli. Bude pětileté rozpočtové období odpovídat a bude zdůrazněno pětiletým volebním obdobím parlamentu? To není jisté. I v této otázce se budeme muset snažit.

Jsou tu také promarněné příležitosti. Promarnili jsme příležitost zajistit si více vlastních prostředků, promarnili jsme příležitost – dejte mi prosím ještě 10 vteřin, vzhledem k tomu, že jsme na formálním nočním zasedání – zavést novou filozofii rozpočtu.

A nakonec bych rád zdůraznil, že se potýkáme s výzvami: výzvou přechodu – není snadné přímo přejít na nový systém – a výzvou flexibility – potřebujeme větší flexibilitu, máme-li se vyrovnat s krizí.

Zakončím přáním, aby to všechno bylo provedeno zároveň s provedením Lisabonské smlouvy.

Předsedající. – Vzhledem k tomu, že já sám jsem janusovský poslanec ve stejném výboru jako vy, pane Botopoulosi, neměl jsem na vybranou a těch 40 vteřin jsem vám musel dát.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Myslím, že my všichni, kdo se účastníme tohoto nočního zasedání, si tohle zasedání budeme dlouho pamatovat a budeme o něm vyprávět svým dětem a vnoučatům. I dnes večer všichni cítíme, že evropská loď je zmitána bouří finanční krize. Je jasné, že motor této lodi, mechanismus smlouvy, je příliš slabý a potřebuje neprodleně vyměnit.

Lisabonská smlouva představuje silnější motor, který potřebujeme, abychom se vyrovnali s touto krizí. Proto souhlasím se zprávami, které tu projednáváme a s mými kolegy poslanci, kteří zdůrazňují, že není velmi demokratické, pokud jedna skála v podobě referenda může potopit celou evropskou loď, a pokud si jeden vedoucí představitel státu může představovat, že je jediným, který pochoduje do kroku a že názory ostatních 26 zemí nejsou důležité. Myslím, že irští voliči si udělají svůj vlastní závěr o tom, co se děje v Evropě a ve světě.

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, dnes večer na mne zbylo poslední místo na seznamu řečníků Evropské lidové strany/Evropských demokratů a jako irská poslankyně myslím, že to má své opodstatnění.

Mohla bych nejdříve poděkovat zpravodajům všech pěti zpráv? Jsem potěšena, že máme příležitost o nich diskutovat a jako ostatní irští kolegové jsem prostřednictvím své politické skupiny požadovala, abychom se dostali do situace, ve které jsme tu dnes večer, kdy můžeme diskutovat o pěti nejdůležitějších zprávách.

Na začátek bych ráda jasně řekla, že vše, co dnes večer v této rozpravě řeknu, je plně obsaženo v mé následující větě. Nebylo by vhodné a ani to není mým záměrem, jakkoliv předjímat nebo brát jako hotovou věc rozhodnutí irských voličů v nadcházejícím druhém referendu o Lisabonské smlouvě, které oznámil teprve začátkem tohoto týdne náš Taoiseach Brian Cowan TD.

Závěry Evropské rady z prosince minulého roku obsahují balíček opatření, která vzešla z průzkumu po našem referendu loni v červnu: opatření reagující na obavy irských voličů, kteří hlasovali pro „ne“, jak je nastínil náš Taoiseach na schůzi Rady loni v prosinci, spolu s cestovní mapou, která umožní, aby smlouva vstoupila v platnost do konce roku 2009.

Tento balíček obsahuje zachování zásady jednoho komisaře za jeden členský stát, potvrzení významu, který Unie přikládá právům zaměstnanců a dalším sociálním otázkám a sérii právních záruk ohledně neutrality zdanění a ustanovení irské ústavy týkajících se práva na život, vzdělávání a rodiny.

Na jarní Evropské radě náš Taoiseach partnery informoval, že v souladu s časovým harmonogramem dohodnutým v prosinci nyní probíhají detailní práce, které uvádějí tyto závazky v praxi a které by měly být dokončeny do poloviny roku 2009.

Pokud bude naše vláda plně spokojena s výsledkem, souhlasil Taoiseach, že bude usilovat o ratifikaci smlouvy do konce funkčního období této Komise, která má, jak jsem pochopila, odejít ke konci října. Upřímně doufám, že příslib referenda počátkem podzimu bude znamenat nejpозději počátek října.

A vzhledem k rozšíření pravomocí Evropského parlamentu, s nímž počítá Lisabonská smlouva, je pochopitelné, že by poslanci měli přemýšlet nad institucionálními a procesními důsledky smlouvy; proto tu dnes večer mluvíme o pěti zprávách.

Evropský parlament dnes večer nad těmito otázkami uvažuje v době, kdy se v mém konceptu na dnešní večer psalo, že proces ratifikace zbývá dokončit ještě ve čtyřech členských zemích – v Irsku, České republice, Německu a Polsku. Technicky to stále platí, ale já dnes večer blahopřeji České republice – zejména českému senátu – k plnému schválení smlouvy parlamentem. To by mělo, doufejme, jejich prezidentovi umožnit smlouvu za český národ ratifikovat. Věřím, že přijme vůli svého Parlamentu. Chápu, že smlouva byla postoupena soudu k přezkumu. Doufám, že jde pouze o technické zdržení.

Aby smlouva mohla vstoupit v platnost, musí ji samozřejmě ratifikovat všechny země a ano, je správné říci, že 26 evropských parlamentů – parlamentů 26 členských států – řeklo „ano“ a do této chvíle jsou Irové jedinými, kdo to ještě neudělal.

Plně chápu, že Parlament může chtít co neúplněji přezkoumat otázky, které nastolily tyto příspěvky a tyto právy, aniž by zasahoval do probíhajícího procesu ratifikace nebo ho jakkoliv předjímal.

Mohu říci, že mám výhrady k oportunistickému remcání několika euroskeptických fosilií v našich zadních lavicích a že bychom je měli brát takové, jací jsou. Můj vzkaz pro ně je jasný: nezasahujte do suverénního rozhodování Irsko, protože nikdo nebude irským voličům říkat, co mají dělat.

Dovolte mi, abych poděkovala vám, neboť jde o můj poslední příspěvek v Parlamentu, celému předsednictvu Parlamentu, Komise, českému předsednictví a kolegům za něco, co pro mne jako poslankyni Evropského parlamentu bylo nesmírně obohacujících 10 let. Těším se na „ano“ irského lidu v našem druhém referendu v říjnu.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Pane předsedající, v dnešní době je příjemné být první na jakémkoliv seznamu. Mohu jen Avril, když už domluvila, popřát vše nejlepší po jejím odchodu z Evropského parlamentu. Abych k ní byla férová, ona těm fosiliím dala pořádně co proto po irském hlasování o Lisabonské smlouvě a všichni si ji budou dobře pamatovat pro její fantastickou obratnost se slovy. Přeji ti, Avril, veřejně vše dobré a doufám, že se budeš ve svém důchodu podílet na kampani za „ano“ pro Lisabon.

Tato rozprava je velice zajímavá. Mé tělo i mozek už chtěly odejít domů a vyspat se, ale bylo to příliš dobré na to, abych si to nechala ujít, a také příliš důležité – protože jsem Irka – na to, abych tu nebyla. Dovolte mi říct toto – a teď mluvím k voličům: za volantem sedíte vy. Volba je vaše. Vy můžete hlasovat pro názory hrstky starců – a teď mluvím o mužích i ženách, ale hlavně o mužích – extrémistů v tomto Parlamentu a extrémistů v Evropské unii, napravo i nalevo, a dostane se vám spousty ohlasu a mnoho příležitostí dostat se do barevných obrázků a do nadpisů, ale v této sněmovně nebude odvedena žádná práce. Anebo můžete hlasovat, jak v parlamentních volbách, tak o Lisabonu, pro pozitivní lidi, kteří usilovně pracují, kteří se nedostávají do titulků, ale kteří jsou tu za dobrým účelem.

Jsem přesvědčena, že Irové vědí, že nynější situace je jiná. V minulé debatě byli ošálení. Od hlasování „ne“ jsme vedli lepší debatu a já na ně apeluji, aby hlasovali „ano“ pro svou budoucnost, pro budoucnost mých dětí a pro budoucnost Evropské unie.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Dnes večer – no, ona je vlastně už noc – tu setráváme, abychom jednali o důsledcích Lisabonské smlouvy. Přípravy na vstup smlouvy v platnost a skutečnost, že probíhají zavčasu, je známkou odpovědnosti. Dobrá příprava na provádění smlouvy takového významu vyvolává důvěru v to, že Evropská unie funguje dobře a to jí umožní účinněji plnit úkoly, jejichž vyřešení občané Evropské unie od svých volených zástupců očekávají.

Možná, že kroky, které podnikáme, nejsou dost velké. Někteří občané jsou přesvědčeni, že Listina základních práv je příliš rétorická, ale Lisabonská smlouva je přesto zásadním krokem vřed. Je to odpověď na měnění se potřeby Evropské unie. Daly ji parlamenty volené lidmi 26 členských států tím, že podpíraly smlouvu.

Dnešní zprávy ukazují, že Evropská unie je kreativně sebejistá v tom, že se pragmaticky pustila do plánování přechodného období. Nic nového nevzejde z pesimismu a zdržovacích taktik. Děkuji zpravodajům za jejich odvahu a schopnost vypracovat nezbytné dokumenty.

Zita Pleštinová (PPE-DE). – (SK) Vážení kolegové, nemohu říci, že by Lisabonská smlouva byla tím nejlepším, co by si mohl každý z členských států EU-27 přát, ale je tím nejlepším, na čem se EU-27 dokázala dohodnout. Až do této doby byly všechny smlouvy smlouvami EU-15 a já bych proto ráda podtrhla politický odkaz Lisabonské smlouvy, který staví EU-27 na startovní čáru tak, že v budoucnu konečně přestaneme dělit EU na staré a nové členské státy.

Evropský parlament prokázal, že dokáže přijímat operativní rozhodnutí, a je tedy správné, že Lisabonská smlouva dá Parlamentu – jinými slovy, voleným zástupcům občanů – větší pravomoci. Pokud vstoupí Lisabonská smlouva v platnost ve všech členských státech EU, přinese to změny jako je konec současného systému rotujícího předsednictví v Radě. A co je mnohem důležitější, EU bude mít společnou energetickou politiku, která se ukázala potřebnou především v době plynové krize.

Vítám dnešní rozhodnutí českého senátu, který schválil Lisabonskou smlouvu. Jde o velmi důležitý signál českého Parlamentu směrem k EU během českého předsednictví.

Daniel Hannan (NI). - Pane předsedající, za uplynulých 16 měsíců jsem v této sněmovně hovořil 77krát a každý svůj proslov jsem zakončil žádostí, aby Lisabonská smlouva byla předložena lidem: *Pactio Olisipio censenda est*.

Dělal jsem to jako poctu Katovi staršímu, který každou svou řeč končil slavnou výzvou za zničení Kartága. Někdy mi to dalo trochu práce, abych vykouzčil takové zakončení z jiného tématu, ale dnes večer ne.

Je neskutečné poslouchat některé z příspěvků. Ne všechny. V této komoře bylo několik ctěných a demokratických proevropanů, ale některé z pronesených proslovů byly naplněny takovým opovržením, takovou arogancí a takovým pohrdáním pro názory veřejnosti, že nyní, když EU a také členské státy začínají objevovat politickou hodnotu YouTube, bychom nemohli udělat nic lepšího, než dát celou tuto rozpravu na YouTube jako volební vysílání stran pro nejrůznější kampaně za „ne“.

Připomněla se mi ta děsivá slova Bertolda Brechta: „Nebylo by lépe, kdyby vláda rozpustila svůj lid a zvolila si jiný?“ A všichni řečníci dál říkají, že parlamenty ratifikovaly. Pouze dělají reklamu trhlíně, která existuje mezi politickou třídou a lidem každého členského státu.

Katovi staršímu se smáli a křičeli na něj a ostatní senátoři napodobovali jeho hlas. Ale víte co? Nakonec udělali to, co říkal.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, minulý řečník právě ukázal, jak obtížné je dosáhnout pokroku demokracie v Evropě, když vidíme, že v Irsku polovina populace nepřišla k urnám vzhledem ke složitosti otázky a ke skutečnosti, že ne každý chce být konstitucionalistou. Z těch, kdo hlasovali, jich polovina hlasovala proti smlouvě, protože ji nečetla. Jak máme reformovat Evropu, když nedokážeme přesvědčit ty odpovědné, kteří skutečně přijmou svou odpovědnost?

Komisařka Wallströmová a její tým nesou mimořádnou odpovědnost, a to informovat ty lidi v Evropě, kteří mají zájem, dát jim k dispozici veškeré informace, aby bylo možné o těchto otázkách diskutovat kompetentně. Musíme usilovat o dialog s lidmi Evropy mnohem intenzivněji, informovat je a říci jim, jak důležitá tato reforma je pro vývoj Evropy. S tímto přístupem dosáhneme výsledků.

Richard Corbett (PSE). - Pane předsedající, já bych jen chtěl slyšet ten argument, že ratifikace národním parlamentem je nějak nelegitimní, protože pokud tomu tak je, pak mi dovoluňte uvést příklad mé země, která nikdy v celé své historii neratifikovala mezinárodní smlouvy v referendu.

V takovém případě, pokud není legitimní, aby národní parlament ratifikoval smlouvu, pak smlouva o NATO, smlouva o Organizaci spojených národů, o Světové obchodní organizaci, každý závazek, který kdy Británie přijala formou mezinárodní smlouvy, je stejně nelegitimní. Takže já nechápu tento argument, že národní parlamentní ratifikace je nějak nedemokratická.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Pane předsedající, paní komisařko, v Polsku bude v evropských volbách hlasovat pouze asi 13 % voličů. Půjde asi o nejnižší číslo v celé Evropské unii. Proč? Rozhlédněte se prosím po této komoře. Nejsou tu žádní zástupci ze dvou hlavních stran Polska, u takové důležité rozpravy. A přesně takový je postoj těchto stran k volbám a k evropským záležitostem – naprostá absence angažovanosti.

Debata o Evropě, seriózní debata, v Polsku neexistuje. Jak může existovat, když – a to znovu zdůrazňuji – není na této rozpravě jediný zástupce žádné z vládních ani opozičních stran. Člověk by mohl nabýt dojmu, že hlavní část polské politické třídy nemá o evropské záležitosti zájem. To si myslí voliči a to si myslí mnoho mladých lidí v Polsku – lidí, s nimiž jsem hovořil a kteří se zajímají například o Lisabonskou smlouvu. Od politické třídy žádná taková odpověď nepřichází.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Promiňte! Musím protestovat! Já jsem členkou strany Právo a spravedlnost, největší opoziční strany. Prohlášení, že tu není nikdo z této strany, není pravdivé.

Syed Kamall (PPE-DE). - Pane předsedající, velmi vám děkuji za tuto příležitost. Myslím, že tato rozprava je zajímavá bez ohledu na to, jaký má člověk názor na evropský projekt a Lisabonskou smlouvu.

Zaznělo zde mnoho odkazů na starce a staré fosílie, ale dovoluňte mi promluvit o tom z pohledu z místa, kde sedím já. Já tady vidím starší generaci politiků, kteří se zasekli v myšlení 50. let – zasekli se v tehdejšímu způsobu řešení problémů a výzev, s nimiž se svět potýká. Pokud se rozhlédnete po této sněmovně, uvidíte ještě mnohem starší lidi, kteří promlouvají na podporu Lisabonské smlouvy; všichni odsuzují ty občany Irsku a dalších zemí, kteří hlasovali „ne“ pro původní Ústavu a „ne“ pro Lisabonskou smlouvu. Dokonce vidíme ozbrojené starce, kteří nyní mluví o tom, že by složili zbraně a přimlouvali se za mír.

Ano, v 50. letech šlo o poválečné řešení toho, k čemu došlo předtím, ale my musíme jít kupředu se světem. Když mluvíte o demokratické odpovědnosti, nezapomeňme na jedno: když jsme začali s Ústavou, pravidlo znělo, že ji musí ratifikovat každá ze zemí, jinak padne. Když jsme začali s Lisabonskou smlouvou, bylo pravidlo stejné: musí ratifikovat všechny země, jinak padne. Takže netlačme Lisabonskou smlouvu dopředu, dokud ji neratifikují všechny země. Pokud chcete skutečně demokratickou debatu, nechte rozhodnout lid

Británie. Chtějí vizi federálních spojených států evropských, kterou navrhuje pan Corbett, anebo chtějí volnější vizi Evropy volného trhu, kterou podporuje moje strana?

Margot Wallström, místopředsdkyně Komise. – Pane předsedající, chtěla bych poděkovat ctěným poslancům za tuto zajímavou rozpravu, která se zčásti shodla na několika věcech, zčásti zopakovala staré známé argumenty pro a proti smlouvě a zčásti byla velmi zajímavou diskusí o tom, co to vlastně je demokracie. Je to poprvé, co jsem slyšela o totalitních systémech, které umožňují jedno referendum za druhým v mnoha členských státech a o tom, proč jsou výsledky některých referend zapomenuty nebo se nepočítají – zejména těch, která rekla „ano“.

Byla to také debata o legitimitě. Stále mi připadá podivné – a už jsem to říkala – že Parlament, jako je tento, prohlásí, že rozhodnutí národního parlamentu je antidemokratické nebo že se nepočítá nebo že není legitimní. Pokud jde o Komisi, ta vždy zastávala názor, že bez ohledu na to, jaký systém si zvolíme – referendum nebo rozhodnutí národního parlamentu – je to demokraticky legitimní. Nechápu, jak by mohl být možný nějaký jiný postoj.

Každý občan Evropy, který tuto rozpravu poslouchá, by si přál, abychom se vrátili k těmto zprávám, které reflektují některé závažné obavy o způsobu, jakým rozhodujeme, o pravidlech, o tom, jak posílit demokratické fungování Evropské unie a o tom, jak správně používat rozpočet a investovat prostředky do našich politických priorit. O tom všem tyto důležité zprávy pojednávají.

Jde také o to, jak rozhodovat efektivně, a doufejme také rychleji. Vystoupení pana Lundgreny shledávám naprosto udivujícím. Skutečně se domníváte, že jde jen o to, jak věci zpomalit a jak zpomalit rozhodování, když řešíme hospodářskou krizi, jako je ta současná? Lidé od nás očekávají, že podnikneme kroky na zajištění pracovních míst a růstu, že budeme řešit změny klimatu a energetickou krizi a že se popereme s problémy, které přináší imigrace a bezpečnost – tohle všechno. To je také základem těchto zpráv. Právě proto jsme tady a takto dosahujeme demokratické legitimacy – pokud ukážeme, že umíme jednat a že umíme jednat rychle. Nemyslím si, že nám pomohou arogantní a snobské vstupy nebo lekce o tom či onom. Jde skutečně o řešení těchto problémů, které dnes nejsou vnitrostátní. Jsou evropské a mezinárodní a my musíme mít moderní systém pravidel.

Musíme mít dramatičtější Unii, která dá občanům možnost iniciativy. O tom nikdy neslyšíme nic od těch, kdo jsou proti. Nikdy je neslyšíme říkat cokoli o demokratické síle toho, co je obsaženo v Lisabonské smlouvě; to zjevně chybí. Tyto zprávy nám dávají dobrý základ a dobrou platformu pro reformu způsobu naší práce. Z pohledu Komise jsme samozřejmě ochotni pokračovat a pracovat na všech podrobnostech, abychom zajistili její rychlé provedení.

A poslední bod o Irsku je takový, že po tomto „ano“ v českém senátu se samozřejmě všechny zraky znovu zaměří na Irsko a na možnost ratifikace do konce roku. Otázka právních záruk je samozřejmě zásadní a velmi důležité jsou také obsah a načasování. Pokud jde o Komisi, věříme, že Rada EU bude schopna tuto otázku vyřešit, a já také vím, že právě probíhají pečlivé přípravy a že za Komisi také přispějeme, pokud dostaneme tu příležitost.

Děkuji vám mnohokrát a děkuji vám také za to, že tohle zasedání je částečně i společenskou událostí, kde si lidé vzájemně děkují za dobrou spolupráci a přejí všem, kdo odcházejí, mnoho štěstí. Myslím, že se tak či onak všichni sejdem ve volební kampani.

(Potlesk)

Předsedající. – Paní komisařko, za Parlament, jelikož jde o poslední večerní zasedání, věřte mi prosím, když řeknu, že si dobře uvědomujeme, jak vynikající byly naše zprávy v tomto volebním období. Znovu vám děkuji.

Jo Leinen, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, místopředsedo, děkuji paní Doyleové za její příspěvek z irského pohledu, který plně podporuji. Lid Irska se musí rozhodnout nezávisle a bez vnějšího tlaku, nepravděpodobněji v říjnu, zda záruky, které mají být vyjednány na červnovém summitu, zmírní jeho pochybnosti a největší obavy spojené se smlouvou a zda za těchto okolností může následovat zbývajících 26 zemí a udělat spolu s nimi krok k reformě Evropské unie.

Doufám, že nezávislé názory, které se formují v Irsku, bude respektovat i jeho soused, Velká Británie. Při prvním referendu jezdilo po Irsku mnoho voličů za stranu „ne“ z Velké Británie a především eurofobické britské bulvární plátky pomohly Iry znejistět. Musíme uznat jedno, a to, že je nutné respektovat nezávislost lidu Irska vytvořit si názor na druhé referendum.

Byla to velká a důležitá rozprava. Dnes řekly parlamenty ve 26 zemích své „ano“. Více než 7 800 zástupců lidí došlo k závěru, že smlouva je dobrá a že představuje pokrok. Tři sta padesát zástupců lidí z 26 zemí řeklo „ne“. Nemohou to přece všechno být hlupáci a popletové. Chci tím říci, že smlouva nemůže být tak špatná, jak je opakovaně líčena. Je nálepkována stereotypy, někdy i v této sněmovně. Ten, kdo tvrdí, že půjde o vojenskou unii, nechápe hlavní cíl Evropské unie – sloužit míru na kontinentě i ve světě. A navíc každý, kdo říká, že se zavádí neoliberalní hospodářská ústava, smlouvu nečetl. Je to ta nejsociálnější evropská smlouva, jaká kdy existovala.

Pane místopředsedo, dámy a pánové, děkuji vám. Doufám, že nový Parlament udělá, co je uvedeno ve zprávách, tedy že uplatní a provede smlouvu. Děkuji vám mnohokrát.

Jean-Luc Dehaene, zpravodaj. – (NL) Pane předsedající, dámy a pánové, myslím, že jsme dnes večer vedli skutečně dobrou rozpravu. Dokazuje, že Evropský parlament je připraven provádět Lisabonskou smlouvu a že se nijak nesnažíme předjímat rozhodnutí lidu Irska. Domnívám se však také, že vyšla najevo jedna další důležitá věc, a to že v předvečer voleb zaujal Parlament jasné stanovisko, jehož výsledkem je vytvoření silného postavení pro další jednání o této smlouvě.

Chtěl bych poděkovat svým kolegům za podporu. Také bych chtěl zdůraznit, že těchto pět zpráv je doplňkem, a poznamenat, že opravdu tvoří unitární celek, který vymezuje stanovisko Parlamentu. Dovolte mi zakončit tím, co jsem řekl už na začátku: obávám se o situaci po volbách a o přechod ze Smlouvy z Nice na Lisabonskou smlouvu.

Stále bych tvrdil, že bychom měli dojednat dohodu mezi Parlamentem a Radou před volbami. Jinak se obávám, že se ocitneme v poněkud nepříjemné situaci, a to by nebylo v ničem zájmu. Tato dohoda musí být dost jasná na to, aby Parlament a Rada přesně věděly, kde je jejich místo v obtížném přechodném období, která nás čeká.

Catherine Guy-Quint, zpravodajka. – (FR) Pane předsedající, tato rozprava byla skutečně zajímavá a plná vášně. Dovolte mi však podívat se s humorem na to, co právě uvedl poslanec Kamall, protože nazývat nás starci – a tedy fosiliemi – když vyklízíme místo mladým, je naprosto kouzelné.

Co jsem však chtěla říci všem těm, kdo hanobí návrh této smlouvy, je toto: nepleťte si demokracii s demagogií! Víte, pět let v tomto Parlamentu a v celé Evropě prožíváme nikoliv psychologické drama, ale politickou tragédii, v níž se Evropa plácá, a my jasně vidíme, že se vyhýbáme aktuálním problémům.

Tato rozprava posiluje mé přesvědčení, že tuto smlouvu je nutné provést bez ohledu na všechny obtíže, které vznikly, neboť nám svým obsahem přinese transparentnost. Přinese demokracii a my všichni tento demokratický šok potřebujeme, abychom změnili zaměření evropského projektu na politiku a politiku 21. století aplikovanou na dnešní svět.

Rozpočet je v tomto ohledu pouhým nástrojem, ale umožní nám zajistit novou rovnováhu mezi institucemi a díky této transparentnosti budeme schopni poznat postoj Parlamentu, Komise a především Rady. Tato politická vůle je nepostradatelná. Tato transparentnost je nepostradatelná v boji proti rakovině národního sobectví, která po tolik let užívá evropský politický projekt.

Tato transparentnost, alespoň doufám, znovu přinese všem občanům Evropy naději a umožní nám lépe rozvíjet informace, protože to je velmi obtížné. Paní komisařko Wallströmová, vy na tom pracujete již mnoho let a začínáte dělat pokrok, takže musíte vytrvat.

To vše si žádá přesvědčení, čas a především politickou odvahu, která nám chybí. Musíme znovu získat politickou odvahu a ten utopický pohled, utopický pohled otců – zakladatelů Evropské unie, těch, kdo věřili, že z války se může zrodit mír. My se dnes, ve 21. století, musíme této výzvy chopit a jedním z nástrojů, který nám v tom pomůže, je Lisabonská smlouva. Přijmeme znovu utopii, utopii míru!

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), písemně. – (RO) Už nám zbývá pouze jeden krůček k přijetí Lisabonské smlouvy, která – až vstoupí v platnost – přinese Evropské unii a jejím 500 milionům občanů mnohem užší vzájemné vztahy. Rumunsko, země, kterou zde v Evropském parlamentu zastupuji, bylo jednou z prvních zemí, která smlouvu ratifikovala, neboť tvůrci jeho politiky věří v Evropskou integraci.

Volby do Evropského parlamentu nebudou zorganizovány podle Lisabonské smlouvy, ale i tato skutečnost zdůrazňuje, jak demokratická a reprezentativní je instituce Evropského společenství a jak důležitý je každý z jeho členský států.

Evropské instituce, včetně Parlamentu, jsou v současné době pro občany Společenství příliš abstraktní. S každou evropskou smlouvou roste význam Parlamentu v procesu rozhodování EU. Lisabonská smlouva není výjimkou a vytváří Parlament hmatatelně více zapojený do legislativního procesu.

Smlouva přinese EU blíže k jejím občanům. My všichni víme, jak obtížné je upoutat pozornost občanů v zemích, z nichž pocházíme, na problémy Společenství. Skutečnost, že poslanci EP, které každý členský stát volí přímo, dostanou širší pravomoci, je v této chvíli ideálním řešením, jak přiblížit tuto světově jedinečnou instituci lidem.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), písemně. – (RO) Já bych nejprve rád přivítal hlas pro Lisabonskou smlouvu od českého senátu, který celý proces ratifikace posunuje o krok dopředu. Jsem přesvědčen, že je žádoucí provést smlouvu co nejdříve, neboť zajistí efektivnější a transparentnější a především demokratičtější fungování EU.

Podporuji závěr zpravodaje ohledně reorganizace Evropského parlamentu a doufám, že zjištění pracovní skupiny pro parlamentní reformu budou odrážet rozšířenou roli Parlamentu, jak ji definuje smlouva.

Rád bych řekl několik poznámek o procesu jmenování Evropské komise. Já v podstatě podporuji harmonogram navržený pro jmenování Komise, ale mám pocit, že některé fáze by se pravděpodobně daly zkrátit, aby evropské instituce nebyly po dlouhé měsíce paralyzovány vždy, když budeme mít volby do Evropského parlamentu. Vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva nebyla ratifikována včas, je žádoucí, aby po volbách v roce 2009 byli členové Komise jmenováni postupem, který bude mnohem blíže k postupu zakotvenému v Lisabonské smlouvě. Jde však o složitý problém, neboť dokud nebudeme znát výsledek irského hlasování, nesmíme zapomenout, že musíme dodržovat Smlouvu z Nice, která v současné době platí.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), písemně. – (BG) Dámy a pánové, podle mého kolegy pana Elmara Broka poskytuje zpráva o vztazích s národními parlamenty vynikající přehled úkolů, před nimiž stojí Evropský parlament po konečné ratifikaci Lisabonské smlouvy všemi členskými státy. Posílení role národních parlamentů v legislativním procesu Evropské unie nejen zrychlí provádění evropských právních předpisů do vnitrostátních právních rámců, ale také poskytne občanům EU další způsob, jak se podílet na vládnutí.

Pozitivní výsledky, jichž bylo zatím dosaženo na základě spolupráce v rámci COSAC, je nutné použít jako základ pro zvýšení účasti poslanců ze všech členských států. Domnívám se, že je zvlášť důležité, abychom do této činnosti zapojili i zástupce parlamentů kandidátských zemí na přistoupení k Evropské unii. To nám pomůže proces jejich přistoupení k EU zjednodušit a ujistit se, že bude hladký. Touto otázkou se nezabývají zprávy ani Lisabonská smlouva, ale já jsem přesvědčena, že Parlament si najde mechanismus, jak toho dosáhnout.

A konečně bych chtěla zdůraznit, že národní parlamenty budou muset posílit svou administrativní kapacitu a zajistit si dostatečné financování, aby mohly plně využívat svých nových pravomocí.

Děkuji vám za pozornost.

16. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

Předsedající. – Nyní přistoupíme k dnešnímu vysvětlení hlasování. Jsem si jist, že to u vás vyvolá silné pocity, ale mnoho poslanců se přihlásilo o slovo a já věřím, že jsou přítomni.

- Zpráva: Petya Stavreva (A6-0259/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Pane předsedající, nebylo úplně jasné, ke které zprávě se mohu teď vyjadřovat. Přihlásila jsem se k diskusi o zprávě paní Staunerové, pana Maldeikise a pana Corbetta. Ano, chtěla bych něco říci. Jen jsem nezareagovala okamžitě.

Pane předsedající, s tímto balíčkem 5 miliard EUR, z něhož je většina určena na rozvoj venkova, bych chtěla zvláště zdůraznit skutečnost, že je velmi důležité sledovat nejen oficiální ukazatele, ale také skutečné potřeby

rozvoje venkova. Širokopásmové připojení je nezbytné ve všech členských státech, ale jsou také členské státy, například ten můj, kde je potřeba zlepšit silniční infrastrukturu a provést další opatření na ochranu krajiny venkova. Apeluji na vás, abyste hleděli spíše směrem ke konvergenční politice a politice soudržnosti a poskytli větší podporu těm členským státům, které upadly do hospodářských potíží a které jsou možná na nižší úrovni hospodářského rozvoje než starší členské státy. Děkuji.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Zpráva paní Stavrevové je jednou ze tří zpráv, které byly začleněny do společného balíčku 5 miliard EUR. V kontextu hospodářské krize vidíme, že nám scházejí prostředky na investice do projektů v oblasti ekonomiky a rozvoje venkova, který byl důsledky hospodářské krize postižen nejvíce. Vítám skutečnost, že Evropský parlament přijal návrh nařízení v rámci plánu hospodářského oživení Evropy, který vyčleňuje 1,5 miliardy EUR pro všechny členské státy prostřednictvím Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova.

Venkovské oblasti mohou realizovat projekty zaměřené na rozvoj širokopásmového internetového připojení. Půda hraje v zemědělském sektoru ústřední roli a využívání a obhospodařování zemědělské půdy je mimořádně důležité při řešení nových problémů týkajících se změn klimatu, obnovitelných zdrojů energie, nedostatku vody a biologické rozmanitosti.

Chtěla bych vyzvat členské státy, aby nečekaly a rychle vytvořily své národní plány, včas a podrobně, a transparentně informovaly o nových legislativních ustanoveních. Zároveň musí přijmout zrychlené a zjednodušené postupy jak pro výdaje, tak pro výkaznictví.

Neena Gill (PSE). – Pane předsedající, můj volební obvod ve West Midlands zahrnuje městské i venkovské oblasti a poskytování širokopásmového připojení ve venkovských oblastech je naprosto příšerné. Dovolte mi uvést příklad města na hranici Walesu, Knightonu, kde jsou podnikatelé zklamáni špatným připojením a všichni volají o pomoc. Jeden z mých voličů si chtěl založit firmu nabízející on-line služby – což bylo zvláště důležité proto, že jde o člověka s postižením a práce z domova je pro něj nejvhodnější. Ale vzhledem k monopolu je jeho připojení velmi pomalé, což při provozování podniku nijak nepomáhá.

Tyto finanční prostředky jsou proto klíčové pro venkovské oblasti i pro hospodářskou obnovu a já bych se chtěla ujistit, že budou napříč všemi členskými státy distribuovány spravedlivě a bude přitom dána přednost oblastem, kde je nepoužitelné širokopásmové pokrytí. Žádám všechny strany, aby se v této otázce urychleně a okamžitě spojily a jednou provždy překlenuly tuto nespravedlivou digitální propast.

*

* *

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Pane předsedající, mám procedurální poznámku: máte naprostou pravdu, když říkáte, že jsme tu pozdě, a já děkuji tlumočnickům, že tu zůstali. Ale není to naše volba být zde tak pozdě: bylo to rozhodnutí předsednictví z dnešního dne – které bylo neuvěřitelně svévolným rozhodnutím, k jakému ještě nedošlo – zařadit vysvětlení hlasování až po rozpravě namísto, jak stanoví jednací řád, po hlasování.

Takže jen proto, že ten, kdo v danou chvíli předsedal, porušil náš vlastní jednací řád, tady dnes večer sedíme a všichni, kdo se snaží dát vysvětlení k hlasování, děláme vše, co můžeme legitimně udělat, abychom uplatnili svůj hlas v Parlamentu, který nerad naslouchá menšinám.

Předsedající. – Pane Heaton-Harris, osvětlím vám jeden bod jednacího řádu. Je skutečně po hlasování, avšak nikoliv bezprostředně po hlasování. Tento rozdíl nám pomůže věci interpretovat.

Přicházíme ke zprávě, o které k mé velké radosti chtěl vyjádřit svůj názor pan Heaton-Harris, tedy zprávě pana Onesty.

*

* *

- Zpráva: Gérard Onesta (A6-0027/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Pane předsedající, já jsem se časem nepochopitelně naučil respektovat zpravodaje této zprávy a chtěl jsem mluvit o peticích obecně, protože jsem je shledal velmi užitečnými. I když lidé nerozumějí institucím Evropy a trochu se jich obávají, někdy potřebují způsob, jak zaregistrovat spor. Způsob, kterým jsme zde v minulosti registrovali petice, byl poněkud neohrabaný, ale

dával jim příležitost probrat problém v poněkud jiném fóru, když pravděpodobně vyčerpali mnoho jiných příležitostí. Přinesl jsem sem petice od lidí z celého mého volebního obvodu; jedním z mých nejznámějších případů byla „Earls Bartonská sedmička“.

Jde o to, že petiční proces je pravděpodobně jediným procesem, který opravdu stojí za to zde chránit. Ostatní pravidla a postupy a mnohé další výbory se vytrácejí do ztracena, když je srovnáme s významem Petičního výboru.

- Zpráva: Richard Corbett (A6-0273/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Pane předsedající, podobně jako pan Corbett nechci předjímat výsledky jakéhokoli druhého referenda v Irsku a rozhodně bych nechtěl předjímat hlasování v kraji Yorkshire a Humber v nadcházejících evropských volbách. Ale panu Corbettovi přeji hodně úspěchů v čemkoli, co bude dělat poté, co odtud v červenci odejde. Co si asi Parlament počne bez svého zpravodaje pro jednací řád, člověka, který téměř sám bez cizí pomoci za scénou zosnoval eliminaci pravomocí menších skupin a hlas menšin zde.

Tato zpráva možná není tak špatná, ale protože není tak špatná, zaslouží si další zkoumání, protože celkem často jsou změny jednacího řádu z nominálního pohledu naprosto spravedlivé. Ve skutečnosti jde o to, čeho dosahují v praxi a jak budou prováděny předsednictvím a Předsednictvem. Pokud jde o balíček k jednacímu řádu, a jeho změně v Lisabonské smlouvě, říkám si, jestli nepřeslápnu.

Syed Kamall (PPE-DE). - Pane předsedající, před několika týdny jsme projednávali právu o totalitních režimech. V té době jsem poukazoval na to, že existovala společná nit, která spojovala národní socialismus a sovětský socialismus, a to socialismus samotný.

My víme, že zpravodaj, pan Corbett, věří v evropský projekt. Nijak neskrývá skutečnost, že věří v další politickou a hospodářskou integraci; chce spojené státy evropské nebo spolkovou republiku Evropa. V úsilí o dosažení těchto cílů však volá po potlačování názorů menšiny a téměř sám bez cizí pomoci ničí zásadu svobody slova.

Vím, že se moc nestará o zásadu svobody slova. Když se podívám na tuto zprávu, mám dojem, že zlý diktátor z minulého století by byl hrdý, kdyby měl poslance Corbetta k ruce.

Daniel Hannan (NI). - Pane předsedající, od roku 2004 tu mám mnoho nových kolegů z přistupujících zemí, některé z nich mám tu čest nazývat svými přáteli. Když mluvíme o hrozně době, ve které žili, to, co mě zaráží nejvíce, je to, jak říkají, že to nejděsivější na životě v komunistické zemi nebyla absence demokracie či absence majetkových práv, ale absence bezpečného právního státu. Pokud jste byl obtížným kritikem režimu, nepostavili vás před soud. Prostě vám ztrpčovali život – řidičský průkaz se záhadně ztratil v poště, vaše děti se nedostaly na vysokou školu, mohl jste najít pouze podřadnou práci.

Co mne znepokojuje je skutečnost, že podobný dvojí standard se začíná objevovat i v našich institucích. Když sem přišel Václav Klaus, poslanci hlasitě křičeli, povídali si a funěli na něj jako posedlé opice a nikdo jim ani neřekl, aby přestali. Ale když jsme protestovali za referendum, bylo 14 z nás pokutováno. Svatouškovští Křesťanští demokraté se mohou dopustit téměř jakéhokoli otevřeného podvodu a projde jim, to, ale když rakouský euroskeptik fotografoval lidi, jak se zapisují na schůzku, která neexistovala, byla mu udělena pokuta ve výši tisíců eur v podstatě za to, že špatně vyplnil formulář. Můžete si myslet, že mi nepřísluší tohle říkat, ale já jsem v tomto systému nežil. Václav Klaus ano a když nás varuje před návratem k němu, měli bychom ho, myslím, poslouchat.

Richard Corbett (PSE). - Pane předsedající, zcela upřímně, nikdy v životě jsem neslyšel více nesmyslů, než to, co bylo řečeno k této zprávě. „Diktátorství a manipulace“? Proč proboha tedy získala ta zpráva tak obrovskou většinu, když byla tak negativní?

První chyba, kterou její kritici udělali, je ta, že nehovoří o Lisabonské smlouvě nebo jejím provádění. Ta část byla vyhrazena k řešení pro příští Parlament a nikoliv dnes. Zdá se, že ti, kdo proti zprávě protestují, ji ani nečetli.

A k tvrzení, že jejím cílem je umlčet menšiny – v té zprávě není jediný dodatek a není v žádné zprávě o jednacímu řádu, kterou jsem vypracoval, který by měl takový účinek. Tento parlament je parlamentem menšin, na rozdíl od některých národních parlamentů, jimž dominuje většina jedné strany nebo exekutiva. Je to parlament, ve kterém je menšinou každý, a nechť tato rozmanitost žije dál.

Pokud jde o poznámky o křičení na Václava Klause, které nemají nic společného s touto zprávou, vím, že někteří poslanci během jeho projevu odešli, ale když tu byl portugalský předseda vlády, vaši lidé se snažili jeho proslov přerušit; křičeli jste na něj. Nemohl ani pronést svůj proslov, protože jste nechtěli, aby sdělil své proevropské poselství.

Takže zcela odmítám, to, co bylo řečeno. Obávám se, že jsem vyčerpal svůj čas, takže nemohou podat vysvětlení hlasování, které jsem podat chtěl – tedy říci, že jsem rád, že má zpráva byla přijata celá, kromě jedné malé chyby, kdy myslím, že PPE měli chybu na svém hlasovacím seznamu. Doufám, že to budeme schopni v příštím Parlamentu napravit.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Pane předsedajícím, ráda bych zdůraznila, že Evropský parlament je instituce prosazující demokracii v celé Evropě i uvnitř, v rámci Parlamentu. V této zprávě se však objevily některé body, různé argumentační linie, které jsem nemohla podpořit. I když byly motivovány těmi nejlepšími úmysly, nemyslím si, že bychom v Evropském parlamentu měli odporovat pravidlo, které je restriktivní a které je namířeno proti jedné osobě. Podobně si nemyslím, že k posílení demokracie povede, dáme-li předsedovi Evropského parlamentu právo rozhodovat, zda připustí nebo nepřipustí písemné prohlášení. Poslanci přece mají právo na příspěvek. Podobně se rozpravy s použitím modrých karet mohou potenciálně obrátit na řešení vnitřních sporů stan. Bohužel jsem byla nucena hlasovat proti těmto návrhům Evropského parlamentu. Děkuji.

- Doporučení pro druhé čtení Malcolm Harbour (A6-0257/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Nemíjí pravidlem, že by před každou zprávou byly naše schránky plné zajímavých materiálů pro i proti a je to zdrojem obav i nespravedlnosti. Já jsem hlasovala pro společné stanovisko za přijetí zprávy, protože jsem spokojena, že byly podpořeny návrhy, které uvádějí, že opatření, která mají vliv na přístup uživatelů k internetu, musejí respektovat základní práva. Otázky ochrany soukromí a ochrany spotřebitele související s elektronickou komunikací byly rovněž vyřešeny vyrovnaným způsobem.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Pane předsedo, tato zpráva jde k podstatě toho, co si lidé myslí, že dostávají od Evropské unie. Mnoho lidí v Británii se domnívalo, že dostávají Evropu založenou na ekonomice a obchodě a že šlo o Evropu pro pracovní místa. Pan Leinen nám dnes řekl, že to vlastně byla spíše sociální Evropa.

Ve zprávách poslanců Harboura a Trautmannové jsme si vlastně vybrali. Vybrali jsme si, že nechceme další opatření na podporu jednotného trhu. Lidem, kteří nám psali a kteří byli znepokojeni touto zprávou, vlastně unikalo, že jde o opatření jednotného trhu.

Pokud jste si před touto zprávou stahovali nelegálně obsah – například hudbu nebo filmy – váš poskytovatel internetové služby vás prostě mohl odstříhnout a bez upozornění vám zavřít účet. S touto zprávou by kompromisní návrh znamenal, že vás musí kontaktovat a vy se proti tomu můžete ohradit. S balíčkem, který byl nakonec přijat – a který pravděpodobně na roky skončí ve smířčím řízení – tu máme situaci, kde musíte jít k soudu, abyste zavřeli stránku, která může být skutečně nezákonná a odporná, a to lidé Evropy určitě nechtěli.

Syed Kamall (PPE-DE). – Pane předsedajícím, já bych rád vysvětlil své hlasování, zejména tu jeho část týkající se e-soukromí ve zprávě pana Harboura. Domnívám se, že v době, kdy se snažíme nalézt správnou rovnováhu mezi bezpečností a občanskými svobodami, se mnozí z nás obávají, že stále více vlád o nás shromažďuje stále větší množství osobních údajů. V britském tisku se téměř každý den dočteme o tom, jak náš velký bratr – labouristická vláda – shromažďuje stále více a více osobních údajů o soukromých osobách a i když je prokázána jejich nevina, odmítá ta data vydat. Ale díky rozsudku ESD teď ta data budou vydána.

Je zajímavé, že jsme také mluvili o tom, že spotřebitelům je nutné oznamovat, pokud dojde k porušení osobních údajů v síti elektronické komunikace. Chybí tady něco, o čem jsme nehovořili a k čemu dochází, když služby informační společnosti, například Google nebo Facebook ztratí osobní údaje. Jsem velmi rád, že v této zprávě žádáme, aby to Komise dále zkoumala.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Pane předsedajícím, telekomunikační balíček byl nařízením, které naše občany podnítilo k neobvyklé aktivitě. Uživatelé internetu, jednající společně či sami, rázně hájili svá práva na svobodný přístup k informacím a k aktivitám na internetu prostým vnějšími omezení. Pro poslance EP je luxus, když se z přímých signálů dozvídá, co voliči čekají, a bylo to právě díky voličům, že jsem tomuto hlasování přikládala dostatečný význam. To živí naději na Evropu občanů a na to, že Evropa nebude existovat pouze pro úředníky. Chtěla bych poděkovat všem, kdo mi k tomu poslali e-mail.

Bohužel v důsledku sporu v úvodní fázi hlasování jsem udělala chybu s dvojím hlasováním, ale naštěstí to konečný výsledek nijak neovlivnilo.

- Doporučení pro druhé čtení Catherine Trautmann (A6-0272/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Přijetí právního rámce nám umožňuje konsolidovat pro občany Evropské unie pokrok, jehož bylo dosaženo v oblasti vysokorychlostního stálého připojení k internetu a bezdrátové komunikace a v rozvoji služeb s vysokou přidanou hodnotou a dosahujeme 100% pokrytí širokopásmovým internetem. Potřebujeme právní ustanovení upravující práva jednotlivců při používání internetu. Tyto postoje mne vedly k podpoře zprávy poslankyně Trautmannové.

Daniel Hannan (NI). - Pane předsedající, vidím, že Brusel se chce chopit internetu. Komisařka Redingová říká, že nelze tolerovat, aby byl internet regulován soukromou firmou a, co je v jejích očích ještě horší, soukromou firmou, která má smluvní vztah k ministerstvem obchodu USA.

Jde o stejnou komisařku Redingovou, která na pěkně plném poli přišla s něčím, co je možná nejnejapnější argument, jaký jsem za poslední volební období od komisaře slyšel, když řekla, že potřebujeme společný název domény .eu, abychom internet více zpřístupnili ženám.

Internet funguje. Stávající systém název domén a registrace funguje výborně. Můžete ukázat na jedinou politiku EU, která by byla alespoň z poloviny tak úspěšná jako internet? Společná zemědělská politika? Společná rybářská politika? Myslím, že ne. Prokurátor skončil.

- Zpráva: Astrid Lulling (A6-0258/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Je jasné, že musíme uznat potřebu účinněji provádět zásadu rovného zacházení s muži a ženami, kteří pracují jako živnostníci, a jejich partnerů, manželů, kteří je podporují. Před dvaadvaceti lety byla přijata příslušná směrnice. Evropský parlament a Komise neustále volají po revizi této směrnice, protože čas si vybral svou daň.

Dnes jsme dosáhli bodu, kdy jsme přijali dodatky ke směrnici, přijali novou směrnici, která zlepšuje situaci manželů, kteří je podporují, ať v zemědělství, řemeslech, obchodu, malých a středně velkých podnicích nebo ve svobodných povoláních. Toto rozhodnutí jsem přivítala a zprávu podpořila.

Předsedající. – Podle mých hodiněk jsme právně vstoupili do posledního dne naší legislativní práce. Poslanče Heaton-Harris, máte tu čest.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Pane předsedající, jednou z otázek feminismu, o které se dlouhodobě diskutuje, je otázka nepracujících matek. Dovolte mi se pokusit se o tom hovořit soudobou řečí, za pomoci dámy jménem Kristen McCauliffová.

Jednou z otázek, kterou feminismus dlouhodobě řeší, je otázka nepracujících matek. Ve třetí řadě Simpsonových, „Osamocený Homer“, se řeší stejná otázka. Začíná to vystresovanou Marge a ukazuje zrychlenou verzi její každodenní rutiny. Jako parádní bouře ji kombinace kanadské žertíky v rádiu, silný provoz, sprostý člověk, co jí nabourá zadek auta, a Maggie, která mlékem ze své láhve polije celou Marge a auto, dovede k bodu zlomu. Marge zastaví auto uprostřed mostu a způsobí v obou směrech dopravní zácpu. Objeví se místní novinář Kent Brockman, aby podal zprávu o situaci. Právě v této chvíli vycházejí na světlo genderové otázky, o kterých Ann Crittendenová pojednává v *Ceně mateřství*, když Brockman prohlásí: „Přepracovaná a nedoceněná žena v domácnosti ztratila nervy a zaparkovala své auto na mostě“.

O této epizodě Simpsonových byl mohl pokračovat, ale, musím říct, že už na to nemám čas a že zbytek podám písemně, protože to stojí za přečtení.

Předsedající. – Škoda, že nemůžeme mít vysvětlení hlasování na videu, to by bylo úžasné.

Syed Kamall (PPE-DE). - Pane předsedající, já se tomu ani nebudu snažit porozumět, jen poblahopřeji panu Heaton-Harrisovi, neboť dnes večer – nebo včera večer, podle toho, jak to vidíte – dosáhl svého 100. proslovu zde a já vím, že vy jste za to vděčný.

My všichni si musíme uvědomit, jak velmi důležitou roli hrají ženy, zejména manželky, v malých podnicích a zejména u osob samostatně výdělečně činných. Já sám, než jsem byl zvolen, jsem byl osobou samostatně výdělečně činnou a moje žena hrála v tomto podnikání životně důležitou roli.

Je naprosto správné, abychom toto uznávali a když mluvíme o ženách v malých podnicích, jen bych rád zakončil slovy velkého filozofa, Johna Lennona. Řekl: „Ženo, stěží dokážu vyjádřit své smíšené pocity z toho, jak nerozvážený jsem. Vždy ti budu navěky dlužníkem. A ženo, pokusím se vyjádřit své vnitřní pocity a vděk nad tím, že mi ukazuješ, co znamená úspěch.“

Neena Gill (PSE). - Pane předsedo, v současném ekonomickém klimatu si myslím, že je mimořádně důležité, abychom udělali vše, co bude v našich silách, a podpořili ty členy společnosti, kteří chtějí přispívat k naší ekonomice. Právě proto EU v minulosti vypracovala právní předpisy upravující mateřskou a rodičovskou dovolenou.

Zaměstnání od devíti do pěti není možné pro všechny. Proto mnoho lidí pracuje jako osoby samostatně výdělečně činné – mnohé z nich jsou ženy, které jsou často přehlíženy. Lepší ochrana mateřství by pomohla manželkám v zemědělství, obchodě a v malých podnicích a povzbudila by ženy, aby se zapojily do těchto životně důležitých oborů, kde jsou v současné době zastoupeny nedostatečně.

Je to pro ně otázka teď, nebo nikdy – manželky nebo životní partnerky, které musí dostat jasný a pevně stanovený profesní status a požívat nejméně stejné úrovně sociální ochrany jako osoby samostatně výdělečně činné. U nich neplatí „vraťte adresátovi“. Členské státy by měly zajistit, aby se manželky, které pomáhají v podnikání, mohly účastnit nemocenského a invalidního pojištění a penzijního pojištění.

Musíme ukončit travestii žen, které přicházejí o svá práva, když o někoho pečují nebo ho přivádějí na svět.

- Zpráva: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Pane předsedající, obecně vzato podporuji využívání prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci a je dobré, pokud budeme schopni pomoci těm, kdo se dostali do problémů. Nevím však, jestli ty, kdo se dostali do problémů, máme vždy hledat mezi nejrozvinutějšími zeměmi. Ať jsou to výrobci aut z Německa, Francie nebo Španělska, zdá se mi, že podobné neúspěchy a podobné potíže postihly i lidi v méně vyvinutých státech, v malých členských státech. Pokud desítky lidí přijdou o práci v zemi s 2,3 milion obyvatel, pak je to stejně významné, jako když desetkrát tolik lidí přijde o práci ve velkém členském státě. Chtěla bych proto, aby se prostředky více směřovaly do malých členských států, členských států s nízkou životní úrovní, kde je hrozba nezaměstnanosti větší. Děkuji.

*
* *

Richard Corbett (PSE). - Pane předsedající, ve světle toho, co jste říkal o tom, že je po půlnoci o a o nákladech, které by to pro Parlament znamenalo, myslím, že se zdržím. Ale jen bych se zeptal, jestli nám můžete říct částku, kterou nás stáli ti tři pánové dnes večer, co hovořili o příhodách Homera Simpsona a dalších věcech, které jsou naprosto irelevantní pro naši rozpravu.

Předsedající. – Pokud si správe vybavuji to pravidlo, když naši přátelé – tlumočníci pracují přes půlnoc, mají nárok na zvláštní přestávku. Musíme proto povolat nové týmy, abychom jim umožnili zasloužitý odpočinek.

Ve 23:59 toto pravidlo neplatí, ale v 00:01 ano, ale já přesně nevím, jaké jsou náklady.

*
* *

- Zpráva: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Pane předsedající, podporuji návrh zprávy paní Staunerové, jak jsem řekla již v rozpravě. Jsem pro zjednodušení využívání prostředků z Fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Velmi mne znepokojuje, že byla doposud využita pouze 3 % z fondu. Chtěla jsem hlasovat pro zprávu a žádám, aby to bylo vzato na vědomí. Moje chyba naštěstí nezměnila konečný výsledek hlasování. Také bych ráda vyjádřila potěšení nad tím, že jsme přijali také zprávy poslanců Penedy a Lambertové.

- Zpráva: Eugenijus Maldeikis (A6-0261/2009)

Neena Gill (PSE). - Pane předsedající, tuto zprávu jsme podpořili, protože je to správný způsob, jak se vyrovnat s hospodářskými problémy. Musíme této situaci využít, ne se stáhnout a volat „zachraňte mě“, ale vyvíjet nové postupy a technologie, které nám umožní vyjít z toho silnější, než jsme byli včera.

Pane předsedající, znám sebe a znám vás a vím, že cíl mé skupiny investovat do energetické účinnosti a podporovat pokusy o vytvoření chytrých měst představuje fantastickou příležitost pro nás pro všechny a prezentuje vizi pro budoucnost. V kombinaci s ustanoveními o energetické bezpečnosti, snižování emisí a tvorbě pracovních míst tato zpráva zastává holistický přístup, který představuje tu nejlepší cestu k tomu, aby ekonomika v budoucnu vzkvétala.

Někteří poslanci EP a některé politické strany odmítají myšlenku velkých investic v tuto chvíli. Jejich krátkozrakost mne zaráží a z dlouhodobého hlediska nás jen poškodí. V této chvíli jasně vidíme, co je třeba udělat a já apeluji na vládu Velké Británie, aby udělala co nejvíce pro to, aby dala k dispozici prostředky v rámci tohoto balíčku.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Dámy a pánové, já bych ráda zhodnotila velmi pozitivně tuto zprávu i plán využít finanční prostředky Společenství na projekty v oblasti energetiky na pomoc hospodářskému oživení. Je jasné, že projekty související s energetikou jsou naší budoucností a že ty země, které se přizpůsobí ekonomice nízkých emisí a které jsou schopnější nalézat a zavádět zdroje obnovitelné energie, předstihnou konkurenci. V této souvislosti je poněkud znepokojující krátká lhůta daná pro podání a zhodnocení projektů, neboť to může novým členským státům opět působit další potíže. Podobně bych velmi ráda viděla návrhy Komise a podrobný program toho, jak zvyšovat částky určené na projekty energetické účinnosti. A podobně bychom se opravdu měli zamyslet nad izolací budov, což by výrazně pomohlo nejen na národní, ale i na regionální úrovni. Ráda bych, aby se dostalo podpory místním, regionálním a individuálním projektům. Děkuji.

Daniel Hannan (NI). – Pane předsedající, ve všech těchto debatách o stimulačním balíčku a programech oživení nám chybí jeden celkem důležitý aspekt. Abychom mohli nalít peníze do ekonomiky, musíme nejdříve ty peníze z ekonomiky získat. Jednostranný způsob, jakým jsme o tomto diskutovali, dosáhl svého vrcholu na nedávném summitu G20, kdy se světoví vůdci chlubili, jak nalili bilion dolarů do světové ekonomiky.

„Do světové ekonomiky“: odkud pocházely ty peníze, když ne – v nejširším slova smyslu – ze světové ekonomiky? Z prstenců Saturnu? Z rudé půdy rozzlobeného Marsu? Takže my tu ve skutečnosti mluvíme tom, že peníze vezmeme z kapes našich daňových poplatníků a dáme je byrokratickým institucím, na národní nebo mezinárodní úrovni, aby je za nás utratily.

Kdyby tohle byl skutečně lepší postup, kdyby nám všem prospělo, že státní úředníci rozhodují za nás, jak budeme utrácet své bohatství, pak bychom bývali prohráli studenou válku a tato rozprava by se konala v Rusku.

- Zpráva: Othmar Karas (A6-0139/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – Pane předsedající, dovoluji mi zakončit poděkováním všem tlumočnickům a poděkováním vám všem.

Myslím, že je důležité brát zprávu na vědomí v kontextu, do něhož je zasazena. Půjde o jednu z mnoha zpráv o finanční situaci, které uvidíme, ale přesto, jak řekl můj kolega pan Dan Hannan, zdá se, že nám uniká podstata.

Jak ta krize začala? Začala ve skutečnosti ve Spojených státech amerických problémem se sub-prime hypotékami. A jak nastal tento problém? Protože banky byly pobízeny nebo dokonce nuceny k tomu, aby půjčovaly nebonitním klientům. Takže co jsme udělali – po celém světě, nejen ve Spojených státech amerických – vybudovali jsme horu dluhu.

Když je na čase se s tou horou dluhů potýkat, dávám přednost přístupu Jimiho Hendrixe před stimulací a další finanční regulací, která brání inovaci. Když ten viděl horu dluhů, řekl: „No, postavím se vedle té hory a srazím ji hranou dlaně. Postavím se vedle té hory a srazím ji hranou dlaně.“ Myslím, že bychom si z toho mohli vzít ponaučení.

- Zpráva: Janusz Wojciechowski (A6-0185/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Podpořila jsem přijetí zprávy pan Wojciechowskiho, protože věřím, že jsme se tak zbavili příkladu pokrytectví. A to, že se zastáváme životů různých zvířat, která žijí mimo Evropskou unii, což je přirozeně chválné, ale už nevidíme, co se děje na našem vlastním dvorku. Cílem této zprávy bylo právě odstranit tento rozpor a my jsme nyní schopni harmonizovat legislativu členských států týkající se standardů ochrany zvířat při jejich porážce či při usmrcování. Tato zpráva hovoří o čistém svědomí.

Daniel Hannan (NI). - Pane předsedající, není to poprvé a jistě ani ne naposled, kdy se ptám, co má všechno tohle co dělat s Evropskou unií.

Metody porážky zvířat odrážejí různé kulturní, národní a náboženské tradice a od nás je známkou neskutečné domýšlivosti pouštět se do takto citlivé oblasti.

Času, který mi zbývá – protože, jak říkáte, je dnes náš poslední legislativní den před volbami – bych chtěl využít především k tomu, abych poděkoval vám, pane Onesto, za vaši shovívavost a dobrou náladu po celou dobu tohoto zasedání, a abych poděkoval našim zaměstnancům, uvaďčům a tlumočnickům. Pokud tohle prodloužení zasedání skutečně způsobilo mimořádné výdaje, především doufám, že něco z toho šlo na jejich přesčasy. Prokázali profesionalitu, z níž by se mnoho poslanců tohoto Parlamentu mohlo poučit. A za druhé bych rád požádal Předsednictví, aby se znovu podívalo do Řádu. Důvod, proč jsme tady, je ten, že po hlasování nenásledovalo, jak výslovně praví pravidlo č. 163, vysvětlení hlasování. To říká, že jakmile je rozprava uzavřena, má každý poslanec právo podat vysvětlení svého hlasování v maximálně 60 vteřinách. Jsem skutečně zděšen tím, že jsme svévolně odsunuli stranou něco, co se jasně píše v jednacím řádu.

Pokud chceme to pravidlo změnit, tak je to v pořádku. Existuje na to mechanismus. Ale pokud toto pravidlo platí, pak se musíme řídit jeho literou i duchem.

Předsedající. – Promiňte mi, že s vámi nesouhlasí, pane Hannane, ale Výbor pro ústavní záležitosti o této otázce diskutoval už dávno: „poté, co je rozprava ukončena“, neznamená „ihned po skončení rozpravy“.

V současné době se nacházíme ve fázi „poté, co je rozprava ukončena“, ale jsem si jistý, že se na mne obrátíte s žádostí o změnu – vy mě nezklamete.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Pane předsedající, rituální porážka zvířat, která jim působí obrovské utrpení, je neslučitelná s naší civilizací. Nevěřím, že žádné náboženství, jehož cílem je dělat dobro, by mohlo něco podobného od svých příslušníků žádat. Taková porážka je spíše zvykem divokých a primitivních kmenů a my bychom s ní neměli souhlasit. Má-li se náboženská tolerance využívat jako argument, pak bychom měli dodat, že na světě existují náboženství, která praktikují rituální zabíjení lidí. S tím budeme souhlasit? To je naše společenství hodnot?

Odmítnutí 28. dodatku by alespoň poskytlo příležitost udržet nebo zavést zákaz takových praktik ve členských zemích. Přijetí 28. dodatku odhaluje skutečnou krvelačnou tvář tohoto Parlamentu. Hlasovala jsem pro zprávu jako takovou, ale pouze proto, že ostatní ustanovení zlepšují situaci zvířat určených na porážku.

Neena Gill (PSE). - Pane předsedající, chvíle porážky je jednou z nedůležitějších, ale také potenciálně nejcitlivějších otázek, o které může tato sněmovna rozhodovat. Ale nemůžeme jen projít bez povšimnutí okolo, protože mnoho z mých voličů v oblasti West Midlands se obává, že tato legislativa bude mít vliv na jejich náboženská práva.

Rozhodnutí o tom, zda má být zvíře před porážkou omráčeno, není něco, o čem bychom měli rozhodovat my zde; mělo by se o tom rozhodovat na úrovni členských států, formou otevřeného dialogu a konzultace s náboženskými společnostmi.

Musíme jít, nikoliv utíkat. Tento přístup k dané otázce se mi zdá být nejlepší. Úlohou této sněmovny není vnucovat normy a hodnoty, ale zastupovat a odrážet názory voličů a nalézt rovnováhu. Můžeme ji nalézt společně. I když většina poslanců EP by dávala přednost omráčení zvířat před porážkou, měli bychom uznat právo náboženských komunit jíst maso poražené v souladu s jejich náboženským přesvědčením.

A konečně, pane předsedající, bych si dovolila poděkovat vám za všechny, kdo jsou dnes zde, protože si myslím, že dnes večer jsou tu jen ti opuštění a my, kdo jsme vám beznadějně oddáni, protože právě proto tu dnes večer jsme.

- **Zpráva: José Albino Silva Peneda (A6-0241/2009)**

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Evropské sociální modely se v této době potýkají s mnoha problémy, například demografickými změnami a globalizací, což také ovlivňuje projednávané modely. Z tohoto důvodu je nezbytné modernizovat evropské sociální modely s přihlédnutím k dlouhodobému vývoji a zároveň zachovat hodnoty, s nimiž byly vybudovány.

V kontextu současné hospodářské krize je nesmírně důležité, aby sociální politika šla ruku v ruce s hospodářskou politikou. Aby tyto metody fungovaly efektivně, musejí být strukturovány demokraticky, tedy na principu postupu zdola nahoru, a musejí být prováděny na místní úrovni, tedy co nejbližší k občanům. Návrh se nesl v duchu těchto zásad a proto podporuji zprávu vypracovanou pod vedením pana Silva Penedy.

- Zpráva: Jean Lambert (A6-0263/2009)

Předsedající. – Paní Oviírová, neobtěžujete mne ani v nejmenším a jsem navíc potěšen vás informovat, že jste posledním řečníkem k poslední zprávě.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Někdy je dobré být první, jindy poslední. Ráda bych zmínila následující: v současné kruté hospodářské krizi je pracovní trh Evropské unie ovládán skutečností, že je propouštěno stále více lidí, což zase zvýší celkový počet osob v Evropě postižených chudobou a odcizením. Dnes je velmi důležité, aby sociální zapojení a s tím související politika pracovního trhu byly prosazovány v rámci integrovaného a jednotného přístupu v rámci plánu oživení pro ekonomiku Evropy.

Mluvili jsme obšírně o flexibilitě politiky pracovního trhu. Je načase, abychom také hovořili o flexibilitě sociální politiky. Tím myslím, že by pracovní politika a politika poskytování sociální pomoci měly být propojeny. Současná situace si to žádá. Zpráva podpořila aktivní zapojení nezaměstnaných a já jsem považovala za velmi pozitivní hlasovat pro její přijetí.

Předsedající. – Paní Oviírová, klub vašich příznivců vytrval do konce.

Příští zasedání začíná zanedlouho, protože už máme čtvrtek, 7. května 2009, poslední den šestého volebního období Evropského parlamentu.

17. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

18. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno v 00:20 hodin.)